

Dziennik Urzędowy C 279 E

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

19 listopada 2009

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

Parlament Europejski

SESJA 2008 – 2009

Posiedzenia od 20 do 22 maja 2008 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 180 E z 17.7.2008.

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 20 maja 2008 r.

2009/C 279 E/01	Ocena programu PEACE i strategię na przyszłość Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie oceny programu PEACE oraz strategii na przyszłość (2007/2150(INI))	1
2009/C 279 E/02	Handel surowcami i produktami podstawowymi Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi (2008/2051(INI))	5
2009/C 279 E/03	Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość (2008/2010(INI))	12
2009/C 279 E/04	Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 (2007/2189(INI))	17

PL

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 279 E/05	Postępy w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE) (2007/2202(INI))	23
2009/C 279 E/06	Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej 2008/2009(INI)	30
Środa, 21 maja 2008 r.		
2009/C 279 E/07	Uprozczone otoczenie biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu (2007/2254(INI))	36
2009/C 279 E/08	Kobiety i nauka Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie kobiet i nauki (2007/2206(INI))	40
2009/C 279 E/09	Zielona Księga w sprawie lepszych warunków demontażu statków Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie Zielonej Księgi w sprawie lepszych warunków demontażu statków (2007/2279(INI))	44
2009/C 279 E/10	Dane naukowe dotyczące zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie danych naukowych dotyczących zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego (2008/2001(INI))	51
2009/C 279 E/11	Postępy Turcji w 2007 r. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie postępów Turcji w 2007 r. (2007/2269(INI))	57
Czwartek, 22 maja 2008 r.		
2009/C 279 E/12	Przegląd śródkresowy polityki przemysłowej — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie przeglądu śródkresowego polityki przemysłowej — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (2007/2257(INI))	65
2009/C 279 E/13	Sytuacja w Libanie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie	69
2009/C 279 E/14	Podwyżki cen żywności w UE i w krajach rozwijających się Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie podwyżek cen żywności w UE i w krajach rozwijających się	71
2009/C 279 E/15	Zniesienie obowiązku wizowego Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi na temat zniesienia obowiązku wizowego (systemu bezwizowego)	77

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 279 E/16	Birma Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie tragicznej sytuacji w Birnie	80
2009/C 279 E/17	Chiny Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie klęski żywiołowej w Chinach	82
2009/C 279 E/18	Światowy zakaz stosowania broni z uranem Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie broni ze (zubożonym) uranem i jej wpływu na ludzkie zdrowie oraz środowisko naturalne — dążąc do wprowadzenia światowego zakazu stosowania takiej broni	84
2009/C 279 E/19	REACH (projekt rozporządzenia określającego metody badania) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji określającego metody badania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)	85
2009/C 279 E/20	Nowa strategia Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007-2013) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007-2013) (2007/2260(INI))	89
2009/C 279 E/21	Strategia UE na trzecie posiedzenie stron Konwencji z Aarhus Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie strategii UE na trzecie posiedzenie stron Konwencji z Aarhus w Rydze (Łotwa)	98
2009/C 279 E/22	Dalsze działania związane z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy (2008/2048(INI))	100
2009/C 279 E/23	Sudan Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie Sudanu i Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK)	109
2009/C 279 E/24	Aresztowanie więźniów politycznych na Białorusi Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie aresztowania więźniów politycznych na Białorusi	113
2009/C 279 E/25	Rosnące napięcie w Burundi Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie rosnącego napięcia w Burundi	115

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 20 maja 2008 r.

2009/C 279 E/26	Porównywalność kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej decyzję Rady 85/368/EWG w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (COM(2007) 0680 — C6-0398/2007 — 2007/0234(COD))	119
-----------------	---	-----

2009/C 279 E/27	<p>Uproszczenie procedur dotyczących podawania i publikowania informacji w dziedzinie weterynarii i zootechniki *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady uproszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji w dziedzinie weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE i dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE oraz 2005/94/WE (COM(2008)0120 — C6-0156/2008 — 2008/0046(CNS)) ..... 120</p>	120
2009/C 279 E/28	<p>Zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (wersja skodyfikowana) ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (wersja skodyfikowana) (COM(2007)0873 — C6-0025/2008 — 2007/0299(COD)) ..... 120</p>	120
2009/C 279 E/29	<p>Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa Ognia paliwowe i wodór *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (COM(2007)0571 — C6-0446/2007 — 2007/0211(CNS)) ..... 121</p>	121
2009/C 279 E/30	<p>Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach 2008 i 2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego (COM(2008)0051 — C6-0062/2008 — 2008/0020(CNS)) ..... 144</p>	144
2009/C 279 E/31	<p>Statystyki dotyczące mięsa i zwierząt gospodarskich ***I</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących mięsa i zwierząt gospodarskich (COM(2007)0129 — C6-0099/2007 — 2007/0051(COD)) ..... 148</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0051</p> <p>Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie statystyk dotyczących zwierząt gospodarskich i mięsa o uchylającego dyrektywy Rady 93/23/EWG, 93/24/EWG i 93/25/EWG ..... 148</p>	148
2009/C 279 E/32	<p>Wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich *</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2007)0803 CZĘŚĆ V — C6-0031/2008 — 2007/0300(CNS)) ..... 149</p>	149
2009/C 279 E/33	<p>Preliminarz budżetowy Parlamentu Europejskiego na rok 2009</p> <p>Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie preliminarza przychodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2009 (2008/2022(BUD)) ..... 163</p>	163

Środa, 21 maja 2008 r.

2009/C 279 E/34	Bezpieczne składowanie i zakaz wywozu rtęci metalicznej ***II Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady dotyczącego przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpiecznego składowania i zakazu wywozu rtęci metalicznej (11488/1/2007 — C6-0034/2008 — 2006/0206(COD)) ..... 166 P6_TC2-COD(2006)0206 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) nr .../2008 w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszanin rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej 166
2009/C 279 E/35	Ochrona środowiska poprzez prawo karne ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (COM(2007)0051 — C6-0063/2007 — 2007/0022(COD)) ..... 167 P6_TC1-COD(2007)0022 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../WE w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne 167
2009/C 279 E/36	Badania struktury gospodarstw rolnych i metod produkcji rolnej ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 (COM(2007)0245 — C6-0127/2007 — 2007/0084(COD)) ..... 168 P6_TC1-COD(2007)0084 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) nr .../2008 w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 168
2009/C 279 E/37	Warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego (COM(2007)0263 — C6-0145/2007 — 2007/0098(COD)) ..... 169 P6_TC1-COD(2007)0098 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) nr .../2008 w sprawie wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE ..... 169 ZAŁĄCZNIK I ..... 187 ZAŁĄCZNIK II ..... 193 ZAŁĄCZNIK III 194

2009/C 279 E/38	Międzynarodowy przewóz towarów drogami Wspólnoty (przekształcenie) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych (przekształcenie) (COM(2007)0265 — C6-0146/2007 — 2007/0099(COD))	194
	P6_TC1-COD(2007)0099 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych (przekształcenie)	195
	ZAŁĄCZNIK I	209
	ZAŁĄCZNIK II	211
	ZAŁĄCZNIK III TABELA KORELACJI	213
2009/C 279 E/39	Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa Ognia paliwowe i wodór ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (COM(2007)0480 — C6-0257/2007 — 2007/0174(COD))	215
	P6_TC1-COD(2007)0174 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2008/WE w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS)	215
 Czwartek, 22 maja 2008 r.		
2009/C 279 E/40	Projekt budżetu korygującego nr 2/2008 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 2/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (9190/2008 — C6-0192/2008 — 2008/2080 (BUD))	216
2009/C 279 E/41	Europejska Fundacja Kształcenia (przekształcenie) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (przekształcenie) (COM(2007)0443 — C6-0243/2007 — 2007/0163(COD))	217
	P6_TC1-COD(2007)0163 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 22 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (wersja przekształcona)	218
	ZAŁĄCZNIK I UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I KOLEJNE ZMIANY	231
	ZAŁĄCZNIK II TABELA KORELACJI	231

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
**I	Procedura współpracy: pierwsze czytanie
**II	Procedura współpracy: drugie czytanie
***	Procedura zgody
***I	Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
***II	Procedura współdecyzji: drugie czytanie
***III	Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol || sygnalizuje skreślenia.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ocena programu PEACE i strategię na przyszłość

P6_TA(2008)0205

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie oceny programu PEACE oraz strategii na przyszłość (2007/2150(INI))

(2009/C 279 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 158 Traktatu WE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/93 z dnia 20 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2052/88 w sprawie zadań funduszy strukturalnych i ich skuteczności, a także w sprawie koordynowania ich działalności między sobą oraz w odniesieniu do operacji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i pozostałych istniejących instrumentów finansowych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/93 z dnia 20 lipca 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w sprawie koordynowania działalności różnych funduszy strukturalnych między sobą oraz w odniesieniu do operacji Europejskiego Banku Inwestycyjnego i pozostałych istniejących instrumentów finansowych ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 214/2000 z dnia 24 stycznia 2000 r. dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2236/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2003–2004) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1105/2003 z dnia 26 maja 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 31.7.1993, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 31.7.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2000, s. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 341 z 17.12.2002, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 27.6.2003, s. 3.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 173/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych dotyczące przedłużenia programu PEACE i przyznania dalszych środków na zobowiązania ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 177/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2005-2006) ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1968/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. dotyczące wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2007–2010) ⁽³⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1082/2006 z dnia 5 lipca 2006 roku w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Specjalny program wsparcia na rzecz pokoju i pojednania w Irlandii Północnej” (COM(1994)0607),
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Sprawozdanie w sprawie Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii na mocy art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 177/2005” (COM(2006)0563),
  - uwzględniając specjalne sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 7/2000 w sprawie Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii i specjalnego programu wsparcia na rzecz pokoju i pojednania w Irlandii Północnej oraz w przygranicznych hrabstwach Irlandii (1995–1999), wraz z odpowiedziami udzielonymi przez Komisję (ust. 58) ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając publiczne wysłuchanie na temat oceny programu PEACE i strategii na przyszłość, zorganizowane przez Komisję Rozwoju Regionalnego Parlamentu Europejskiego w dniu 20 listopada 2007 r.,
  - uwzględniając zespół zadaniowy ds. Irlandii Północnej (TFNI), utworzony po wizycie J.M. Barroso, przewodniczącego Komisji, w Belfaście w maju 2007 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0133/2008),
- A. mając na uwadze, że celem programów UE PEACE I i II, finansowanych na mocy rozporządzeń Rady (WE) nr 1105/2003 i 173/2005, było zagwarantowanie pokoju oraz że obejmowały one dwa zasadnicze elementy, mianowicie wykorzystanie możliwości wynikających z zaprowadzenia pokoju i rozwiązanie problemów powstałych w wyniku konfliktu i przemocy,
- B. mając na uwadze, że udział UE w programach PEACE miał i wciąż ma ogromne znaczenie o nader pozytywnym wydźwięku, a zaangażowanie Europy w projekty pokojowe wychodzące poza udostępnienie instrumentu pomocy finansowej okazało się niezwykle ważne, ponieważ UE wykazała się neutralną postawą, wiedzą i długofalową wizją działania w ramach prac nad programem,
- C. mając na uwadze, że proces pojednania zachodzi na różnych szczeblach oraz że należy aktywnie zachęcać do wzięcia w nim udziału, ale nie można go wymusić ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 2.2.2005, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 3.2.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 86.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 146 z 25.5.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Reconciliation after Violent Conflict (Pojednanie po zakończeniu konfliktu), International IDEA, 2003, Sztokholm.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- D. mając na uwadze, że zaprowadzanie pokoju i pojednanie to z natury rzeczy procesy, których wynik jest niepewny, a które mimo wszystko są ważne dla przewyciężenia problemów politycznych, gospodarczych i społecznych w regionie oraz mając na uwadze, że w przypadku projektów służących budowie zaufania powinna istnieć możliwość podejmowania działań o charakterze eksperymentalnym i innowacyjnym w celu rozpoczęcia procesu pojednania,
- E. mając na uwadze, że konflikt w Irlandii Północnej doprowadził do powstania odrębnych społeczności i głębokich różnic społecznych, gospodarczych i politycznych,
- F. mając na uwadze, że kontakty i budowanie wzajemnego zaufania to czynniki, które mogą doprowadzić do zmiany negatywnych poglądów oraz mając na uwadze, że dążenie do wzajemnego zrozumienia wśród ludzi młodych pomaga przyszłym przywódcom zrozumieć historię i kulturę obydwu społeczności,
- G. mając na uwadze, że praca w ramach partnerstwa ze społecznościami lokalnymi może wymagać więcej czasu, ponieważ obejmuje ona większą liczbę zainteresowanych stron i procedur, chociaż wyraźnie widać, że wynikające stąd dodatkowe korzyści są znaczne, gdyż im niższy szczebel zarządzania oraz im wyższy stopień zaangażowania, tym większa świadomość zarówno w odniesieniu do programu, jak i UE,
- H. mając na uwadze, że grupy i osoby w dużym stopniu dotknięte konfliktem i przemocą, które wcześniej pozostawały na marginesie, w ramach programów PEACE uzyskały możliwość wniesienia swojego wkładu w dzieło zaprowadzania pokoju; mając na uwadze, że projekty w ramach programów PEACE służą najbardziej zmarginalizowanym grupom społecznym, a to poprzez organizację zajęć dla osób indywidualnych i grup, takich jak ofiary konfliktu, osoby w starszym wieku i osoby słabe, niepełnosprawni, ofiary przemocy w rodzinie, byli więźniowie i bezrobotna młodzież ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że wiele osób, które pracowały w ramach projektów pokojowych i poświęconych kwestii pojednania, czyniło tak na zasadzie dobrowolności,
- J. mając na uwadze, że dalsze wsparcie finansowe na rzecz programów mających na celu zaprowadzenie pokoju, zwłaszcza jeżeli są one skierowane do społeczności i grup ochotników, jest niezwykle ważne również po wyczerpaniu się środków z programu PEACE,
- K. mając na uwadze, że sektor wolontariatu i sektor wspólnotowy znane są ze swoich osiągnięć w zakresie przeciwdziałania pogarszaniu się warunków społecznych i ubóstwu oraz mają duże możliwości, jeżeli chodzi o świadczenie najpilniejszych usług dla najbardziej potrzebujących grup społecznych, a także mając na względzie, iż kobiety odgrywają nader pozytywną rolę w procesie zaprowadzania pokoju,
- L. mając na uwadze, że programy PEACE pomogły w opracowaniu projektów gospodarczych na obszarach dotkniętych ubóstwem poprzez zakładanie nowych przedsiębiorstw,
- M. mając na uwadze, że wiele inicjatyw społecznych i ochotniczych finansowanych w ramach programu PEACE II ma charakter stały i jest źródłem istotnych usług głównie dla zmarginalizowanych grup w danej społeczności oraz że podmioty realizujące te inicjatywy oczekują na potwierdzenie, iż środki nie zostaną im odebrane i w dalszym ciągu będą mogły świadczyć te usługi,
- N. mając na uwadze, że jednym z rezultatów rozwoju gospodarczego, którego źródłem było wsparcie udzielone w ramach programów PEACE, był korzystny rozwój sytuacji zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich,
- O. mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz na rzecz Irlandii (IFI) ma często charakter uzupełniający oraz że obydwa programy — IFI i PEACE — umożliwiały projektom osiągnięcie etapu, na którym dostępne były inne źródła finansowania ze środków UE, takie jak Interreg,
- P. mając na uwadze, że wiele działań prowadzonych w ramach podprogramów PEACE, programów IFI i w ramach inicjatywy Interreg charakteryzowało się dużym podobieństwem, a w niektórych dziedzinach pewnym stopniem powielania tych samych czynności,

(¹) Program UE na rzecz pokoju i pojednania — Oddziaływanie: SEUPB (specjalny organ ds. programów UE).

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- Q. mając na uwadze, że odpowiedzialność i przejrzystość, zaangażowanie, uznanie współzależności pomiędzy wszystkimi ludźmi, skuteczne wyeliminowanie nierówności, promowanie różnorodności i troska o najsłabsze grupy społeczne i o równość szans to ważne elementy w procesie zaprowadzania pokoju i pojednania,
- R. mając na uwadze, że w sprawozdaniu tymczasowego komisarza ds. ofiar i osób ocalałych ⁽¹⁾ stwierdzono, iż grupy wsparcia działające na rzecz ofiar i osób ocalałych są uzależnione od jednorazowego finansowania w ramach programu PEACE oraz dopatrzono się niedostatecznej jasności co do tego, w jaki sposób projekty na rzecz ofiar i osób ocalałych będą realizowane, jeżeli finansowanie w ramach PEACE wyczerpie się, a także mając na uwadze, że premier i wicepremier Irlandii Północnej powołali w ostatnim czasie czterech nowych komisarzy ds. ofiar,
- S. mając na uwadze, że obrona i promowanie praw człowieka to integralna część procesu zaprowadzania pokoju i odbudowy społeczeństw po zakończeniu konfliktu,
1. podkreśla, że wzmocnienie zaangażowania na szczeblu struktur lokalnych stanowi istotny element procesu zaprowadzania pokoju oraz że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego wpływa pozytywnie na proces polityczny i sposób rządzenia społeczeństwem;
  2. zwraca uwagę, że opracowanie różnych mechanizmów wdrażania we współpracy z sektorem wolontariatu, organizacjami pozarządowymi i władzami lokalnymi stało się źródłem bogatych doświadczeń w zakresie wykorzystania funduszy UE; ma nadzieję, że tego rodzaju oddolne mechanizmy można wykorzystać w przypadku realizacji innych programów finansowania;
  3. wyraża zadowolenie z wkładu programów PEACE i IFI w rozwój gospodarczy i społeczny; dostrzega, że przed wdrożeniem IFI na obszarze dotkniętym ubóstwem powstało jedno centrum przedsiębiorczości, a dzięki wsparciu w ramach IFI i pomocy lokalnej rady okręgowej zamieniło się ono w sieć 32 centrów przedsiębiorczości, dzięki czemu wzrosło zaufanie i pojawiła się nadzieja wśród bezpośrednio zainteresowanych;
  4. podkreśla, że współpracy między uczestnikami programów finansowanych w ramach PEACE i IFI nie powinno się przerywać z chwilą zakończenia programu; wzywa resorty rządowe do podtrzymania tej pracy, która okazała się owocna, w celu zagwarantowania nieprzerwanego finansowania tej nieocenionej działalności po wyczerpaniu się finansowania w ramach PEACE;
  5. wzywa rząd Zjednoczonego Królestwa oraz rząd Irlandii do wprowadzenia przepisów regulujących tymczasowe finansowanie grup społecznych i ochotniczych, w szczególności w celu zabezpieczenia finansowania na okres od zakończenia programów w ramach PEACE II do momentu rozpoczęcia programów w ramach PEACE III;
  6. wzywa Komisję oraz rząd Zjednoczonego Królestwa i rząd Irlandii do podjęcia współpracy z komisarzami ds. ofiar i osób ocalałych w celu wypracowania mechanizmu umożliwiającego grupom wsparcia na rzecz ofiar i osób ocalałych otrzymywanie w dalszym ciągu pomocy finansowej po wyczerpaniu się środków z programu PEACE;
  7. mając na uwadze zespół zadaniowy ds. Irlandii Północnej, wzywa Komisję do tego, aby opracowując przyszłe inicjatywy w oparciu o programy PEACE I i PEACE II, ponownie zastosowała podejście opierające się na aktywnym obywatelstwie; przypomina, jakie znaczenie dla stabilizacji procesu pokojowego ma zrównoważony rozwój regionalny, w tym zwrócenie uwagi na infrastrukturę, która w porównaniu z innymi regionami UE jest słabo rozwinięta, oraz wzywa zespół zadaniowy ds. Irlandii Północnej do większego zaangażowania we wsparcie na rzecz poprawy infrastruktury;
  8. wzywa do dalszego rozszerzania działalności transgranicznej, zwłaszcza że miała ona decydujące znaczenie dla odnowy społeczności miejskich i wiejskich na obszarach przygranicznych; domaga się dalszego rozwijania współpracy między lokalnymi izbami handlowymi a podmiotami sektora publicznego oraz forów dla sektora wolontariatu i sektora publicznego po obydwu stronach granicy, a także dla organizacji społecznych, które już działają w kontekście transgranicznym;
  9. wzywa rząd Irlandii do natychmiastowego wprowadzenia w życie rozporządzenia (WE) nr 1082/2006;

⁽¹⁾ „Wsparcie dla ofiar i osób ocalałych — Czy jest ludzkie dziedzictwo?” (Support for Victims and Survivors — Addressing the Human Legacy), styczeń 2007 r.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

10. wzywa do powszechnego korzystania z możliwości konsultacji na dużą i małą skalę i z naciskiem na kwestie lokalne w ramach programów finansowania oraz podkreśla znaczenie mechanizmów zabezpieczających umożliwiających zatwierdzanie niewielkich środków w celu szybkiego wsparcia prac niezbędnych oraz takich, których rezultatów nie można dokładnie zmierzyć, jak również mechanizmów umożliwiających długofalowy zrównoważony rozwój i mogących przysłużyć się społecznościom lokalnym;
11. wzywa do ograniczenia biurokracji, tak aby małe projekty nie były przeciążone;
12. dostrzega długoterminowy i ewolucyjny charakter procesu zaprowadzania pokoju i zauważa, że stabilny rozwój prowadzący do pokoju i pojednania wymaga czasu; domaga się szerszych ram czasowych dla poszczególnych dotacji, aby skutki projektów mogły zacząć być odczuwalne; zauważa, że nie tylko inicjatywy gospodarcze, ale również inicjatywy kulturalne i sportowe w znacznym stopniu przyczyniają się do pokoju i pojednania i dlatego należy je w dalszym ciągu wspierać;
13. zauważa, że sektor gospodarki społecznej jest podsektorem sektora wolontariatu i sektora wspólnotowego, z którymi konsultacje mają istotne znaczenie ze względu na rozwój lokalnych strategii i obszarów; uważa, że inne lokalne przedsiębiorstwa mają również istotny wpływ;
14. podkreśla, że rozwój obszarów wiejskich wymaga większego stopnia synergii między finansowaniem rozwoju obszarów rolniczych i wiejskich a finansowaniem rozwoju regionalnego oraz między ochroną środowiska, turystyką ekologiczną oraz wytwarzaniem i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, niż miało to miejsce dotychczas;
15. podkreśla, że obywatele powinni mieć łatwy dostęp do informacji na temat udanych projektów finansowanych w ramach PEACE I i PEACE II, jak również przez IFI; uważa, że doświadczenie zdobyte podczas realizacji takich projektów powinno stać się udziałem tych, którzy są zaangażowani w innego rodzaju działalność związaną z zaprowadzaniem pokoju w kontekście międzynarodowym; w związku z tym wzywa do utworzenia bazy danych jako narzędzia edukacyjnego na rzecz działalności w ramach zaprowadzania pokoju i pojednania w kraju i za granicą; w ramach tworzenia regionalnych i wielkomiejskich sieci wzywa ponadto do uwzględnienia działalności podejmowanej na każdym szczeblu;
16. zaleca opracowanie kompleksowych strategii w celu zagwarantowania nie tylko dostępności przykładów dobrych praktyk, lecz również ich wykorzystania na wszystkich etapach projektu, czyli na etapie jego opracowywania, realizacji, monitorowania i oceny;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Handel surowcami i produktami podstawowymi

P6_TA(2008)0209

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi (2008/2051(INI))

(2009/C 279 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rezolucje: z dnia 3 września 2002 r. w sprawie handlu i rozwoju na rzecz wyeliminowania ubóstwa ⁽¹⁾, z dnia 30 stycznia 2003 r. w sprawie głodu na świecie oraz eliminacji barier w handlu z krajami najuboższymi ⁽²⁾, z dnia 10 kwietnia 2003 r. w sprawie kryzysu na międzynarodowym rynku kawy ⁽³⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽⁴⁾, z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie makroekonomicznych skutków wzrostu cen energii ⁽⁵⁾, z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji — zewnętrzne aspekty konkurencji ⁽⁶⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽⁷⁾ oraz z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 277.

⁽²⁾ Dz.U. C 39 E z 13.2.2004, s. 79.

⁽³⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, s. 607.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 548.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0576.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając Deklarację Milenijną z dnia 8 września 2000 r., określającą Milenijne Cele Rozwoju jako ustanowione wspólnie przez społeczność międzynarodową kryteria eliminacji ubóstwa, a także uwzględniając ich przegląd i aktualizację przyjęte na światowym szczycie ONZ, który odbył się w dniach 14-16 września 2005 r.,
- uwzględniając sprawozdania trzech grup roboczych Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), zatytułowane „Zmiany klimatu 2007 r.: Podstawy fizyczne”, „Zmiany klimatu 2007 r.: Wpływ, adaptacja i podatność” oraz „Zmiany klimatu 2007 r.: Łagodzenie zmian klimatycznych”, opublikowane w 2007 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego pod tytułem „Łańcuchy Towarów Rolnych, Zależność i Ubóstwo — wniosek dotyczący planu działania UE” (COM(2004)0089),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Globalny wymiar Europy: Konkurencyjność na światowym rynku — Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567) oraz „Globalny wymiar Europy: Wzmocnione partnerstwo na rzecz lepszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów” (COM(2007)0183),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Konkurencyjność przemysłu metalurgicznego — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2008)0108),
- uwzględniając deklarację pekińską i platformę działania przyjęte w dniu 15 września 1995 r. w ramach IV Światowej Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Kobiet,
- uwzględniając raport Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) „Livestock’s Long Shadow”, opublikowany w 2006 r.,
- uwzględniając dokonania Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Handlu i Rozwoju (UNCTAD) oraz porozumienie i deklarację z Akry, zawarte w dniu 25 kwietnia 2008 r. podczas XII sesji UNCTAD, w Akrze, w Ghanie,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pod tytułem „Strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych”, opublikowany w dniu 21 grudnia 2005 r. (COM(2005)0670),
- uwzględniając deklarację ze szczytu G8 zatytułowaną „Rozwój oraz odpowiedzialność w światowej gospodarce” podpisana w Heiligendamm w dniu 7 czerwca 2007 r., a w szczególności rozdział: „Odpowiedzialność za surowce: przejrzystość i trwały wzrost”, zgodnie z którym „wolne, przejrzyste i otwarte rynki stanowią fundament światowego wzrostu gospodarczego, stabilności oraz trwałego rozwoju”,
- uwzględniając czwarte sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. konkurencyjności, energii i środowiska z dnia 11 czerwca 2007 r., popierające rozwój polityki w dziedzinie surowców oparty na dobrze funkcjonującym, wolnym i sprawiedliwym światowym rynku surowców wykorzystującym politykę handlową, w szczególności międzynarodowe wielostronne i dwustronne porozumienia, w celu zapewnienia, że UE i kraje trzecie wspierać będą otwarte i sprawnie działające rynki,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0134/2008),

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że za surowce i produkty podstawowe należy uważać produkty rolno-spożywcze, podstawowe produkty rolne, metale, minerały i produkty energetyczne, które służą jako elementy w przemysłowych procesach produkcyjnych, czy to produkty przetworzone, nieprzetworzone bądź pochodzące z recyklingu, takie jak złom,
- B. mając na uwadze, że od 2002 wskaźnik cen produktów podstawowych innych niż paliwa wzrósł o 159 %, ceny metali i minerałów o 285 %, a ceny surowców rolnych o 133 %,
- C. mając na uwadze, że gospodarka UE zależy w znacznym stopniu od importu surowców z krajów trzecich, a dostęp do surowców odgrywa kluczową rolę dla konkurencyjności UE,
- D. mając na uwadze, że niedawna zwyżka cen surowców doprowadziła do braku wzrostu gospodarczego w Unii Europejskiej i zagraża konkurencyjności UE,
- E. mając na uwadze przewidywany na przyszłość dalszy wzrost ogólnoświatowego popytu na surowce; mając na uwadze, że wzrost ten spowodowany będzie wzrostem gospodarczym gospodarek wschodzących,
- F. mając na uwadze, że w przeszłości krótkookresowe wahania cen surowców i produktów podstawowych wykazały wysoką niestabilność i zaostrzyły się nawet z upływem czasu, przejawiając się występowaniem faz nadprodukcji, po której następują okresy niedoboru,
- G. mając na uwadze, że niedawny wzrost cen na rynkach międzynarodowych nie powinien przysłaniać faktu, że ceny surowców i produktów podstawowych w porównaniu z cenami towarów wytworzonych charakteryzuje długotrwała tendencja spadkowa,
- H. mając na uwadze, że te podwyżki cen — zwłaszcza, gdy wprowadzane są w celach przemysłowych przez gospodarki wschodzące — postawiły przemysł wytwórczy UE w obliczu wyzwań w zakresie konkurencyjności i spowodowały pojawienie się bardziej długoterminowych kwestii związanych z bezpieczeństwem dostaw surowców,
- I. mając na uwadze, że 95 z 141 krajów rozwijających się uzyskuje 50 % swoich przychodów z wywozu z eksportu produktów podstawowych,
- J. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym konkurentem w międzynarodowym handlu surowcami i produktami podstawowymi, także jako importer netto surowców,
- K. mając na uwadze, że w związku z właściwościami europejskiej bazy przemysłowej, konkurencyjność przemysłowa UE, a także jej rozwój gospodarczy są w wysokim stopniu uzależnione od importu surowców,
- L. mając na uwadze liczne przykłady strategii i środków wprowadzanych przez kraje trzecie, jak również tendencję do tworzenia przeszkód dla swobodnego i sprawiedliwego dostępu do surowców na rynkach wschodzących, co skutkuje ograniczeniem dostępu przemysłu unijnego do surowców i produktów podstawowych,
- M. mając na uwadze, że rozwój badań i innowacyjności odgrywa ważną rolę w sprzyjaniu trwałym dostawom surowców,
- N. mając na uwadze, że systemy STABEX, SYSMIN i FLEX są odzwierciedleniem wcześniejszych i aktualnych wysiłków Unii Europejskiej na rzecz wspierania krajów rozwijających się, które doświadczają niestabilności cen i dochodów,
- O. mając na uwadze, że niedawny wzrost cen surowców i produktów podstawowych na rynkach międzynarodowych jest związany ze znacznym wzrostem popytu we wschodzących gospodarkach, jak Chiny, Indie, Brazylia, ze zmianami pogody, pewnymi praktykami wprowadzania ograniczeń przez niektóre kraje będące eksporterami oraz z dynamicznym rozwojem agropaliw oraz produkcji zwierzęcej, jak również ze spekulacjami giełdowymi,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- P. mając na uwadze, że kobiety stanowią znaczną większość ubogiej ludności na świecie, której przetrwanie i utrzymanie jest często zależne od nabywania, produkcji oraz przetwarzania surowców i produktów podstawowych,
- Q. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa orzekła, że istnieje potrzeba podjęcia wysiłków na szczeblu międzynarodowym w celu eliminacji ubóstwa poprzez konkretne cele wyznaczone w ramach milenijnych celów rozwoju, które powinny zostać zrealizowane przed 2015 r.; mając na uwadze, że należy poświęcić stosowną uwagę pierwszoplanowemu znaczeniu, jakie surowce kwestii związane z surowcami mają dla krajów rozwijających się,
- R. mając na uwadze, że trwałe wykorzystywanie surowców naturalnych mogłoby zmniejszyć ubóstwo i przyspieszyć wzrost gospodarczy, o ile promowane będzie dobre zarządzanie; mając na uwadze, że nieskuteczne zarządzanie w krajach bogatych w surowce naturalne również może poskutkować ubóstwem, korupcją i konfliktami,
- S. mając na uwadze, że zachowanie różnorodności biologicznej i dostępność gleb uprawnych są kluczowe dla przyszłości każdej gospodarki na świecie, i że przy każdej formie wydobycia surowców należy pamiętać o tych imperatywach,
- T. mając na uwadze, że jesteśmy świadkami zmian klimatu oraz że są one częściowo wywołane działalnością człowieka; mając na uwadze, że wydobycie i produkcja oraz przetwarzanie surowców i produktów podstawowych prowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych; mając na uwadze, że przemysł UE stoi w obliczu coraz większych ograniczeń, aby rozwiązać tę kwestię kosztem konkurencyjności Unii,
- U. mając na uwadze, że Unia Europejska nie zapewnia obecnie spójnej strategii zmierzającej do sprostania wyzwaniom w zakresie konkurencyjności jej gospodarki w związku ze wzrostem konkurencji w zakresie dostępu do surowców,
1. zwraca się do Komisji i partnerów handlowych UE, aby we wszystkich negocjacjach dotyczących umów handlowych zajęły się w poważny sposób nadrzędnymi sprawami związanymi ze zmianami klimatu, jak np. zdecydowanym zmniejszeniem wydobycia i wykorzystywania zasobów naturalnych oraz wspierały rozwój energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii;

Zabezpieczanie dostaw surowców dla UE oraz zapewnienie dostępu do surowców na rynkach światowych

2. uznaje, że dostęp do surowców oraz produktów podstawowych jest kluczowy dla gospodarki UE, w związku z brakiem podaży niektórych surowców na rynku wewnętrznym;
3. z obawą zauważa, że zapowiada się zwiększenie zapotrzebowania na surowce na rynkach światowych; wyraża obawę co do ograniczonej możliwości prowadzenia badań w najbliższej przyszłości; dostrzega ograniczone zaangażowanie europejskich firm w poszukiwania surowców w krajach trzecich;
4. wyraża zaniepokojenie tendencją ograniczania swobodnego dostępu do surowców w krajach trzecich poprzez środki zakłócające handel, jednak uznaje prawo krajów do ograniczania dostępu do swoich surowców z przyczyn związanych z ochroną środowiska bądź, w razie konieczności, do rozwiązania problemu krytycznego niedoboru surowców prawo to musi być wykonywane w połączeniu z innymi środkami krajowymi;
5. zaniepokojony jest działalnością inwestycyjną nastawioną na lepszy dostęp do surowców, która ani nie jest zgodna z normami w zakresie sprawiedliwej i wolnej konkurencji, ani z zasadami dobrych rządów oraz zrównoważonej gospodarki;
6. zwraca się do Komisji o promowanie inwestycji w badania i rozwój technologii w zakresie recyklingu surowców oraz wydajnego i oszczędnego wykorzystania surowców; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyłożenia większej wagi do tego celu w swoich działaniach badawczych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

7. wzywa Komisję do zajęcia się kwestią swobodnego i sprawiedliwego dostępu do rynków surowców w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO); zwraca się do Komisji o aktywne dążenie do osiągnięcia celu, jakim jest wielostronna eliminacja środków zakłócających handel w sektorze surowców przy pełnym poszanowaniu ograniczeń uwzględniających rozwój krajów najmniej rozwiniętych;
8. zwraca się do Komisji o wynegocjowanie swobodnego i niedyskryminacyjnego dostępu do rynków surowców w zamian za dostęp do energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii we wszystkich dwustronnych negocjacjach dotyczących porozumień o wolnym handlu; wytycza cel zaniechania wszelkich środków zakłócających handel, które prowadzą do wzrostu wykorzystania i zużycia surowców jako ważny cel wszystkich możliwych porozumień, przy pełnym poszanowaniu celów rozwoju;
9. zwraca się do Komisji o włączenie kwestii surowców do strategii dostępu do rynku; z zadowoleniem przyjmuje konsultacje dotyczące dostaw surowców; wzywa Komisję do opracowania spójnej strategii w zakresie dostaw surowców; przypomina, że Parlament musi być zaangażowany we wszystkie etapy tych działań;

Umożliwienie krajom rozwijającym się, a w szczególności krajom najmniej rozwiniętym, osiągnięcia korzyści z surowców

10. wyraża ubolewanie wobec faktu, że wiele krajów rozwijających się, a w szczególności kraje najmniej rozwinięte, są trwale uzależnione od produkcji i wywozu surowców i produktów podstawowych, których niestabilne ceny od dłuższego czasu maleją, co stanowi poważną przeszkodę w łagodzeniu ubóstwa i w realizacji milenijnych celów rozwoju, ale uznaje, że podwyżka cen produktów podstawowych przyczyniła się do znacznej poprawy stanu bilansów zewnętrznych niektórych krajów rozwijających się w zależności od produktów podstawowych; podkreśla szanse krajów-producentów, jakie stwarza samodzielne poszukiwanie złóż surowców i zarządzanie nimi, jeżeli przestrzegane są podstawowe zasady przejrzystości oraz sprawiedliwej konkurencji;
11. wzywa Komisję do dążenia do skutecznego usuwania przyczyn zakłóceń poprzez zdecydowane podnoszenie tych kwestii podczas dwustronnych konsultacji i negocjacji oraz do promowania opracowania nowych zasad w ramach WTO na poziomie wielostronnym;
12. popiera prowadzone obecnie w krajach rozwijających się, a szczególnie w krajach najmniej rozwiniętych, działania mające na celu zróżnicowanie ich gospodarki i rozwinięcie działalności gospodarczej z bardziej zaawansowanymi etapami procesu produkcji, tak aby obejmowała ona również przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu, a także aby polepszyć jakość, zwiększyć produktywność i produkcję towarów o wyższej wartości dodanej; wzywa Komisję do wspierania krajowych strategii w zakresie rozwoju produktów podstawowych i strategii dywersyfikacyjnych, przy wsparciu z Europejskiego Funduszu Rozwoju w przypadkach, które tego wymagają;
13. uznaje określenie regionalnych ram gospodarczych oraz wzmocnioną współpracę regionalną pomiędzy krajami rozwijającymi się za kwestię najwyższej wagi dla trwałego rozwoju gospodarczego tych krajów; podkreśla w związku z tym znaczenie handlu południe-południe dla gospodarczego rozwoju tych krajów;
14. uważa, że w perspektywie długoterminowej należy rozwijać regionalną współpracę gospodarczą i handlową i mogłoby ona prowadzić do zawierania porozumień o wolnym handlu; zauważa jednocześnie, że w różnych kontekstach regionalnych z porozumieniami o wolnym handlu wiążą się różne trudności; uważa, że biorąc pod uwagę znaczenie handlu surowcami w tym regionie, porozumienie o wolnym handlu EuroMed winno stanowić priorytet;
15. zachęca kraje rozwijające się, a w szczególności kraje najmniej rozwinięte, do niezbędnych inwestycji i skonsolidowania zróżnicowania gospodarczego poprzez wzmocnienie infrastruktury oraz budowanie zdolności instytucji, promowanie dobrego zarządzania w zakresie rozwoju gospodarczego, a także poprzez ułatwienie produktom pochodzącym od producentów na małą skalę dostępu do lokalnych rynków oraz dystrybucji, co wzmocniłoby również integrację regionalną oraz ekonomię skali; wzywa Komisję do wykorzystania pomocy dla handlu jako ważnego narzędzia rozwoju, a także do wzmocnienia obecnego mechanizmu transferu technologii, zwłaszcza jako środka wykorzystywanego w walce ze zmianami klimatu; zwraca się do Komisji o promowanie przejrzystości dochodów płynących z obrotu surowcami poprzez programy takie jak proces związany z Inicjatywą na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (ang. EITI);

Wtorek, 20 maja 2008 r.

16. zachęca Komisję oraz przedsiębiorstwa UE do promowania przepływu technologii przyjaznych dla środowiska oraz do inwestowania w nie;
17. uważa, że wyniki dauhańskiej agendy rozwoju powinny zapewnić słuszne, zrównoważone i sprawiedliwe zobowiązania, które doprowadzą do otwarcia rynków, na wszystkich rynkach surowców;
18. uznaje, iż wynik negocjacji w ramach agendy rozwoju z Doha znacznie zmniejszyłby eskalację taryfową; odnotowuje, że Unia Europejska już stopniowo ogranicza taryfy związane produktami rolnymi pochodzącymi z najsłabiej rozwiniętych krajów (poprzez inicjatywę „wszystko oprócz broni”) oraz wielu krajów AKP (poprzez porozumienia o partnerstwie gospodarczym), a także wspiera kraje rozwijające się w określaniu i wdrażaniu zasad dotyczących produktów specjalnych oraz skutecznego zabezpieczenia funkcjonowania mechanizmów na rzecz trwałości rynków i produkcji w tych krajach;
19. zwraca się do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do partnerów z całego świata, w tym do wschodzących gospodarek, o ratyfikowanie podstawowych standardów pracy ustalonych w ramach Międzynarodowej Organizacji Pracy i odnośnych wskazówek Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwłaszcza dotyczących poszukiwania oraz rafinowania surowców; wyraża przekonanie, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i parlamentów krajowych ma kluczowe znaczenie dla doprowadzenia do rozwoju zrównoważonego pod względem środowiskowym oraz społeczno-gospodarczym;
20. przyznaje, że spekulacje odgrywają ważną rolę w ustalaniu cen surowców i produktów podstawowych powodując w rezultacie zwiększoną niestabilność;
21. wzywa Komisję do wdrożenia kompleksowej i zrównoważonej strategii w zakresie dostępu do surowców z uwzględnieniem interesów przemysłu UE oraz krajów rozwijających się;
22. wzywa Komisję do dokonania przeglądu swojego wyrównawczego systemu finansowego, FLEX, w celu zagwarantowania, że będzie on charakteryzował się zdolnością reagowania i skutecznością we wspieraniu krajów rozwijających się; wyraża przekonanie o potrzebie właściwych środków podejmowanych na szczeblu krajowym celem wsparcia prac realizowanych przez UNCTAD
23. wzywa Komisję do zgromadzenia danych oraz sporządzenia statystyk dotyczących rzeczywistego międzynarodowego handlu surowcami i produktami podstawowymi; uważa, że istnieje potrzeba uzyskania wyraźnego obrazu światowego obrotu handlowego produktami i surowcami, który nie będzie zafałszowany czysto spekulacyjnymi transakcjami, w celu lepszego pokierowania środkami polityki gospodarczej;
24. uznaje, że liberalizacja handlu produktami rolno-spożywczymi i podstawowymi produktami rolniczymi postawiła wiele wyzwań przed rolnikami prowadzącymi działalność na małą skalę w krajach rozwijających się, a w szczególności w krajach najmniej rozwiniętych. Wśród rolników prowadzących działalność na małą skalę znaczną większość stanowią kobiety, które mogą zostać w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami tej sytuacji, jeżeli nie będą zdolne do stawienia czoła konkurencji z zewnątrz;
25. podkreśla fundamentalny charakter prawa do żywności i konieczność poprawy dostępu wszystkich ludzi przez cały czas do ilości żywności, która wystarcza do aktywnego i zdrowego życia;
26. zdecydowanie zaleca zatem, aby na poziomie europejskim i międzynarodowym podjęte zostały wszystkie konieczne kroki celem zapewnienia umiarkowanych cen jako bezpośredniego wyjścia z kryzysu żywnościowego; w dłuższej perspektywie konieczne jest stworzenie odpowiednich regulacji, aby lepiej zaradzić spekulacyjnym działaniom; zaleca ponadto zbadanie uprawnień i kompetencji krajowych i międzynarodowych organów nadzorczych w dziedzinie produktów żywnościowych celem zagwarantowania stabilnych i bezpiecznych rynków w przyszłości oraz tego, aby spekulacje nie naruszały prawa do żywności;
27. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia specjalnej grupy roboczej Narodów Zjednoczonych, która zajmuje się obecnym kryzysem żywnościowym i jego wpływem na ubóstwo; zachęca przywódców światowych do uczestnictwa w konferencji wysokiego szczebla w sprawie bezpieczeństwa żywnościowego, która odbędzie się w Rzymie w dniach 3-5 czerwca 2008 r.;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

28. wspiera kraje rozwijające się w ich dążeniach do zabezpieczenia dostępu lokalnej ludności do żywności; wyraża przekonanie, że należy umocnić realną przestrzeń polityczną, tak aby rozwój tego sektora mógł być wspierany przez krajowe przepisy i środki, a także aby wspierać kobiety, na których spoczywa główna odpowiedzialność w zakresie żywienia rodzin i lokalnej ludności;
29. przyznaje, że zwiększone ceny produktów rolno-spożywczych oraz produktów podstawowych mogą mieć niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe oraz faktyczny dostęp do żywności w krajach rozwijających się oraz zagrożenie głodem, niedożywieniem lub zamieszkami na tle żywności wśród najbardziej potrzebujących ludzi w krajach rozwijających się; domaga się zwiększenia w trybie pilnym pomocy humanitarnej celem zaradzenia kryzysowi żywieniowemu stanowiącego zagrożenie życia dla 100 mln ludzi;
30. wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania, że wielostronne i dwustronne regionalne umowy handlowe podpisywane przez Unię Europejską są zgodne z celem zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję do przyjęcia niezbędnych środków legislacyjnych w celu zapewnienia włączenia swoich ocen trwałego wpływu handlu do rozwoju polityki handlowej Unii Europejskiej, zwłaszcza z punktu widzenia klimatu, kwestii płci i trwałego rozwoju;
31. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziane przez Komisję przedstawienie w 2008 r. komunikatu mającego na celu poprawienie warunków trwałego dostępu do minerałów i surowców wtórnych na poziomie unijnym i międzynarodowym;
32. zauważa nasilenie krytycznego nastawienia do gospodarczego i ekologicznego pożytku płynącego z produkcji agropaliw; wzywa Komisję do stymulowania badań i innowacji w dziedzinie trwałych dostaw surowców poprzez wydajne wydobywanie i rozwijanie zasobów, wykorzystywanie materiałów oraz odzysk;
33. jest zdania, że wydobywanie, magazynowanie oraz produkcja surowców oraz produktów podstawowych powinny odbywać się zgodnie z zasadą trwałości, która jest zgodna z naturalnymi procesami zachodzącymi w ekosystemach, a nie zmienia ich;
34. wzywa Komisję do zintensyfikowania swoich wysiłków zmierzających do osiągnięcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zasobów będących źródłem konfliktów, którego podstawowym celem będzie wprowadzenie zakazu handlu zasobami zasilającymi konflikty zbrojne lub pochodzącymi z konfliktów zbrojnych; tymczasem nalega na opracowanie rozporządzenia wprowadzającego zakaz handlu i wprowadzania do obrotu zasobów będących źródłem konfliktów w Unii Europejskiej i wzywa wszystkie państwa zaangażowane w handel diamentami do przystąpienia do systemu certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym; wzywa do promowania przejrzystości poprzez inicjatywę na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (EITI) oraz inne inicjatywy;
35. ponawia swoje kierowane do Rady i Komisji wezwanie do promowania uczciwego handlu i innych niezależnie kontrolowanych inicjatyw handlowych przyczyniających się do podnoszenia standardów społecznych i środowiskowych we wspieraniu drobnych i zepchniętych na margines producentów w krajach rozwijających się; zachęca władze publiczne w Unii Europejskiej do włączenia kryterium uczciwego handlu i trwałości do swojej polityki w zakresie zamówień publicznych i polityki zakupów;
36. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że rosnąca część zasobów na Ziemi jest wykorzystywana do celów hodowli zwierząt gospodarskich; przypomina powyższy raport FAO „Livestock’s Long Shadow” z listopada 2006 r., w którym szacuje się, że z przemysłu mięsnego i hodowli zwierząt gospodarskich pochodzi 18 % ogółu emisji gazów cieplarnianych w skali światowej oraz że przyczyniają się one także do przyspieszenia wylesiania w krajach rozwijających się; wzywa Komisję do podjęcia niezbędnych działań w tym sektorze, a także do ustanowienia mechanizmów, które zachęcałyby do unikania wylesiania w ramach międzynarodowych negocjacji związanych z klimatem;
37. jest zdania, że inicjatywa EITI zmierzająca do wzmocnienia zarządzania poprzez zwiększenie przejrzystości oraz odpowiedzialności w sektorze wydobywczym powinna być wdrożona na całym świecie w celu zapewnienia krajom rozwijającym się większych możliwości otrzymania odpowiedniej wartości za ich zasoby naturalne;
38. podkreśla, że wysokie ceny ropy zwiększają potrzebę szybkiego określenia innego podejścia w polityce energetycznej zmierzającego do poprawienia efektywności energetycznej oraz bardziej powszechnego wykorzystania innych źródeł energii, w tym energii odnawialnej;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

39. zdaje sobie sprawę z tego, że skutki zmian klimatu będą najdotkliwiej odczuwalne przez społeczności, które już teraz muszą stawić czoła znacznym problemom społecznym i gospodarczym; przyjmuje, że szczególnie narażoną grupą są zwłaszcza kobiety; zachęca do podejmowania wysiłków na szczeblu lokalnym poprzez odpowiednie finansowe i techniczne wsparcie międzynarodowe;

40. jest zaniepokojony faktem, że Chiny nie pozwalają zagranicznym firmom na posiadanie udziałów większościowych w takich sektorach jak sektor stalowy i wprowadziły różne mechanizmy ograniczające eksport surowców metalowych lub udzielają rządowego wsparcia zakupom tych surowców ze źródła zewnętrznego; uznaje, że takie praktyki stwarzają poważne trudności przemysłowi UE i jego interesom w zakresie przestrzegania celów związanych ze zmianami klimatycznymi oraz eksportu energooszczędnych, odnawialnych i wydajnych pod względem zasobów technologii, i że należy się tym zająć używając wszelkich dostępnych instrumentów, w tym politycznego i finansowego ułatwienia transferu technologii;

41. zauważa, że nowa polityka handlowa niektórych krajów wschodzących, przede wszystkim Chin, poszukujących surowców na całym świecie, szczególnie w Afryce, ma zasadniczy, negatywny wpływ na światowe bezpieczeństwo dostępu do produktów podstawowych; podkreśla potrzebę przewycięzenia obecnego podejścia opartego na indywidualnych stosunkach pomiędzy państwami oraz lekceważenie odwołań do kwestii praw człowieka, korporacyjnej odpowiedzialności społecznej oraz norm w zakresie ochrony środowiska i norm społecznych na korzyść wielostronnego podejścia opartego na kryteriach wystarczalności i zrównoważonego wykorzystania zasobów;

42. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do dalszego wykorzystywania wszystkich istniejących instrumentów do rozwiązywania problemów w zakresie praktyk handlowych naruszających międzynarodowe umowy handlowe, zgodnie z oświadczeniem zawartym we wspomnianym wyżej komunikacie Komisji w sprawie konkurencyjności przemysłu metalurgicznego;

*
* *

43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organizacjom międzynarodowym takim jak Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, WTO, Bank Światowy, Wspólny Fundusz Surowcowy oraz FAO.

Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość

P6_TA(2008)0210

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2007 r. zatytułowany „Strategia w sprawie regionów najbardziej oddalonych: osiągnięcia i plany na przyszłość” (COM(2007)0507) oraz komunikaty z dnia 12 maja 2004 r. (COM(2004)0343) i z 23 sierpnia 2004 r. (COM(2004)0543) zatytułowane „Wzmocnienie partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami”,
- uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE, który po wejściu w życie traktatu lizbońskiego zostanie zastąpiony artykułami 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącymi specyfiki regionów peryferyjnych, oraz art. 107 ust. 3 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając ust. 60 konkluzji prezydencji Rady Europejskiej zebranej w Brukseli w dniu 14 grudnia 2007 r.,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając deklarację końcową XIII Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych podpisaną na Maderze w dniu 5 października 2007 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2000 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego środków służących wdrażaniu art. 299 ust. 2: regiony peryferyjne Unii Europejskiej ⁽¹⁾, swoje stanowisko z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie projektu rozporządzenia Rady dotyczącego szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 28 września 2005 r. w sprawie wzmocnionego partnerstwa na rzecz regionów peryferyjnych ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Rybołówstwa (A6-0158/2008)
- A. mając na uwadze, że cechą charakterystyczną Azorów, Wysp Kanaryjskich, Gwadelupy, Gujany, Madery, Martyniki i Reunion są ciągle, intensywne i kumulujące się utrudnienia, takie jak bardzo duże oddalenie od kontynentu europejskiego, położenie wyspiarskie lub niedostępność, trudna topografia i klimat oraz niewielkie rozmiary na rynku,
- B. mając na uwadze, że Saint-Martin i Saint-Barthélemy, wydzielone z terytorium Gwadelupy pod względem administracyjnym i politycznym, zostały wymienione w art. 349 i 311a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (traktatu WE zmienionego traktatem lizbońskim) jako nowe regiony najbardziej oddalone (RNO),
- C. mając na uwadze strukturę gospodarki regionów najbardziej oddalonych charakteryzującą się ścisłym powiązaniem z rolnictwem i rybołówstwem, które wraz z usługami (w szczególności turystyką) są sektorami działalności gospodarczej stanowiącymi niezmiernie ważne źródło miejsc pracy w tych regionach,
- D. mając na uwadze, że ze społeczno-ekonomicznego punktu widzenia RNO są zależne od zasobów rybackich swoich wyłącznych stref ekonomicznych (WSE) oraz że ich obszary połowowe charakteryzują się znaczną wrażliwością z biologicznego punktu widzenia,
- E. mając na uwadze, że bezpośrednie środowisko geograficzne regionów najbardziej oddalonych oferuje bardzo ograniczone szanse rynkowe, jednocześnie jednak rynki regionów najbardziej oddalonych są niezwykle atrakcyjne dla wszystkich sąsiednich państw trzecich,
- F. mając na uwadze, że RNO są całkowicie zależne od środków transportu oraz że dodatkowe koszty związane z transportem osób i towarów, niedostateczna częstotliwość dowozu lub brak dostatecznej obsługi dowozu, wysoki poziom cen, trudności z wprowadzeniem lub utrzymaniem usług transportowych na szczeblu regionalnym stanowią istotne przeszkody dla rozwoju gospodarczego i dla dostępności RNO,
- G. mając na uwadze, że RNO w ciągu ostatnich trzech lat pozostawały pod bezpośrednim wpływem ważnych reform wspólnotowych, takich jak reforma perspektywy finansowej, polityki regionalnej na lata 2007-2013, Europejskiego Funduszu Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), subwencji państwowych, reformy wspólnej organizacji rynku cukru i bananów oraz programów szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) przeznaczonych na wsparcie rolnictwa i rybołówstwa, a także że zmiany te często niosły ze sobą poważne konsekwencje dla tych regionów;
- H. mając na uwadze, że polityczne priorytety Unii Europejskiej, które muszą być spójne z coraz bardziej wiążącymi zobowiązaniami międzynarodowymi narzucanymi przez globalizację, w szczególności wobec WTO, pozostają czasami w sprzeczności ze środkami specjalnymi ustanawianymi na rzecz RNO,

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2001, s. 197.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 497.

⁽³⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, s. 512.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- I. mając na uwadze znaczne zmniejszenie relatywnego wpływu regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej po rozszerzeniu z 12 do 27 państw członkowskich,
- J. mając na uwadze, że dla wizerunku RNO często uważanych za regiony, w które wpompowuje się środki wspólnotowe lub krajowe bez widocznych pozytywnych skutków tego finansowania, słabą przeciwwagą jest prawdziwa wartość dodana, jaką stanowią dla Unii pod względem środowiskowym, kulturowym lub geostrategicznym, a także w dziedzinie astronautyki, gdyż atuty te nie są widoczne na pierwszy rzut oka,
- K. mając na uwadze, że RNO mają wartościowe położenie dla Europy w sercu Karaibów, w sąsiedztwie Wspólnego Rynku Południa (Mercosur), wzdłuż Afryki na Oceanie Indyjskim i Atlantyckim, dzięki któremu UE może szczerzyć się prawem do największego obszaru morskiego na świecie obejmującego 25 milionów km² wyłącznej strefy ekonomicznej bogatej we wszelkiego rodzaju zasoby naturalne,

Bilans wzmocnienia partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że trzy lata po opublikowaniu tak ambitnych dokumentów politycznych jak wyżej wymienione komunikaty dotyczące „wzmocnienia partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami” Komisja przedstawia nowy komunikat na ten temat;
2. ze względu na zakres omawianej tematyki i złożoność danych strategii politycznych zwraca się o utrzymanie w ramach Komisji działu ds. regionów najbardziej oddalonych w DG ds. Polityki Regionalnej i o znaczne zwiększenie liczby personelu tego działu w celu zagwarantowania mu środków niezbędnych do kontynuowania zadań;
3. zauważa, że komunikat zawiera nadzwyczaj pozytywny bilans działań Komisji, mimo że liczba działań, którymi szczerzy się Komisja, odpowiada jedynie w części potrzebom RNO (w szczególności w dziedzinie transportu i dostępności, badań, rybołówstwa albo współpracy regionalnej), i że w komunikacie nie pojawia się żadna wzmianka o napotykanym trudnościach oraz wysiłkach podjętych przez RNO, np. związanych z odnowieniem przepisów dotyczących subwencji państwowych;
4. stwierdza, że interwencje funduszy strukturalnych nadal w dużym stopniu wspierają rozwój RNO; pragnie jednak, aby poziom spójności osiągniętej w tych regionach był badany za pomocą innych wskaźników niż własne PKB w odniesieniu do średniej wspólnotowej oraz aby polityka spójności była lepiej skoordynowana z innymi obszarami polityki wspólnotowej w celu zwiększenia efektów synergii; wzywa Komisję do większej elastyczności i do lepszego dostosowywania swojej aktualnej i przyszłej polityki do rzeczywistej sytuacji regionów najbardziej oddalonych, zgodnie z art. 299 ust. 2 traktatu WE;
5. przyjmuje do wiadomości zadowolające wyniki uzyskane w ramach programów POSEI (rolnictwo i rybołówstwo) oraz w odniesieniu do sektorów trzciny cukrowej, rumu i bananów; pragnie rzeczywistego uwzględnienia konsekwencji finansowych, które mogłyby wynikać dla tych rolniczych sektorów z toczących się międzynarodowych negocjacji i działań podejmowanych w ramach WTO; z uwagą przygląda się kwestii zbliżającego się śródkresowego przeglądu programów POSEI i oceny zróżnicowanych systemów podatkowych;
6. uważa, że specyfika RNO wymaga strategii opartej na politykach i działaniach, które nie będą podlegać kryteriom przejściowym ani koniunkturalnym wahaniom poziomu dobrobytu i które będą dostosowane do różnych potrzeb każdego z tych regionów i będą stanowiły odpowiedź na stałe, właściwe nim ograniczenia;
7. zwraca się do Komisji, aby w swym planie zawarła środki wsparcia dla sektora rybołówstwa w RNO, uznając z jednej strony ich specyfikę i różnice między nimi, a z drugiej strony rolę, jaką odgrywają one w europejskiej zintegrowanej polityce morskiej; uważa, że Komisja będzie musiała zapewnić flotom rybackim RNO pozytywną dyskryminację w dostępie do zasobów rybnych występujących u ich wybrzeży oraz ze szczególną uwagą chronić trwałe charakter rybołówstwa tradycyjnego;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Faza dojrzewania wzmocnionego partnerstwa z najbardziej oddalonymi regionami

8. ubolewa nad tym, że propozycje wysunięte przez Komisję w ramach fazy dojrzewania dotyczą głównie środków już istniejących lub właśnie finalizowanych (Transeuropejska Sieć Transportowa, Transeuropejska Sieć Energetyczna, siódmy program ramowy na rzecz badań i rozwoju, program ramowy na rzecz innowacji i konkurencyjności lub polityki regionalnej); oczekuje wyjaśnień w sprawie konkretnych i operacyjnych środków oferowanych RNO w celu wykorzystania tych możliwości;
9. wyraża zaniepokojenie faktem, że Komisja przykłada nieprzerwanie rosnącą wagę do narzędzi oceny strategii politycznych i instrumentów wspólnotowych na rzecz regionów najbardziej oddalonych oraz do oceny skutków ilościowych utrudnień w tych regionach w celu opracowania metody rekompensat za dodatkowe koszty związane ze specyfiką regionów najbardziej oddalonych;
10. życzy sobie, by ta tendencja, polegająca na braniu pod uwagę coraz bardziej arytmetycznych uzasadnień w odniesieniu do środków, nie stanowiła pretekstu do kwestionowania części polityki Unii w odniesieniu do RNO lub do zniechęcania podmiotów instytucjonalnych i gospodarczych regionów najbardziej oddalonych poprzez stawianie im wymogów zbyt trudnych do spełnienia;
11. ubolewa, że DG ds. Handlu najpierw nie była zainteresowana wzięciem pod uwagę specyfiki regionów najbardziej oddalonych podczas negocjowania umów o partnerstwie gospodarczym (UPG) i wzywa Komisję do dalszego poszukiwania kompromisu uwzględniającego interesy danych RNO w ramach ostatecznych umów, które zostaną zawarte z krajami AKP;
12. życzy sobie, aby Komisja dostarczyła dowodów na rzeczywisty zamiar promowania integracji regionalnej RNO, by potwierdzić „plan działania na rzecz szerszego sąsiedztwa”, który zapowiedziała w 2004 r.;
13. wyraża zaniepokojenie z powodu niektórych środków zaproponowanych przez Komisję w dziedzinie transportu, w szczególności z powodu oceny specyficznych potrzeb lub uwzględniania ekologicznych efektów zewnętrznych; ponownie potwierdza konieczność odmiennego traktowania w tej kwestii RNO, przede wszystkim w odniesieniu do włączenia lotnictwa cywilnego do wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (system obrotu uprawnieniami do emisji, ETS), by nie kwestionować wysiłków podjętych w celu zrekompensowania ich słabej dostępności;
14. uważa, że interwencje wspólnotowe powinny przyspieszać podejmowanie inicjatyw, aby rozwijać w RNO, szczególnie w ramach partnerstw publiczno-prywatnych, centra doskonałości w oparciu o sektory, które wykorzystują swoje atuty i swój know-how, takie jak zarządzanie odpadami, energia odnawialna, samowystarczalność energetyczna, różnorodność biologiczna, mobilność studentów, badania w dziedzinie klimatu lub zarządzanie sytuacjami kryzysowymi;
15. przypomina, że liczne działania i programy, które zostaną zapoczątkowane i będą kontynuowane na rzecz RNO, powinny wnieść znaczący wkład w realizację priorytetowych celów wspólnotowych i międzynarodowych, zwłaszcza w takich dziedzinach jak ocieplenie klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, odnawialne źródła energii, zdrowie w krajach rozwijających się, gospodarka żywnościowa, zróżnicowanie działalności gospodarczej i produkcyjnej; z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza uruchomienie programu NET-BIOME (sieć badawcza nad bioróżnorodnością tropikalną i subtropikalną w najbardziej oddalonych regionach Europy w ramach wsparcia zrównoważonego rozwoju), który stanowi znaczący przykład potencjału RNO w dziedzinie badań naukowych; zastanawia się jednak nad faktem, że pomimo licznych bieżących projektów oraz znacznego potencjału RNO są one tylko w niewielkim stopniu włączone do Europejskiej Przestrzeni Badawczej;
16. zwraca się o kontynuację podjętych do tej pory starań na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu zwiększenia liczby lokalnych narzędzi badawczych, odpowiadających istniejącemu potencjałowi oraz w celu wsparcia rozwoju atrakcyjnych, osiągających wyniki i dysponujących realnymi środkami uniwersytetów, których poziom odpowiadałby poziomowi uniwersytetów znajdujących się na pozostałym terytorium Unii;

Debata nad przyszłością strategii Unii Europejskiej w sprawie regionów najbardziej oddalonych

17. gratuluje Komisji inicjatywy wszczęcia debaty nad przyszłością strategii na rzecz RNO w formie konsultacji społecznych, których wyniki przyczynią się do opracowania nowego wniosku przed 2009 r.;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

18. nalega jednak, aby debata nie ograniczała się jedynie do wspomnianych wyzwań (zmiany klimatyczne, rozwój demograficzny i zarządzanie przepływami migracyjnymi, rolnictwo oraz polityka morska), nawet jeżeli są to oczywiście kluczowe zagadnienia oraz uważa, że debata ta powinna koniecznie poruszyć kwestię wdrażania strategii lizbońskiej w RNO;

19. wzywa do wpisania brzmienia art. 299 ust. 2 traktatu WE (później artykułów 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), będącego podstawą polityki Unii na rzecz RNO oraz podstawą podejścia przyjmowanego w odniesieniu do nich przez służby Komisji, do porządku dziennego debat w celu nadania im znaczenia prawnego, instytucjonalnego i politycznego, na którą zasługują;

20. podkreśla znaczenie usług użyteczności publicznej dla spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza w sektorach transportu powietrznego i morskiego, usług pocztowych, w sektorze energetycznym i sektorze komunikacji;

21. domaga się pilnego przyjęcia środków mających na celu zwalczanie trwałego bezrobocia, ubóstwa i nierówności w podziale dochodów w RNO, których wskaźniki należą do najwyższych w Unii;

22. zwraca się do Komisji, aby wspierała państwa członkowskie, które rozważałyby wprowadzenie „klauzuli pomostowej” ustanowionej w art. 355 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

23. uważa, że w kontekście aktualnej europejskiej refleksji nad zmianami klimatycznymi RNO stwarzają Unii sposobność obserwacji zmian warunków pogodowych oraz badania sposobów zapobiegania stratom, reagowania w przypadku katastrof oraz ochrony ekosystemów; zwraca się w związku z tym do Rady o przyjęcie w jak najkrótszym czasie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, w którym zostanie ujęta specyfika regionów najbardziej oddalonych; pragnie również, by w propozycjach Komisji zmierzających do zwiększenia zdolności reagowania Unii w przypadku katastrof zostały wykorzystane wiedza i doświadczenie tych regionów związane z ich położeniem geograficznym;

24. pragnie, by przyszła wspólna polityka imigracyjna przywiązywała szczególną wagę do sytuacji RNO, których granice są zewnętrznymi granicami Unii, otoczonych mniej uprzywilejowanymi krajami trzecimi i podlegających bardzo silnej presji imigracyjnej, która w parze ze wzrostem demograficznym, wciąż często o wiele wyższym od średniej wspólnotowej, wywołuje niepokojące napięcia ekonomiczne i społeczne w tych regionach;

25. wzywa do wspólnotowego wsparcia rolnictwa RNO, na które kładziony jest mniejszy nacisk niż w przypadku innych zagadnień, a które powinno być przedmiotem szerokiej debaty odnoszącej się do określenia rzeczywistych wyzwań, konieczności przemian prowadzących ku samowystarczalności lokalnej, poziomu dochodów rolników, udzielenia wsparcia organizacjom producentów w celu wprowadzania do obrotu ich produktów, znaczenia aspektów środowiskowych i uwzględniania wpływu otwarcia handlu, które wprowadzają UPG oraz nowe umowy o wolnym handlu w wyniku rozmów z wieloma regionami Ameryki Łacińskiej;

26. jest zdania, że RNO powinny zostać umieszczone w centrum polityki morskiej UE, i nalega, by debatę nad tą kwestią ukierunkować zwłaszcza na rolę, jaką mogą one odegrać w zakresie zrównoważonej eksploatacji mórz, oceanów i stref przybrzeżnych oraz w międzynarodowym zarządzaniu obszarami morskimi;

27. wzywa Komisję, Radę i inne instytucje UE, aby w odpowiedni i skuteczny sposób przygotowały przyszłe finansowanie ze środków Wspólnoty strategii Unii na rzecz RNO oraz rekompensat za utrudnienia związane ze specyfiką związaną z oddalonym położeniem;

28. zaleca, aby środki pozwalające przewyciężyć niewielki rozmiar rynków lokalnych, coraz bardziej otwarte otoczenie konkurencyjne, trudny dostęp do zbytu na europejskim rynku kontynentalnym i w jej odpowiednich strefach geograficznych oraz poprawić finansowanie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego/Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFRR/EFR) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego/Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju (EFRR/IWR) projektów współpracy z krajami

Wtorek, 20 maja 2008 r.

sąsiadującymi były również priorytetowym zagadnieniem rozważań, jak również rzeczywisty udział RNO w europejskiej polityce w dziedzinie innowacji i przeciwdziałania dysproporcji w zakresie dostępu do technologii cyfrowych, aby zapewnić mieszkańcom tych regionów pełny dostęp do środków komunikacji oferowanych przez nowe technologie, takich jak szerokopasmowy dostęp do Internetu;

29. nalega, by partnerstwo, tak niezbędne do sukcesu debaty, nie ograniczyło się wyłącznie do europejskich, krajowych i lokalnych instytucji publicznych, ale podobnie jak w przeszłości stworzyło okazję do włączenia do rozważań ogółu tkanki gospodarczej regionów najbardziej oddalonych, reprezentowanej przez ustrukturyzowane organizacje, na które polityka wspólnotowa wywiera na co dzień wpływ; zwraca się do Komisji, aby po organizowanej przez nią konferencji partnerskiej na temat przyszłości europejskiej strategii wobec regionów najbardziej oddalonych, która odbędzie się 14 i 15 maja 2008 r. w Brukseli, szybko wydała nowy komunikat, uwzględniając postępy osiągnięte dzięki tej konferencji;

30. uważa, że wykorzystywanie szczególnych atutów regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza atutu bycia najbardziej wysuniętą placówką Unii poza kontynentem europejskim, stanowi najlepszą strategię w celu zapewnienia endogenicznego i trwałego rozwoju tych regionów, w szczególności poprzez turystykę obejmującą całe bogactwo ich historii i dziedzictwa kulturowego, artystycznego, architektonicznego, które Unia ma obowiązek chronić;

*
* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Regionów, Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu, władzom krajowym, regionalnym i lokalnym RNO oraz urzędującemu przewodniczącemu Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych.

Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013

P6_TA(2008)0211

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 (2007/2189(INI))

(2009/C 279 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, zatytułowany: „Strategia polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013 — Wzmocnienie pozycji konsumentów, polepszenie ich dobrobytu oraz zapewnienie ich skutecznej ochrony” (COM(2007)0099),
- uwzględniając rezolucję Rady w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE na lata 2007-2013, przyjętą na posiedzeniu w dniach 30-31 maja 2007 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2007 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie przeglądu dorobku wspólnotowego w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie przeglądu jednolitego rynku: przewycięzanie barier i niewydolnych rozwiązań poprzez lepsze wprowadzanie przepisów prawa w życie i ich stosowanie ⁽³⁾,
- mając na uwadze swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0421.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0383.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0367.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0287.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany: „Jednolity rynek Europy XXI wieku” (COM(2007)0724),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów stanowiący dokument uzupełniający do komunikatu dotyczącego jednolitego rynku na miarę Europy XXI wieku i zatytułowany: „Usługi świadczone w interesie ogólnym, w tym usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym: nowe zobowiązanie europejskie” (COM(2007)0725),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów zatytułowany: „Możliwości, dostęp i solidarność: ku nowej wizji społecznej Europy XXI wieku” (COM(2007)0726),
- uwzględniając wewnętrzny dokument roboczy Komisji zatytułowany: „Inicjatywy w dziedzinie detalicznych usług finansowych” (SEC(2007)1520), uzupełniający komunikat Komisji dotyczący jednolitego rynku na miarę Europy XXI wieku,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0155/2008),

Wstęp

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie strategii polityki konsumenckiej UE oraz docenia starania Komisji na rzecz włączenia do niej kultury konsumenckiej ustanowionej na wyższym poziomie świadomości konsumentów, co stanowi podstawę lepszej transpozycji i stosowania istniejących ram prawnych;
2. jest zdania, że konieczne jest podejście horyzontalne do polityki konsumenckiej oraz że należy wziąć pod uwagę interes konsumenta we wszystkich związanych z nim obszarach polityki w celu zagwarantowania wszystkim konsumentom w UE wysokiego poziomu ochrony; dlatego z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie przez Komisję potrzeby zagwarantowania, że rynek wewnętrzny będzie lepiej reagował na oczekiwania i troski obywateli; podkreśla, że ochrona konsumentów i zakończenie procesu tworzenia wspólnego rynku nie stanowią konkurencyjnych celów, a wręcz przeciwnie uzupełniają się; w tym kontekście przypomina Komisji, że polityka konsumencka powinna być obecna we wszystkich obszarach polityki już na etapie oceny skutków;
3. wyraża przekonanie, że przepisy prawne mogą zapewnić konsumentom niezbędną ochronę tylko wówczas, jeśli przepisy te będą skuteczniejsze, mniej skomplikowane oraz przygotowane przy zaangażowaniu wszystkich właściwych Dyrekcji Generalnych Komisji, w tym DG ds. zdrowia i konsumentów, DG ds. sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, DG ds. rynku wewnętrznego i usług oraz DG ds. konkurencji;
4. podkreśla, że przegląd dorobku prawnego w dziedzinie ochrony konsumentów powinien prowadzić do bardziej spójnych ram prawnych w zakresie praw konsumentów; przypomina, że preferuje przyjęcie podejścia mieszanego, tj. instrumentu przekrojowego, mającego na celu przede wszystkim ujednoczenie obowiązującego prawodawstwa i pozwalającego na uzupełnienie braków poprzez powiązanie w spójne prawo kwestii międzysektorowych wspólnych dla wszystkich dyrektyw; uważa, że kwestie szczegółowe powinny być nadal rozpatrywane odrębnie w dyrektywach sektorowych; utrwalone od dawna zasady praw konsumenta należy również stosować w odniesieniu do środowiska cyfrowego; apeluje, aby w kontekście przeglądu dorobku prawnego podjęto więcej działań na rzecz zagwarantowania ochrony konsumentów, w tym prywatności i bezpieczeństwa, w środowisku cyfrowym, jednak bez obarczania sektora dodatkowym i nieuzasadnionym ciężarem;
5. z żalem stwierdza, że zbyt mało uwagi poświęca się prawu umów w odniesieniu do ochrony konsumentów i wzywa Komisję, by opierała się na doświadczeniach zebranych podczas prac nad projektem dotyczącym prawa umów, zmieniając punkt ciężkości w uzasadnionych przypadkach;
6. ponieważ brak przejrzystości związany z umowami konsumenckimi stanowi jedną z największych przeszkód w rozwoju rynku wewnętrznego w zakresie handlu detalicznego, popiera starania Komisji mające na celu wprowadzenie standardowych umów oraz warunków dotyczących umów zawieranych online, które miałyby tę samą moc we wszystkich państwach członkowskich UE;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

7. podkreśla ważną rolę, jaką w ulepszaniu kultury konsumenckiej odgrywają organizacje konsumentów; uważa, że silne, niezależne organizacje konsumentów stanowią podstawę skutecznej polityki konsumenckiej; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia takim organizacjom wystarczającego wsparcia finansowego; zaleca Komisji, aby przy opracowywaniu ram prawnych dotyczących ochrony konsumentów częściej kontaktowała się z pozarządowymi organizacjami konsumenckimi, które mogą określić rzeczywiste potrzeby konsumentów;
8. z zadowoleniem przyjmuje propozycję powoływania w Komisji urzędników łącznikowych ds. konsumentów; wzywa każdą właściwą dyrekcję generalną do publikacji rocznych sprawozdań na temat sposobu włączenia polityki konsumenckiej w zakres jej odpowiedzialności;
9. jest zdania, że działający w całej Europie system ścisłej ochrony konsumentów przyniesie korzyści zarówno konsumentom, jak i konkurującym producentom i sprzedawcom; podkreśla, że zachęci to firmy do produkowania i sprzedawania trwalszych dóbr, co doprowadzi do bardziej trwałego wzrostu; podkreśla, że skuteczna i ulepszona ochrona konsumentów jest niezbędna do sprawniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego;
10. apeluje o podjęcie środków gwarantujących, że 27 miniryneków krajowych w UE zostanie rzeczywiście przekształconych w największy rynek detaliczny na świecie; uważa, że aby to osiągnąć, obywatele muszą mieć takie samo poczucie bezpieczeństwa przy dokonywaniu zakupów przez internet jak w przypadku zakupów w lokalnym sklepie na rogu, a małe i średnie przedsiębiorstwa muszą wiedzieć, że mogą polegać na takich samych prostych przepisach w każdym miejscu na rynku wewnętrznym; wzywa Komisję do rozważenia sposobów poprawy ochrony małych i średnich przedsiębiorstw, zwłaszcza przy pomocy karty małych przedsiębiorstw (ang. Small Business Act);
11. podkreśla, że priorytetowe znaczenie trzeba nadać pełnemu osiągnięciu rynku wewnętrznego; uznaje za pozytywną rolę, jaką odegrało euro w zmniejszeniu kosztów transakcji, ułatwieniu konsumentom porównania cen stosowanych w różnych krajach oraz zwiększeniu potencjału detalicznego rynku wewnętrznego; zachęca nowe państwa członkowskie do kontynuowania reform, aby mogły przyjąć euro, jak tylko spełnią kryteria z Maastricht, a tym samym — w pełni korzystać z pozytywnego wpływu jednolitej waluty na rynek wewnętrzny; wzywa do usunięcia wszystkich utrzymujących się barier i przeszkód, by podnieść zaufanie konsumentów do zakupów lub umów zagranicznych, zwłaszcza w odniesieniu do usług, w pełnej świadomości jednak, że kwestie językowe i kulturowe, jak również preferencje konsumentów wymagają specyficznego podejścia;
12. podkreśla, że normy europejskie w zakresie polityki konsumenckiej oraz inicjatywy na rzecz samoregulacji powinny służyć za punkt odniesienia dla światowych standardów i najlepszych praktyk i z zadowoleniem odnosi się do faktu, że Europa kształtuje trendy, wykorzystując politykę miękkiej perswazji do poprawy sytuacji w zakresie praw konsumenta na świecie;
13. zachęca Komisję i państwa członkowskie do kontynuacji silnego wsparcia praw konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów poprzez zagwarantowanie integralności oznakowania CE oraz poprawę nadzoru rynkowego na wszystkich odpowiednich szczeblach krajowych, przy użyciu systemu RAPEX (systemu szybkiego informowania o niebezpiecznych produktach konsumenckich), poprzez wymianę rozwiązań związanych z najlepszymi praktykami w zakresie nadzoru rynku między państwami członkowskimi; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu zagwarantowania właściwego stosowania i pełnego egzekwowania przez państwa członkowskie obowiązującego prawodawstwa poprzez m.in. ocenę możliwości dokonania przeglądu dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾ („dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów”); przypomina, że oznakowanie CE może być niewłaściwie interpretowane jako ogólne wskazanie dotyczące przeprowadzenia testów przez stronę trzecią lub wskaźnik pochodzenia, przypomina jednak jednocześnie, że zwrócono się do Komisji ⁽²⁾ o przedstawienie dogłębnej analizy oznakowania służącego bezpieczeństwu konsumenta oraz w razie potrzeby o przedstawienie wniosków legislacyjnych;
14. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz zacieśniania współpracy w zakresie bezpieczeństwa produktów na szczeblu międzynarodowym, zwłaszcza z władzami Chin, USA i Japonii; zauważa, że ciągły dialog i ciągła wymiana informacji na temat bezpieczeństwa produktów leżą w interesie wszystkich stron i są kluczowe dla budowania zaufania konsumentów; wzywa Komisję do zdawania Parlamentowi regularnych sprawozdań w tym względzie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja nr 768/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, str. 82), punkt preambuły 52.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Pogłębienie wiedzy

15. jest zdania, że generalnie można założyć, że konsumenci działają racjonalnie przed dokonaniem zakupu, jednak nie można założyć, że są w pełni świadomi swoich praw w przypadku problemów dlatego wzywa do skupienia się w większym stopniu na autentycznym zachowaniu konsumentów, uwzględniając szczególne potrzeby grup podatnych na zagrożenia, takich jak dzieci, osoby starsze oraz osoby posiadające pewien rodzaj niepełnosprawności; przypomina o nowo przyjętej linii budżetowej zaproponowanej przez Parlament na projekt pilotażowy służący między innymi opracowaniu bazy danych konsumenckich, przeprowadzaniu badań i wywiadów, a także porównywaniu osiągnięć w państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu stworzenie tabeli wyników w zakresie polityki konsumenckiej, co doprowadzi do lepszego zrozumienia między innymi struktur cenowych, a także zachowania konsumentów i stopnia ich zadowolenia;

16. podkreśla, że wszelkie środki harmonizacji należy stosować ostrożnie, w celu rozwiązania rzeczywistego problemu na który napotykają konsumenci na rynku wewnętrznym; wyraża przekonanie, iż należy wprowadzać pełną harmonizację tam, gdzie istnieje ku temu rzeczywista potrzeba, w celu uniknięcia sytuacji, w której ochrona konsumentów w UE jest niejednolita i trudno jest brać ją pod uwagę w przypadku przedsiębiorstw prowadzących działalność w kilku krajach; wskazuje na fakt, że bieżąca sytuacja zniechęca małe i średnie przedsiębiorstwa, które chciałyby prowadzić działalność handlową w całej Europie, oraz dezorientuje konsumentów;

17. stoi na stanowisku, że należy zwrócić szczególną uwagę na wyposażenie konsumentów w umiejętności i narzędzia potrzebne do zwiększenia ich zaufania do środowiska cyfrowego; zwraca uwagę, że dane osobowe stały się produktem handlowym, jak również elementem wykorzystywanym w praktykach komercyjnych, np. identyfikacji grupy docelowej na podstawie analizy zachowań internautów (ang. behavioural targeting); dlatego jest zdania, że do każdej strategii konsumenckiej należy włączyć przepisy dotyczące ochrony danych i prywatności; podkreśla fakt, że dane można wykorzystać w dowolnym momencie w każdej części świata; podkreśla pilną potrzebę stworzenia przez prawodawców we współpracy z przemysłem i organizacjami konsumenckimi światowych norm ochrony danych;

18. zwraca uwagę na znaczenie roli nowych i w coraz większym stopniu wykorzystywanych kanałów sprzedaży, takich jak handel elektroniczny, we wzmocnieniu konkurencji na rynku wewnętrznym oraz, w efekcie, zdolności konsumpcji; jest zdania, że rynki finansowe, bankowe i ubezpieczeniowe są szczególnie otwarte na handel elektroniczny i wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia korzystniejszych warunków rozwijania transgranicznych zakupów drogą elektroniczną; apeluje do Komisji o przeprowadzenie badania na temat różnych mechanizmów rozwiązywania kwestii spornych między konsumentami i przedsiębiorstwami, jakie wykorzystuje się w państwach członkowskich, aby wyłonić spośród nich najskuteczniejsze i je propagować; zachęca do stworzenia solidnej podstawy ochrony konsumentów, co ma kluczowe znaczenie zwłaszcza w usługach finansowych;

19. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie siódmego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju technologicznego jako narzędzia służącego dalszemu pogłębieniu wiedzy analitycznej i empirycznej na temat zachowania konsumentów;

20. jest zdania, że ochrona konsumenta powinna być integralną częścią procesów projektowania i planowania produktów i usług przez przedsiębiorstwa oraz że kluczowe znaczenie ma analiza zmian na rynku;

21. wzywa do podjęcia działań na rzecz poprawy dialogu na poziomie UE między organizacjami konsumenckimi a przemysłem, aby włączyć wszystkie podmioty do łańcucha wartości; jest zdania, że dobry dialog, w tym wymiana najlepszych praktyk, może zmniejszyć liczbę problemów na rynku wewnętrznym; popiera inicjatywy tworzone w celu zachęcania podmiotów odpowiedzialnych za politykę konsumencką do uczestniczenia w konsultacjach i opracowywaniu polityki; przyjmuje z zadowoleniem starania mające na celu zwiększenie ochrony i świadomości konsumentów w nowych państwach członkowskich; podkreśla znaczenie ciągłego wspierania organizacji konsumenckich w UE, w szczególności w państwach członkowskich, które niedawno stały się członkami UE;

22. podkreśla, że rozwój kultury konsumenckiej wspomagany jest przez systematyczne edukowanie konsumentów w zakresie ich praw i dochodzenia ich; dlatego UE i państwa członkowskie powinny przeznaczać więcej środków na kampanie informacyjne i edukacyjne dla konsumentów, które przekazują odpowiednio informacje odpowiednim grupom konsumentów; podkreśla, że edukowanie konsumentów musi stanowić część kształcenia ustawicznego oraz zaleca wykorzystywanie nowych technologii (zwłaszcza Internetu) jako środka informowania konsumentów;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

23. jest zdania, że przy opracowywaniu polityki konsumenckiej należy zwrócić większą uwagę na szczególne potrzeby grup podatnych na zagrożenia takich jak dzieci, osoby starsze i osoby cierpiące na pewne rodzaje niepełnosprawności oraz że należy uwzględnić rozwój demograficzny;

24. podkreśla potrzebę zwrócenia uwagi na kwestie płci, jak również wieku oraz przynależności etnicznej w procesie tworzenia wskaźników i sporządzania statystyk służących identyfikacji konkretnych problemów, przed którymi stają różne grupy konsumentów;

Większy nacisk na usługi

25. przypomina o swojej rezolucji w sprawie zobowiązań dostawców usług transgranicznych; z niecierpliwością oczekuje na program prac Komisji w tym zakresie; zwraca się do Komisji o dalsze wyjaśnienia swoich intencji — o ile takie istnieją — w odniesieniu do kolejnych inicjatyw w tym obszarze;

26. podkreśla znaczenie propagowania transakcji transgranicznych w celu zwiększenia wolności wyboru oraz rolę polityki konkurencji i edukacji w zakresie odpowiedzialnej konsumpcji w zapewnianiu konsumentom najlepszego wyboru w zakresie ceny, jakości i różnorodności, zwłaszcza jeśli chodzi o towary i usługi podstawowej potrzeby, takie jak żywność, mieszkania, edukacja, zdrowie, energia, transport i telekomunikacja; podkreśla, że pogłębiona liberalizacja rynku usług jest przede wszystkim konieczna, by propagować konkurencyjność, oferując w ten sposób konsumentom niższe ceny; wzywa Komisję i państwa członkowskie do propagowania innowacji w sektorze usług finansowych w dążeniu do udzielenia konsumentom lepszych możliwości wyboru;

27. podkreśla, potrzebę zagwarantowania, poza odpowiednimi i skutecznymi środkami na rzecz ochrony konsumentów, dobrej komunikacji w tym zakresie, tak aby było jasne dla konsumentów, jak mogą dochodzić swoich praw zgodnie z prawodawstwem dotyczącym rynku wewnętrznego i innym prawodawstwem, z którego mogą korzystać;

28. uznaje, że jeśli chodzi o osiągnięcie pełnego rynku wewnętrznego dla usług finansowych szczególnej uwagi wymaga zapewnienie konsumentom ochrony i wyboru; podkreśla, że produkty finansowe, bankowe i ubezpieczeniowe są niezwykle złożone i jeśli chce się zachęcić obywateli do większego korzystania z tych produktów, zwłaszcza w odniesieniu do ich przyszłych emerytur czy rent, polityka faworyzująca informowanie konsumentów i doradzanie im powinna zapewnić, iż będą oni w pełni świadomi wszystkich dostępnych im możliwości; podkreśla jednakże, że ochrona konsumentów nie może usprawiedliwiać protekcyjnizmu; podkreśla, że w pełni zintegrowanym rynkiem detalicznych usług finansowych muszą kierować siły rynkowe;

29. wierzy, że w odniesieniu do rynków finansowych kluczową kwestią jest transpozycja i pełne wdrożenie całości legislacji UE, jak również harmonizacja między państwami członkowskimi; zaleca wzmocnienie jednolitego egzekwowania obowiązującej legislacji przed proponowaniem dodatkowych przepisów; w odniesieniu do nowej legislacji domaga się od Komisji spełnienia zasad lepszego stanowienia prawa, przy unikaniu nieuzasadnionego dodatkowego obciążania konsumentów i przemysłu;

Lepszy dostęp do środków odwoławczych

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przedmiotowa strategia kładzie nacisk na lepsze środki egzekwowania prawa i dochodzenia roszczeń, które stanowią ważne czynniki wzbudzające zaufanie konsumenta do rynku wewnętrznego; jest zdania, że wzbudzenie zaufania konsumenta jest najważniejszym czynnikiem zakończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego towarów i usług konsumenckich; opowiada się za dalszymi pracami w tym zakresie;

31. jest zdania, że spory między konsumentami a podmiotami gospodarczymi powinny być w pierwszej kolejności rozstrzygane w drodze pozasądowej, ponieważ rozwiązania osiągnięte za pomocą pozasądowych środków odwoławczych mogą być szybsze i tańsze; wymaga to wzmocnienia Europejskich Centrów Konsumentekich oraz systemu SOLVIT, jak również większej ilości środków finansowych na te sieci; przypomina, że państwa członkowskie mogą zażądać podjęcia wcześniejszych konsultacji przez stronę, która ma zamiar wystąpić z powództwem o zaprzestanie szkodliwych praktyk, aby dać pozwanemu możliwość zaprzestania kwestionowanej szkodliwej praktyki;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

32. przypomina, że procedura alternatywnego rozwiązywania sporów jest ze swej natury środkiem alternatywnym dla tradycyjnych mechanizmów prawa stanowionego; chęć stron do stosowania procedury alternatywnego rozwiązywania sporów jest zatem uzależniona od istnienia alternatywnych instrumentów prawnych z zakresu tak zwanego twardego prawa, pozwalających na skuteczne, szybko dostępne i wolne od dyskryminacji zaspokojenie roszczeń konsumenta;

33. przypomina, że rozwój handlu elektronicznego wymaga harmonizacji w całej Europie procedury alternatywnego rozwiązywania sporów, która będzie spełniać wymagania zalecenia Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zasad stosowanych w procedurach pozasądowych w sporach konsumenckich ⁽¹⁾ oraz zalecenia Komisji 2001/310/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zasad dotyczących organów pozasądowych rozstrzygających polubownie spory konsumenckie ⁽²⁾; należy dopracować procedurę rozstrzygania sporów online, do czego Parlament wzywa już od co najmniej 1999 r.;

34. przypomina, że zapewnienie skutecznego egzekwowania praw przewidzianych we wspólnotowym prawodawstwie jest głównie obowiązkiem państw członkowskich; są one odpowiedzialne za dostosowanie krajowego prawa procesowego, tak aby prawa te były rzeczywiście egzekwowane z uwzględnieniem interesów konsumentów i podmiotów prowadzących działalność gospodarczą; przede wszystkim wspólnota nie posiada kompetencji do określania przepisów krajowego prawa procesowego, a ponadto art. 5 traktatu stanowi, że „działanie Wspólnoty nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów traktatu”; w związku z tym, zgodnie z tym artykułem specyficzne cechy krajowego systemu prawnego muszą być uwzględniane w możliwie najszerszym zakresie, poprzez pozostawienie państwom członkowskim swobody wyboru różnych możliwości o równoważnych skutkach;

35. wzywa Komisję do zbadania zalet ustanowienia specjalnego europejskiego rzecznika praw konsumenta do spraw transgranicznych; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich instytucja rzecznika praw konsumenta istnieje w kilku sektorach, pomagając konsumentom w ich kontaktach z podmiotami gospodarczymi; uważa, że Komisja mogłaby zbadać to podejście w odniesieniu do każdego kraju;

36. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich (ale nie we wszystkich) istnieją już elementy specjalnego systemu dochodzenia roszczeń konsumenckich takich jak wspólne pozwy, pozwy grupowe, pozwy reprezentacyjne, przypadki testowe i procedury odzyskiwania nieuczciwie zdobytych zysków; zwraca uwagę, że w wyniku tego konsumenci mogą napotkać różne przepisy prawne w sytuacjach o charakterze transgranicznym w tym zakresie;

37. przypomina, że już dyrektywa 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽³⁾ ma na celu ochronę zbiorowych interesów konsumentów; podkreśla, że dyrektywa ta daje między innymi organizacjom konsumentów podstawę do wszczynania procedur nakazujących zaprzestanie szkodliwych praktyk; zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi i Radzie sprawozdania oceniającego, w jakim stopniu i dlaczego dyrektywa ta przyniosła spodziewaną poprawę lub jej nie przyniosła w związku z ochroną grupowych interesów konsumentów;

38. jest zdania, że zanim rozpocznie się rozważania na temat prawodawstwa na szczeblu UE, należy dokładnie zbadać istniejące problemy, o ile takowe istnieją, oraz przewidywane korzyści dla konsumentów;

39. uważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją ograniczenia konstytucyjne, które należy wziąć pod uwagę przy opracowywaniu europejskiego modelu dochodzenia roszczeń przez konsumentów; ponadto jest zdania, że należy w pełni przestrzegać artykułu 6 europejskiej konwencji praw człowieka; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi i Radzie sprawozdania dotyczącego sposobu osiągnięcia w tym względzie niezbędnej równowagi pomiędzy prawami konsumentów, organizacji konsumenckich i podmiotów gospodarczych;

40. wzywa Komisję do dokładnej oceny kwestii roszczeń konsumentów w państwach członkowskich, zwracając uwagę, że wszelkie jej nowe wnioski w tej dziedzinie należy oprzeć na dokładnej analizie występujących problemów oraz przewidywanych korzyści dla konsumentów i że w odniesieniu do postępowań transgranicznych i ewentualnych systemów dochodzenia roszczeń zbiorowych należy przeprowadzić szeroko zakrojoną analizę, opartą na doświadczeniach zebranych na całym świecie, biorąc szczególnie pod uwagę zastrzeżenia wyrażane w odniesieniu do zbędnych i negatywnych aspektów modelu amerykańskiego oraz rozpatrując w jasny sposób kwestię odpowiedniej podstawy prawnej dla takiego aktu na szczeblu unijnym; zwraca się w związku z tym do Komisji o przedstawienie w stosownych przypadkach spójnego rozwiązania na szczeblu europejskim, zapewniającego wszystkim konsumentom dostęp do mechanizmów dochodzenia roszczeń zbiorowych przy rozpatrywaniu skarg o charakterze transgranicznym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2001, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 51.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

41. zwraca się do Komisji, aby zasięgnęła opinii Parlamentu i państw członkowskich w sprawie oceny tych analiz;

*
* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Postępy w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE

P6_TA(2008)0212

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący niedyskryminacji i równych szans dla wszystkich — strategia ramowa (COM(2005)0224),
- uwzględniając art. 13 Traktatu WE,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (COM(2006)0643),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie rozwoju prawa przeciwdziałającego dyskryminacji w Europie: porównanie 25 państw członkowskich UE z lipca 2007 r.,
- uwzględniając krajowe sprawozdania w sprawie wprowadzania w życie prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji oraz wspierające prace sieci sprawozdania tematyczne opracowane przez sieć ekspertów prawnych w dziedzinie niedyskryminacji, powołaną przez Komisję w celu udzielania niezależnych informacji i przedstawiania zaleceń w sprawie rozwoju sytuacji w rzeczonyj dziedzinie w państwach członkowskich,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą praw osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz załączony do niej protokół nr 12,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometru Komisji ze stycznia 2007 r. na temat dyskryminacji w Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając fakt, że rok 2007 został proklamowany Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich, a rok 2008 — Europejskim Rokiem Dialogu Międzykulturowego,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0159/2008),
- A. mając na uwadze, że art. 6 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską stanowi, iż Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawa, które są wspólne dla państw członkowskich, mając też na uwadze, że ważne jest, by deklaracjom politycznym w sprawie zwalczania dyskryminacji odpowiadał stopniowy rozwój oraz pełne i prawidłowe wdrażanie polityk i prawodawstwa, a w szczególności dyrektyw zakazujących dyskryminacji oraz projektów promujących równość,
- B. mając na uwadze, że art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi też, że Unia Europejska szanuje prawa podstawowe zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a wspieranie równości i niedyskryminacji zgodnie z art. 13 TWE powinno być priorytetem przyjmowanych przez Unię Europejską praw i prowadzonych przez nią polityk,
- C. mając na uwadze, że zatrudnienie jest jednym z podstawowych wymogów integracji społecznej, a mimo to bezrobocie wśród wielu grup, w szczególności kobiet, migrantów, osób niepełnosprawnych, mniejszości etnicznych, osób starszych i młodych oraz tych z rzadkimi lub nieznanymi umiejętnościami, pozostaje na niedopuszczalnie wysokim poziomie; mając na uwadze, że bezrobocie wśród osób cierpiących z powodu różnych form dyskryminacji jest jeszcze wyższe,
- D. mając na uwadze, że obecnie prawo wspólnotowe nie obejmuje dyskryminacji w większości obszarów kompetencji Wspólnoty, a dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE przewidują różne poziomy ochrony, co powoduje luki w ochronie przed dyskryminacją mające wpływ na zatrudnienie,
- E. mając na uwadze, że badanie porównawcze Komisji dotyczące rozwoju prawa przeciwdziałającego dyskryminacji w Europie potwierdza, iż na szczeblu państw członkowskich ustawodawstwo poszczególnych państw członkowskich jest rozproszone, przez co chroni przed dyskryminacją w różnoraki sposób i często brakuje mu wspólnej metody wprowadzania w życie, co doprowadziło do braku harmonii we wdrażaniu dyrektyw, a także sytuacji, w której obywatele nie dysponują wystarczającą wiedzą na temat przysługujących im praw,
- F. mając na uwadze, że niespójne stosowanie przepisów przeciwdziałających dyskryminacji w państwach członkowskich przyczyniło się do braku wdrażania w praktyce dyrektyw Wspólnoty zabraniających dyskryminacji, co znalazło odzwierciedlenie w sprawozdaniach takich jak sprawozdanie europejskiej grupy ekspertów ds. zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną zatytułowane „Zwalczanie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną w dziedzinie zatrudnienia: prawodawstwo w piętnastu państwach członkowskich UE”,
- G. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie dalszych działań po zakończeniu Europejskiego Roku na rzecz Równych Szans dla Wszystkich (2007) ⁽¹⁾ Rada zwróciła się do państw członkowskich i Komisji aby, zgodnie z posiadanymi kompetencjami, uwzględniły w dotychczasowym i w większym stopniu kwestię niepełnosprawności we wszystkich stosownych politykach,
- H. mając na uwadze, że w związku z tym Komisja słusznie wszczęła procedury wobec szeregu państw członkowskich i w razie konieczności powinna nadal tak czynić,
1. wzywa państwa członkowskie do należytego uwzględnienia w swoich praktykach legislacyjnych różnych podstaw dyskryminacji wymienionych w art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
  2. przypomina, że dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE ustanawiają minimalne wymogi i w związku z tym powinny stanowić podstawę, na której opiera się kompleksowa polityka antydyskryminacyjna Wspólnoty;

(¹) Dz.U. C 308 z 19.12.2007, s. 1.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

3. wyraża zaniepokojenie brakami w transpozycji i wdrażaniu dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE przez niektóre państwa członkowskie oraz brakiem informacji przeznaczonej dla obywateli UE i dotyczącej możliwości podjęcia środków prawnych w przypadku dyskryminacji;
4. ubolewa, że dyrektywy 2000/43/WE oraz 2000/78/WE nie obejmują różnic w traktowaniu o charakterze dyskryminacyjnym opartym na kryteriach fizycznych takich jak wzrost czy karnacja, w szczególności w przypadku dostępu do stanowisk, gdzie nie ma bezpośredniego związku między tymi cechami fizycznymi a umiejętnościami wymaganymi do wykonywania danej pracy;
5. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej, prawidłowej i skutecznej transpozycji oraz odpowiedniego wdrożenia dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE po transpozycji wszystkich ich przepisów oraz do zagwarantowania, że zgodnie z przepisami tych dyrektyw wszelkie odstępstwa są obiektywnie uzasadnione;
6. wzywa właściwe organy unijne, krajowe i lokalne do usprawnienia koordynacji działań wdrażających; apeluje o jednolite podejście do zwalczania dyskryminacji, które obejmuje i uwzględnia jednocześnie wszystkie przyczyny dyskryminacji;
7. podkreśla, że organy publiczne mają do odegrania kluczową rolę w promowaniu równości i zapobieganiu dyskryminacji poprzez prowadzoną przez nie politykę, świadczone usługi i stosowane zasady zatrudniania;
8. wzywa Komisję, aby zobowiązała się do przeprowadzenia solidnego przeglądu wdrażania dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz do wydania wytycznych udzielających wykładni w zakresie ich wdrażania, aby zapewnić pełne i prawidłowe wdrożenie przez państwa członkowskie; wzywa Komisję w szczególności do dokonania oceny sposobu interpretacji przez państwa członkowskie — w trakcie transponowania dyrektywy 2000/78/WE do prawa krajowego — wyjątków przewidzianych w art. 6 i art. 8; przypomina, że wdrożenie obu dyrektyw wymaga szeregu mechanizmów i strategii, takich jak zgodność, aktywne zaangażowanie i egzekwowanie, a także skuteczna wymiana najlepszych wzorców;
9. apeluje, aby sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z transpozycją dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające;
10. wzywa Komisję do dokładnego monitorowania transpozycji dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz zgodności z ustawodawstwem wynikającym z ich transpozycji, jak i do dalszego wywierania nacisku na państwa członkowskie — za pomocą postępowań w sprawie naruszenia przepisów oraz w sprawie nieprzestrzegania przepisów — by respektowały spoczywające na nich zobowiązania prawne dotyczące pełnej i jak najszybszej transpozycji tych dyrektyw; uważa, że właściwa komisja parlamentarna Parlamentu powinna uczestniczyć w bieżącym monitorowaniu obowiązków państw członkowskich wynikających z tych dyrektyw;
11. przypomina Komisji, że art. 4 dyrektywy 2000/78/WE dopuszcza wyjątki jedynie w przypadku, gdy są one z bezstronnego punktu widzenia rzeczywiście niezbędne dla dobrego wykonywania działalności zawodowej; wzywa Komisję do ścisłego interpretowania tego artykułu i do pozywania państw członkowskich do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli dopuszczają w swym ustawodawstwie krajowym zbyt obszerną definicję;
12. zwraca się o roczną ocenę wdrożenia przepisów przez państwa członkowskie w ramach otwartej metody koordynacji oraz o rozszerzony przegląd wdrożenia tego prawodawstwa co pięć lat w ramach agendy społecznej; uważa, że w tej rocznej ocenie uczestniczyć powinny niezależne organy ds. zwalczania dyskryminacji, w tym utworzona przez Komisję sieć ekspertów prawnych, oraz organizacje pozarządowe reprezentujące potencjalne ofiary dyskryminacji oraz że należy przyjąć konkretne środki budujące potencjał organizacji pozarządowych w celu dostarczania przez nie informacji i wspierania ofiar oraz wnoszenia konstruktywnego wkładu w ocenę roczną;
13. uważa, że fakt, iż w dyrektywie 2000/78/WE brakuje przepisu dotyczącego konieczności szerokiego zdefiniowania niepełnosprawności, wykluczył niektóre kategorie osób niepełnosprawnych z prawnej ochrony przewidzianej dyrektywą; zwraca się zatem do Komisji i państw członkowskich, aby w trybie pilnym uzgodniły takie szerokie definicje niepełnosprawności w celu ułatwienia harmonizacji prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji, które mogłoby opierać się na konwencji w sprawie praw osób niepełnosprawnych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

14. jest przekonany, że brak przepisów określających termin na wniesienie powództwa w sprawie dyskryminacji spowodowało przyjęcie bardzo krótkich terminów w niektórych państwach członkowskich, co może stanowić przeszkodę przy wnoszeniu powództwa;
15. uważa, że wyjątki związane ze stanem cywilnym określone w dyrektywie 2000/78/WE ograniczyły ochronę przed dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, jaką zapewnia powyższa dyrektywa;
16. apeluje do państw członkowskich, aby skuteczniej promowały stosowanie praw obywateli Unii wynikających z dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz wzywa Komisję, państwa członkowskie, związki zawodowe, pracodawców i wszystkie podmioty rządowe i pozarządowe do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków na rzecz rozpowszechnienia wiedzy na temat praw przewidzianych tymi dyrektywami oraz do zapewnienia ofiarom dyskryminacji szerokiego dostępu do usług w zakresie rzecznictwa, aby umożliwić im skuteczne korzystanie z przysługujących im na mocy wspomnianych dyrektyw praw; zauważa, że często to obywatel musi stawić czoło osobie, która dopuściła się dyskryminacji, niejednokrotnie bez wsparcia ze strony władz publicznych czy dostępu do pomocy prawnej; wzywa państwa członkowskie, aby uprawnili właściwe niezależne organy do świadczenia skutecznej pomocy ofiarom dyskryminacji;
17. jest zaniepokojony niskim poziomem znajomości prawa antydyskryminacyjnego wśród obywateli państw członkowskich i wzywa Komisję, państwa członkowskie, związki zawodowe i pracodawców do zwiększenia wysiłków na rzecz podniesienia poziomu tej wiedzy; przypomina, że dyrektywy nakładają na państwa członkowskie obowiązek publicznego rozpowszechniania informacji o istotnych przepisach dyrektyw za pomocą wszelkich dostępnych środków;
18. zaleca, aby państwa członkowskie dokonały niezależnej analizy antydyskryminacyjnych środków zapobiegawczych i restytucyjnych oraz analizy skuteczności ochrony przed wiktymizacją, jak i zapewniły odpowiednie środki statutowym i niestatutowym organom uczestniczącym w zapobieganiu dyskryminacji i udzielającym pomocy ofiarom dyskryminacji; zaleca, aby Komisja włączyła przeprowadzanie wzajemnych kontroli do obecnej praktyki monitorowania;
19. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły niezależnym organom promującym równość niezbędne środki i przyznały im odpowiednie uprawnienia, tak aby mogły one skutecznie i niezależnie wykonywać swe zadania, łącznie z zapewnianiem solidnej wiedzy fachowej o wszystkich rodzajach dyskryminacji i udzielaniem odpowiedniej pomocy ofiarom dyskryminacji; zachęca państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że kompetencje tych organów obejmują wszystkie rodzaje dyskryminacji oraz wzywa Komisję do ustalenia norm monitorowania i zapewniania skuteczności i niezależności tych organów;
20. zaleca, aby państwa członkowskie i Komisja zapewniły niezbędne środki i przyznały odpowiednie uprawnienia tym organizacjom pozarządowym, które reprezentują dyskryminowane grupy oraz tym zajmującym się informowaniem obywateli i zapewnianiem pomocy prawnej w sprawach dotyczących dyskryminacji;
21. wzywa państwa członkowskie do współpracy z odpowiednimi partnerami społecznymi w celu monitorowania prawidłowości wdrażania prawodawstwa Wspólnoty;
22. podkreśla, że w każdym przypadku państwa członkowskie powinny dopilnować, aby ofiary dyskryminacji otrzymały z urzędu pomoc w postępowaniu sądowym, w razie konieczności w postaci środków publicznych w ramach systemów pomocy prawnej;
23. wzywa Komisję, aby praktycznie i skutecznie poparła przyjęcie przez państwa członkowskie środków w ramach programu Progress i europejskiego funduszu społecznego w celu wsparcia programów promujących równe szanse i likwidację dyskryminacji;
24. zaleca, aby w celu zapewnienia bardziej skutecznego poziomu ochrony państwa członkowskie przyznały stowarzyszeniom, organizacjom i innym podmiotom prawnym uprawnienia do podejmowania kroków prawnych, w tym w imieniu ofiary lub na jej rzecz;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

25. wzywa rządy państw członkowskich do zapewnienia równego traktowania i równych szans w ramach polityki zatrudnienia i integracji społecznej, a zwłaszcza do zajęcia się problemem poważnych barier wynikających z dyskryminacji w procedurach rekrutacyjnych;
26. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły możliwość podejmowania przez stowarzyszenia, organizacje i inne podmioty prawne w imieniu osoby wnoszącej skargę lub kilku takich osób wszelkich kroków prawnych w celu wyegzekwowania postanowień dyrektywy;
27. wzywa państwa członkowskie, we współpracy z Agencją Unii Europejskiej ds. Praw Podstawowych oraz Komisją, do regularnego gromadzenia, opracowywania i publikowania całościowych, dokładnych, porównywalnych, wiarygodnych i odrębnych statystyk dotyczących dyskryminacji oraz do publikowania ich w taki sposób, aby były łatwo zrozumiałe dla społeczeństwa i umożliwiały skuteczniejszą wymianę najlepszych wzorców; zwraca uwagę na konieczność dostarczających środków umożliwiających powyższe oraz na znaczenie, jakie ma opracowanie mechanizmów zbierania danych o dyskryminacji zgodnie z przepisami o ochronie danych;
28. wzywa do utworzenia krajowych zintegrowanych planów działania w celu zwalczania wszelkich form dyskryminacji;
29. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji gromadzeniem danych o równości, w tym publikacją europejskiego informatora o takich danych; zwraca się do Komisji o uważne przeanalizowanie różnorodnych kwestii prawnych i aspektów związanych z gromadzeniem danych oraz o przedstawienie propozycji usprawniających rejestrację przypadków dyskryminacji, jak i o poddanie analizie kwestii wspólnych norm gromadzenia danych; zaleca dalsze zapewnianie przez Komisję szkoleń prawnych dla sędziów, prawników, związków zawodowych i organizacji pozarządowych, aby zwiększyć długotrwałe oddziaływanie dyrektyw, liczbę prowadzonych badań oraz analiz dotyczących oceny wpływu przepisów transponujących dyrektywy;
30. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji kwestią wielorakiej dyskryminacji, w tym rozpoczęcie przez Komisję badań na ten temat; wzywa Komisję do przyjęcia zrównoważonego szerokiego pojęcia wielorakiej dyskryminacji oraz dokonania analizy i dostarczenia danych na temat różnorodnych form dyskryminacji i przestępstw motywowanych nienawiścią; wzywa Komisję do włączenia postanowień jednoznacznie służących zwalczaniu różnorodnych form dyskryminacji do wszelkich przepisów, jakie zostaną w przyszłości przyjęte zgodnie z art. 13 traktatu WE i które będzie można przywołać z racji jednej przyczyny lub zbiegu kilku przyczyn;
31. podkreśla znaczenie tworzenia sieci grup działających na rzecz zwalczania dyskryminacji na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym;
32. wzywa państwa członkowskie do dokonania przeglądu prawa krajowego i do rozważenia uchylecia przepisów pozostających w sprzeczności z art. 13 traktatu WE;
33. uważa dyrektywę 2000/43/WE za podstawę, na której można tworzyć kompleksowe ramy polityki antydyskryminacyjnej dla środków odnoszących się do zakazu dyskryminacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne; podkreśla jednak, że należy uwzględnić aspekty problematyczne, które zostały już określone, oraz problemy, jakie państwa członkowskie napotkały w skutecznej transpozycji i wdrożeniu postanowień tej dyrektywy;
34. podkreśla, że Komisja musi opracować wspólną, ogólnounijną definicję działania pozytywnego, a przynajmniej dążyć do porozumienia w tej sprawie, co rozwiałyby mity narosłe wokół jego znaczenia i stosowania w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza biorąc pod uwagę jego skuteczność w pomyślnym rozwiązywaniu problemów dyskryminacji i osiągnięciu równości wyników w niektórych państwach członkowskich;
35. zauważa, że obecnie zamiarem Komisji może być jedynie zaproponowanie prawa zakazującego dyskryminacji w dostępie do towarów i usług z niektórych, ale nie ze wszystkich względów; przypomina Komisji o jej zobowiązaniu do przedstawienia kompleksowej dyrektywy obejmującej niepełnosprawność, wiek, religię lub światopogląd oraz orientację seksualną, która uzupełniłaby pakiet przepisów antydyskryminacyjnych zgodnie z art. 13 traktatu WE, jak przewidziano w programie prac Komisji na rok 2008;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

ponownie stwierdza, że ze względów politycznych, społecznych i prawnych pożądane jest zlikwidowanie hierarchii ochrony przed dyskryminacją na różnym tle; zdecydowanie uważa, że nie jest rozsądne zakazywanie dyskryminacji w jednym obszarze przy jednoczesnym jej dopuszczeniu w innym;

36. z zainteresowaniem oczekuje opracowania wspólnotowej definicji niepełnosprawności, która umożliwi osobom niepełnosprawnym z całej Unii Europejskiej korzystanie z tych samych praw bez względu na miejsce pobytu w granicach Unii Europejskiej;

37. uważa, że każdy nowy wniosek dotyczący dyrektywy zwalczającej dyskryminację, jak stanowi art. 13 traktatu WE, będzie musiał zakazywać wszelkich form dyskryminacji, w tym bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji we wszystkich dziedzinach objętych już dyrektywami 2000/43/WE i 2000/78/WE, dyskryminacji przez stowarzyszenia, dyskryminacji ze względu na przynależność do grupy chronionej i molestowanie; uważa, że polecenie dyskryminacji należy uznać za dyskryminację oraz że nieuzasadnione niezapewnienie odpowiednich udogodnień powinno być uważane za formę dyskryminacji; uważa, że dyrektywa powinna jednoznacznie stwierdzać, iż nie istnieje żadna hierarchia różnorodnych form dyskryminacji oraz że wszelkie jej formy należy zwalczać z równą stanowczością; nalega, aby w nowo zaproponowanych przepisach odpowiednio odzwierciedlone zostały wszystkie cechy szczególne różnego podłoża dyskryminacji;

38. zdecydowanie uważa, że przedmiotowy zakres nowego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zwalczania dyskryminacji w rozumieniu art. 13 traktatu WE musi być szeroki, by obejmować wszystkie obszary będące w kompetencji Wspólnoty, oraz obszary takie jak edukacja, kształcenie ustawiczne, ochrona socjalna, w tym ubezpieczenie społeczne, zakwaterowanie i opieka zdrowotna, wizerunek dyskryminowanych grup w mediach i reklamie, fizyczny dostęp osób niepełnosprawnych do informacji, telekomunikację, komunikację za pośrednictwem środków elektronicznych, środki transportu i przestrzeń publiczną, korzyści społeczne, a także dostęp do towarów i usług, które są dostępne dla społeczeństwa, oraz ich podaż; jest również przekonany, że nowa dyrektywa powinna rozszerzyć zakres dyrektywy Rady nr 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (¹), aby była spójna z kwestią ochrony przed dyskryminacją innych grup;

39. jest głęboko przekonany, że w celu zwalczania dyskryminacji należy opracować holistyczne podejście do propagowania publicznej wiedzy na ten temat, poczynając od programów szkolnych;

40. wzywa Komisję, aby zbadała, w jaki sposób w przyszłe regulacje oparte na art. 13 można włączyć dalsze postanowienia promujące wdrożenie zasad niedyskryminacji i równości, które nie są uzależnione od skarg wnoszonych przez poszczególne ofiary; jest przekonany, że w takiej analizie należy rozpatrzyć, w jaki sposób przyszłe przepisy mogą ustanowić obowiązek przedstawienia pozytywnych działań i/lub pozytywnych zobowiązań na rzecz promocji równości, a także połączyć obowiązki związane z niedyskryminacją i równością z krajową polityką w zakresie zamówień publicznych;

41. uważa, że różnice w traktowaniu ze względu na narodowość lub język, które nie są obiektywnie i racjonalnie uzasadnione prawowitym celem ani zrealizowane za pomocą odpowiednich i koniecznych środków, mogą stanowić dyskryminację pośrednią ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne i być przez to sprzeczne z dyrektywą 2000/43/WE;

42. jest zdania, że dyskryminację należy również postrzegać jako czynnik zakłócający cztery podstawowe wolności — zwłaszcza swobodny przepływ osób — i że jako taka stanowi ona przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego; wzywa Komisję do zachęcania państw członkowskich do dokonania przeglądu swoich przepisów przejściowych regulujących dostęp do rynków pracy w celu wyeliminowania różnicowania obywateli europejskich pod tym względem;

43. uważa, że wspólnoty mniejszościowe, a w szczególności społeczność romska, potrzebują specjalnej ochrony społecznej, ponieważ problem wykorzystywania, dyskryminacji i wykluczenia tej społeczności staje się jeszcze bardziej poważny w dziedzinach szkolnictwa, zdrowia, mieszkalności, zatrudnienia i praw kobiet po ostatnim rozszerzeniu Unii Europejskiej;

(¹) Dz.U. L 39 z 14.02.1976, s. 40.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

44. zaleca, by w odniesieniu do dostępu do edukacji wysokiej jakości dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i dzieci romskich oraz nieuzasadnionego zaklasyfikowania ich jako osoby niepełnosprawne zwracać szczególną uwagę na zwalczanie wszelkich form dyskryminacji napotykanych w dziedzinie edukacji;

45. podkreśla, że prawodawstwo jest skuteczne jedynie wtedy, gdy obywatele są świadomi swoich praw i mają łatwy dostęp do sądów; dlatego też uważa, że każdy nowy wniosek dotyczący dyrektywy zwalczającej dyskryminację w rozumieniu art. 13 traktatu WE musi również dotyczyć środków prawnych i egzekwowania, dlatego zaleca powołanie przez państwa członkowskie do życia co najmniej jednego niezależnego i skutecznego organu zajmującego się promowaniem równego traktowania i zwalczaniem różnych form dyskryminacji, którego kompetencje obejmą wszystkie przyczyny dyskryminacji zgodnie z art. 13 oraz wszystkie obszary objęte dyrektywą 76/207/EWG; jest przekonany, że uprawnienia takich organów powinny obejmować zapewnianie ofiarom dyskryminacji niezależnej pomocy, aby umożliwić im składanie skarg w sprawie dyskryminacji, przeprowadzanie niezależnych sondaży na temat stosowania prawodawstwa z zakresu niedyskryminacji oraz przedstawianie zaleceń dotyczących wszelkich kwestii związanych z tego typu dyskryminacją;

46. wzywa do uwzględnienia we wszelkim przyszłym prawodawstwie przyjmowanym na mocy art. 13 traktatu WE obowiązku konsultacji oraz włączania organizacji pozarządowych, specjalistycznych organów ds. równości i przedstawicieli organizacji krajowych w prace przygotowawcze, proces jego transpozycji oraz proces monitorowania jego wdrażania;

47. uważa, że nowa dyrektywa powinna zawierać wymóg, aby państwa członkowskie włączały kwestie równości do wszelkiego planowania, kształtowania polityki i opracowywania programów w obszarach objętych zakresem dyrektywy, wymóg wobec dostawców usług, aby planowali i byli systematyczni w swoim podejściu do równości, oraz wymóg wobec dostawców usług dotyczący dostosowania i zapewnienia specjalnego traktowania, tak aby osoby należące do mniejszości i doświadczające nierówności miały dostęp do świadczonych usług i mogły z nich korzystać;

48. z niepokojem stwierdza, że z 19 państw członkowskich, które podpisały protokół nr 12 do Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jedynie 5 dokonało jego ratyfikacji;

49. wzywa do kontynuacji procesu podpisywania i przystępowania do Konwencji dotyczącej praw osób niepełnosprawnych oraz jej ratyfikacji, łącznie z jej protokołem fakultatywnym, i przypomina, że po ratyfikacji konwencji przez Wspólnotę każdy europejski wniosek legislacyjny w sprawie niedyskryminacji musi być w pełni zgodny ze wszystkim wymogami wynikającymi z Konwencji; przypomina Radzie o jej własnym postulatcie wysuniętym wobec Komisji na nieformalnej konferencji ministerialnej dotyczącej niepełnosprawności w czerwcu 2007 r. i dotyczącym rozpoczęcia realizacji strategii na rzecz skutecznego wdrożenia Konwencji; wzywa Komisję, aby w tych ramach oceniła potrzebę zmiany wspólnotowego prawodawstwa wtórnego lub dostosowania odpowiednich strategii politycznych;

50. podkreśla znaczenie horyzontalnego wdrożenia i uwzględnienia klauzuli o niedyskryminacji zawartej w traktacie lizbońskim po jego wejściu w życie, która to klauzula zobowiązuje Unię Europejską do dążenia do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną podczas formułowania i wdrażania jej polityki i działań;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia kwestii równych szans i niedyskryminacji do strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, wytycznych dotyczących otwartej metody koordynacji integracji społecznej, a także krajowych programów reform i przepisów regulujących fundusze strukturalne; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do przeglądu zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia, a w szczególności wytycznych dotyczących zatrudnienia, aby zapewnić i polepszyć integrację i widoczność wymiaru społecznego w następnym cyklu strategii lizbońskiej; podkreśla, że aby zachować skuteczność polityki równości i niedyskryminacji, należy ją mocno powiązać z polityką społeczną, zapewniając ważną rolę partnerów społecznych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wyeliminowania wszelkiej dyskryminacji wynikającej z umów o pracę poprzez zagwarantowanie wszystkim pracownikom równego traktowania, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, przepisów dotyczących czasu pracy i czasu odpoczynku, wolności zrzeszania się i posiadania przedstawicieli, ochrony przed niesprawiedliwym zwolnieniem, negocjacji zbiorowych i działań zbiorowych; podkreśla znaczenie dostępu do szkolenia, a także dalszej ochrony praw nabytych poprzez uwzględnienie okresów nauki i szkolenia, poprawę możliwości sprawowania opieki i utrzymanie podstawowych praw socjalnych takich jak prawo do emerytury, szkoleń i zasiłku dla bezrobotnych w okresie zmian w sytuacji zawodowej, zmiany pracy lub przejścia na samozatrudnienie;

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich i krajów kandydujących.

Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0213

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej 2008/2009(INI)

(2009/C 279 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pod tytułem „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575, SEC(2007)1283),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wnioski z konsultacji w sprawie europejskiej polityki morskiej” (COM(2007)0574),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie wspólnej trójstronnej deklaracji ustanawiającej Europejski Dzień Morza (SEC(2007)1631),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wnioski prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. w sprawie przyjęcia przez Radę Europejską dokumentu „Plan działania Rady Europejskiej na lata 2007-2009 — Europejska Polityka Energetyczna”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „20 i 20 do 2020 r. — szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając przepisy Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. przyjętej przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) w dniu 23 lutego 2006 r., która obejmuje i dostosowuje konwencje o pracy na morzu przyjęte przez MOP począwszy od 1919 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rybołówstwa (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0343.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że oceany i morza mają z ekonomicznego oraz ekologicznego punktu widzenia istotne znaczenie dla UE; mając na uwadze, że długość zamieszkiwanego przez 1/3 ludności Europy wybrzeża UE na jej obszarach nadbrzeżnych oraz w regionach najbardziej oddalonych wynosi 320 000 km,
- B. mając na uwadze, że przemysł morski oraz usługi morskie, jak również obszary nadbrzeżne, są źródłem 40 % PKB UE,
- C. mając na uwadze, że zmiany klimatu są największym wyzwaniem dla polityki w XXI wieku, z uwagi na zagrożenie regionów nadbrzeżnych klimatycznie uwarunkowanym podnoszeniem się poziomu morza, które może przybrać ogromną skalę z poważnymi konsekwencjami dla mieszkańców,
- D. mając na uwadze, że regiony morskie UE, a zwłaszcza jej regiony najbardziej oddalone, choć z jednej strony odgrywają bardzo ważną rolę w związku z bezpieczeństwem i ochroną przed takimi czynami przestępczymi, jak nielegalna imigracja, terroryzm i przemyt, to z drugiej strony są narażone na szczególnie kłęski żywiołowe,
- E. Mając na uwadze, że w ubiegłym roku miały miejsce na wodach eksterytorialnych w pobliżu wybrzeży Afryki coraz liczniejsze i częstsze akty przestępcze skierowane przeciwko jednostkom rybackim, handlowym i pasażerskim z krajów Wspólnoty, co stwarza poważne zagrożenie życia załóg i ma bardzo negatywny wpływ na handel międzynarodowy;
1. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Komisję wspomnianych komunikatów i planu działania przedstawionego w wyżej wymienionym dokumencie roboczym służb Komisji;
  2. podtrzymuje swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zgodziła się przynajmniej częściowo ze znaczną częścią wniosków Parlamentu;
  3. zwraca uwagę, że wyjątkowy wymiar morski, jaki przypada UE za sprawą jej wybrzeży i regionów peryferyjnych, stwarza niepowtarzalne szanse w zakresie innowacji, badań, środowiska i różnorodności biologicznej, które muszą zostać uwzględnione w zintegrowanej polityce morskiej UE, oraz wskazuje, że regiony peryferyjne stanowią ponadto znakomite bazy komunikacyjne do celów transportu i bezpieczeństwa w skali UE i światowej;
  4. stanowczo popiera plany Komisji dotyczące lepszego wykorzystania potencjału żeglugi przybrzeżnej i żeglugi śródlądowej pomiędzy państwami członkowskimi oraz jej szybkiej integracji z rynkiem wewnętrznym i przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący przyspieszenia wniosków w sprawie wspólnego obszaru transportu morskiego oraz kompleksowej strategii transportu morskiego na lata 2008-2018;
  5. zachęca państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy zarówno w ich gronie, jak i z krajami sąsiadującymi, w zakresie odpowiedniego wykorzystywania TEN-T i innych europejskich mechanizmów finansowania (takich jak Marco Polo) w celu ukończenia projektów autostrad morskich i sieci żeglugi bliskiego zasięgu;
  6. z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące wzmocnienia koordynacji europejskich agencji zajmujących się nadzorem morskim, zwłaszcza w dziedzinie zapobiegania nielegalnej działalności (handel ludźmi i przemyt narkotyków, nielegalna imigracja i zagrożenia terrorystyczne), ze szczególnym naciskiem na wody międzynarodowe;
  7. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą zapoczątkowania europejskiej sieci nadzoru morskiego i promowania ściślejszej współpracy między strażami przybrzeżnymi państw członkowskich; wzywa Komisję, aby zaprezentowała wyniki badania wykonalności w odniesieniu do europejskiej straży przybrzeżnej, które miały być opublikowane i przedstawione Parlamentowi i Radzie do końca 2006 r.;
  8. jest zdania, że klastry morskie są szczególnie predestynowane do wkładu w realizację zintegrowanej polityki morskiej; zwraca się do Komisji o niezwłoczne zainicjowanie projektu europejskiej sieci klastrów morskich;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

9. popiera propozycję ustanowienia dnia 20 maja dorocznym Europejskim Dniem Morza; wyraża przekonanie, że należy wykorzystać taki dzień na uwypuklenie znaczenia polityki morskiej również poza gronem ekspertów w tym zakresie, z udziałem zwykłych obywateli, szkół, uniwersytetów oraz organizacji pozarządowych; przypomina Komisji o jej propozycji nagrody, którą przyznawano by wzorowym regionom morskim jako sposób promowania najlepszych wzorców;

10. jednakże jest zdania, że plan działania zawiera za mało konkretnych środków i zachęca Komisję do większego zaangażowania w przyszłe wykorzystanie dostępnych jej na mocy traktatów instrumentów;

11. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że plan działania nie zawiera wiążących postanowień w zakresie zmian klimatu; podtrzymuje swoje przekonanie, że zadaniem unijnej polityki morskiej winno być przygotowanie na skutki zmian klimatu i dostosowanie się do nich oraz pilne ustanowienie niezbędnych środków dostosowawczych, zwłaszcza w perspektywie topnienia lodowców powodującego podnoszenie się poziomu mórz oraz zwiększonego zagrożenia powodzią w portach i na obszarach nadbrzeżnych, oraz wzywa do większego zaangażowania w zakresie odnośnych działań politycznych, w szczególności polityki badań naukowych;

12. przypomina, że topnienie lodowców powoduje nie tylko podniesienie się poziomu mórz, lecz także wyrządza nieodwracalne szkody w życiu ludzi, zwierząt i roślin, w związku z czym przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący wystąpienia z inicjatywą w sprawie Arktyki i wzywa środowisko naukowe i decydentów do dalszego zbadania możliwości ochrony pokryw lodowych na biegunach;

13. uważa, że prawidłowe zarządzanie gospodarką morską wymaga prawidłowego zarządzania obszarami nadbrzeżnymi, a zatem projekty budowlane na wybrzeżach UE muszą w każdym wypadku uwzględniać skutki zmian klimatu i wynikające z nich podniesienie się poziomu mórz, erozję wybrzeża oraz większą częstotliwość i gwałtowność burz;

14. wspiera ustanowiony przez Radę Europejską w marcu 2007 r., cel zmniejszenia o połowę do 2050 r. emisji gazów cieplarnianych, oraz ponownie wzywa do znaczącego zmniejszenia tych emisji w ramach polityki morskiej, między innymi poprzez włączenie transportu morskiego do systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz wzmocnienie wysiłków w zakresie badań, zarówno nad wykorzystaniem morza jako odnawialnego źródła energii, jak i w celu rozwoju czystszych technologii napędzania statków; wyraża przekonanie, że przewodnią rolą Europy w walce ze zmianami klimatu mogłaby wzmocnić i zwiększyć jej wpływ na technologie na rzecz ochrony środowiska oraz badania naukowe;

15. stanowczo wzywa Komisję do ambitniejszego podejścia w zakresie zwalczania emisji tlenków siarki i azotu, jak również zanieczyszczeń stałych; w tym kontekście przypomina o potrzebie ściślejszej współpracy z Międzynarodową Organizacją Morską, a w szczególności powtarza swoje wezwanie do:

- ustanowienia norm w zakresie emisji tlenków azotu dla statków wpływających do portów UE,
- uznania Morza Śródziemnego, Morza Czarnego oraz północno-wschodniego Oceanu Atlantyckiego za obszary kontroli w zakresie emisji siarki (SECA) zgodnie z międzynarodową konwencją o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (konwencja MARPOL),
- redukcji przez statki pasażerskie pływające na obszarach SECA maksymalnego stężenia siarki dopuszczalnego w paliwie z 1,5 % do 0,5 %,
- wprowadzenia instrumentów podatkowych np. podatków lub opłat od emisji przez statki dwutlenek siarki oraz tlenki azotu oraz określenia sposobów nałożenia takich środków i opłat na wszystkie statki, niezależnie od bandery, zawijające do portów we Wspólnocie lub pływające po wodach państw członkowskich UE,
- wprowadzenia zróżnicowanych opłat portowych i żeglugowych preferencyjnych dla statków z niską emisją dwutlenku siarki oraz tlenków azotu,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- stopniowego wprowadzenia wymogu korzystania z energii elektrycznej z ładu przez statki w porcie,
- opracowania projektu dyrektywy UE w sprawie jakości paliwa stosowanego przez statki;

16. przyjmuje z zadowoleniem środki przyjęte w zakresie satelitarne go monitoringu niekontrolowanych zrzutów dokonywanych na morzu przez niektóre statki; wnosi jednak o przepisy nakładające na statki wymóg stosowania (już opatentowanych) urządzeń zabezpieczonych przed manipulowaniem zawartością, które — na wzór czarnych skrzynek — umożliwiają rejestrowanie w krótkich odstępach czasu poziomu płynów wprowadzanych lub wyprowadzanych ze zbiorników i zęz; uważa, że kontrola tych zapisów wykażałaby, czy nie dokonywano niekontrolowanych i nielegalnych zrzutów zanieczyszczeń z pozostałości olejowych;

17. mając na względzie zanieczyszczenie powietrza dotyczące liczne miasta i regiony portowe, ponownie wzywa państwa członkowskie i Komisję do znaczącej poprawy zachęt do dostarczania statkom w portach energii elektrycznej z ładu; zwraca się zatem o opracowanie wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, i nakładającego na państwa członkowskie, które korzystają ze zwolnienia podatkowego na olej bunkrowy zgodnie z art. 14 tej dyrektywy, wymóg objęcia energii elektrycznej z ładu zwolnieniem podatkowym w tym samym zakresie; wskazuje, że równe traktowanie energii elektrycznej i oleju bunkrowego w celach podatkowych stanowiłoby istotną zachętę dla portów i armatorów do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza w miastach portowych poprzez inwestowanie w dostawę energii elektrycznej dla statków w portach;

18. ponownie wskazuje na fakt, że zanieczyszczenia trafiające do morza z ładu stanowią znaczącą część całkowitego zanieczyszczenia morza oraz że Komisja do tej pory nie zajęła się tą kwestią; z tego względu ponawia swoje skierowane do Komisji wezwanie o przedłożenie planu działania w sprawie zmniejszenia tego rodzaju zanieczyszczenia oraz podkreśla swoje żądanie skierowane do państw członkowskich dotyczące dokonania bezzwłocznej transpozycji aktów prawnych w tym zakresie, np. ramowej dyrektywy wodnej ⁽²⁾, do prawa krajowego; podkreśla, iż w ramach realizacji postanowień ramowej dyrektywy wodnej należy uwzględnić plan działania w zakresie identyfikacji oraz usuwania amunicji i pozostałości uzbrojenia z działań wojennych, które toczyły się na Morzu Północnym i Bałtyckim;

19. wzywa Komisję, aby pomogła państwom członkowskim zainicjować plan dokonania inwentaryzacji i sporządzenia map położenia wraków statków oraz podwodnych stanowisk archeologicznych — jako że stanowią one część dziedzictwa historycznego i kulturowego Wspólnoty — a tym samym ułatwiła poznanie i zbadanie tych miejsc oraz przyczyniła się do zapobiegania rabunkom, na które są one narażone, umożliwiając w ten sposób ich odpowiednią ochronę;

20. wzywa zainteresowane instytucje do możliwie jak najszybszego przyjęcia pakietu morskiego Erika III i zwraca się do państw członkowskich o bezzwłoczne rozpoczęcie jego wdrażania, tak aby utworzyć mechanizmy prawne konieczne do zapobiegania lub zaradzania wypadkom lub incydentom o katastrofalnych skutkach dla rozwoju regionów morskich, takich jak np. wypadki jednostek Erika i Prestige;

21. uważa, że dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej ⁽³⁾ powinna stanowić środowiskowy fundament zintegrowanej polityki morskiej UE; zauważa, że w dyrektywie tej stwierdza się, że regiony, w których stan morza jest krytyczny, powinny opracować i wdrożyć szybsze środki dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska; podkreśla, że w takich regionach szczególnie ważne jest, aby Komisja koordynowała poszczególne sektory, programy i strategie oraz zapewniała wystarczające wsparcie finansowe; zaznacza, że w celu realizacji zintegrowanej polityki morskiej konieczne jest uwzględnienie takiej działalności na lądzie, jak rolnictwo, gospodarka ściekami, transport i wytwarzanie energii; jest zdania, że takie regiony mogą stanowić obszary pilotażowe dla faktycznej i w pełni zintegrowanej polityki morskiej;

22. z zadowoleniem przyjmuje sporządzony przez Komisję rejestr dotyczący wyłączenia marynarzy z szeregu różnorodnych europejskich regulacji prawnych z zakresu ochrony socjalnej i ochrony zatrudnienia (np. dyrektywy nr 98/59/WE ⁽⁴⁾ w sprawie zwolnień grupowych, dyrektywy 2001/23/WE ⁽⁵⁾ w sprawie ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, dyrektywy 2002/14/WE ⁽⁶⁾ w sprawie informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami oraz dyrektywy 96/71/WE ⁽⁷⁾ w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczenia usług); proponuje zmianę tych dyrektyw w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte z dnia 11 grudnia 2007 r., P6_TA(2007)0595.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

23. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do jak najszybszej ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. przyjętej w celu poprawy warunków życia i pracy marynarzy oraz zapobieżenia nieuczciwej konkurencji w branży transportu morskiego poprzez aktualizację i kodyfikację ogółu obowiązujących międzynarodowych norm pracy;
24. wzywa Komisję do aktualizacji dyrektywy 1999/95/WE ⁽¹⁾ dotyczącej godzin pracy marynarzy, a także przepisów w kwestiach należących do uprawnień Komisji, a które nie są lub są jedynie częściowo objęte przepisami na szczeblu wspólnotowym, np. przepisów dotyczących agencji pracy tymczasowej lub prawa pracowników do posiadania podpisanej umowy o pracę;
25. uważa, że zaangażowanie partnerów regionalnych i lokalnych jest kluczowe dla powodzenia polityki morskiej; podkreśla zatem konieczność bliższej współpracy i wzajemnego powiązania między europejskimi regionami przybrzeżnymi poprzez promowanie skoordynowanych strategii na rzecz rozwoju i konkurencyjności oraz skuteczniejsze łączenie różnych szczebli zarządzania;
26. ponawia żądanie kontynuacji podejścia do zintegrowanej polityki morskiej UE w przyszłości oraz wzywa Komisję do wzmocnienia ram tej polityki oraz spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej z Europą kontynentalną i jej polityką; zachęca do publikowania co dwa lata sprawozdania w zakresie unijnej polityki morskiej oraz regularnej publicznej wymiany poglądów ze wszystkimi zaangażowanymi stronami; zwraca się do przyszłych prezydencji Rady, aby włączyły politykę morską do swoich programów prac; ponadto wzywa Komisję do jasnego przedstawiania rocznego wykazu wszystkich wspieranych ze środków unijnych projektów dotyczących polityki morskiej;
27. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą promowania negocjacji w celu lepszego współużytkowania zasobów morskich z państwami trzecimi i zdecydowanie popiera wzmoczoną współpracę z krajami sąsiadującymi w zakresie ochrony mórz niepodlegających krajowym jurysdykcjom;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do czynnego wsparcia w ramach ONZ i IMO inicjatywy licznych państw członkowskich zmierzającej do objęcia prawem pościgu na wodzie i w powietrzu wód terytorialnych krajów przybrzeżnych, jeśli wyrażą one na to zgodę, oraz do stworzenia mechanizmu wzajemnej pomocy w przypadku piractwa morskiego;
29. zwraca się do Komisji o stworzenie w możliwie najkrótszym czasie w ramach zintegrowanej polityki morskiej wspólnotowego systemu koordynacji i pomocy wzajemnej, który pozwoliłby okrętom wojennym pływającym pod flagą jednego z państw członkowskich i znajdującym się na wodach eksterytorialnych chronić statki rybackie i handlowe z innych państw członkowskich;
30. uważa, że kompleksowa europejska strategia na rzecz badań morskich ma istotne znaczenie i musi być odpowiednio finansowana — zarówno w ramach siódmego ramowego programu badań, jak i w przyszłych programach;
31. opowiada się za odpowiednim uwzględnieniem polityki morskiej w budżecie i instrumentach UE po 2013 r. oraz wzywa, by było to odzwierciedlone w zestawieniach regularnych sprawozdań na temat europejskiej polityki morskiej;
32. przyjmuje również z zadowoleniem zalecenie wydane przez Radę Europejską w dniu 14 grudnia 2007 r. mające na celu dostosowanie polityki morskiej do szczególnych cech państw członkowskich i regionów morskich, łącznie z regionami przybrzeżnymi, wyspami i regionami najbardziej oddalonymi;
33. uznaje kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, jednak oczekuje z zainteresowaniem publikacji mapy drogowej Komisji mającej na celu ułatwienie opracowywania przez państwa członkowskie morskiego planowania przestrzennego; wskazuje na potrzebę zachowania odpowiedniej równowagi między wizją gospodarczą, społeczną, terytorialną i w zakresie środowiska naturalnego;

(¹) Dz.U. L 14 z 20.1.2000, s. 29.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

34. zwraca uwagę, że wyjątkowy wymiar morski, jaki regiony przybrzeżne, wyspy i regiony najbardziej oddalone wnoszą do UE, stwarza niepowtarzalne szanse w zakresie innowacji, badań, środowiska, różnorodności biologicznej, rozwoju innowacyjnych technologii opartych na znajomości morza oraz w innych obszarach, a także, że przyszła zintegrowana europejska polityka morska musi wykorzystywać te szanse; uznaje konieczność utworzenia centrów doskonałości, zalecając zachęcanie i wspieranie uniwersyteckich centrów badawczych już istniejących na obszarach przybrzeżnych;
35. podkreśla znaczenie energii fal jako alternatywnego, czystego źródła energii i wzywa Komisję do uwzględnienia tej formy energii w przyszłych planach działania;
36. uważa, że głównym celem zintegrowanej polityki morskiej Unii w zakresie rybołówstwa powinno być zachęcanie do modernizacji i trwałego, zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju tego sektora w całej UE, zapewniając jego ciągłość społeczno-gospodarczą i trwałość zasobów oraz gwarantując samodzielność i bezpieczeństwo żywności, zaopatrzenie ludności w ryby, utrzymanie miejsc pracy i poprawę warunków życia rybaków;
37. uważa, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) nie wypełniła dotychczas dobrze swojej roli w odniesieniu do trwałości zasobów morskich, czy też ekonomicznej rentowności europejskich flot rybackich i społeczności żyjących na wybrzeżu, oraz że w związku z tym zintegrowana polityka morska Unii powinna zostać opracowana w taki sposób, aby uniknąć błędów WPRyb, takich jak nadmierna centralizacja i nieumiejętność uwzględnienia regionalnej różnorodności wód Unii;
38. jest zdania, że wzrost liczby i poprawa jakości miejsc pracy związanych z morzem, szczególnie w sektorze rybołówstwa, zależy również od gwarancji sprawiedliwego i odpowiedniego dochodu, godziwych warunków pracy (przede wszystkim w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa) oraz od możliwości kształcenia dla osób pracujących zawodowo w tym sektorze;
39. wzywa państwa członkowskie do wzajemnego uznawania dyplomów uzyskanych w placówkach średniego szkolnictwa zawodowego przez kapitanów i mechaników statków rybackich;
40. przypomina o konieczności istnienia mechanizmów przyznawania dotacji lub rekompensat rybakom dotkniętym społeczno-gospodarczymi skutkami kroków podejmowanych na rzecz odnowienia zasobów rybnych lub ochrony ekosystemów, w szczególności w regionach i wspólnotach najuboższych oraz w regionach najbardziej oddalonych;
41. potwierdza konieczność wzmocnienia pomocy na rzecz badań naukowych w sektorze rybołówstwa w poszczególnych państwach członkowskich, w szczególności w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji;
42. domaga się wspólnotowego wsparcia dla przyjęcia skutecznych instrumentów koniecznych do zapewnienia odpowiednich środków ewakuacji, wsparcia i ratowania załóg;
43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, jak również Komitetowi Regionów.
-

Środa, 21 maja 2008 r.

Uproszczone otoczenie biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu

P6_TA(2008)0220

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu (2007/2254(INI))

(2009/C 279 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Uproszczone otoczenie biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu” (COM(2007)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Skuteczna Europa — stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Małe i średnie przedsiębiorstwa — kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródkresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP” (COM(2007)0592),
- uwzględniając konkluzje z 2832. posiedzenia Rady ds. konkurencji w dniach 22-23 listopada 2007 r., w sprawie uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) oraz Rady ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) ⁽¹⁾, w której Parlament Europejski skrytykował propozycję RMSR stworzenia MSSF dla MŚP i zwrócił się do Komisji o opracowanie specjalnych ram rachunkowości dla MŚP, jeśli to możliwe poprzez dostosowanie obowiązujących przepisów dotyczących rachunkowości;
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0101/2008),

W ogólności

1. z zadowoleniem przyjmuje ogólny cel przyjęty przez Komisję w komunikacie dotyczącym uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw w dziedzinie prawa spółek, rachunkowości i audytu („Komunikat”), polegający na zmniejszeniu obciążeń administracyjnych i zapewnieniu europejskim przedsiębiorstwom możliwości bardziej efektywnego konkurowania i odnoszenia większych sukcesów w wysoce konkurencyjnym otoczeniu globalnym; przypomina, że przy wnioskach legislacyjnych Komisja powinna opierać się na ocenie skutków regulacji, która zostanie ukierunkowana w szczególności na średnie, małe i mikro-przedsiębiorstwa, zapewniając przy tym pewność prawną, utrzymując dorobek wspólnotowy na całym rynku wewnętrznym i zapewniając spójność z wprowadzanym procesem harmonizacji w odniesieniu do sprawozdawczości i audytu; przypomina również, że w wyważony sposób należy uwzględniać interesy wszystkich zainteresowanych stron, w tym inwestorów, właścicieli, wierzycieli i pracowników, a także zasadę pomocniczości i proporcjonalności;

Opcja 1

2. z uwagi na ogólny charakter odrzuca Opcję 1 wymienioną w Komunikacie, dotyczącą sprawdzenia, czy dorobek prawny Wspólnoty w dziedzinie prawa spółek powinien zostać zredukowany do tych aktów prawnych, które dotyczą sytuacji transgranicznych; jednak nie jest całkowicie przeciwny uchyleniu poszczególnych przepisów, które z punktu widzenia zainteresowanych nie są już potrzebne lub nie przynoszą korzyści gospodarce, pod warunkiem że uchylenie takie nie jest sprzeczne z interesem publicznym;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0183.

Środa, 21 maja 2008 r.

3. w związku z pierwszą opcją zwraca uwagę, że kwestionowane dyrektywy dotyczące prawa spółek, tj. dyrektywy: druga ⁽¹⁾, trzecia ⁽²⁾, szósta ⁽³⁾ i dwunasta ⁽⁴⁾, wprowadziły istotną z punktu widzenia działalności transgranicznej inwestorów i wierzycieli porównywalność spółek i dlatego nie mogą zostać uchylone;
4. w związku z opcją pierwszą wskazuje, że w ramach kompleksowej oceny skutków należy porównać oczekiwane oszczędności wynikające z uchylecia dyrektyw z kosztami rynku wewnętrznego z 27 różnymi systemami prawa spółek;
5. stwierdza, że główne obciążenia administracyjne, takie jak rozliczne żądania informacji, obowiązki zgłoszeniowe, w szczególności w dziedzinie podatków i ubezpieczeń społecznych, pochodzą na ogół od administracji poszczególnych państw członkowskich i pozostają poza zakresem kompetencji wspólnotowych;

Wdrożenie przez państwa członkowskie

6. wyraźnie stwierdza, że państwa członkowskie często nie korzystają z opcjonalnych środków zmniejszających biurokrację, przez co nie dają przedsiębiorstwom możliwości uproszczenia procedur na mocy prawa wspólnotowego oraz że — wręcz przeciwnie — państwa członkowskie obwarowują ustępstwa wspólnotowe krajowymi, surowszymi przepisami; zwraca się jednak do Komisji o przeanalizowanie, czy wdrożenie dyrektyw, jak np. dyrektywy w sprawie przejrzystości ⁽⁵⁾, doprowadziło do stosowania przez państwa członkowskie praktyki „połączania”; podkreśla, że Komisja powinna zachęcać do wymiany dobrych wzorców między państwami członkowskimi, ukazując rzeczywisty wpływ różnych inicjatyw w sprawie uproszczenia;
7. zaleca koordynację między organami administracji podatkowej państw członkowskich, by informacje, jakie wymagane są od przedsiębiorstw, zostały zharmonizowane w celu ich uproszczenia;

Opcja 2

8. preferuje generalnie Opcję 2 wymienioną w Komunikacie, tj. skoncentrowanie się przez prawodawcę jedynie na konkretnych, indywidualnych środkach upraszczających; jest zdania, że wszelkie szczególne środki upraszczające mogą obejmować analizę, czy nie należy uchylić niektórych indywidualnych wymogów zawartych w dyrektywie;
9. podkreśla, że potrzeba czasu by dokonać pomiaru i oceny skutków wywołanych przez zmiany wprowadzane do dyrektyw, i zwraca uwagę, że trzecia i szósta dyrektywa dotycząca prawa spółek zostały niedawno zmienione dyrektywą 2007/63/WE ⁽⁶⁾, a termin transpozycji dyrektywy 2007/63/WE upływa 31 grudnia 2008 r.; zauważa, że dalsze zmiany tych dyrektyw mogą doprowadzić do pustki treściowej zharmonizowanych przepisów w zakresie przekształceń, ale uważa, że konieczna jest dalsza aktualizacja;

⁽¹⁾ Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 1). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/99/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 137).

⁽²⁾ Trzecia dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych (Dz.U. L 295 z 20.10.1978, str. 36).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych. (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 47). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/63/WE (Dz.U. L 300 z 17.11.2007, str. 47).

⁽⁴⁾ Dwunasta dyrektywa Rady 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 40). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/99/WE.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2008/22/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2007/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/855/EWG oraz 82/891/EWG w odniesieniu do wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w przypadku łączenia spółek akcyjnych lub ich podziału (Dz.U. L 300 z 17.11.2007, s. 47).

Środa, 21 maja 2008 r.

10. zwraca uwagę, że druga dyrektywa dotycząca prawa spółek została niedawno zmieniona dyrektywą 2006/68/WE ⁽¹⁾, a termin transpozycji tej dyrektywy upłynął 15 kwietnia 2008 r.; w związku z tym zwraca uwagę na wyniki przeprowadzonego przez KPMG studium wykonalności w sprawie alternatywnego systemu utrzymania kapitału;
11. wzywa Komisję do jasnego określenia stosunku między dyrektywami dotyczącymi prawa spółek, w szczególności między drugą, trzecią i szóstą dyrektywą dotyczącą prawa spółek oraz IFRS;
12. podkreśla, że kontrola rachunków i zobowiązania spółek publicznych w zakresie jawności mają duże znaczenie dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz że nowe elektroniczne kanały dystrybucji i nowe technologie, takie jak np. elektroniczne formaty sprawozdań (w rodzaju XBRL), powinny umożliwić spełnienie zobowiązań w zakresie jawności w sposób oszczędny, skuteczny i szybki; w odniesieniu do uproszczenia pierwszej ⁽²⁾ i jedenastej ⁽³⁾ dyrektywy dotyczącej prawa spółek z zadowoleniem przyjmuje zamierzone ograniczenie obowiązku ujawniania informacji; podkreśla jednak, że podobnie jak w przypadku innych środków upraszczających należy dokonać przeglądu wymogów ujawniania w każdym poszczególnym przypadku za pomocą konkretnych, indywidualnych środków upraszczających, opartych na gruntownych ocenach skutków regulacji; sugeruje, że ulgi dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz mikroprzedsiębiorstw powinny w szczególności skupiać się na zmniejszaniu obciążeń administracyjnych i redukowaniu kosztów, ale nie powinny zagrażać uzasadnionym potrzebom informacji oraz dostępowi do możliwości finansowania; zachęca do dzielenia się dobrymi praktykami odnośnie upraszczania i stosowania przepisów wspólnotowych;
13. zgadza się z opinią, że przedsiębiorstwom należy ułatwić rejestrację oraz przygotowywanie, przekazywanie i publikowanie informacji ustawowych; zaleca, aby dokonywano przygotowywania, przekazywania i publikowania informacji ustawowych za pośrednictwem ogólnounijnego interoperacyjnego rejestru przedsiębiorstw; zdecydowanie wspiera wykorzystanie nowych technologii takich jak XBRL; podkreśla, że informacje tego rodzaju powinny być na terytorium Unii Europejskiej łatwo dostępne dla inwestorów, wierzycieli, pracowników i organów publicznych; wzywa Komisję do przedstawienia mapy drogowej wprowadzenia w UE sprawozdawczości opartej na technologii XBRL;
14. podkreśla, że poprawki do zasad rachunkowości UE z 2006 r. wprowadzają między innymi wymóg przedkładania sprawozdania na temat nadzoru korporacyjnego oraz szerszego ujawniania informacji dotyczących transakcji pozabilansowych przez spółki notowane na giełdzie; przypomina, że ostateczny termin transpozycji tych przepisów upływa 5 września 2008 r.; wzywa państwa członkowskie do szybkiego zastosowania tych przepisów; zwraca się do Komisji o współpracę z Radą międzynarodowych standardów rachunkowości (RMSR) w celu dalszej poprawy informacji dotyczących instrumentów pozabilansowych zawartych w rocznych sprawozdaniach finansowych;
15. dostrzega potrzebę dokonania rewizji statutu europejskiej spółki akcyjnej w celu przeprowadzenia bardziej spójnej reformy prawa spółek;
16. przypomina, że cel w postaci uproszczenia zobowiązań administracyjnych powinien zachęcać MŚP do korzystania z możliwości, jakie stwarza rynek wewnętrzny, i do prowadzenia działalności ponad granicami;
17. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie mikroprzedsiębiorstw, które powinny zostać zwolnione z obowiązków w zakresie prowadzenia rachunkowości, składania rocznego sprawozdania finansowego oraz publikacji sprawozdań, nałożonych na mocy prawodawstwa europejskiego; nalega, aby zasadniczo utrzymać wymienione w Komunikacie progi dla mikroprzedsiębiorstw, ale wyraża zaniepokojenie, że spełnienie wszystkich z nich może sprawić trudności, w szczególności przedsiębiorstwom o dużych nakładach; proponuje, by odpowiednio przedłużono okresy przejściowe dla wymogów dotyczących sprawozdawczości spółek, które przekraczają próg wielkości; proponuje, żeby zbadać, czy wprowadza się podobne okresy przejściowe dla spółek zmieniających status prawny

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 77/91/EWG w sprawie tworzenia spółek akcyjnych i utrzymywania oraz zmian wysokości ich kapitału (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 32).

⁽²⁾ Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich (Dz.U. L 65 z 14.3.1968, str. 8). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/99/WE.

⁽³⁾ Jedenasta dyrektywa Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 36).

Środa, 21 maja 2008 r.

18. przypomina w odniesieniu do progów ustanowionych czwartą ⁽¹⁾ i siódmą ⁽²⁾ dyrektywą w celu zwolnienia MŚP z niektórych zobowiązań dotyczących rachunkowości i kontroli rachunków, że stałość i przewidywalność przepisów stanowią elementy pewności prawnej i ograniczenia kosztów administracyjnych przedsiębiorstw; podkreśla w tym względzie, że z jednej strony rozważane progi z czwartej dyrektywy zostały niedawno zmienione przez dyrektywę 2006/46/WE ⁽³⁾ oraz że państwa członkowskie mają czas do 5 września 2008 r. na transpozycję tej dyrektywy, a z drugiej strony że rozszerzenie UE zwiększyło zróżnicowanie gospodarek europejskich, zaś kontrola kont przyczynia się do wspierania rozwoju wydajnej, zdrowej i odpowiedzialnej gospodarki rynkowej;

19. nalega na Komisję, żeby odpowiedziała na apel wyrażony przez Radę w konkluzjach z 22-23 listopada 2007 r. o aktywne wspieranie otwartej wymiany między państwami członkowskimi dobrych wzorców mających na celu dostosowywanie wymagań dotyczących sprawozdawczości, a także o zwiększenie wykorzystania sprzętu elektronicznego w stosunkach między przedsiębiorcami i administracją publiczną poszczególnych państw oraz między samymi przedsiębiorcami;

20. wzywa Komisję, żeby zachęcała państwa członkowskie do harmonizowania klasyfikacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie informacji finansowej, jak dokonuje się tego m.in. w Holandii, oraz do postawienia na nowe technologie w celu zmniejszenia kosztów, jakie wiążą się z obowiązkami w zakresie informacji, jednocześnie zachowując korzyści, które obowiązki te stwarzają dla uczestników rynku, osób podejmujących decyzje oraz organów administracji publicznej;

Sarbanes-Oxley

21. domaga się, aby oprócz dyrektyw wymienionych w Komunikacie przeanalizowano pod kątem obciążenia biurokratycznego także dyrektywy i przepisy powstałe w związku z amerykańską ustawą Sarbanesa-Oxley'a, np. przepisy dyrektywy w sprawie przejrzystości, prawo wspólnotowe dotyczące prospektów emisyjnych ⁽⁴⁾ lub przepisy czwartej i siódmej dyrektywy dotyczącej prawa spółek;

Dalsze prawodawstwo

22. podkreśla, że stworzenie uproszczonego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw oznacza również, że należy stworzyć nowe ramy prawne dla przedsiębiorstw; w tym kontekście wymienia czternastą dyrektywę dotyczącą prawa spółek w sprawie transgranicznego przenoszenia siedzib spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, prawo wyboru między monistyczną a dualistyczną formą spółki, a także wniosek legislacyjny Komisji dotyczący europejskiej spółki prywatnej, który ma zostać przedstawiony do połowy 2008 r.;

23. wyraża przekonanie, że w konkretnych obszarach niezbędne są uregulowania, aby stworzyć prężne środowisko biznesu, jak np. w zakresie przejrzystości inwestorów instytucjonalnych;

24. uważa, że ustanowienie wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych sprawiłoby, iż statut europejskiej spółki stałby się bardziej użyteczny i skuteczny;

25. uważa, że bilansowanie odroczonych podatków wiąże się z nieproporcjonalnie wysokimi kosztami dla MŚP, a nie dostarcza przy tym żadnych istotnych informacji adresatom rocznych sprawozdań finansowych; z tego względu proponuje jego uchylenie;

⁽¹⁾ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1).

⁽²⁾ Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/99/WE.

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2008/11/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 37).

Środa, 21 maja 2008 r.

26. zaleca stosowanie zasady „raz, a dobrze”, by przedsiębiorstwa nie musiały dostarczać tych samych informacji więcej niż jeden raz lub do więcej niż jednego odbiorcy;
27. zaleca zasięganie opinii na temat konieczności i wykonalności stworzenia regulatora usług rachunkowości i audytu;

*
* *

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Kobiety i nauka

P6_TA(2008)0221

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie kobiet i nauki (2007/2206 (INI))

(2009/C 279 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 20 maja 1999 r. w sprawie kobiet i nauki ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie nauki i społeczeństwa oraz kobiet w nauce ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 27 listopada 2003 r. w sprawie równego dostępu oraz udziału kobiet i mężczyzn w społeczeństwie wiedzy na rzecz wzrostu i innowacji ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie umacniania zasobów ludzkich w nauce i technice w Europejskiej Przestrzeni Badawczej,
- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając plan komunikat Komisji z dnia 4 grudnia 2001 r. zatytułowany „Plan działań w zakresie nauki i społeczeństwa” (COM(2001)0714),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Kobiety i nauka: doskonałość i innowacyjność — równość płci w nauce” (SEC(2005)0370),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Europejska Przestrzeń Badawcza: Nowe perspektywy” (COM(2007)0161) oraz towarzyszący jej dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)0412),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego: „Kobiety i nauka — jak zachęcić kobiety do wzbogacenia europejskich badań” ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 16.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 199 z 14.7.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 317 z 30.12.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s.1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 269 z 5.10.2002, s. 15.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 309 z 27.10.2000, s. 57.

Środa, 21 maja 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie godzenia życia zawodowego, rodzinnego i prywatnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r. zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010” (COM(2006)0092) oraz swoją stosowną rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie ram prawnych dotyczących środków służących pogodzeniu życia rodzinnego i okresu studiów młodych kobiet w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0165/2008),
- A. mając na uwadze, że badania stanowią sektor kluczowy dla rozwoju gospodarczego Unii Europejskiej, a w ramach realizacji strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia w Unii Europejskiej należy zatrudnić dodatkowo 700 000 naukowców,
- B. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej kobiety są mniejszością wśród badaczy, stanowiąc średnio 35 % pracowników naukowych zatrudnionych w sektorze państwowym i szkolnictwa wyższego oraz średnio tylko 18 % pracowników naukowych zatrudnionych w sektorze prywatnym,
- C. mając na uwadze, że powszechnie przyjmuje się, że różnorodność zwiększa kreatywność w otoczeniu gospodarczym i można powiedzieć, że jest to również prawda w dziedzinie badań,
- D. mając na uwadze, że liczba kobiet piastujących najwyższe stanowiska akademickie rzadko przekracza 20 % i że mężczyźni mają trzy razy większe szanse na nominacje profesorskie lub porównywalne stanowiska niż kobiety;
- E. mając na uwadze, że dane na temat naukowców podzielone według płci, kwalifikacji, dziedziny nauki oraz wieku są nadal rzadko dostępne nawet w państwach członkowskich,
- F. mając na uwadze, że kobiety naukowcy doświadczają większych trudności w godzeniu życia rodzinnego i zawodowego niż naukowcy mężczyźni,
- G. mając na uwadze, że brak kobiet na wiodących stanowiskach naukowych jest nadal znaczący,
- H. mając na uwadze, że liczba kobiet w organach decyzyjnych wyższych uczelni nie jest na tyle duża, aby zapewnić wdrażanie zrównoważonej polityki na rzecz równości mężczyzn i kobiet,
- I. mając na uwadze, że w większości krajów udział kobiet w komitetach naukowych nie osiągnął parytetu,
- J. mając na uwadze, że jedną z dziedzin priorytetowych dla działań UE w zakresie wyżej wspomnianego planu działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010 jest równe uczestnictwo w podejmowaniu decyzji, w tym cel polegający na zajmowaniu przez kobiety 25 % stanowisk kierowniczych w dziedzinie badań w sektorze publicznym, który ma być zrealizowany do 2010 r.,
- K. mając na uwadze, że w Europejskiej Radzie ds. Badań Naukowych nie ma równowagi płci, ponieważ w 22-osobowej radzie naukowej zasiada tylko 5 kobiet,
- L. mając na uwadze, że pomimo iż kobiety stanowią w UE ponad 50 % studentów i uzyskują ponad 43 % tytułów doktorskich, zajmują średnio tylko 15 % wyższych stanowisk akademickich i w związku z tym mają znacznie mniejszy wpływ, jeśli chodzi o stanowiska decyzyjne w dziedzinie badań,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, s. 492.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 56.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0265.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0423.

Środa, 21 maja 2008 r.

- M. mając na uwadze, że sprawozdanie Komisji z 2008 r. zatytułowane „Mapping the Maze: Getting More Women to the Top in Research” (Mapowanie labiryntu: jak sprawić, aby więcej kobiet zajmowało wysokie stanowiska w dziedzinie badań naukowych) wykazuje, iż przejrzyste i sprawiedliwe procedury oceny i promocji są koniecznymi instrumentami, lecz same w sobie nie wystarczą — aby poprawić równowagę płci w procesie podejmowania decyzji w dziedzinie badań naukowych konieczna jest zmiana w kulturze,
- N. mając na uwadze, że 7. ramowy program na rzecz badań nie zawiera wymogu przedstawiania planów działań w sferze płci wraz z wnioskami dotyczącymi projektów,
- O. mając na uwadze, że analizy wykazują, że istniejące systemy oceny i rekrutacji nie są neutralne pod względem płci,
1. zwraca uwagę państw członkowskich na fakt, że systemy edukacji w Unii Europejskiej nadal utrwalają stereotypy dotyczące płci, zwłaszcza w takich dziedzinach badań jak nauki przyrodnicze;
  2. uważa za sprawę najwyższej wagi, by od wczesnych etapów edukacji propagowano naukę jako dziedzinę interesującą dla obu płci; nalega, by kwestię tę uwzględniano przy planowaniu materiałów dydaktycznych oraz w szkoleniu nauczycieli; zachęca uniwersytety i fakultety do przeanalizowania swoich systemów selekcji wstępnej w celu wskazania ewentualnej ukrytej dyskryminacji ze względu na płeć i odpowiedniego skorygowania systemów selekcji;
  3. zauważa, że nadzwyczaj duży procent kobiet naukowców rezygnuje z biegiem lat z kariery naukowej; zwraca uwagę, że to zjawisko, opisywane często jako „przeciekający rurociąg”, powinno zostać zbadane na podstawie różnych modeli, w tym na podstawie modelu „czynniki zachęcających i zniechęcających”; zachęca stosowne władze, by proponując rozwiązania uwzględniały różne czynniki, takie jak środowisko pracy, wzorce osobowe, konkurencja, wymogi związane z mobilnością i obowiązkami rodzinne;
  4. zauważa, że konwencjonalne kryteria oceny „doskonałości” i „wyników”, między innymi w kontekście liczby publikacji, nie zawsze są neutralne pod względem płci, ale są ograniczone i nie uwzględniają dostępnych zasobów, takich jak fundusze, pomieszczenia, sprzęt i personel, oraz cech niezbędnych dla każdego badacza, takich jak umiejętność zorganizowania i prowadzenia zespołu badawczego albo szkolenia młodych członków zespołu;
  5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do należytego uwzględnienia w definicji doskonałości i „dobrego badacza” różnic między typowymi karierami naukowymi mężczyzn i kobiet; podkreśla, że kobiety naukowcy wnoszą wkład w świat badań także poprzez inne perspektywy i wybór tematów badań;
  6. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że przerwy, które kobiety robią w karierze naukowej z przyczyn rodzinnych, negatywnie oddziałują na ich możliwości zawodowe, ponieważ większość ich kolegów nie robi takich przerw i w związku z tym może osiągać porównywalne stanowiska w młodszym wieku i zdobywać przewagę w dalszej karierze; zwraca się zatem, aby wiek wraz z sytuacją rodzinną, z uwzględnieniem liczby osób pozostających na utrzymaniu danego badacza, był brany pod uwagę jako kryterium doskonałości; apeluje także do wszystkich europejskich organów badawczych, aby tworzyły dotacje na studia doktoranckie z uwzględnieniem krajowych przepisów dotyczących urlopów macierzyńskich;
  7. zauważa, że limity wiekowe stosowane przy przyznawaniu stypendiów działają ze szkodą dla młodych ludzi — głównie kobiet — opiekujących się osobami będącymi na ich utrzymaniu; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby w takich okolicznościach wprowadzone zostały środki legislacyjne korygujące tę nieprawidłowość, takie jak dodawanie jednego roku do terminu składania wniosków za każdy rok, w którym ma miejsce opieka nad osobą będącą na utrzymaniu;
  8. zauważa, że mobilność jest jednym z kluczowych sposobów rozwoju i zapewnienia sobie postępu kariery naukowej oraz zauważa, że może to być trudne do pogodzenia z życiem rodzinnym i że należy zatem przyjąć stosowne środki polityczne, aby było to bardziej realne;
  9. podkreśla rolę infrastruktury w ułatwianiu trwałego godzenia życia zawodowego i prywatnego oraz znaczenie zwiększenia bezpieczeństwa kariery naukowej;

Środa, 21 maja 2008 r.

10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poprawy sytuacji dzięki uwzględnieniu punktu widzenia rodziny poprzez umożliwienie wprowadzenia elastycznych godzin pracy, lepsze usługi w dziedzinie opieki nad dzieckiem i dostępność zabezpieczenia społecznego za granicą; wzywa do zapewnienia takich warunków urlopu rodzicielskiego, które dają mężczyznom i kobietom prawdziwą swobodę wyboru; podkreśla, że godzenie życia rodzinnego i zawodowego stanowi obowiązek zarówno mężczyzn, jak i kobiet;
11. zauważa, że w wyżej wymienionym sprawozdaniu Komisji stwierdza się, że zaangażowanie na najwyższych szczeblach jest kluczowe dla osiągnięcia równouprawnienia w dziedzinie badań naukowych oraz że takie zaangażowanie musi zostać wyrażone na szczeblu krajowym i instytucjonalnym;
12. wzywa państwa członkowskie do przeanalizowania niekorzystnych dla kobiet czynników związanych z obejmowaniem wysokich stanowisk na uniwersytetach i we władzach zajmujących się edukacją, co poważnie ogranicza ich wpływ na proces podejmowania decyzji w dziedzinie badań w Unii Europejskiej, oraz do zaproponowania odpowiednich rozwiązań.
13. zachęca uniwersytety, instytuty badawcze i firmy prywatne do przyjmowania i wdrażania wewnętrznych strategii równouprawnienia i do oceny oddziaływania swoich procesów decyzyjnych na mężczyzn i kobiety;
14. wzywa Komisję do prowadzenia w środowisku naukowym, a także wśród polityków, akcji uświadamiających na temat równych szans w nauce i badaniach naukowych;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzania bardziej przejrzystych procedur rekrutacji i do zobowiązania się do zapewnienia równowagi płci w zespołach ds. oceny, komisjach rekrutacyjnych i wszystkich innych komisjach oraz zespołach i komisjach, których członkowie są mianowani w oparciu o prawnie niewiążący cel zapewnienia składu o proporcjach co najmniej 40 % kobiet i co najmniej 40 % mężczyzn;
16. krytykuje mało ambitny i niewystarczający cel UE, zgodnie z którym 25 % kobiet ma zajmować kierownicze stanowiska w dziedzinie badań w sektorze publicznym i przypomina Komisji i państwom członkowskim, że parytet płci oznacza reprezentację kobiet na poziomie przynajmniej 40 %;
17. wzywa Komisję, aby zapewniła zwrócenie uwagi na udział kobiet w programach badań naukowych poprzez zapewnienie docelowych szkoleń podnoszących poziom świadomości w dziedzinie równości płci dla osób zajmujących stanowiska decyzyjne, zasiadających w komitetach doradczych i zespołach ds. oceny, przygotowujących zaproszenia do składania ofert i przetargi oraz kierujących negocjowaniem kontraktów;
18. wzywa Komisję do zapewnienia, aby pozytywnie oceniano zrównoważony skład kobiet i mężczyzn w ofertach przedstawianych w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań; apeluje do państw członkowskich o dokonanie takich samych ustaleń w swoich programach krajowych i regionalnych;
19. uważa plany działania na rzecz równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach fazy projektu i oceny siódmego ramowego programu badań, rozwoju technicznego i demonstracji za zasadniczą część ogólnej strategii włączania perspektywy płci do głównego nurtu polityki oraz polityki równouprawnienia Unii Europejskiej; stwierdza w związku z tym, że powinny pozostać one integralną częścią europejskiego finansowania badań;
20. wyraża zdecydowane przekonanie, że należy wprowadzić szczególne środki w zakresie rekrutacji, szkoleń i public relations w celu wspierania i zachęcania do większego udziału kobiet w takich dziedzinach, jak technologia, fizyka, inżynieria, informatyka i inne dziedziny;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania pozytywnych działań w celu popierania kobiet naukowców oraz do dalszego rozwoju planów wsparcia i mentoringu, jak również polityk awansu mających jasno określone cele; zauważa, że rozwój struktur wsparcia obejmujących doradztwo zawodowe oraz poradnictwa adresowanego między innymi do kobiet naukowców dałyby szczególnie dobre skutki;

Środa, 21 maja 2008 r.

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznej polityki usuwania różnic w wysokości płac kobiet i mężczyzn; zauważa, że w dziedzinie nauki zasada równej płacy powinna mieć zastosowanie także do stypendiów i innych świadczeń przyznawanych na badania;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia środków na badania naukowe adresowanych do kobiet, aby zareagować na niedofinansowanie kobiet w dziedzinie badań naukowych;
24. podkreśla znaczenie zachęcania dziewcząt do podejmowania kariery naukowej i sugeruje, aby w tym celu Komisja i państwa członkowskie promowały kobiety naukowców jako wzór do naśladowania oraz uchwały i wdrażały inne środki prowadzące do realizacji tego postulatu;
25. zachęca państwa członkowskie do promowania działań uświadamiających mających na celu informowanie i zachęcanie dziewcząt do podejmowania studiów wyższych na kierunkach ścisłych i technicznych oraz zdobywania stopni naukowych w tych dziedzinach; zachęca państwa członkowskie do ulepszenia procesów rozpowszechniania wiedzy, ponieważ w poszczególnych państwach członkowskich dostępne są różne modele wyborów edukacyjnych;
26. zwraca uwagę na potrzebę istnienia specjalnych programów na uniwersytetach, zwiększających zainteresowanie młodych dziewcząt i kobiet rozpoczynaniem kariery naukowej;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia programów coachingu i wspierania uczestnictwa młodych kobiet naukowców w programach badawczych oraz przyznawania stypendiów, które pomogą im pozostać w środowisku akademickim i badawczym;
28. wyraża zadowolenie z działań prowadzonych przez organizacje pozarządowe i agencje na szczeblu europejskim i krajowym mające na celu zwiększenie udziału kobiet w nauce i zwiększenie liczby kobiet naukowców na stanowiskach decyzyjnych;
29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego umacniania sieci kobiet naukowców na szczeblu krajowym, regionalnym i UE, ponieważ została ona uznana za zasadnicze narzędzie służące wzmocnieniu pozycji kobiet, mające na celu zarówno przyciągnięcie większej liczby kobiet naukowców do kariery naukowej, jak i zachęcenie kobiet, które już są naukowcami, do udziału w debacie politycznej i dalszego rozwoju zawodowego;
30. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Zielona Księga w sprawie lepszych warunków demontażu statków

P6_TA(2008)0222

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie Zielonej Księgi w sprawie lepszych warunków demontażu statków (2007/2279(INI))

(2009/C 279 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną księgę w sprawie lepszych warunków demontażu statków (COM(2007)0269), przyjętą przez Komisję w dniu 22 maja 2007 r.,
- uwzględniając art. 2 i 6 Traktatu, zgodnie z którymi przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Wspólnoty, w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska naturalnego,

Środa, 21 maja 2008 r.

- uwzględniając wytyczne dla państw azjatyckich i Turcji dotyczące bezpieczeństwa i zdrowia w razie katastrofy statku, przyjęte przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) w marcu 2004 r.
  - uwzględniając art. 175 Traktatu,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów),
  - uwzględniając konwencję bazylejską o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (konwencja bazylejska), zatwierdzoną przez ONZ w dniu 22 marca 1989 r. jako ramę regulacyjną dla transgranicznych przewozów odpadów niebezpiecznych,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Transportu i Turystyki (A6-0156/2008),
- A. mając na uwadze, że wielkie statki pełnomorskie złomuje się na plażach południowoazjatyckich i innych, naruszając w trakcie tych prac zasady ochrony środowiska i godności ludzkiej, oraz że część tych statków pochodzi z Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że za złomowanie statków w takich krajach jak Bangladesz, Indie, Pakistan itp. uzyskuje się stosunkowo wysokie ceny złomu w związku z bardzo niskimi kosztami na wynagrodzenia, zupełnie niewystarczającymi przepisami w zakresie bezpieczeństwa oraz całkowitym brakiem prawa o ochronie środowiska, co sprawia, że kraje te stają się atrakcyjne dla wielu właścicieli statków,
- C. mając na uwadze, że Komisja Europejska w analizie ⁽²⁾ przeprowadzonej w 2000 r. zbadała ekonomiczne aspekty złomowania statków, lecz nie podjęła żadnych działań, gdyż z odnośnej analizy wynika, że niezmiernie trudne jest osiągnięcie opłacalności ekonomicznej recyklingu statków przy jednoczesnym przestrzeganiu norm ochrony środowiska naturalnego; mając na uwadze, że prymat krótkoterminowych zysków nad ludzkim życiem oraz zanieczyszczenie środowiska naturalnego są niedopuszczalne,
- D. mając na uwadze, że możliwość podjęcia działań rozważana jest niestety dopiero wówczas, gdy poważne przypadki, takie jak podjęta przez rząd Francji próba złomowania lotniskowca „Clémenceau” poza UE, zwracają uwagę opinii publicznej na przedmiotową kwestię,
- E. mając na uwadze, że zarówno państwa uprzemysłowione, jak i państwa rozwijające się niepokoi fakt, że państwa uprzemysłowione przemieszczają do państw rozwijających się coraz więcej odpadów niebezpiecznych, które tam usuwa się bez kontroli i przy dużym ryzyku, w związku z czym w 1995 r. dokonano zmiany w konwencji bazylejskiej polegającej na tym, że odtąd państwom członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) nie wolno już przemieszczać odpadów niebezpiecznych do państw niebędących członkami OECD; mając na uwadze, że choć zmiana ta została w pełni uwzględniona w rozporządzeniu w sprawie przemieszczania odpadów, niestety nie weszła jeszcze w życie na szczeblu międzynarodowym;
- F. mając na uwadze, że możliwe jest uznanie statku za odpad w rozumieniu art. 2 konwencji bazylejskiej a jednocześnie może być on uznawany za statek na mocy innych przepisów międzynarodowych; mając na uwadze, że powyższa luka prawna jest systematycznie wykorzystywana, wskutek czego większość statków z UE jest złomowana w Azji przy całkowitym obejściu „zakazu bazylejskiego” oraz odnośnych przepisów rozporządzenia UE w sprawie przemieszczania odpadów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Det Norske Veritas / Appledore International, „Technological and Economic Feasibility Study of Ship Scrapping in Europe” [Analiza wykonalności technologicznej i ekonomicznej złomowania statków w Europie]. Sprawozdanie końcowe (Nr 2000-3527), 13.2.2001.

Środa, 21 maja 2008 r.

- G. mając na uwadze, że Parlament już w 2003 r. wezwał Komisję do opracowania wytycznych w celu usunięcia wspomnianej luki prawnej podczas przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, lecz Rada nie wyraziła na to zgody i zamiast tego wyznaczyła trzy organy międzynarodowe (konwencję bazylejską, MOP i IMO) do wspólnego podjęcia dalszych działań w celu ustanowienia obowiązkowych wymogów na szczeblu światowym;
- H. mając na uwadze, że za odpad niebezpieczny uznaje się statek, który zawiera znaczne ilości substancji niebezpiecznych lub który zgodnie z brzmieniem odpowiedniego kodu odpadów OECD GC 030 oraz na podstawie wykazu zawartego w konwencji bazylejskiej nie został prawidłowo opróżniony z materiałów niebezpiecznych, wskutek czego państwo członkowskie, które przemieszcza taki statek w celu złomowania do państwa niebędącego członkiem OECD, narusza rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów, które transponuje konwencję bazylejską do prawa wspólnotowego,
- I. mając na uwadze, że statki uznane za odpady niebezpieczne należy złomować w państwie członkowskim OECD zgodnie z przepisami środowiskowymi, ewentualnie można je przemieścić do państwa niebędącego członkiem OECD dopiero po dokonaniu ich oczyszczenia (czyli opróżnieniu z wszelkich materiałów niebezpiecznych); mając na uwadze, że obowiązek ten jest stale lekceważony,
- J. mając na uwadze, że zgodnie z obowiązującym prawem morza i na podstawie konwencji IMO państwa nadbrzeżne mają prawo i są obowiązane stosować wszelkie przepisy prawa międzynarodowego dotyczące ochrony środowiska naturalnego, jednak przy złomowaniu statków często dochodzi do naruszeń konwencji bazylejskiej, ponieważ między innymi brakuje woli politycznej, by usunąć luki prawne i rozwiązać problem strukturalnego ukrywania odpowiedzialności w sektorze żeglugi morskiej, czego najlepszym przykładem jest zjawisko państw bandery,
- K. mając na uwadze, że w UE obowiązuje rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów, wdrażające konwencję bazylejską, w tym w zakresie wywozu statków wycofanych z eksploatacji, mając na uwadze, że nie można go zastosować w zadowalającym stopniu do wycofywania statków należących do obywateli UE, pływających po wodach europejskich lub pod banderą unijną, gdyż są one używane do celów ostatniej „zwyyczajnej” podróży i uznawane za odpad dopiero po opuszczeniu wód europejskich, przy braku jakichkolwiek dalszych mechanizmów kontroli i wskazówek dotyczących egzekwowania przepisów w celu położenia kresu naruszaniu prawa międzynarodowego i wspólnotowego,
- L. mając na uwadze, że preambuła rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów stanowi, że „konieczne jest zapewnienie bezpiecznej i dostosowanej do potrzeb środowiska rozbiórki statków w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska”,
- M. mając na uwadze, że w celu usunięcia luk prawnych istniejących w systemie konwencji bazylejskiej IMO opracowuje konwencję, której celem jest rozwiązanie tego problemu na szczeblu światowym,
- N. mając na uwadze, że podczas 7. posiedzenia Konferencji Stron konwencji bazylejskiej strony, w tym państwa członkowskie Unii Europejskiej, w celu ściślejszego zapobiegania wywozowi statków będących źródłem toksycznych substancji, wezwały IMO do dalszego rozważania możliwości ustanowienia w swoich przepisach obowiązkowych wymogów, w tym utworzenia systemu sprawozdawczego w odniesieniu do statków przeznaczonych do rozbiórki, które zapewniłyby poziom kontroli równoważny z poziomem ustanowionym na mocy konwencji bazylejskiej, oraz do kontynuowania prac mających na celu ustanowienie obowiązkowych wymogów służących zapewnieniu bezpiecznego dla środowiska zarządzania demontażem statków, co może obejmować wstępne oczyszczenie,
- O. mając na uwadze, że projekt konwencji IMO w sprawie recyklingu statków w swojej obecnej formie nie wprowadza poziomu kontroli równoważnego z poziomem ustanowionym na mocy konwencji bazylejskiej i rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów ani, między innymi, nie podjęto w jego ramach próby zapobiegania wywozowi toksycznych odpadów do krajów rozwijających się, nie przewidziano mechanizmów opartych na zasadzie „zanieczyszczający płaci” lub zasadzie zastępowania w przypadku projektowania ekologicznych statków ani kontrolowanych norm dotyczących stoczni, w których prowadzi się recykling statków, i istnieje możliwość, że tak czy inaczej nie zostanie ratyfikowany przez kraje, w których obecnie prowadzi się recykling statków, ani wiodące państwa bandery,

Środa, 21 maja 2008 r.

- P. mając na uwadze, że w każdym przypadku przyjęcie takiej konwencji IMO może zapewne nastąpić dopiero za kilka lat, po czym kolejne lata mogą upłynąć do momentu jej wejścia w życie w związku z przeciągającym się procesem ratyfikacji,
- Q. mając na uwadze, że obecnie Unia Europejska nie ma wystarczających możliwości przerobowych w zakresie prawidłowego złomowania swoich statków (statków pod banderą unijną lub należących do obywateli UE), w szczególności statków floty handlowej; mając na uwadze, że problem ten stanie się jeszcze bardziej palący w 2010 r. w związku z przyspieszonym wycofywaniem wielu zbiornikowców jednokadłubowych,
- R. mając na uwadze, że w związku z tym konieczne jest podjęcie pilnych i konkretnych działań regulacyjnych na szczeblu UE, aby zapobiec dalszemu niszczeniu plaż i brzegów rzek w krajach południowoazjatyckich przez zbiornikowce jednokadłubowe, przy czym brak działania nie jest w żaden sposób uzasadniony, zwłaszcza dlatego, że zbiornikowce jednokadłubowe są łatwe do zidentyfikowania,
- S. mając na uwadze, że obecnie międzynarodowy rynek pierwotny złomowania statków w większości przypadków działa w bardzo złych warunkach, poważnie naruszających zasady Unii Europejskiej dotyczące polityki społecznej, ochrony środowiska i polityki zdrowotnej,
1. jest zdania, że dalsze tolerowanie warunków, w których złomuje się statki z naruszeniem zasad dotyczących polityki społecznej i środowiska, nie znajduje etycznego uzasadnienia, gdyż oznaczałoby to tolerowanie zagrożeń dla zdrowia tysięcy pracowników w krajach Dalekiego Wschodu;
  2. przyznaje, że Unia Europejska jest częściowo odpowiedzialna za występujące problemy społeczne i związane z ochroną środowiska w dziedzinie demontażu statków; dlatego nawołuje do podjęcia przez UE natychmiastowych, konkretnych działań we współpracy z IMO, by położyć kres praktykom dumpingu socjalnego i środowiskowego wynikającym ze stosowania bodźców ekonomicznych i wprowadzić w skali światowej trwałe rozwiązania;
  3. jest zdania, że wykorzystywanie dzieci przez niektórych wykonawców odpowiedzialnych za demontaż statków do ciężkiej i niebezpiecznej pracy jest etycznie nie do zaakceptowania oraz że dzieciom tym powinno się zamiast tego zapewnić odpowiedni dostęp do zasobów edukacyjnych i rekreacyjnych;
  4. z zadowoleniem przyjmuje ww. Zieloną Księgę Komisji, która wyczerpująco przedstawia poważne problemy natury społecznej i ekologicznej związane ze złomowaniem statków w Azji Południowej, choć podkreśla, że inicjatywę tę należało podjąć co najmniej 10 lat temu;
  5. jest zdania, że niezwłocznie należy podjąć praktyczne środki na szczeblu europejskim i międzynarodowym, przy czym głównym celem powinna być ochrona zdrowia i środowiska, bez zrzucania odpowiedzialności na inne państwa; uważa że choć najbardziej wszechstronnym sposobem osiągnięcia tego celu byłoby przyjęcie i wdrożenie międzynarodowej konwencji określającej obowiązki każdej ze stron uczestniczących w procesie demontażu statków, to sposób ten jest najeżony trudnościami oraz spowoduje opóźnienia, i dlatego też nie powinien on zastąpić natychmiastowego działania UE;
  6. uważa, że demontaż statków będzie nadal źródłem społecznego i środowiskowego oddziaływania, nawet w długoterminowej perspektywie, ponieważ na przestrzeni wielu lat liczba budowanych statków bezustannie rosła; dlatego też podkreśla nieprzerwane znaczenie, jakie dla przemysłu stoczniowego mają europejskie innowacje i rozwój, pomagające ulepszać statki i przyczyniające się do ich mniej szkodliwego wpływu na środowisko; wzywa niniejszym Komisję do podjęcia zdecydowanych działań w związku z programem LeaderSHIP 2015;
  7. podkreśla, że nie ma czasu do stracenia, gdyż na rok 2010 przewiduje się konieczność demontażu prawie 800 zbiornikowców jednokadłubowych⁽¹⁾; zwraca uwagę, że celem przyszłej konwencji IMO jest zajęcie się tą kwestią, lecz prawdopodobnie nie wejdzie ona w życie przed 2012 r.; wzywa zatem do podjęcia praktycznych środków na szczeblu UE przed 2010 r., przed przyjęciem konwencji IMO, a także przed rokiem, w którym przyspieszone wycofywanie zbiornikowców jednokadłubowych osiągnie kulminacyjny punkt;

(¹) Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu: Analiza COWI pt. „Oil tanker phase-out and the ship-scraping industry” [Wycofywanie zbiornikowców i przemysł złomowania statków] z czerwca 2004 r.

Środa, 21 maja 2008 r.

8. wzywa Komisję, żeby opracowała kryteria i mechanizmy umożliwiające traktowanie wszystkich statków przeznaczonych do złomowania, które nie spełniają wszelkich wymogów umów międzynarodowych i w związku z tym nie posiadają ważnego certyfikatu wydanego przez uznany w UE organ rejestracyjny, jako „odpadów”, zgodnie z definicją dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów⁽¹⁾, aby uniemożliwić obchodzenie przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, żeby zbadała, w jakim przypadku państwo członkowskie może zostać uznane za „państwo wywozu” na mocy rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, w tym państwa portu, państwa bandery i państwa sprawujące jurysdykcję nad właścicielami statków, oraz żeby zapewniła płynne i bezpieczne wycofanie z rynku tych statków, których okres eksploatacji dobiegł końca;

9. wzywa państwa członkowskie i Komisję do skuteczniejszego wdrażania rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, a urzędy państw członkowskich do przeprowadzania ściślejszej kontroli i nadzoru w celu umożliwienia państwom portowym, państwom bandery oraz państwom sprawującym jurysdykcję nad właścicielami statków (wytwórcami odpadów) uznania statku za wycofany, i tym samym za odpad, bez względu na to, czy statek ten jest jeszcze sprawny;

10. wspiera podejmowane na szczeblu międzynarodowym inicjatywy na rzecz opracowania wiążących norm minimalnych w zakresie recyklingu statków i na rzecz tworzenia ekologicznych zakładów recyklingu z odpowiednim uwzględnieniem warunków pracy i związanych z nimi kwestii bezpieczeństwa i higieny pracy, zwłaszcza w południowoazjatyckich stocznich złomowych, w celu ochrony pracowników i środowiska naturalnego przed szkodliwym wpływem odpadów niebezpiecznych i niebezpiecznymi warunkami pracy;

11. wzywa Komisję do stworzenia i prowadzenia rejestru statków pełnomorskich, które w ciągu kilku lat mają zostać wycofane z eksploatacji, oraz do utworzenia mechanizmów umożliwiających uznawanie takich statków za „wstępne odpady”, w przypadku których konieczne jest opracowanie planu demontażu przed ich sprzedażą do celów złomowania; wzywa państwa członkowskie i władze portów, które muszą mieć kompetencje do uznania statku za wycofany z eksploatacji, aby na podstawie tego rejestru zaostryżyły kontrole statków, które potencjalnie mogłyby być złomowane; uważa, że w związku z powyższym wskazane byłoby szybkie przyjęcie proponowanego przeglądu dyrektywy w sprawie kontroli państwa portu⁽²⁾;

12. wzywa państwa członkowskie i Komisję do negocjowania treści konwencji IMO, zawierającej obszerne zobowiązania i surowe przepisy, które:

- zapewniają poziom kontroli co najmniej równoważny z poziomem wynikającym z konwencji bazylejskiej,
- zapewniają wysokie światowe normy w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska naturalnego odnośnie do recyklingu statków, podlegające kontroli i certyfikacji przez strony trzecie,
- uznają demontaż statków na plażach za nieodpowiednią metodę demontażową,
- nie zezwalają na przeprowadzanie demontażu statków przez podmioty niebędące stroną konwencji,
- ustanawiają zasadę zastępowania w celu zaprzestania stosowania materiałów niebezpiecznych w konstrukcjach nowych statków;

oraz uważa, że konieczne jest ustalenie w przyszłej konwencji IMO, że ze statków wycofanych z eksploatacji należy usunąć wszelkie materiały niebezpieczne, zanim zostaną one zezłomowane w państwach niebędących członkami OECD lub należy je umieścić w dopuszczonych urzędowo zakładach demontażu w państwach członkowskich OECD lub UE, które spełniają ścisłe wymogi bezpieczeństwa i w zakresie środowiska naturalnego;

13. nawołuje Komisję, by rozważyła możliwe środki zmniejszenia potencjalnych konsekwencji finansowych demontażu statków poprzez wprowadzenie bardziej rygorystycznych norm produkcji, takich jak ograniczenia w zakresie wykorzystania niektórych niebezpiecznych substancji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotycząca przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją państw członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (Dz.U. L 157 z 7.7.1995, s. 1).

Środa, 21 maja 2008 r.

14. stanowczo zaleca ukierunkowanie wysiłków UE na zachowanie minimalnych norm zapewniających najwyższy poziom ochrony środowiska naturalnego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również obejmujących w szczególności przepisy dotyczące projektowania i budowy statków, ich eksploatacji, przygotowywania statków do recyklingu, działalności zakładów recyklingu statków oraz ustanowienia odpowiedniego mechanizmu egzekwowania przepisów odnośnie do recyklingu statków, obejmującego wymogi w zakresie certyfikacji i sprawozdawczości;

15. wzywa Komisję Europejską do wdrożenia w trybie pilnym wiarygodnego systemu kontroli w zakresie stosowania postanowień konwencji bazylejskiej dotyczących statków, które mają być złomowane;

16. jest zdania, że kontrola wdrożenia przyszłej konwencji IMO powinna być tak samo surowa jak w przypadku konwencji bazylejskiej, że w konwencji musi znaleźć się wymóg przestrzegania wszystkich odpowiednich norm i zobowiązań MOP, że nie można zastrzec wyjątków, że trzeba wyeliminować poważne niedociągnięcia w zakresie interpretacji i egzekwowania obowiązujących ram regulacyjnych oraz trzeba zlikwidować sytuację, w której statki wycofane z eksploatacji, zawierające odpady niebezpieczne lub które same w sobie stanowią niebezpieczny odpad, przemieszcza się do państw niebędących członkami OECD, do państw będących członkami OECD nieposiadających odpowiednich zakładów demontażu lub do państw niebędących stronami przedmiotowej konwencji;

17. zaznacza, że istnieje potrzeba wzmocnienia działań podejmowanych przez Komisję i państwa członkowskie na poziomie UE i międzynarodowym, mających na celu zachowanie minimalnych norm gwarantujących wyższy poziom ochrony środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa oraz na przestrzeganie zasady zapisanej w art. 34 i 36 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów (wprowadzających w życie poprawkę do Konwencji bazylejskiej), mówiącej o zakazie wywozu odpadów niebezpiecznych do krajów rozwijających się; dlatego nawołuje Komisję do przedstawienia propozycji rozporządzenia w sprawie projektowania i budowy statków, ich eksploatacji podczas ich cyklu życia, ich przygotowania do recyklingu, eksploatacji zakładów recyklingu statków oraz ustanowienia odpowiedniego mechanizmu egzekwowania prawa w zakresie recyklingu statków, obejmującego certyfikację i wymogi w zakresie sprawozdawczości;

18. wzywa Komisję do uwzględnienia decyzji podjętych na najbliższym 3. posiedzeniu wspólnej grupy roboczej MOP, IMO i konwencji bazylejskiej ds. złomowania statków, dotyczących wspólnych działań w ramach współpracy technicznej oraz skoordynowanego podejścia do środków przejściowych, które należy przedsięwziąć w oczekiwaniu na wejście w życie nowej konwencji IMO w sprawie recyklingu statków;

19. domaga się niezwłocznego podjęcia środków mających na celu rozwój konkurencyjnej branży zajmującej się ekologicznym złomowaniem i remediacją (wstępnym czyszczeniem) statków w Unii Europejskiej; wzywa państwa członkowskie, żeby wymagały wstępnego czyszczenia i ekologicznego złomowania wszystkich statków będących własnością państwa (w tym okrętów wojennych) i ich demontażu w sposób pewny i przyjazny środowisku w zakładach znajdujących się na terytorium UE, czego należy dokonywać w drodze przetargów publicznych przy zastosowaniu rygorystycznych przepisów dotyczących zamówień publicznych, w pełnym poszanowaniu przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów; jest zdania, że w ramach wspólnej polityki gospodarczej, strukturalnej i spójności należy wspierać powiększanie możliwości przerobowych europejskich stoczni w zakresie demontażu;

20. uważa za zasadne wprowadzenie obowiązku posiadania przez wszystkie statki bander państw członkowskich oraz wszystkie statki wpływające do portów UE listy materiałów i wyrobów stosowanych do budowy i wyposażenia statków;

21. wzywa Komisję do opracowania wykazu preferowanych zakładów recyklingu statków, które przestrzegają uznanych w prawie międzynarodowym praw człowieka oraz norm w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy; opowiada się za zaproponowanymi przez Komisję systemami certyfikacji i oznaczania bezpiecznych i przyjaznych środowisku zakładów demontażu, przy czym pomoc finansowa Wspólnoty udzielana przemysłowi żeglugowemu powinna zależeć od tego, czy przestrzega on przepisów rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i innych wymogów UE, takich jak korzystanie z certyfikowanych i regularnie kontrolowanych zakładów; wskazuje, że nie chodzi tu o doprowadzenie do załamania południowoazjatyckiego rynku złomowania statków, lecz o jego zachowanie w oparciu o metody przyjazne środowisku;

Środa, 21 maja 2008 r.

22. uważa, że UE powinna przejąć inicjatywę i zachęcać do prowadzenia globalnych działań, których jasnym celem będzie stopniowe zakończenie obecnych praktyk demontażu statków w Azji Południowej, jak i konieczność pójścia w kierunku przyjęcia i wprowadzenia w życie międzynarodowej konwencji ustanawiającej środowiskowe i społeczne normy obowiązujące wszystkie zaangażowane strony;

23. apeluje o globalną strategię, zapewniającą przeprowadzanie recyklingu statków w sposób, który umożliwi koordynację działań wszystkich zaangażowanych w ten proces stron (w tym właścicieli statków, zakładów recyklingu/złomowania, państwa bandery, państwa, w którym recykling ma mieć miejsce) oraz zagwarantuje przyjęcie przez te strony należytej części odpowiedzialności;

24. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych środków promujących transfer wiedzy specjalistycznej i technologii, tak aby ułatwić zakładom demontażu w Azji Południowej przestrzeganie międzynarodowych wymogów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska; jest zdania, że cel ten należy również wziąć pod uwagę w szerszych ramach unijnej polityki wspierania rozwoju, prowadzonej wobec tych krajów; w związku z tym uznaje, że niezbędne jest skorzystanie z ewentualnej wiedzy fachowej związków zawodowych i organizacji pozarządowych;

25. z zadowoleniem przyjmuje uzyskane już obecnie wyniki projektu ShipDismantl finansowanego w ramach ramowego programu na rzecz badań i rozwoju, dzięki któremu tworzone są systemy wsparcia, które zostaną udostępnione nieodpłatnie sektorowi złomowania statków na całym świecie; jest przekonany, że w wyniku nowego zaproszenia do składania wniosków, które koncentruje się w szczególności na strategiach wycofywania statków z eksploatacji, możliwe będzie wprowadzenie dalszych usprawnień;

26. nawołuje Komisję do prowadzenia dalszych badań i dokładnej oceny korzyści wynikających ze zintensyfikowanej współpracy finansowej z wybranymi zakładami demontażu w Azji Południowej i dokonywania w nich bezpośrednich inwestycji, a także do wsparcia w ten sposób tworzenia certyfikowanych sieci, uznanych przez Unię Europejską zakładów demontażu, które mogą przynieść większy zwrot inwestycji pod względem gospodarczym, środowiskowym i społecznym.

27. jest zdania, że należy szeroko i skutecznie stosować zasadę „zanieczyszczający płaci”, zasadę rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz zasadę odpowiedzialności producentów w celu strukturalnego rozwiązywania rozważanego problemu;

28. jest zdania, że operator/właściciel statku zawsze ponosi odpowiedzialność za wszelki szkodliwy wpływ demontażu na pracowników, zdrowie publiczne lub środowisko naturalne, bez względu na to, gdzie przeprowadza się demontaż statku (czy to na terytorium UE czy poza nim);

29. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia funduszu na rzecz złomowania statków oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, żeby zdecydowanie opowiadały się za ustanowieniem takiego funduszu jednocześnie na szczeblu IMO i UE; wzywa ponadto Komisję, żeby zbadała dostępny mechanizm finansowy, obejmujący zarówno stocznię, jak i właścicieli statków, w tym wymóg obowiązkowego ubezpieczenia oraz wykorzystanie opłat portowych, podatków od nowych statków i rocznych podatków związanych z rejestracją IMO, na rzecz ekologicznego złomowania od momentu wodowania statku, biorąc pod uwagę, że dany statek podczas całego okresu eksploatacji może mieć więcej niż jednego właściciela;

30. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Bangladeszu, Chin, Indii i Pakistanu oraz Turcji, a także Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

Środa, 21 maja 2008 r.

Dane naukowe dotyczące zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego

P6_TA(2008)0223

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie danych naukowych dotyczących zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego (2008/2001(INI))

(2009/C 279 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie ustalenia i rozdziału kompetencji, składu i długości mandatu Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych (⁽¹⁾), przyjętą zgodnie z art. 175 Regulaminu,
  - uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 8-9 marca 2007 r.,
  - uwzględniając deklarację ze szczytu G8 z dnia 7 czerwca 2007 r., wydaną w Heiligendamm, a w szczególności jej fragment zatytułowany „Zmiany klimatyczne, efektywność energetyczna i bezpieczeństwo energetyczne — wyzwanie i szansa dla wzrostu gospodarczego”,
  - uwzględniając wnioski przedstawione w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), opublikowanym w Walencji, Hiszpania, w dniu 17 listopada 2007 r., oraz dalsze badania zlecone przez rządy krajowe lub przeprowadzone przez inne organy ONZ,
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Postęp w realizacji celów z Kioto” (COM(2007)0757),
  - uwzględniając wspólne posiedzenie parlamentarne w sprawie zmian klimatycznych z udziałem Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych państw członkowskich i krajów kandydujących, które odbyło się w dniach 1-2 października 2007 r.,
  - uwzględniając trzynastą konferencję stron (COP 13) ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz trzecią konferencję stron pełniącą rolę posiedzenia stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się na Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,
  - uwzględniając przesłuchania publiczne i wymiany poglądów z osobistościami wysokiego szczebla oraz wyniki wizytacji przeprowadzonych przez parlamentarną Komisję tymczasową do spraw zmian klimatycznych, a w szczególności informacje zebrane w oparciu o prezentacje ekspertów i późniejszą debatę podczas sesji tematycznej w dniu 10 września 2007 r. w sprawie oddziaływania różnych poziomów ocieplenia na klimat,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie okresowe Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych (A6-0136/2008),
- A. mając na uwadze, że mandat Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych wymaga od komisji sformułowania zaleceń dotyczących przyszłej zintegrowanej polityki UE dotyczącej zmiany klimatu; mając na uwadze, że zalecenia takie winny opierać się na badaniach najwyższego formatu, nie wykluczając najnowszych dowodów naukowych,

(¹) Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 652.

Środa, 21 maja 2008 r.

- B. mając na uwadze, że sprawozdanie okresowe komisji tymczasowej porusza wyłącznie kwestie wpływu i skutków zmiany klimatu w oparciu o naukowe dowody; mając na uwadze, że sprawozdanie końcowe zawierać będzie wnioski w sprawie przyszłej zintegrowanej polityki UE dotyczącej zmiany klimatu zgodnie z mandatem udzielonym komisji i na podstawie wszystkich informacji zebranych przez nią w trakcie wykonywania prac; mając na uwadze, że sprawozdanie końcowe zawierać będzie również stanowisko Parlamentu prezentowane podczas negocjacji w sprawie międzynarodowych ram polityki dotyczącej klimatu po roku 2012 r. z myślą o czternastej konferencji stron (COP 14), która ma się odbyć w Poznaniu (Polska) w grudniu 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że naukowo uzasadniona opinia w kwestii źródeł oraz przyczyn zmiany klimatu jest dobrze ugruntowana i powszechnie uznawana zarówno w Międzyrządowym Zespole ds. Zmian Klimatu (IPCC), jak i poza nim; mając na uwadze, że od czasu ogłoszenia przez IPCC w 1990 r. pierwszego sprawozdania oceniającego naukową wiedzę i zrozumienie antropogenicznych przyczyn leżących u źródła występującej obecnie tendencji globalnego ocieplenia ogromnie się poszerzyły i są obecnie uważane za fakty naukowe; mając na uwadze, że istnieje głęboko uzasadniona zgoda naukowa co do roli antropogenicznej emisji gazów cieplarnianych w klimacie na świecie; mając na uwadze, że w świetle przedstawionej oceny ryzyka niepewność pociąga za sobą konieczność działania, a nie zwłoki w działaniu,
- D. mając na uwadze, że wiedza o zmianach klimatu i przyczynach globalnego ocieplenia zgromadzona dotychczas dzięki badaniom i zbieraniu danych jest wystarczająca do wywołania działań politycznych i uruchomienia procesu decyzyjnego pilnie potrzebnych w celu bardzo znacznego ograniczenia emisji i przygotowania się do przystosowań do nieuniknionej zmiany klimatu,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z czwartym sprawozdaniem oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) globalna emisja dwutlenku węgla w latach 1970 i 2004 wzrosła o około 80 %, a wzrost ten wynika głównie z wykorzystywania paliw kopalnych,
- F. mając na uwadze, że wyniki badań opartych na obserwacjach i modelowaniu wskazują na ryzyko poważnego wpływu na naszą planetę, jeżeli w trybie pilnym nie zostaną przyjęte środki na rzecz spowolnienia lub nawet wstrzymania dalszego wzrostu poziomu emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych, podanych w wykazie gazów cieplarnianych sporządzonym przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC),
- G. mając na uwadze, że od okresu przeglądu, a następnie publikacji czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) w ramach licznych nowych badań naukowych dokonano pomiaru i przedstawiono dane potwierdzające tendencję do globalnego ocieplenia oraz przeprowadzono dalszą ocenę skutków zmiany klimatu na człowieka ze społecznego, ekonomicznego i ekologicznego punktu widzenia oraz konieczności przystosowania się do tej zmiany klimatu i złagodzenia jej,
- H. mając na uwadze, że — zgodnie z konkluzją sprawozdania Sterna — jeżeli nie zostaną przyjęte żadne środki, roczny koszt przewidywanej zmiany klimatu wyniesie w 2050 r. od 5 % do 20 % PKB; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym sprawozdaniem cele klimatyczne można osiągnąć pod warunkiem wydawania co roku 1 % PKB na środki w tym zakresie, zaczynając już teraz,
- I. mając na uwadze, że w toczącej się nadal naukowej debacie nie kwestionuje się już przyczyn leżących u podstaw globalnego ocieplenia i zmiany klimatu; mając na uwadze, że wszelkie naukowe debaty stanowią jedynie wyraz postępu naukowego ukierunkowanego na wyjaśnienie pozostałych niepewności czy wątpliwości i noszą historyczne znamię dążenia do głębszego zrozumienia wpływu człowieka na przebieg procesów naturalnych,
- J. mając na uwadze, że niedawne badania naukowe dostarczyły dalszych dowodów na antropogeniczne zaburzenia ziemskiej atmosfery; mając na uwadze, że fizyka zmian klimatu dokonuje oceny konkretnych skutków dotychczasowego poziomu globalnego ocieplenia wywołanego przez wysokość emisji w przeszłości; mając na uwadze dane zgromadzone na podstawie takich badań świadczą o pilnej potrzebie wdrożenia środków przystosowawczych i łagodzących w celu ograniczenia poważnego zagrożenia dla ludzi, różnorodności biologicznej flory i fauny, siedlisk i infrastruktury, przede wszystkim w krajach rozwijających się, ale także w Europie i innych bogatszych częściach globu,

Środa, 21 maja 2008 r.

- K. mając na uwadze, że takie punkty krytyczne stanowią w przypadku praktycznie nieodwracalnych wpływów zmian klimatu „punkty bez powrotu”, którymi ludzie nie mogą już rozsądnie kierować; mając na uwadze, że tych punktów krytycznych i wywołanych przez nie, niedających się zatrzymać procesów biologicznych i geofizycznych nie można w pełni uwzględnić w dotychczasowych scenariuszach dalszego rozwoju sytuacji klimatycznej; mając na uwadze, że te punkty krytyczne obejmują: topnienie wiecznej zmarzliny skutkujące uwalnianiem do atmosfery dużych ilości metanu, topnienie lodowców ze wzrostem tempa absorpcji światła słonecznego oraz niższą rozpuszczalność CO₂ w wodzie morskiej, co prowadzi do wzrostu temperatury; mając na uwadze, że wraz ze wzrostem temperatury czynniki te mają tendencję do stopniowego nasilania zjawiska globalnego ocieplenia z uwagi na efekt dodatniego sprzężenia zwrotnego,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami 20 %-30 % wszystkich gatunków będzie narażonych na większe ryzyko wyginięcia w sytuacji wzrostu ocieplenia o 1,5 °C-2,5 °C; mając na uwadze, że ponieważ wartość procentowa odpowiadająca wzrostowi ocieplenia o 3,5 °C wynosi 40 %-70 %, złagodzenie zmiany klimatu jest kluczowe dla zachowania biologicznej różnorodności na świecie i utrzymania usług ekosystemowych,
- M. mając na uwadze, że ponad 70 % powierzchni globu pokrywają oceany, oceany zawierają ponad 97 % zasobów wodnych całej planety, oceany stanowią 99 % ziemskiej przestrzeni życiowej, najwyższy odsetek spożywanych przez ludzi protein pochodzi z ryb, a dla 3,5 mld ludzi ryby stanowią podstawowe źródło pożywienia, a trzy czwarte światowych metropolii znajduje się na wybrzeżach;
- N. mając na uwadze, że uzgodnienia naukowe wyrażone w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) prowadzą do wniosku, że — aby uniknąć poważnych zagrożeń — poziom globalnych emisji gazów cieplarnianych musi być zmniejszony o 50 % do 85 % w porównaniu z poziomem z 2000 r.; mając na uwadze, że osiągnięcie tego celu będzie coraz trudniejsze, jeżeli w skali globalnej emisja gazów cieplarnianych będzie nadal rosła do 2020 r. i później; mając na uwadze, że prawie wszystkie państwa członkowskie czynią dobre postępy w zakresie wywiązywania się ze swojej części odpowiedzialności w ramach UE, co zwiększa prawdopodobieństwo realizacji przez UE do 2012 r. wyznaczonego jej w Kioto celu; mając na uwadze, że po 2012 r. państwa członkowskie będą jednak musiały ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w bardziej ambitnym stopniu, jeżeli mają zrealizować cele założone na ww. szczycie Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. — które mają wspólnie osiągnąć kraje rozwinięte — polegające na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych o 60 % do 80 % do 2050 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r.,
- O. mając na uwadze, że z czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wynika, że w celu ustabilizowania stężenia gazów cieplarnianych pozytywne sprzężenia zwrotne między ocieplaniem a ubywaniem pochłaniaczy węgla na lądzie i w oceanach mogą wymagać dalszej poważnej redukcji emisji o 30 %,
- P. mając na uwadze, że w UE panuje polityczna zgoda co do ogromnego znaczenia, jakie ma osiągnięcie strategicznego celu ograniczenia globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2 °C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej; mając na uwadze, że w ubiegłym stuleciu globalna temperatura wzrosła już o 0,74 °C i nieuchronnie wzrośnie dalej o następne 0,5-0,7 °C z uwagi na emisje występujące w przeszłości,
- Q. mając na uwadze, że — jak wynika z czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) — globalna emisja gazów cieplarnianych wywołana działalnością człowieka wzrosła od czasów przedprzemysłowych — i rośnie obecnie szybciej niż kiedykolwiek przedtem — o 70 % w latach 1970-2004 i aż o 24 % od 1990 r.; mając na uwadze, że regionalna zmiana klimatu wywarła już wpływ na wiele systemów naturalnych na wszystkich kontynentach i w większości oceanów poprzez wzrost temperatur, zmieniające się układy deszczów i wiatrów oraz pogłębiający się niedobór wody,
- R. mając na uwadze, że dla systemu klimatycznego istotna jest tylko łączna ilość skumulowanych gazów cieplarnianych wyemitowanych do atmosfery, a nie względna emisja lub względne ograniczenia, zatem dla uniknięcia niebezpiecznej zmiany klimatu najważniejszym decydującym czynnikiem jest całkowita ilość emisji gazów cieplarnianych w nadchodzących latach i dekadach,

Środa, 21 maja 2008 r.

- S. mając na uwadze, że w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) po raz pierwszy zebrano dotychczas udokumentowane bardzo zróżnicowane skutki zmian zachodzących w obecnych układach klimatycznych dla Europy, takie jak cofanie się lodowców, dłuższe sezony wegetacyjne, przesuwanie się granic gatunków oraz skutki zdrowotne spowodowane przez falę upałów o niespotykanej skali; mając na uwadze, że obserwowane zmiany są spójne z przewidywaniami dotyczącymi przyszłej zmiany klimatu; mając na uwadze, że w ogólnym bilansie dla Europy prawie wszystkie regiony ucierpią z powodu niektórych przyszłych skutków zmiany klimatu, wywołujących problemy w wielu społeczno-ekonomicznych sektorach; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami zmiana klimatu wywoła powiększenie się różnic regionalnych w zakresie europejskich zasobów naturalnych, np. dostępności wody,
- T. mając na uwadze, że jak się oczekuje, zmiana klimatu — wraz z masową urbanizacją wywołaną wzrostem liczby ludności — przyczyni się do zwiększenia ilości ciepła generowanego w miastach, co będzie mieć bezpośrednie ujemne skutki dla zdrowia i dobrobytu mieszkańców miast,
- U. mając na uwadze, że obowiązująca polityka w zakresie łagodzenia zmian klimatu i odnośne praktyki dotyczące trwałego rozwoju, które należy w każdym razie nasilić, będą jednak niewystarczające do zmniejszenia globalnej emisji gazów cieplarnianych w przeciągu najbliższych dziesięcioleci; mając na uwadze, że w myśl zaleceń naukowców szansa na skuteczną stabilizację globalnego poziomu stężenia gazów cieplarnianych na poziomie odpowiadającym 50 % prawdopodobieństwa utrzymania zmiany klimatu w granicach 2 °C istnieć będzie do 2015 r., kiedy to emisja globalna musiałaby osiągnąć najwyższą wartość,
- V. mając na uwadze, że wkład trzeciej grupy roboczej w czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wskazuje, iż w celu osiągnięcia najniższego poziomu ocenianego dotąd przez IPCC oraz odpowiadającego mu ograniczenia potencjalnych szkód strony Załącznika I do konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) musiałyby do 2020 r. grupowo ograniczyć emisję o 25 %-40 % poziomowi z 1990 r.,
- W. mając na uwadze, że następne sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) zostanie prawdopodobnie opublikowane dopiero w 2012 lub 2013 r.; mając na uwadze, że dodatkowa wiedza wypływająca z recenzowanej literatury naukowej oraz z naukowych sprawozdań zleconych przez rządy czy przygotowanych przez inne organy międzynarodowe lub instytucje ONZ, takie jak Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Program Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska (UNEP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Światowa Organizacja Meteorologiczna (WMO) lub Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), znacznie przyczynia się do głębszego zrozumienia obecnego i przyszłego wpływu zmian klimatu na człowieka i środowisko, jak również do dostosowania się do zmian klimatu i łagodzenia ich,
- X. mając na uwadze, że większość wyników tych dodatkowych badań potwierdza pilną potrzebę niezwłocznej reakcji na globalne ocieplenie; mając na uwadze, że — w szczególności zgodnie z najnowszymi danymi WMO opublikowanymi w grudniu 2007 r. — dekada od 1998 r. do 2007 r. była najcieplejsza z kiedykolwiek zarejestrowanych i że sam rok 2007 będzie jednym z 10 najcieplejszych zarejestrowanych lat, charakteryzując się spodziewaną anomalią temperatury wynoszącą 0,41 °C powyżej wieloletniej wartości średniej,
- Y. mając na uwadze, że globalne ocieplenie i różne aspekty zmiany klimatu należy postrzegać z perspektywy innych globalnych problemów, takich jak ubóstwo czy globalne kwestie zdrowotne, gdyż skutki wzrostu temperatury, suszy, coraz wyższego poziomu morza i powodzi i coraz częstszych skrajnych zjawisk klimatycznych pogorszą jeszcze te problemy; mając na uwadze, że zmiana klimatu może zmniejszyć zdolności krajów do kroczenia drogą trwałego rozwoju i realizacji milenijnych celów rozwoju; mając na uwadze, że zmiana klimatu może poważnie zagrozić przypadkom udanego rozwoju, winna zatem stanowić nadrzędną kwestię w zakresie współpracy międzynarodowej,
1. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez strony konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) podczas posiedzenia na Bali, że czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) stanowi dotychczas najbardziej kompleksową i autorytatywną ocenę zmiany klimatu, ukazując zintegrowaną naukową, techniczną i socjoekonomiczną perspektywę dotyczącą odnośnych kwestii, jak również stanowiąc bodziec do korzystania z przedstawionych tam informacji przy opracowywaniu i wdrażaniu krajowej polityki dotyczącej zmiany klimatu;
  2. wyraża przekonanie, że postęp naukowy odbywa się drogą przeciwstawiania przyjętej wiedzy i hipotez konkurencyjnym koncepcjom oraz stosowania procedur wzajemnego recenzowania; chwali pracę zespołu IPCC i jego umiejętność zaangażowania w nią tysięcy naukowców; uważa, że zespół IPCC winien potraktować poważnie nowe argumenty jako warunek dalszej gwarancji wiarygodności i jakości prowadzonych przezeń badań;

Środa, 21 maja 2008 r.

3. uznaje naukę zajmującą się zmianą klimatu za wystarczająco ugruntowaną i ponawia swe zobowiązania w zakresie strategicznego celu UE, jakim jest ograniczenie globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2 °C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej, co zgodnie z paroma sprawozdaniami naukowymi jest równoważne stężeniu gazów cieplarnianych w atmosferze wynoszącemu 400-450 ppm równoważnika CO₂ i jest możliwe do osiągnięcia w około 50 % prawdopodobieństwa, i co w myśl czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wymagać będzie od krajów uprzemysłowionych zmniejszenia do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 25 %-40 % poziomu z 1990 r.; uważa niemniej jednak, że wszystkie wysiłki zmierzające do ograniczenia emisji winny w istocie być ukierunkowane na utrzymanie wzrostu sporo poniżej zamierzonej wartości 2 °C, gdyż taki poziom ocieplenia miałby już poważny wpływ na społeczeństwo i styl życia jednostek, pociągając za sobą także istotne zmiany ekosystemów i zasobów wodnych;
4. podkreśla, że w miarę wzrostu poziomu emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych wskutek działalności ludzkiej pojawią się dramatyczne skutki i poważne zagrożenia dla ekosystemów i zasobów morskich oraz dla społeczności rybackich, oraz że znaczne zmiany temperatury wody mogą prowadzić do przemieszczania się populacji organizmów morskich (migracji), w tym do inwazji obcych gatunków oraz do znikania gatunków rodzimych;
5. przyznaje, że dane przewidywane na 2050 r. wyraźnie wskazują, iż należy działać teraz; podkreśla, że szansa na rozpoczęcie działań łagodzących potrzebnych do osiągnięcia założonych 2 °C minie w połowie następnego dziesięciolecia;
6. podkreśla, że na wszystkich kontynentach i w większości oceanów istnieją dowody naukowe pokazujące, iż na wiele systemów naturalnych oddziałują już regionalne zmiany klimatu spowodowane przesłaną emisją związków węgla z krajów uprzemysłowionych; podkreśla, że naukowo udowodniono, iż przyczyny leżące u podstaw globalnego ocieplenia są spowodowane w głównej mierze przez człowieka i że poziom zgromadzonej wiedzy w dostatecznym stopniu dowodzi antropogenicznego charakteru zaburzeń ziemskiej atmosfery;
7. podkreśla, że przewidywane zakwaszanie oceanów spowodowane wzrostem poziomu CO₂ może wyrzucić bardzo poważny wpływ na ekosystemy morskie i wzywa do dalszych badań w tym zakresie w celu lepszego zrozumienia problemu i wskazania odnośnych konsekwencji dla prowadzonej polityki;
8. przypomina, że zmiany niektórych fizycznych i chemicznych parametrów wody, takie jak obniżenie pH (a w konsekwencji zakwaszenie oceanów) oraz wzrost średniej temperatury mórz (temperatura wód powierzchniowych wzrosła o ok. 1,5 °C w ostatnich 60 latach), spowodowały znaczne przeobrażenia w dynamice populacji morskich, co w nieunikniony sposób doprowadzi do daleko posuniętych zmian w dostępności i geograficznym rozmieszczeniu zasobów rybnych, przynosząc poważne potencjalnie konsekwencje ekonomiczne dla europejskiego sektora rybołówstwa;
9. podkreśla, że wyniki badań naukowych wyraźnie pokazują, jak zmiana klimatu będzie przebiegać w niedalekiej przyszłości, charakteryzując się różnymi strukturami regionalnymi i dowodząc, że globalne ocieplenie jest zarówno kwestią rozwoju, jak i globalną kwestią dotyczącą środowiska naturalnego, przy czym ubodzy i kraje rozwijające się są na nie najbardziej narażeni; uważa, że przystosowanie ukierunkowane na zaradczanie niedającym się uniknąć skutkami globalnego ocieplenia spowodowanego przez przesłaną emisję z krajów uprzemysłowionych jest równie ważne, jak intensywne wysiłki w zakresie łagodzenia mające na celu unikanie dalszego niedającego się opanować globalnego ocieplenia;
10. podkreśla, że punkty krytyczne, obejmujące między innymi znikanie amazońskiego lasu tropikalnego, cofanie się lodowców na Grenlandii i ubywanie pokrywy lodowej w zachodniej części Antarktyki, załamanie się systemu monsunów w Indiach i uwalnianie olbrzymich ilości metanu przez syberyjską tundrę, są trudne do przewidzenia, wszystkie mogą jednak w warunkach obecnej zmiany klimatu osiągnąć w tym stuleciu swój punkt krytyczny; podkreśla, że obejście tych punktów krytycznych wymagać będzie bardziej zdecydowanych działań łagodzących niż środki wskazane przez IPCC w AR4;
11. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym — uwzględniając dobrze ugruntowane dowody naukowe — wyniki trzynastej konferencji stron (COP 13) oraz trzeciej konferencji stron pełniącej rolę posiedzenia stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), a w szczególności balijski program działań, którego oceny należy dokonać w czasie COP 14 w 2008 roku i który powinien skutkować porozumieniem w sprawie kompleksowego systemu do 2009 r.; z zadowoleniem przyjmuje także zadanie przydzielone grupie ekspertów ds. transferu technologii, polegające na ocenie braków i przeszkód w korzystaniu z zasobów finansowych i dostępie do tych zasobów, przeznaczonych dla krajów rozwijających się w zamian za ich zobowiązanie do uczestnictwa — w sposób wymierny oraz dający się opisać i zweryfikować — we właściwych dla danego kraju działaniach łagodzących; z zadowoleniem przyjmuje również utworzenie funduszu na rzecz przystosowania i włączenie lasów do nowego porozumienia o ochronie klimatu mającego na celu unikanie dalszego wylesiania i emisji związków węgla wywołanych przez pożary lasów czy torfowisk, a powodujących także olbrzymie szkody dla społeczności lokalnych, w tym nawet wywłaszczenie należącej do nich ziemi przy użyciu bezprawnych lub na wpół legalnych procedur;

Środa, 21 maja 2008 r.

12. jest przeciwny naukowo nieuzasadnionym działaniom zmierzającym do przedstawiania wyników badań nad przyczynami i skutkami zmiany klimatu jako podejrzane, niepewne czy budzące wątpliwości; rozumie jednak, że postęp naukowy zawsze charakteryzował się wątpliwościami, stopniowym usuwaniem takich wątpliwości i poszukiwaniem wyjaśnień czy modeli wykraczających poza aktualny główny nurt naukowy;

13. uważa zatem, że dalsze badania ukierunkowane na lepsze zrozumienie przyczyn i skutków globalnego ocieplenia są warunkiem odpowiedzialnego podejmowania decyzji; sądzi jednak, że poziom zgromadzonej dotychczas wiedzy jest dostatecznie wysoki dla celów pilnego określenia polityki, która zrealizowałaby redukcję emisji gazów cieplarnianych ograniczającą zmianę klimatu do +2 °C, oraz środków na rzecz przystosowania do aktualnej zmiany klimatu;

14. podkreśla potrzebę prowadzenia dalszych analiz i badań w zakresie oddziaływania zmian klimatycznych, takich jak wpływu na konkurencyjność gospodarczą, koszty energii i rozwój społeczny w Europie, rolę użytkowania gruntów, lasów i wylesiania, rolę środowiska morskiego i obliczenie wynikających ze zmiany klimatu kosztów zewnętrznych dla sektora przemysłu, a tym bardziej sektora transportu, w tym kwantyfikacją wpływu zanieczyszczeń statków powietrznych; uważa, że prowadzenie dalszych badań konieczne jest w celu włączenia kwestii dostosowania i obniżenia zagrożenia w rozwiązania polityczne propagujące rozwój i zmniejszenie ubóstwa;

15. opowiada się za dodatkowymi badaniami nad wpływem polityki promowania biopaliw i ich skutkami dla wzrostu wylesiania, rozszerzania się areału gruntów uprawnych i zwiększania światowej podaży żywności;

16. podkreśla, że należy badać fizjologię i ekologię ryb morskich, szczególnie w strefach tropikalnych, gdzie prowadzi się stosunkowo mało badań; wskazuje na to, że w miarę gromadzenia informacji naukowcy będą mogli czynić dokładniejsze prognozy i opracowywać odpowiednie rozwiązania; uważa, że przywożenie na ląd całości przyłowu do celów badań naukowych mogłoby znacząco zasilić naszą bazę informacji; uznaje również potrzebę ciągłych badań nad wpływem, jaki zmiany klimatyczne — powodujące niedobory pożywienia — wywierają na sukces rozrodczy i przeżywalność populacji ptaków wodnych;

17. uważa, że informowanie o dowodach naukowych na istnienie wpływu człowieka na klimat na świecie musi być głównym elementem szerszej zakrojonych działań na rzecz podnoszenia świadomości społeczeństwa, a następnie zdobycia i utrzymania jego poparcia dla politycznych środków ukierunkowanych na ograniczenie emisji związków węgla, jak np. współdziałanie między różnymi podmiotami społecznymi, nie tylko w krajach uprzemysłowionych, ale także w gospodarkach wschodzących; zwraca się do zespołu IPCC o publiczne udostępnienie podsumowania jego sprawozdań oceniających; uważa ponadto, że konieczne są zmiany w modelach stylu życia jednostek i winny one stać się częścią programów edukacyjnych ukierunkowanych na przekazywanie wiedzy o przyczynach i skutkach globalnego ocieplenia;

18. wzywa zatem środowisko naukowe oraz przedstawicieli politycznych do połączenia wysiłków na rzecz podnoszenia świadomości i lobbingu za „drobnostkami, które mogą coś zmienić”, biorąc pod uwagę, że nawet społeczeństwa o dobrze rozwiniętej zdolności do dostosowania się do skutków zmiany klimatu są nadal narażone na ekstremalne warunki i nieprzewidywalne zdarzenia;

19. podkreśla, że szczegółowe informacje potrzebne do prowadzenia edukacji w zakresie stylu życia uwzględniającego niską zawartość związków węgla (tzw. low-carbon lifestyle), w tym na przykład dotyczące emisji gazów cieplarnianych (tzw. GHG footprint) oświadczenia na towarach konsumpcyjnych i etykietowanie uwzględniające gazy cieplarniane, są obecnie słabo opracowane i należy je szybko przygotować; podkreśla, że takie inicjatywy winny — o ile to możliwe — opierać się na wspólnych standardach i uwzględnić również emisję wchłoniętych gazów cieplarnianych pochodzących z przywozu;

20. zwraca się do Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych o kontynuowanie prac i o przedstawienie Parlamentowi na zakończenie mandatu sprawozdania zawierającego w razie potrzeby zalecenia dotyczące działań czy inicjatyw, jak również środków przystosowawczych i łagodzących, podejmowanych w ramach przyszłej zintegrowanej polityki UE w sprawie zmiany klimatu zgodnie z celem UE ograniczenia wzrostu temperatury na świecie do poniżej 2 °C i zgodnie z wynikami i zaleceniami zawartymi w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC);

Środa, 21 maja 2008 r.

21. wzywa Komisję, Radę i Parlament do opowiedzenia się na najwyższym szczeblu za negocjacjami i dialogiem w sprawie strategicznego rozszerzenia na wszystkie kraje partnerskie na całym świecie będące członkami UE oraz do Unii nienależące „wysoce skutecznych strategii, zasad i standardów w dziedzinie badań i działań naukowych dotyczących rozwiązania kwestii zmiany klimatu zgodnie z zaleceniami środowiska naukowego”;

22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Postępy Turcji w 2007 r.

P6_TA(2008)0224

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie postępów Turcji w 2007 r. (2007/2269(INI))

(2009/C 279 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie postępów Turcji w 2007 r. (SEC(2007)1436),
  - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 27 września 2006 r. w sprawie postępów Turcji na drodze do przystąpienia ⁽¹⁾ oraz z dnia 24 października 2007 r. w sprawie stosunków UE-Turcja ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 6 lipca 2005 r. ⁽³⁾ oraz z dnia 13 lutego 2007 r. ⁽⁴⁾ w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji,
  - uwzględniając ramy negocjacyjne przyjęte dla Turcji w dniu 3 października 2005 r.,
  - uwzględniając decyzję Rady 2008/157/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w partnerstwie dla członkostwa zawartym z Republiką Turcji ⁽⁵⁾ („partnerstwo dla członkostwa”), jak również wcześniejsze decyzje w sprawie partnerstwa dla członkostwa z 2001, 2003 i 2006 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Praw Kobiet i Równości Płci (A6-0168/2008),
- A. mając na uwadze, że negocjacje z Turcją w sprawie przystąpienia zostały otwarte w dniu 3 października 2005 r. po przyjęciu przez Radę ram negocjacyjnych i że rozpoczęcie tych negocjacji stanowi punkt wyjścia długotrwałego i otwartego procesu,
- B. mając na uwadze, że Turcja zobowiązała się do reform, stosunków dobrosąsiedzkich i stopniowego dostosowania się do UE i że te starania powinny być postrzegane przez Turcję jako szansa na dalszą modernizację,
- C. mając na uwadze, że całkowite spełnienie kryteriów kopenhaskich i zdolność UE do przyjmowania nowych państw, zgodnie z wnioskami z posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2006 r., pozostają podstawą do przystąpienia do UE, która jest społecznością opartą na wspólnych wartościach,

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 284.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0472.

⁽³⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 385.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 174.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 4.

Środa, 21 maja 2008 r.

- D. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu z postępów w 2007 r. Komisja stwierdziła, że w zakresie reform politycznych w 2007 r. poczyniono w Turcji niewielkie postępy,
- E. mając na uwadze, że w 2007 roku umocniono w Turcji demokrację, wybrano nowy parlament, który odzwierciedla różnorodność polityczną tego kraju oraz utworzono rząd, który posiada silny mandat,
- F. mając na uwadze, że Turcja jeszcze nie wypełniła postanowień wynikających z umowy o stowarzyszeniu WE-Turcja i jej protokołu dodatkowego,
- G. mając na uwadze, że w 2007 r. otwartych zostało pięć rozdziałów negocjacyjnych,

Reformy na rzecz demokratycznego i zamożnego społeczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie premiera Erdogana, że rok 2008 będzie rokiem reform; nawołuje rząd turecki, by wywiązał się ze swoich obietnic poprzez wykorzystanie faktu poparcia go przez zdecydowaną większość parlamentarną do kontynuowania reform kluczowych dla przemiany Turcji w nowoczesną i zamożną demokrację opartą na państwie świeckim i pluralistycznym społeczeństwie;
2. podkreśla, że taka modernizacja leży przede wszystkim i głównie w interesie Turcji; przyznaje również, że stabilność, demokracja i dobrobyt Turcji mają dla UE strategiczne znaczenie; ponownie stwierdza, że wypełnienie zobowiązań ustanowionych w partnerstwie dla członkostwa jest niezmiernie istotne dla Turcji i jej przyszłych relacji z UE;
3. podkreśla, że jego zdaniem jedynie społeczeństwo kierujące się zasadami poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, oparte na demokracji, praworządności i gospodarce rynkowej zorientowanej na zagadnienia socjalne może przekształcić się w pokojowe, stabilne i zamożne społeczeństwo;
4. podkreśla znaczenie dla Turcji zwalczania wszelkich form dyskryminacji zgodnie z art. 13 traktatu WE, wprowadzającym wymóg równości wszystkich obywateli, bez względu na płeć, rasę i pochodzenie etniczne, religię i wyznanie, niepełnosprawność, wiek i orientację seksualną;
5. zauważa, że niedawno dokonano rewizji partnerstwa dla członkostwa; stwierdza fakt, że ta trzecia od 2001 r. rewizja polega w większości obszarów na przedłużeniu realizacji niewypełnionych priorytetów na następny okres; nawołuje rząd turecki do przełożenia priorytetów na odpowiednie ramy czasowe, jak zostało to ustanowione w planach reform zawartych w partnerstwie, pamiętając tym, że dalsze opóźnienia zdecydowanie wpłyną na tempo negocjacji;
6. wyraża zadowolenie z faktu, że w 2007 r. demokracja wzięła górę nad podejmowanymi przez wojskowych próbami ingerowania w proces polityczny; zachęca rząd turecki do dalszych systematycznych wysiłków na rzecz zapewnienia pełnej odpowiedzialności demokratycznie wyłonionych przywódców za kształt polityki wewnętrznej, zagranicznej i bezpieczeństwa, również wobec Cypru, oraz na rzecz zapewnienia poszanowania przez siły zbrojne tych zobowiązań poprzez pełne i jednoznaczne uznanie kontroli cywilnej; podkreśla w szczególności potrzebę ustanowienia pełnej kontroli parlamentu nad polityką wojskową i obronną oraz wszystkimi związanymi z tym wydatkami;
7. wyraża obawy co do następstw delegalizacji partii AKP; oczekuje od tureckiego Trybunału Konstytucyjnego poszanowania zasad praworządności, standardów europejskich oraz wytycznych dotyczących delegalizacji i rozwiązywania partii politycznych oraz analogicznych środków przyjętych przez komisję wenecką Rady Europy w dniach 10-11 grudnia 1999 r.; zwraca się do parlamentu tureckiego o dostosowanie konstytucji do tych standardów dotyczących delegalizacji partii politycznych;

Środa, 21 maja 2008 r.

8. wzywa rząd Turcji, aby podczas wdrażania reform przestrzegał pluralizmu i różnorodności w świeckiej i demokratycznej Turcji, a także nawołuje rząd i wszystkie partie polityczne do konstruktywnego zaangażowania w dążenie do konsensusu w sprawie istotnych kroków zmierzających do modernizacji kraju;

9. uznaje zmiany art. 301 kodeksu karnego przyjęte przez turecki parlament w dniu 30 kwietnia 2008 r. za zaledwie pierwszy krok w kierunku zasadniczej reformy tego artykułu, jak również innych artykułów kodeksu karnego i oczekuje dalszych kroków w tej dziedzinie; podkreśla, że potrzebne są postępy w zakresie wolności wypowiedzi, tak w teorii, jak i w praktyce; ubolewa, że w 2007 r. ⁽¹⁾ wzrosła jeszcze liczba osób ściganych zgodnie z przepisami prawnymi przewidującymi arbitralne ograniczanie wyrażania pokojowych poglądów; wyraża opinię, że najlepszym rozwiązaniem byłoby uchylenie art. 301 i innych przepisów prawnych stanowiących nieuzasadnione ograniczenie wolności wypowiedzi zagwarantowanej prawem międzynarodowym w celu zapewnienia przez Turcję pełnej wolności słowa i wolności prasy zgodnie ze standardami ustanowionymi w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;

10. z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie przez turecki parlament ustawy o fundacjach; wyraża zadowolenie z zamiaru Komisji przeegzaminowania tego nowego aktu prawnego i podkreśla, że należy przeanalizować, czy zawiera on rozwiązanie wszystkich problemów, z jakimi zmierzają się niemuzułmańskie społeczności religijne przy administrowaniu mieniem i jego nabywaniu, w tym skonfiskowanym mieniem sprzedanym osobom trzecim; Nawołuje władze tureckie do zapewnienia wykonywania tego aktu prawnego w zgodzie z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

11. zachęca rząd turecki, by w następstwie podjęcia pozytywnego kroku, jakim było przyjęcie ustawy o fundacjach, wypełnił zobowiązania dotyczące wolności wyznania poprzez ustanowienie zgodnych z europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka ram prawnych umożliwiających wszelkim społecznościom religijnym funkcjonowanie bez zbędnych przeszkód, w szczególności w odniesieniu do ich statusu prawnego, kształcenia duchownych, wyborów hierarchii, kształcenia religijnego oraz wznoszenia miejsc kultu; nawołuje do ochrony dziedzictwa kulturowego i religijnego; ponownie nawołuje do niezwłocznego ponownego otwarcia greckiego prawosławnego seminarium na wyspie Halki oraz powszechnego stosowania eklezjastycznego tytułu patriarchy ekumenicznego; podziela obawę wyrażoną przez Radę w dniu 24 lipca 2007 r., dotyczącą orzeczenia wydanego przez turecki sąd kasacyjny w sprawie Patriarchatu Ekumenicznego, i oczekuje, że decyzja ta nie będzie dalej utrudniać korzystania z praw gwarantowanych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przez Patriarchat i inne niemuzułmańskie wspólnoty religijne;

12. nalega, by rząd turecki podjął jako priorytet polityczną inicjatywę na rzecz trwałego rozwiązania kwestii kurdyjskiej, które może opierać się wyłącznie na widocznej poprawie kulturowych, gospodarczych i społecznych możliwości dostępnych dla obywateli kurdyjskiego pochodzenia, w tym możliwości nauki języka kurdyjskiego w państwowym i prywatnym systemie nauczania, oraz do używania języka kurdyjskiego w działalności radiowo-telewizyjnej, w życiu codziennym i w dostępie do usług publicznych; uważa możliwą delegalizację Partii Społeczeństwa Demokratycznego (DTP) za mogącą utrudnić znalezienie rozwiązania politycznego;

13. nawołuje Partię Społeczeństwa Demokratycznego (DTP), jej członków w parlamencie oraz prefektów do wyraźnego zdystansowania się od Partii Pracujących Kurdystanu (PKK) oraz do konstruktywnego zaangażowania się w poszukiwanie politycznych rozwiązań kwestii kurdyjskiej w ramach demokratycznego państwa tureckiego; nawołuje również inne partie polityczne w Turcji do aktywnego włączenia się w dążenia do realizacji tego celu;

14. ubolewa nad licznymi sprawami sądowymi wnoszonymi przeciwko pochodzącym z wyboru prefektom i innym politykom za używanie języka kurdyjskiego lub za wyrażanie własnych opinii o kwestii kurdyjskiej, jak np. postępowania, które doprowadziły niedawno do skazania Leyli Zany i 53 prefektów wywodzących się z PTD;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2007-2008” (COM(2007) 0663), s. 66.

Środa, 21 maja 2008 r.

15. ponawia wcześniejsze apele pod adresem rządu tureckiego do przedstawienia wieloaspektowego ogólnego planu rozwoju społeczno-gospodarczego i kulturalnego w południowo-wschodniej Turcji, gdzie ponad połowa społeczeństwa wciąż żyje na skraju ubóstwa; uważa, że ten ogólny plan powinien również zawierać rozwiązania problemów społecznych, ekologicznych, kulturowych i geopolitycznych wynikających z projektu dla południowo-wschodniej Anatolii; domaga się, by Komisja uzależniła przyznanie regionalnego komponentu pomocy udzielanej w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA) ⁽¹⁾ od szybkiego stworzenia takiej strategii;

16. nawołuje turecki rząd do wprowadzenia ogólnej strategii krajowej w celu znalezienia rozwiązania problemu osób wewnątrznie przesiedlonych, która umożliwiłaby usunięcie obecnych braków od strony prawnej i praktycznej oraz udzielenie finansowego lub innego wsparcia niezbędnego do właściwego uregulowania kwestii zwrotów i odszkodowań dla osób wewnątrznie wysiedlonych;

17. odnotowuje, że obecnie toczą się prace nad przygotowaniem nowej świeckiej konstytucji; uważa, że stanowią one znakomitą okazję do umieszczenia w tekście konstytucji postanowień dotyczących ochrony praw człowieka i wolności; przypomina, że niezbędne jest ustanowienie systemu kontroli i równowagi, będącego gwarantem demokracji, praworządności, spójności społecznej i rozdzielenia religii od państwa; podkreśla również, że nowa konstytucja powinna zapewnić równouprawnienie płci, że należy unikać w niej niejasnych kryteriów, takich jak „ogólna moralność”, powstrzymać się od postrzegania kobiet przede wszystkim jako członków rodziny lub wspólnoty oraz potwierdzać prawa człowieka przysługujące kobietom w tym prawa seksualne i reprodukcyjne, jako ich prawa osobiste;

18. podkreśla potrzebę znacznie większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w ten konstytucyjny proces, aby osiągnąć konsensus w sprawie konstytucyjnej przyszłości Turcji, obejmujący partie polityczne, mniejszości religijne i etniczne oraz partnerów społecznych; zauważa rozczarowanie i obawę części społeczeństwa, że propozycja zniesienia zakazu noszenia chust na uniwersytetach nie była częścią szerszego pakietu reform opartego o obszerne konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim; przypomina o swoim wcześniejszym zaleceniu zawartym we wspomnianej wyżej rezolucji z dnia 27 września 2006 r. w sprawie prognozy wyborczego;

19. stwierdza, że poczynione zostały postępy w zakresie skuteczności władzy sądowniczej; z zadowoleniem przyjmuje plan rządu tureckiego dotyczący realizacji strategii reform mających na celu zwiększenie niezależności i niezawisłości wymiaru sprawiedliwości i zwiększenia zaufania społecznego wobec władzy sądowniczej; uważa, że strategia ta powinna przede wszystkim zapewnić wykładnię prawa w zakresie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie ze standardami przedstawionymi w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; stwierdza, że strategia ta nie może być osiągnięta bez ambitnego programu ponownego szkolenia dla sądownictwa; wyraża zaniepokojenie w związku z nieprzychylną postawą niektórych podmiotów władzy sądowniczej wobec umów międzynarodowych dotyczących praw i wolności człowieka oraz wobec wyroków przeciwko Turcji wydanych przez Europejski Trybunał Praw Człowieka za łamanie postanowień europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;

20. nawołuje turecki Trybunał Konstytucyjny do dokonania postępów w celu podjęcia ostatecznej decyzji dotyczącej ustawy o urzędzie rzecznika praw obywatelskich, tak by umożliwić rządowi ustanowienie tego urzędu bez opóźnień; zaleca, aby Turcja podjęła w tym względzie współpracę z Europejskim Rzecznikiem Praw Człowieka oraz z krajowymi rzecznikami praw człowieka w państwach będących członkami UE;

21. wyraża niepokój w związku z bardzo powszechną wrogą postawą pewnych grup społeczeństwa wobec mniejszości oraz w związku z przemocą na tle politycznym i wyznaniowym; wzywa rząd turecki do podjęcia działań przeciwko organizacjom i kręgom szerzącym wrogość, zapewnienia ochrony tym wszystkim, którzy są zagrożeni i obawiają się o własne życie oraz do nieustających wysiłków na rzecz stworzenia klimatu sprzyjającego pełnemu poszanowaniu praw człowieka i wolności;

22. usilnie nalega, by władze tureckie przeprowadziły pełne dochodzenie w sprawie morderstwa Hrant'a Dinka oraz trzech chrześcijan w Malatyi, jak również w innych sprawach dotyczących przemocy na tle politycznym lub religijnym; ubolewa nad powolnym tempem prowadzenia postępowań dotyczących tych spraw, podejrzeniem stronniczości oraz poczuciem bezkarności, które z niej wynika i zwraca się do władz o pełne wyjaśnienie kwestii domniemanego zaniedbania ze strony odpowiednich władz i by doprowadziły odpowiedzialnych przed wymiar sprawiedliwości;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA), Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

Środa, 21 maja 2008 r.

23. zachęca władze tureckie do stanowczego kontynuowania dochodzenia w sprawie organizacji przestępczej Ergenekon, ściśle przestrzegając zasad praworządności, by w pełni wykryć jej sieci, które przeniknęły w struktury państwowe i by doprowadzić winnych przed wymiar sprawiedliwości;
24. przyjmuje do wiadomości ocenę Komisji, z której wynika, że stale zmniejsza się liczba przypadków tortur i złego traktowania, oraz że odpowiednie zabezpieczenia prawne przynoszą pozytywne skutki; zwraca się jednakże do Komisji o przeanalizowanie, czy ustawa o zwalczaniu terroryzmu i ustawa o uprawnieniach policji nie osłabiają tego pozytywnego wyniku; nawołuje rząd turecki do postępów w walce przeciwko stosowaniu tortur poza aresztami i w aresztach oraz przeciwko bezkarności funkcjonariuszy organów ścigania, a także do ratyfikacji i wykonania protokołu dodatkowego do konwencji przeciwko torturom, zapewniając w ten sposób ciągłe zapobieganie torturom i niezależną kontrolę nad aresztami;
25. przyjmuje do wiadomości ocenę dotyczącą asymilacji przedstawioną przez premiera Erdogana podczas ostatniej oficjalnej wizyty w Niemczech; w związku z powyższym uważa, że rząd turecki powinien podjąć kroki, by umożliwić wszystkim obywatelom kultywowanie ich kulturowej tożsamości w ramach demokratycznego państwa tureckiego; W tym kontekście wskazuje na zobowiązania zawarte w ramach negocjacyjnych dotyczące poszanowania i ochrony mniejszości, rzeczywistego dopuszczenia w nauczaniu i działalności nadawczej oraz w usługach użyteczności publicznej języków innych niż turecki;
26. z zadowoleniem przyjmuje postępy w zakresie ochrony kobiet przed przemocą i docenia prace podjęte w tej dziedzinie przez instytucje państwowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego; nawołuje władze tureckie, by dążyły do wyeliminowania przemocy w rodzinie, tak zwanych zabójstw honorowych i przymusowych małżeństw zwłaszcza poprzez pełne wdrażanie odpowiednich aktów prawnych, wspieranie w dalszym ciągu kampanii publicznych, udzielanie w większym zakresie schronienia ofiarom, zwiększenie szkoleń dla organów egzekwowania prawa oraz monitorowanie z bliska podejmowanych inicjatyw; z niepokojem stwierdza, że dostęp do rzetelnych danych na temat przypadków przemocy wobec kobiet i zbrodni honorowych nadal stanowi problem i nalega, by rząd turecki zarządził tej sytuacji;
27. przyznaje, że znaczna liczba kobiet zajmuje ważne stanowiska w tureckich sferach gospodarczych, politycznych i akademickich i przypomina, że równe traktowanie kobiet oraz zapewnienie im dostępu do edukacji i wzmocnienie pozycji kobiet w polityce, gospodarce i życiu społecznym są kluczowe dla dalszego wzrostu gospodarczego i dobrobytu w Turcji; zauważa jednak z niepokojem, że ogólny poziom zatrudnienia kobiet w Turcji wynosi nadal jedynie 23,8 % (!) oraz że nie odnotowano niemal żadnego wzrostu w udziale kobiet w polityce; dlatego wzywa rząd turecki do podjęcia dodatkowych widocznych kroków w celu zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich, obejmując je w większym stopniu systemami opieki zdrowotnej oraz ubezpieczeń społecznych, a także do opracowania instrumentów lub środków tymczasowych umożliwiających zwiększenie czynnego udziału kobiet w polityce;
28. wyraża uznanie dla tureckiego rządu za wspieranie udanych projektów na rzecz współpracy pomiędzy UE a tureckimi partnerami, takich jak projekt twinningowy, który przygotowuje drogę dla niezależnego organu ds. równości płci i szkoli 750 urzędników w problematyce płci; oczekuje, że taki organ ds. równości płci bezzwłocznie powstanie;
29. zauważa, że nie wiadomo dokładnie, jakie są kompetencje zaproponowanej w parlamencie tureckim Komisji ds. Równości Szans; zachęca turecki parlament do powołania specjalnej komisji posiadającej uprawnienia ustawodawcze, która będzie stanowić instrument niezbędny do poprawy sytuacji w zakresie przestrzegania praw kobiet i uwzględniania problematyki płci w Turcji;
30. kieruje wyrazy uznania pod adresem organizacji kobiet w Turcji i zdecydowanie wspiera ich działalność, która służy wzmocnieniu roli kobiet w społeczeństwie, pomaga chronić je przed przemocą i zwiększa ich przedsiębiorczość, dostarczając pozytywnych przykładów emancypacji kobiet i przyczyniając się do równouprawnienia kobiet i mężczyzn;

(!) Załącznik statystyczny do wyżej wymienionego sprawozdania w sprawie postępów Turcji w 2007 r.

Środa, 21 maja 2008 r.

31. wyraża uznanie dla Turcji w związku z pozytywnym rozwojem gospodarki; ponawia swoją opinię, że jedynie socjalnie spójne społeczeństwo oparte na stanowiącej jego znaczną część klasie średniej może stać się społeczeństwem zamożnym; dlatego z przykrością stwierdza, że ten silny wzrost gospodarczy ma niewielki wpływ na nadal słaby rynek pracy; wskazuje na potrzebę rozwiązania problemu szarej strefy oraz ustanowienia stabilnego systemu ubezpieczeń społecznych; uważa, że większa rola dla małych i średnich przedsiębiorstw mogłaby pomóc przyczynić się do szybszego rozwoju gospodarczego;

32. wskazuje na potencjał skutecznego dialogu społecznego dla budowania partnerstwa wymaganego do dobrego funkcjonowania gospodarki rynkowej ukierunkowanej na kwestie socjalne; wyraża rozczarowanie z powodu nieznacznych postępów w umacnianiu mechanizmów dialogu społecznego; nalega, by rząd turecki w pełni wdrożył konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy i podkreśla potrzebę zniesienia obecnych ograniczeń w zakresie wolności stowarzyszania się, prawa do strajku i prowadzenia negocjacji zbiorowych;

33. jest zaniepokojony doniesieniami o nadmiernym użyciu siły przez policję turecką przeciwko demonstrantom podczas obchodów pierwszomajowych w Stambule w 2008 r.; podkreśla, że według europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności swoboda stowarzyszania się oraz pokojowa działalność związków zawodowych należą do praw podstawowych;

34. podkreśla wagę dostępu do oświaty jako klucza do socjalnie spójnego społeczeństwa; wyraża uznanie dla rządu tureckiego i społeczeństwa obywatelskiego za kampanię zapisywania dziewcząt do szkół; wskazuje jednakże na potrzebę zapewnienia rejestracji wszystkich noworodków oraz poprawienia kontroli i egzekwowania obowiązku szkolnego, by jeszcze bardziej zmniejszyć liczbę dzieci, które nie uczęszczają do szkół; wyraża uznanie dla rządu tureckiego za pozytywne wyniki w redukcji pracy nieletnich oraz zachęca go do kontynuowania wysiłków w tym zakresie;

35. wyraża zaniepokojenie z powodu poziomu korupcji; nalega, by władze tureckie opracowały strategię na rzecz zwalczania korupcji w celu prowadzenia skutecznej walki przeciwko temu zjawisku;

36. jego obawy budzą duże rozbieżności w rozwoju regionów tureckich, a także między obszarami wiejskimi i miejskimi; nawołuje rząd turecki do przedstawienia kompleksowej strategii na rzecz zniwelowania tych rozbieżności; zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi do końca 2008 r. informacji o udziale UE w tym strategicznym planowaniu w ramach instrumentu przedakcesyjnego w latach 2007-2008;

37. wzywa rząd turecki do stosowania norm Unii Europejskiej w przypadku przedsięwzięć o dalekosiężnych skutkach, jak budowa zapór wodnych w dolinie Munzur, zapory w Alliano i zapory w Ilisu, a także wydobywanie złota w Bergamie i innych regionach, która to działalność zagraża dziedzictwu historycznemu oraz unikalnym, cennym krajobrazom; nawołuje rząd turecki do potraktowania przepisów prawa UE jako wytycznych przy planowaniu projektów rozwoju regionalnego;

38. surowo potępia akty przemocy, jakich na tureckiej ziemi dopuszcza się PKK i inne ugrupowania terrorystyczne; potępia zamach, który miał miejsce w Diyarbakir w styczniu 2008 r., kiedy to zabitych zostało 6 osób, a ponad 60 osób odniosło obrażenia i składa wyrazy szczerego współczucia rodzinom ofiar tej zbrodni; solidaryzuje się z Turcją w walce z terroryzmem i ponawia wezwanie do PKK do ogłoszenia i przestrzegania natychmiastowego i bezwarunkowego zawieszenia broni;

39. ponawia apel do rządu tureckiego, by nie angażował się on w żadne nieproporcjonalne działania wojskowe naruszające suwerenność terytorium Iraku; nawołuje Turcję do poszanowania integralności terytorialnej Iraku, poszanowania praw człowieka i zasad praworządności oraz zapewnienia unikania ofiar wśród ludności cywilnej; nawołuje rząd Iraku i regionalny rząd kurdyjski w Iraku do niedopuszczenia do tego, by terytorium irackie było wykorzystywane jako baza dla aktów terroryzmu wymierzonych w Turcję; wyraża zadowolenie z kontaktów między rządami Turcji i Iraku oraz wzywa do podjęcia działań w celu intensyfikacji współpracy z regionalnym rządem kurdyjskim Iraku, by zapewnić skuteczność ochrony przed atakami terrorystycznymi ze strony władz irackich;

Środa, 21 maja 2008 r.

Kwestie regionalne i stosunki zewnętrzne

40. przypomina o zobowiązaniu Turcji do utrzymywania dobrych stosunków sąsiedzkich i podkreśla, że oczekuje, iż Turcja powstrzyma się od jakichkolwiek gróźb pod adresem państw sąsiadujących i rozwiąże wszelkie zaległe spory pokojowo, zgodnie z Kartą ONZ i innymi odnośnymi konwencjami międzynarodowymi oraz umowami i zobowiązaniami dwustronnymi; szczególnie zachęca władze tureckie do poprawy — w duchu dobrych stosunków sąsiedzkich — dialogu z Grecją (np. w sprawie określenia szelfu kontynentalnego na Morzu Egejskim) i Bułgarią (np. w sprawie praw własności dla bułgarskich uchodźców z Tracji) w celu rozwiązania wszystkich istniejących problemów w dwustronnych relacjach;

41. podkreśla, że istnieje potrzeba znalezienia kompleksowego rozwiązania kwestii cypryjskiej; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte przez liderów dwóch społeczności na Cyprze w dniu 21 marca 2008 r. i nawołuje obie strony do wykorzystania obecnej szansy w celu osiągnięcia kompleksowego rozwiązania w ramach ONZ, opartego o zasady stanowiące podstawy UE; w tym zakresie przypomina swoją wcześniejszą rezolucję, w której stwierdza, że wycofanie tureckich sił zbrojnych mogłoby ułatwić prowadzenie negocjacji zmierzających do rozwiązania tego problemu;

42. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie instrumentu wsparcia finansowego w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego społeczności Turków cypryjskich; ponownie wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowego sprawozdania w sprawie wdrażania i skuteczności tego instrumentu;

43. wyraża zadowolenie z poprawy stosunków pomiędzy Grecją a Turcją, jaka nastąpiła w ciągu minionej dekady, oraz z utrzymującego się dobrego klimatu politycznego widocznego podczas niedawnej oficjalnej wizyty w Turcji premiera Republiki Greckiej Kostas Karamanlisa, która stanowi szansę na dalszą poprawę dwustronnych stosunków między Grecją a Turcją, w szczególności zaś na pokojowe rozwiązanie wszystkich kwestii podniesionych przez Parlament w poprzednich rezolucjach, w oparciu o prawo międzynarodowe i zgodnie ze zobowiązaniami ujętymi w ramach negocjacyjnych;

44. wzywa rząd turecki do zaprzestania blokady ekonomicznej oraz ponownego otwarcia granicy z Armenią oraz przywrócenia pełni stosunków gospodarczych i politycznych z tym państwem; nawołuje raz jeszcze rządy Armenii i Turcji do rozpoczęcia procesu pojednania w odniesieniu do przeszłości i teraźniejszości, umożliwiającego szczerą i otwartą dyskusję nad wydarzeniami z przeszłości; nawołuje Komisję do wsparcia tego procesu pojednania;

45. przyznaje, że Turcja jest ważnym partnerem UE w realizacji celów polityki zagranicznej w basenie Morza Czarnego, Azji Środkowej i na szeroko pojętym Bliskim Wschodzie; wzywa Komisję i Radę do lepszego wykorzystania w tych regionach potencjału płynącego z bliskich stosunków UE-Turcja;

46. nawołuje Turcję do podpisania rzymskiego statutu Międzynarodowego Sądu Kryminalnego, ponieważ jest to istotny wielostronny instrument;

47. wyraża uznanie dla wkładu Turcji w misje i działania prowadzone w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony w Bośni i Hercegowinie oraz Demokratycznej Republice Konga, a także jej wkładu w prowadzone przez NATO operacje w Kosowie, Darfurze i Afganistanie;

48. z żalem stwierdza jednakże sprzeciw Turcji wobec przeprowadzenia strategicznej współpracy UE-NATO opartej na porozumieniu „Berlin Plus” i wychodzącej poza ramy tego porozumienia; wyraża zaniepokojenie negatywnymi skutkami tego sprzeciwu dla ochrony rozlokowanego personelu UE, szczególnie misji policyjnej UE w Afganistanie oraz misji UE w sprawie praworządności w Kosowie (EULEX), i wzywa Turcję do jak najszybszego wycofania swojego sprzeciwu;

Stosunki UE-Turcja

49. nawołuje rząd turecki do pełnego i niezwłocznego wdrożenia postanowień umowy o stowarzyszeniu między UE a Turcją i jej dodatkowego protokołu; przypomina, że niewypełnienie zobowiązań przez Turcję poważnie szkodzi procesowi negocjacji;

Środa, 21 maja 2008 r.

50. uznaje ambicje Turcji, która chce stać się eurazjatyckim centrum energetycznym i jej potencjalny wkład na rzecz bezpieczeństwa energetycznego Europy; wyraża uznanie dla postępów dokonanych przez Turcję w dziedzinie energii; przywołuje wspomnianą wyżej rezolucję z dnia 24 października 2007 r. popierającą otwarcie negocjacji nad tym rozdziałem; zachęca Turcję do pełnego członkostwa w Europejskiej Wspólnocie Energetycznej, by zacieśnić współpracę między UE a Turcją, z której korzyści będą płynęły dla wszystkich zaangażowanych stron; nawołuje Turcję do pełnego wsparcia projektu budowy rurociągu Nabucco, który jest priorytetowym projektem europejskim;
51. nawołuje Komisję rząd turecki do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych między UE a Turcją;
52. zaznacza, że jeden z głównych szlaków imigracji do Europy z szeroko pojętego Bliskiego Wschodu i Azji Południowej wiedzie przez terytorium tureckie; zauważa, że osiągnięto niewielkie postępy w dziedzinie zarządzania migracją; wzywa Komisję i Turcję do intensyfikacji negocjacji w sprawie umowy o readmisji, w poszanowaniu podstawowych praw człowieka, tak by zakończyć je jak najszybciej; zwraca się do rządu tureckiego, aby należycie wdrażał istniejące dwustronne umowy i protokoły o readmisji zawarte z państwami członkowskimi UE;
53. z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane przez rząd turecki w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i kultury w zakresie dostosowania ich do dorobku UE; podkreśla znaczenie bliskiej i trwałej współpracy między UE a Turcją w tych dziedzinach, które są kluczowe dla modernizacji społeczeństwa tureckiego w długookresowej perspektywie;
54. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie Stambułu na Europejską Stolicę Kultury 2010 jako okazję do wzmocnienia dialogu międzykulturowego oraz współpracy pomiędzy UE i Turcją;
55. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania a sprawie działań podejmowanych w tych ramach oraz w sprawie wsparcia udzielonego tureckiemu społeczeństwu obywatelskiemu w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej; nawołuje rząd turecki do większego włączenia społeczeństwa obywatelskiego w proces reform;
56. wyraża zadowolenie z faktu, że instrument pomocy przedakcesyjnej stanowi wsparcie dla działań promujących opartą na lepszej kampanii informacyjnej debatę na temat rozszerzenia UE; zachęca rząd turecki oraz pozarządowe podmioty w Turcji i UE do pełnego wykorzystania tych środków w celu lepszego wsparcia procesu reform oraz dalszego wzmocnienia relacji między UE i Turcją;
57. wyraża żal, że Komisja nie podjęła dalszych prac w oparciu o badanie wpływu przedstawione w 2004 r. i nawołuje, by jak najszybciej przedstawiła je ona Parlamentowi;
58. nawołuje rząd turecki do stworzenia wszelkich struktur niezbędnych do pełnego wykorzystania pomocy w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej i do poprawy zdolności Turcji do przyjęcia tej pomocy; domaga się, by do końca 2008 r. Komisja przedstawiła sprawozdanie w sprawie pomocy udzielonej Turcji od 2007 r. w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej;
59. podkreśla, jak ważne są programy dwustronnej i trójstronnej współpracy transgranicznej (Turcja-Grecja-Bułgaria), w tym w ramach programów ENPI (Europejskiego instrumentu partnerstwa i sąsiedztwa) oraz CBC (Współpracy transgranicznej) dla Morza Czarnego, jako odpowiednie narzędzie zachęcające do bliższych kontaktów społecznych, kulturalnych i gospodarczych pomiędzy partnerami lokalnymi w przygranicznych regionach;

*
* *

60. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, Przewodniczącemu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz rządowi i parlamentowi Republiki Turcji.
-

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Przegląd śródk okresowy polityki przemysłowej — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

P6_TA(2008)0226

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie przeglądu śródk okresowego polityki przemysłowej — wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (2007/2257(INI))

(2009/C 279 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Przegląd śródk okresowy polityki przemysłowej. Wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2007)0374) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)0917),
  - uwzględniając konkluzje Rady ds. konkurencyjności z dnia 22-23 listopada 2007 r.,
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Małe i średnie przedsiębiorstwa kwestią kluczową dla zapewnienia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Przegląd śródk okresowy nowoczesnej polityki w zakresie MŚP” (COM(2007)0592),
  - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Inicjatywa rynków pionierskich dla Europy” (COM(2007)0860),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie ram politycznych mających na celu wzmocnienie przemysłu UE — w kierunku bardziej zintegrowanego podejścia do polityki przemysłowej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 listopada 2006 r. pt. „Czas podjąć bardziej efektywne działania — tworzenie Europy przedsiębiorczej i wzrostu” ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0167/2008),
- A. mając na uwadze, że śródk okresowy przegląd polityki przemysłowej, jakiego dokonuje Komisja, bierze pod uwagę postępy osiągnięte w realizacji zintegrowanego podejścia do polityki przemysłowej do 2005 r. oraz określa działania, które należy podjąć w najbliższych latach,
- B. mając na uwadze, że udział przemysłu UE w wydatkach sektora prywatnego na badania i rozwój wynosi ponad 80 %, a wytwarzane przezeń innowacyjne produkty stanowią 73 % eksportu UE, dzięki czemu odgrywa on ważną rolę w przekształcaniu UE w gospodarkę opartą na wiedzy,
- C. mając na uwadze, że w porównaniu z innymi regionami takimi jak USA lub Azja przemysł w UE wciąż stosunkowo powoli przystosowuje się do zmieniającej się rzeczywistości rynkowej i nowości technologicznych, czego przyczyną jest wysoki stopień regulacji rynku,
- D. mając na uwadze, że tendencje takie jak globalizacja, zmiany technologiczne i zrównoważony rozwój są źródłem ważnych, choć jeszcze niewykorzystanych możliwości dla przemysłu w UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, s. 646.

⁽²⁾ Dz.U. C 316 E z 22.12.2006, s. 378.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji stanowiący przegląd postępów w zakresie realizacji zintegrowanej polityki przemysłowej i podkreśla, że dobrze prosperujący przemysł ma istotne znaczenie dla realizacji celów lizbońskich;
2. dostrzega postępy osiągnięte zarówno w ramach działań horyzontalnych, jak i sektorowych oraz wyraża zadowolenie z powodu nowych inicjatyw sektorowych w dziedzinie przetwórstwa spożywczego i w elektro-technice;
3. wyraża ubolewanie z powodu słabych powiązań między krajową a unijną polityką przemysłową i popiera inicjatywy Komisji i państw członkowskich mające na celu umocnienie tych powiązań;
4. uważa, że głównym zadaniem polityki przemysłowej UE jest stworzenie właściwych warunków ramowych dla rozwoju przedsiębiorstw, inwestycji przemysłowych, innowacji i tworzenia nowych miejsc pracy przy zwróceniu szczególnej uwagi na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
5. uważa, że otwarty i konkurencyjny rynek wewnętrzny w sferze usług i przemysłu zwiększa potencjał innowacji i poprawia konkurencyjność przemysłu; uważa, że polityka konkurencji odgrywa kluczową rolę, jeżeli chodzi o zadbanie o to, aby konsumenci czerpali korzyści z otwartego rynku europejskiego;
6. podkreśla znaczenie skutecznego systemu zamówień publicznych dla konkurencyjności przemysłu europejskiego; uważa, że prekomercyjne zamówienia publiczne stanowią ważne narzędzie napędzania innowacyjności przedsiębiorstw europejskich; zachęca państwa członkowskie do dokonania przeglądu ich polityki zamówień publicznych pod tym kątem i zwraca się do Komisji o promowanie wymiany najlepszych praktyk w tym obszarze;
7. przyjmuje z zadowoleniem propozycje Komisji dotyczące konsolidacji europejskiego rynku sprzętu obronnego i poprawy konkurencyjności przemysłu zbrojeniowego UE na świecie;
8. zachęca Komisję do zintensyfikowania monitorowania rynku łańcucha dostaw towarów przemysłowych i konsumpcyjnych, w tym dystrybutorów końcowych i detalistów w celu zapewnienia istnienia warunków konkurencji na wszystkich etapach łańcucha dostaw;
9. wzywa Komisję do większych wysiłków w celu usunięcia zbędnych barier administracyjnych utrudniających dostęp do rynku wewnętrznego, uproszczenia i udoskonalenia środowiska regulacyjnego oraz w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych, którym muszą poddać przedsiębiorstwa, m.in. poprzez zadbanie o postępy w 13 priorytetowych dziedzinach, określonych w planie działania Komisji mającym na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych, a także poprzez wdrożenie drugiego pakietu szybkich działań usuwających bariery administracyjne;
10. wzywa państwa członkowskie do czynienia postępów, jeżeli chodzi o określanie i osiąganie ambitnych celów na szczeblu krajowym w zakresie ograniczania obciążeń administracyjnych, zwłaszcza takich, których usunięcie sprzyja wzrostowi i rozwojowi MŚP, np. uproszczone wymagania dotyczące sprawozdawczości oraz wyłączenia;
11. zachęca Komisję do zastosowania spójnego podejścia w stosunku do MŚP w ramach wszystkich strategii politycznych UE poprzez konsekwentne stosowanie zasady polegającej na koncentrowaniu się w pierwszej kolejności na małych podmiotach („think small first”);
12. zdecydowanie popiera inicjatywę na rzecz wprowadzenia dokumentu „Small Business Act for Europe”; uważa, że powinien to być wniosek legislacyjny zawierający nowe konkretne inicjatywy mające na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych dla MŚP poprzez wprowadzenie zwolnień, ułatwienie im dostępu do rynku wewnętrznego i procedur udzielania zamówień publicznych oraz zagwarantowanie im odpowiedniego dostępu do źródeł finansowania i infrastruktury badawczej;
13. podkreśla znaczenie umowy bazylejskiej II ⁽¹⁾ i jej wpływ na postępowanie banków i ich gotowość do udzielania pożyczek klientom wysokiego ryzyka, w tym MŚP; uważa, że ma to zasadnicze znaczenie dla wspierania MŚP w zakresie komercyjnych inwestycji badawczych i prowadzenia przez MŚP badań naukowych;

⁽¹⁾ International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework (Międzynarodowa konwergencja pomiaru kapitału i standardów dotyczących funduszy własnych: zmienione ramy), Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, czerwiec 2004 r.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje ugrupowania partnerskie ustanowione przez Komisję, takie jak CARS 21 oraz grupa wysokiego szczebla ds. tekstyliów; uważa, że ugrupowania te są ważnymi forami dla umocnienia polityki przemysłowej UE;
15. podkreśla pilną konieczność ustanowienia ogólnounijnego rynku kapitału podwyższonego ryzyka poprzez usuwanie istniejących przeszkód prawnych i podatkowych dla inwestycji w kapitał podwyższonego ryzyka najbardziej innowacyjnych europejskich małych przedsiębiorstw;
16. przypomina o znaczeniu nowoczesnych systemów normalizacyjnych i zachęca Komisję do przyspieszenia wdrażania norm w ramach nowego podejścia przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na potrzeby MŚP i zwiększeniu uczestnictwa ich przedstawicieli;
17. uważa, że celów UE w zakresie ochrony środowiska naturalnego nie powinno się postrzegać jako zagrożenia dla przemysłu, lecz powinno się je traktować jako szansę na uzyskanie przewagi nad konkurencją i uczynienie z przemysłu UE światowego lidera na rynku technologii, produktów i usług przyjaznych dla środowiska i akceptowalnych społecznie; podkreśla jednak, że stosowaniu nowych technologii powinny towarzyszyć środki chroniące konkurencyjność międzynarodową europejskich przedsiębiorstw;
18. uważa, że rozwój przemysłu jest ściśle związany z istnieniem wydajnej infrastruktury transportowej na płaszczyźnie europejskiej, że właściwie funkcjonująca infrastruktura umożliwi rozkwit stref przemysłowych, w tym stref usytuowanych poza ośrodkami miejskimi, oraz że państwa członkowskie powinny być zdolne do wykorzystania środków na rozwój regionalny w celu stworzenia parków przemysłowych i technologicznych na obszarach wiejskich znajdujących się w sąsiedztwie dużych aglomeracji miejskich;
19. uważa, że w ramach proponowanego przez Komisję planu działania w zakresie zrównoważonej polityki przemysłowej należy określić ramy stopniowego przekształcania przemysłu w sektor o niskiej emisji węgla i wysokim stopniu wydajności energetycznej charakteryzujący się oszczędnym gospodarowaniem zasobami, który przyczyni się do osiągnięcia celów w dziedzinie energii i zmian klimatycznych, zdefiniowanych przez Radę Europejską w dniach 8-9 marca 2007 r.; uważa, że inicjatywa na rzecz tzw. rynków pionierskich i program działania w zakresie standardów mogłyby tu odegrać istotną rolę;
20. w szczególny sposób podkreśla potrzebę trwałego i zrównoważonego rozwoju w całej UE, zarówno w wymiarze geograficznym, jak i w odniesieniu do skali projektów; uważa, że prawdziwie wyważone podejście jest jedynym sposobem na pobudzenie rozwoju przemysłu w UE, tworzenie nowych miejsc pracy i promowanie w UE regionów odnoszących sukcesy; uważa, że inicjatywa w zakresie klastrów przemysłowych może ustanowić wysoki poziom innowacji i trwałego rozwoju gospodarczego;
21. z zadowoleniem przyjmuje znaczący wkład polityki spójności w zapewnianie konkurencyjności w sektorze przemysłu i zachęca państwa członkowskie do dalszego koncentrowania swoich inwestycji w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Europejskiego Funduszu Społecznego na obszarach, które promują wzrost kapitału ludzkiego, badania, innowacje, ducha przedsiębiorczości i pomoc dla MŚP;
22. zwraca uwagę, że należy niezwłocznie wziąć pod uwagę wpływ uregulowań prawnych w dziedzinie ochrony środowiska na międzynarodową konkurencyjność energochłonnych gałęzi przemysłu w UE, aby uniknąć nadmiernych emisji dwutlenku węgla i bezrobocia; w związku z tym wzywa Komisję do aktywnego wspierania i zawierania globalnych porozumień sektorowych mogących ograniczyć wpływ konkretnych gałęzi przemysłu na środowisko na całym świecie, gwarantując jednocześnie równe warunki dla wszystkich;
23. wspiera Komisję w dążeniu do poddania wszystkich nowych wniosków legislacyjnych dogłębnej i rygorystycznej ocenie ich oddziaływania i analizy mającej w szczególności wykazać, czy dany wniosek wpływa niekorzystnie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego lub na konkurencyjność europejskiego przemysłu, zgodnie z zasadą trwałego rozwoju;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

24. zwraca uwagę na obecną sytuację w zakresie dostępu do surowców; zwraca uwagę, że Unia Europejska jest całkowicie uzależniona od importu kilku metali; wzywa Komisję do zaproponowania zintegrowanego podejścia do kwestii zagwarantowania pewnego dostępu do surowców, poprawy skuteczności wykorzystania zasobów oraz wsparcia rozwoju technologii badawczych; nawołuje Komisję i państwa członkowskie do wspierania i przyspieszenia realizacji projektów zapowiedzianych przez Radę Europejską jako projekty istotne dla interesów Wspólnoty w zakresie bezpieczeństwa energii i dywersyfikacji źródeł energii UE;

25. przypomina ważne zmiany strukturalne wynikające ze zmiany w strukturze zatrudnienia na korzyść usług dla przemysłu; w związku z tym wyraża poparcie dla planowanej inicjatywy na rzecz przemysłu i usług, w ramach której podda się analizie sektory usług i ich wpływ na konkurencyjność przemysłu; przede wszystkim zwraca uwagę Komisji na poprawę jakości, produktywności i wartości usług świadczonych na rzecz przemysłu, w szczególności usług wymagających dużej wiedzy fachowej, świadczonych przedsiębiorcom;

26. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą zmian strukturalnych, które ułatwią wymianę najlepszych rozwiązań między państwami członkowskimi; gorąco zachęca Komisję, by w ramach przeglądu swojego komunikatu zatytułowanego: „Restrukturyzacja i zatrudnienie — Antycypacja i towarzyszenie restrukturyzacji na rzecz poprawy zatrudnienia: rola Unii Europejskiej” (COM(2005)0120), wspierała ustanowienie partnerstwa na dużą skalę na szczeblu UE, jak również sieci wymiany informacji i najlepszych rozwiązań między ekspertami w państwach członkowskich;

27. zwraca uwagę na potrzebę ciągłych inwestycji w dziedzinie edukacji, szkoleń i badań naukowych jako kwestii priorytetowych, a także na zależność rozwoju przemysłu i konkurencyjności wyrobów europejskich od jakości zasobów ludzkich i poziomu jej przygotowania, a także od innowacji zawartych w nowych wyrobach;

28. podkreśla fakt, iż innowacyjne produkty w dużej mierze wzmocniają przewagę konkurencyjną UE, gdyż stanowią 73 % eksportu UE; zauważa jednak, że w zakresie innowacji, a zwłaszcza badań naukowych i rozwoju w przedsiębiorstwach, UE wciąż nie dorównuje Stanom Zjednoczonym ani Japonii; uważa wobec tego, że w pełni należy wykorzystać wspólnotowe programy finansowe, takie jak siódmy program ramowy na rzecz badań naukowych, rozwoju technologicznego i demonstracji, program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz Europejski Instytut Innowacji i Technologii; w związku z tym wyraża zadowolenie z inicjatywy na rzecz tzw. rynków pionierskich i programu działania w zakresie standardów, które przyczyniają się do odblokowania potencjału rynkowego w przypadku innowacyjnych produktów i usług w dziedzinach, które społeczeństwo wysoko sobie ceni; nalega, by Komisja zobowiązała się do lepszego stanowienia prawa w tym względzie i przestrzega przed faworyzowaniem niektórych rozwiązań technologicznych kosztem innych;

29. uważa, że w celu pobudzenia innowacyjności w całej UE należy wspierać działalność w sferze innowacji oraz chronić produkty będące rezultatem tej działalności; zwraca wobec tego uwagę na znaczenie przejrzystej i nieskomplikowanej polityki w dziedzinie praw do własności intelektualnej, którą się rzeczywiście realizuje; wzywa Radę do podjęcia działań mających na celu jak najszybsze wprowadzenie patentu wspólnotowego oraz wzywa Komisję do kontynuowania zwalczania fałszerstw oraz podejmowania wysiłków na rzecz znalezienia rozwiązań w tej dziedzinie na skalę globalną w oparciu głównie o europejskie modele;

30. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Sytuacja w Libanie

P6_TA(2008)0228

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie

(2009/C 279 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucję z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie zawarcia układu o stowarzyszeniu z Republiką Libańską ⁽¹⁾, z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie sytuacji w Libanie ⁽²⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie ⁽³⁾ i z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu ⁽⁴⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004), 1636 (2005), 1680 (2006), 1701 (2006) oraz 1757 (2007),
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony ⁽⁶⁾ (Umowa stowarzyszeniowa),
- uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Przedstawiciela UE Javiera Solany z dnia 16 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie;
- uwzględniając oświadczenie prezydencji w imieniu Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2008 r. w sprawie Bliskiego Wschodu,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. w najwyższym stopniu zaniepokojony nasileniem przemocy w Libanie i głęboko przejęty sytuacją instytucjonalną powstałą w Libanie po nieudanych wyborach prezydenckich,
- B. mając na uwadze, że ostatnie brutalne starcia pomiędzy Hezbollahem a innymi bojówkami w Bejrucie oraz w innych częściach Libanu, będące następstwem decyzji podjętych przez rząd Libanu w dniu 6 maja 2008 r., a także akty przemocy, do których doszło po zwolnieniu generała odpowiedzialnego za bezpieczeństwo portu lotniczego, oraz zakaz wydany na systemy komunikacji Hezbollahu spowodowały śmierć dziesiątek oraz obrażenia setek obywateli,
- C. mając na uwadze, że rząd libański, zmierzając do zakończenia walk, uchylił decyzje, które doprowadziły do aktów przemocy, i zobowiązał armię libańską do rozwiązania kryzysu,
- D. mając na uwadze, że parlament libański nie spełniał swojej roli konstytucyjnej nawet przed listopadem 2007 r., kiedy zakończyła się kadencja prezydenta Republiki Libańskiej, oraz mając na uwadze, że kraj znajduje się w stanie rozkładu instytucjonalnego, który ma poważne konsekwencje dla demokratycznego funkcjonowania,
- E. mając na uwadze, że Hezbollah jest nie tylko opozycyjną partią polityczną, lecz również ugrupowaniem zbrojnym, które sprawuje kontrolę nad dużą częścią terytorium libańskiego, w tym nad obszarem zamieszkanym przez wspólnoty szyickie,
- F. mając na uwadze, że w oparciu o inicjatywę podjętą przez Ligę Państw Arabskich, strony sporu zawarły w dniu 15 maja 2008 r. porozumienie o natychmiastowym zakończeniu starć zbrojnych, wznowieniu na poziomie krajowym dialogu zasadzającego się na kwestiach dotyczących rządu jedności narodowej oraz nowego prawa wyborczego, a także o powrocie do normalnego życia i przywróceniu sytuacji, jaka panowała przed ostatnimi wydarzeniami,

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 E z 12.2.2004, s. 307.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 257.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 236.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0350.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0550.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 111.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- G. mając na uwadze, że obecny impas polityczny w Libanie paraliżuje prawidłowe funkcjonowanie tego kraju; mając na uwadze, że ten kryzys polityczny stanowi znaczne zagrożenie dla kruchej stabilności w Libanie oraz w regionie jako całości, mając na uwadze, że stabilny, w pełni suwerenny, zjednoczony i demokratyczny Liban ma podstawowe znaczenie dla stabilności i pokojowego rozwoju całego Bliskiego Wschodu,
- H. mając na uwadze, że Liban to kraj o silnych politycznych, ekonomicznych i kulturalnych powiązaniach z Europą, będący ważnym partnerem Unii Europejskiej na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że suwerenny i demokratyczny Liban może odegrać kluczową rolę w tworzeniu silnego partnerstwa eurośródziemnomorskiego,
- I. mając na uwadze, że art. 2 Umowy stowarzyszeniowej stanowi, że stosunki pomiędzy stronami, jak również postanowienia porozumienia winny opierać się na poszanowaniu zasad demokratycznych oraz podstawowych praw człowieka, zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka, która wytycza kierunek ich polityki wewnętrznej i międzynarodowej oraz stanowi podstawowy element tego porozumienia; mając na uwadze, że w ramach stałego dialogu politycznego przewidzianego w układzie Rada Stowarzyszenia może podjąć działania niezbędne dla wsparcia współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim,
- J. mając na uwadze, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1757 (2007) powołuje międzynarodowy trybunał w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie,
- K. mając na uwadze, że przez Libanem stoją poważne wyzwania finansowe i gospodarcze; mając na uwadze, że w dniu 4 stycznia 2007 r. władze Libanu przyjęły kompleksowy program reform społeczno-gospodarczych; mając na uwadze, że Unia Europejska zaoferowała pomoc makrofinansową w wysokości 80 mln EUR mającą na celu wspieranie starań wewnętrznych Libanu na rzecz odbudowy powojennej i trwałego uzdrowienia gospodarki, a tym samym złagodzenie ograniczeń finansowych niepozwalających na wdrożenie rządowego programu gospodarczego,
- L. mając na uwadze, że ponad 300 000 uchodźców palestyńskich w dalszym ciągu żyje w Libanie w trudnych warunkach; mając na uwadze, że fala przemocy oraz starcia z armią, które miały miejsce w niektórych palestyńskich obozach uchodźców zaostrzyły sytuację w kraju;
- M. mając na uwadze że sprawa integralności farm Szeba wciąż pozostaje nierozwiązana,
1. przyjmuje z zadowoleniem porozumienie zawarte w Dausze w sprawie wyboru Generała Michela Suleimana na prezydenta Republiki Libanu w najbliższych dniach, utworzenia nowego Rządu Jedności Narodowej oraz przyjęcia prawa wyborczego; wzywa strony porozumienia do jego pełnego wdrożenia; podkreśla znaczenie pozytywnej reakcji społeczności międzynarodowej; gratuluje libańskim partiom zawarcia porozumienia, a Państwu Katar i Lidze Państw Arabskich udanych mediacji;
  2. podkreśla znaczenie stabilności, suwerenności, niepodległości, jedności oraz integralności terytorialnej Libanu; wskazuje, że stabilność polityczną w Libanie należy budować poprzez przywrócenie atmosfery zaufania między wszystkimi stronami, wyrzeczenie się przemocy i odrzucenie wpływów zewnętrznych;
  3. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny sposób, w jaki wojsko oraz służby bezpieczeństwa przyczyniły się do zakończenia niedawnych wydarzeń; wzywa wszystkie strony do udzielenia poparcia armii libańskiej, tak żeby mogła w pełni zagwarantować w Libanie państwową działalność, bezpieczeństwo, prawo, porządek, suwerenność i stabilność;
  4. w związku z tym uważa, że bezpieczeństwo kraju i wszystkich Libańczyków zależy od złożenia broni przez wszystkie zbrojne ugrupowania, w tym Hezbollah, oraz od kontroli nad bronią przywożoną do Libanu; uważa, że jest kwestią zasadniczą, żeby wszelki import broni do Libanu kierowano wyłącznie do oficjalnej armii libańskiej; ponawia wezwanie, aby rząd libański — we współpracy z Tymczasowymi Siłami Zbrojnymi ONZ w Libanie (UNIFIL) — miał pełną suwerenność oraz sprawował efektywną kontrolę nad granicami oraz terytorium państwa w tym zakresie; w związku z tym wzywa wszystkie strony, żeby zrezygnowały z przemocy, w pełni zaakceptowały zasady demokracji i uznały wszystkie władze państwowe i instytucje pochodzące z demokratycznych wyborów, niezależnie od ich powiązania czy pochodzenia etnicznego, religijnego lub partyjnego;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

5. przypomina, że Umowa stowarzyszeniowa przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim oparty na ustanowieniu politycznej współpracy między dwiema instytucjami;
6. ponownie przypomina znaczenie roli sił UNIFIL; uważa za kwestię kluczową wykonywanie przez rząd Libanu pełnej suwerenności oraz rzeczywistego nadzoru nad granicami oraz terytorium kraju we wszelkich działaniach, które mieszczą się w kompetencji państwa, w sposób gwarantujący bezpieczeństwo kraju oraz jego obywateli;
7. ponownie przypomina wezwanie wszystkich zaangażowanych stron do wsparcia prac międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie i wzywa Syrię do ściślejszej współpracy z tym trybunałem;
8. wzywa władze libańskie, żeby dołożyły wszelkich starań w celu położenia kresu wszelkiej dyskryminacji uchodźców palestyńskich; ponawia wezwanie, żeby wspólnota międzynarodowa zwiększyła swoją pomoc, tak żeby osiągnąć trwałe rozwiązanie;
9. wzywa Syrię do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji, która może wyrzucić negatywny wpływ na sprawę wewnętrzne Libanu, oraz do odegrania konstruktywnej roli w próbie ustabilizowania kraju; wzywa Iran i Syrię, żeby odgrywały konstruktywną rolę; wzywa wszystkie zaangażowane strony, żeby postępowały zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004) i 1701 (2006) w odniesieniu do poszanowania niezależności, suwerenności, bezpieczeństwa i stabilności Libanu, przypominając o zakazie sprzedaży broni zbrojnym bojówkom;
10. przypomina, że popiera determinację Unii Europejskiej we wspieraniu Libanu w działaniach na rzecz restrukturyzacji gospodarczej; wzywa Radę i Komisję do kontynuowania starań zmierzających do wspierania restrukturyzacji oraz gospodarczej odbudowy Libanu, jak również do zacieśnienia współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w tym kraju w celu promowania dalszej jego demokratyzacji;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, rządowi i parlamentowi Libanu, prezydentowi i rządowi Syrii oraz rządowi i parlamentowi Iranu.

Podwyżki cen żywności w UE i w krajach rozwijających się

P6_TA(2008)0229

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie podwyżek cen żywności w UE i w krajach rozwijających się

(2009/C 279 E/14)

Parlament Europejski,

- mając na uwadze, że w tym roku mija 60. rocznica uchwalenia Powszechnej deklaracji praw człowieka, której art. 25 ust. 1 dotyczy prawa do wyżywienia,
- uwzględniając konkluzje światowego szczytu żywnościowego z 1996 r. oraz cel zmniejszenia o połowę liczby ludzi cierpiących głód do 2015 r.,
- uwzględniając zobowiązania zawarte w Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych ONZ, zwłaszcza w jego artykule 11 dotyczącym prawa do wyżywienia, którego stronami są wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- uwzględniając specjalną sesję Rady Praw Człowieka ONZ poświęconą „Negatywnemu oddziaływaniu pogłębiającego się światowego kryzysu żywnościowego, spowodowanego między innymi gwałtownie rosnącymi cenami żywności, na realizację prawa do żywności”, która odbędzie się w dniu 22 maja 2008 r. w Genewie,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich spotykających się z Radą, Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w sprawie pomocy humanitarnej Unii Europejskiej zatytułowane „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej” ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 33 Traktatu WE,
  - uwzględniając trwającą ocenę stanu WPR,
  - uwzględniając niedawne zalecenia międzynarodowej grupy roboczej ds. oceny wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój (IAASTD), dotyczące produkcji żywności na świecie, których opracowanie zainicjowano i przeprowadzono przy wsparciu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Banku Światowego i innych organów społeczności międzynarodowej,
  - uwzględniając sprawozdania Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC),
  - uwzględniając bieżące negocjacje w sprawie rundy rozwoju z Ad-Dauhy,
  - uwzględniając deklarację z Kigali z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie sprzyjających rozwojowi umów o partnerstwie gospodarczym, przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie podwyżki cen paszy i żywności ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że po latach charakteryzujących się stałymi lub spadającymi cenami artykułów spożywczych wzrost światowych cen pszenicy sięgnął 181 % w ciągu 36 miesięcy do lutego 2008 r., ceny ryżu wzrosły od stycznia o 141 %, a ogólne ceny żywności na świecie wzrosły o 83 %,
- B. mając na uwadze, że wzrost cen opóźnił o 7 lat realizację celów w zakresie ograniczania ubóstwa oraz mając na uwadze, że według szacunków Banku Światowego ponad 100 milionów osób w krajach rozwijających się może popaść w większe ubóstwo w związku z gwałtownym wzrostem cen żywności,
- C. mając na uwadze, że 854 miliony ludzi na świecie cierpi głód lub niedożywienie (brak bezpieczeństwa żywnościowego), a liczba ta rośnie każdego roku o następne 4 miliony; mając na uwadze, że 170 milionów dzieci jest niedożywionych, a 5,6 miliona dzieci umiera rocznie w wyniku niedożywienia,
- D. mając na uwadze, że obecny kryzys żywnościowy jest również konsekwencją narastającej spekulacji towarami rolnymi i żywnościowymi,
- E. mając na uwadze, że według FAO wydatki na żywność stanowią 60-80 % wydatków konsumpcyjnych w krajach rozwijających się i około 10-20 % w krajach uprzemysłowionych; mając na uwadze, że wzrost cen żywności najboleśniej dotyka gospodarstwa domowe o niskim dochodzie,
- F. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Światowa Organizacja Handlu (WTO) narzuciły krajom rozwijającym się liberalizację handlu, celem narzucenia dominującego modelu rolnictwa nastawionego w znacznej mierze na eksport ze szkodą dla trwałej lokalnej produkcji żywności i lokalnych rynków żywnościowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0480.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- G. mając na uwadze, że podwyżki cen nasilają problemy z dostępnością, w szczególności dla jednostek o niskich lub żadnych dochodach,
- H. mając na uwadze, że popyt na żywność rośnie, szczególnie w krajach wschodzących, takich jak Indie czy Chiny, wraz ze wzrostem liczby ludności; mając na uwadze, że na Ziemi, która według FAO może wyżywić 12 mld ludzi, generalnie nie brakuje żywności; podkreślając, że zbiory pszenicy i zbiory ryżu w 2007 r. były bardzo udane; mając na uwadze, że jedynie 1,01 mld ton zbiorów z 2007 r. zostanie prawdopodobnie wykorzystanych do wyżywienia ludzi, podczas gdy znacząca część zostanie użyta jako pasza dla zwierząt (760 mln ton), a około 100 mln ton do produkcji agropaliw, mając na uwadze, że według najnowszych szacunków światowa produkcja zbóż wzrosła w 2008 r. o 2,6 % do rekordowego poziomu 2,164 miliardów ton; mając jednak na uwadze, że szacunki te są uwarunkowane sprzyjającymi warunkami pogodowymi;
- I. mając na uwadze, że szereg krajów rozwijających się nie wykorzystuje swojego potencjału produkcji żywności; mając na uwadze, że brak inwestycji w rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich i szkolenie rolników w krajach rozwijających się i ze strony międzynarodowych instytucji finansowych naraził małe gospodarstwa w szczególności na nieuczciwą konkurencję, zwiększając ich ubóstwo i podatność na zagrożenia i obniżając ich zdolność do produkowania wystarczającej ilości żywności,
- J. mając na uwadze, że jedną z poważnych przeszkód dla zwiększenia produkcji rolnej w krajach rozwijających się jest częsty brak dostępu drobnym rolnikom do pożyczek lub mikrokredytów na inwestowanie w lepsze nasiona, nawozy i systemy nawadniania oraz niezbędny zestaw narzędzi do ochrony upraw przed szkodnikami i chorobami, co czasami związane jest z faktem, że nie są oni właścicielami uprawianej ziemi i nie posiadają w związku z tym żadnego zabezpieczenia kredytu,
- K. mając na uwadze, że Światowy Program Żywnościowy wskazuje, że do tej pory rozdysponowano należycie jedynie 260 mln USD z 750 mln USD potrzebnych do pokrycia zobowiązań na rok 2008,
- L. mając na uwadze, że rosnące ceny artykułów spożywczych zaczynają mieć destabilizujący wpływ na światową gospodarkę i już wywołały zamieszki w szeregu krajów;
- M. mając na uwadze, że wzrost cen żywności nasila potrzebę zintegrowanej reakcji politycznej na problem żywności oraz konieczność opracowania kompleksowej strategii w tym zakresie,

Prawo do wyżywienia

1. podkreśla fundamentalny charakter prawa do pożywienia oraz konieczność poprawy stałego dostępu każdego człowieka do żywności, która wystarcza do aktywnego i zdrowego życia; podkreśla, że państwa mają obowiązek ochrony, przestrzegania i zaspokajania tego podstawowego prawa człowieka; zwraca uwagę, że fakt, iż 2 miliardy ludzi wciąż żyje w skrajnej nędzy, a 850 milionów ludzi cierpi z powodu głodu każdego dnia, obrazuje regularne naruszanie prawa do pożywienia, zapisanego w prawie międzynarodowym w dziedzinie praw człowieka; dlatego też wzywa do podjęcia odpowiednich działań w celu wdrożenia postanowień Powszechnej deklaracji praw człowieka w sprawie prawa do wyżywienia; wzywa Radę do zapewnienia spójności wszystkich krajowych i międzynarodowych strategii politycznych dotyczących żywności ze zobowiązaniami wynikającymi z prawa do wyżywienia;
2. zwraca się w związku z tym do Rady o wzmocnienie wysiłków na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, potwierdzając zobowiązania finansowe i przyjmując unijny program działania dotyczący milenijnych celów rozwoju podczas czerwcowego szczytu Rady Europejskiej; uważa, że program ten powinien określać konkretne etapy i działania w określonych ramach czasowych w kluczowych obszarach, takich jak edukacja, zdrowie, woda, rolnictwo, wzrost gospodarczy i infrastruktura, co przyczyni się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju do 2015 r. z myślą m.in. o likwidacji głodu do 2015 r.;
3. jest zaniepokojony skutkami, jakie spekulacja produktami spożywczymi, w tym fundusze hedgingowe na rynku spożywczym, wywiera na głód i ubóstwo; zwraca się do Komisji o przeanalizowanie wpływu spekulacji na ceny żywności i o wystąpienie z odpowiednimi propozycjami w oparciu o dokonaną analizę;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

4. zwraca uwagę, że obecny kryzys żywnościowy jest ściśle związany z kryzysem finansowym, podczas którego zastrzyki kapitału, dokonywane przez banki centralne w celu zapobieżenia bankructwom, mogły spowodować nasilenie inwestycji spekulacyjnych w produkty spożywcze; wzywa Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Forum Stabilności Finansowej do analizy owego „efektu ubocznego” i uwzględnienia go w proponowanych rozwiązaniach globalnych;

5. przypomina, że kryzys najdotkliwiej dotknął osoby z najmniej uprzywilejowanych warstw społeczeństw i podkreśla w związku z tym konieczność prowadzenia odpowiedniej polityki socjalnej w celu wzmocnienia pozycji ludności ubogiej i potrzebującej oraz złagodzenia skutków obecnego kryzysu żywnościowego;

Zrównoważona produkcja żywnościowa

6. podkreśla, że dostawy żywności dla wszystkich ludzi na całym świecie powinny być najważniejszym celem; podkreśla, że żywność powinna być dostępna po przystępnych cenach, jak przewiduje art. 33 Traktatu WE;

7. przypomina o konieczności zapewnienia regulacji rynków rolnych w skali wewnętrznej i światowej w interesie konsumentów, dochodów rolników, przemysłu przetwórczego i zrównoważonej polityki żywnościowej UE;

8. przypomina, że podstawowym celem WPR jest zagwarantowanie stabilizacji rynku, bezpieczeństwa dostaw i rozsądnych cen dla konsumentów i podkreśla potrzebę, aby WPR istniała także po 2013 r., tak aby zapewnić równowagę polityki żywności UE przy poszanowaniu równowagi, bezpieczeństwa i jakości produktów rolnych;

9. podkreśla, że koszty surowców stanowią stosunkowo niewielką część kosztów ogólnych wielu produktów spożywczych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania rozbieżności między cenami u producentów a cenami nakładanymi przez największych sprzedawców detalicznych;

10. wzywa w związku z tym do przeprowadzenia oceny wpływu w odniesieniu do roli sprzedawców detalicznych w łańcuchu żywnościowym, z uwagi na nieproporcjonalnie wysoki wzrost detalicznych cen żywności w porównaniu do kosztów utrzymania; wzywa sprzedawców detalicznych do płacenia godziwej ceny producentom i jednocześnie do dostarczania konsumentom żywności po rozsądnych cenach;

11. wskazuje, że obecne unijne zapasy zbóż starczyłyby tylko na 30 dni i wyraża powątpiewanie, czy unijne zapasy żywności są na odpowiednim poziomie, zwłaszcza w obliczu możliwych kryzysów; wzywa Komisję do opracowania strategii w celu zgromadzenia zapasów żywności, aby zapobiec przyszłym kryzysom;

12. wzywa do lepszego prognozowania produkcji rolnej, tak by można było dużo wcześniej przewidzieć tendencje w światowym zaopatrzeniu w żywność;

13. podkreśla konieczność uwzględnienia kwestii dochodów rolników w UE; wskazuje na to, że wraz z rosnącymi kosztami pasz, energii, nawozów i innych środków produkcji rolnej oraz wobec zwiększających się kosztów związanych z normami zgodności, dochody rolników muszą znacznie wzrosnąć, jeżeli mają oni być nadal w stanie sprostać popytowi na żywność; wskazuje na to, że dochody gospodarstw wzrosły jedynie nieznacznie, a w niektórych państwach członkowskich rolnicy zaobserwowali wręcz spadek swoich dochodów;

14. domaga się włączenia wsparcia dla zrównoważonej polityki rolnej do wszystkich instrumentów dotyczących rozszerzenia i sąsiedztwa;

15. domaga się, aby podmioty z krajów trzecich były poddawane tym samym kontrolom, co producenci z UE, chociaż uznaje konieczność udzielenia pomocy krajom rozwijającym się w osiągnięciu standardów fitosanitarnych obowiązujących w UE;

16. z zadowoleniem przyjmuje decyzję ministrów rolnictwa państw UE o przyjęciu wniosku Komisji w sprawie zawieszenia obowiązku odłogowania gruntów na 2008 r. oraz odnotowuje szacunki Komisji, zgodnie z którymi ruch ten uwolni około 2,9 milionów hektarów pod produkcję zbóż i zwiększy tego-
roczne plony o około 10 milionów ton;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

17. wzywa Komisję do przygotowania oceny oddziaływania na bezpieczeństwo żywnościowe obecnej polityki UE w dziedzinie WPR, celów energii odnawialnej, pomocy rozwojowej oraz międzynarodowych porozumień handlowych celem poprawienia globalnego bezpieczeństwa żywnościowego;
18. podkreśla, że trzeba priorytetowo potraktować żywność w stosunku do paliw oraz że produkcja biopaliw powinna być powiązana z poważnymi kryteriami dotyczącymi zrównoważonego rozwoju; zauważa, że kryteria te muszą zostać spełnione przy realizacji proponowanych celów w zakresie biopaliw;
19. zgadza się, że subsydiowanie przez UE upraw z przeznaczeniem na produkcję biopaliw nie znajduje już uzasadnienia, ale zdecydowanie podkreśla, że jedynie 2-3 % terenów uprawnych UE jest aktualnie wykorzystywanych pod tego typu uprawy a media przesadzają czyniąc produkcję biopaliw odpowiedzialną za aktualny kryzys żywnościowy na terenie UE; zgadza się jednak, że w krajach takich jak USA polityka na rzecz przeznaczania więcej terenów pod uprawę kukurydzy, z której produkuje się bioetanol, powoduje efekt domina w odniesieniu do cen innych zbóż;
20. wzywa jednak Komisję i państwa członkowskie do lepszej promocji wykorzystania i produkcji bioenergii drugiej generacji, w której zamiast pierwotnych produktów rolnych przetwarza się nawozy naturalne i odpady rolne;
21. kładzie zwłaszcza nacisk na priorytetowe potraktowanie zbiórki odpadów komunalnych, rolniczych i leśnych w celu uzyskiwania z nich gazu; podkreśla, że pozwoliłoby to na opracowanie odpowiednich technologii i dałoby czas na zbadanie kompatybilności produkcji żywności i energii;
22. odnotowuje z poważnym zaniepokojeniem, że cena tony mieszanki paszowej wzrosła o 75 euro i nadal rośnie z uwagi na dotkliwy brak zbóż pastewnych, co dla sektora hodowlanego w UE stanowi dodatkowy koszt w wysokości 15 miliardów EUR;
23. uważa, że aktualny kryzys wymaga w instytucjach UE i państwach członkowskich natychmiastowej i pogłębionej dyskusji na temat roli, jaką nowoczesna biotechnologia może odgrywać w zapewnianiu stałej produkcji żywności za rozsądną cenę;

Lepsza polityka rozwoju

24. jest zdania, że rzeczywista walka z głodem wymaga globalnej trwałej polityki rozwojowej w celu umożliwienia krajom rozwijającym się produkowania i zapewnienia ludności dostaw wystarczającej ilości wody i żywności;
25. popiera starania krajów rozwijających się o zapewnienie swoim mieszkańcom dostępu do żywności; jest zdania, że należy dalej zwiększać rzeczywistą swobodę działań politycznych, aby umożliwić wprowadzanie krajowych przepisów i środków na rzecz rozwoju tego sektora; uważa Malawi za pozytywny przykład kraju rozwijającego się, w którym podwojono produkcję żywności w ciągu ostatnich trzech lat, i podkreśla, że UE odgrywa pewną rolę we wspieraniu tego rozwoju; wzywa Komisję Europejską do pomocy w upowszechnianiu wiedzy o tym zjawisku, aby mogło ono służyć za wzór dla innych krajów rozwijających się;
26. wzywa państwa członkowskie UE i społeczność międzynarodową do odpowiedzenia w trybie pilnym na nadzwyczajny apel kryzysowy Światowego Programu Żywnościowego i do wspierania go w zmaganiach z nowymi wyzwaniem w walce z głodem; uważa niemniej jednak, że należy ograniczyć zależność od operacji pomocy żywnościowej, i w związku z tym podkreśla konieczność podjęcia średnio- i długoterminowych działań mających na celu zapobieżenie bardziej szkodliwym skutkom i zajęcie się źródłem kryzysu;
27. wzywa do pilnego i zdecydowanego zwiększenia inwestycji w rolnictwo, akwakulturę, rozwój obszarów wiejskich i działalności gospodarczej związanej z rolnictwem w krajach rozwijających się, zorientowanych na ubogich rolników i małe gospodarstwa bazujące na agroekologicznych systemach produkcji żywności; przypomina, że 75 % ubogiej ludności świata mieszka na obszarach wiejskich, ale na rolnictwo przeznaczają się tylko 4 % pomocy publicznej na rzecz rozwoju; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do skuteczniejszego zajęcia się kwestią rolnictwa w swoich strategiach politycznych na rzecz rozwoju, do promowania dostosowania programowania 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju w ścisłej współpracy z krajami rozwijającymi się oraz do przystosowania krajowych dokumentów strategicznych w celu nadania wyższego priorytetu rolnictwu; podkreśla rolę organizacji pozarządowych i władz lokalnych w znajdowaniu innowacyjnych rozwiązań w rolnictwie w ramach partnerstwa z mieszkańcami krajów rozwijających się, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania i propagowania ich projektów;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

28. podkreśla konieczność zapewnienia drobnym rolnikom w krajach ubogich, którymi są głównie kobiety, dostępu do ziemi, usług finansowych i kredytów, wysokopłennego materiału siewnego, systemów nawadniania i środków użyźniających; podkreśla, że inwestycje w sektorze rolnictwa muszą w większej mierze skupiać się na nawadnianiu, drogach wiejskich, badaniach i wiedzy na szczeblu lokalnym, szkoleniu i wymianie najlepszych praktyk z myślą o rozwijaniu zrównoważonych i wydajnych systemów uprawy, czystej wodzie pitnej i edukacji, a także na zwiększaniu produkcji miejscowej i wymiany handlowej; w związku z tym wzywa Komisję do położenia w swoich działaniach większego nacisku na te obszary i do wspierania organizacji producentów, mikrokredytów i innych programów usług finansowych oraz większych inwestycji w rolnictwie;

29. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny do rozważenia możliwości niezwłocznego utworzenia funduszu gwarancyjnego wspierającego krajowe systemy mikrokredytów i pożyczek oraz systemu ograniczania ryzyka, których działalność jest bliska potrzebom lokalnych producentów żywności, szczególnie w biedniejszych krajach rozwijających się;

30. podkreśla potrzebę współpracy w dziedzinie zmian klimatycznych między UE a krajami rozwijającymi się, zwłaszcza potrzebę transferu technologii i tworzenia potencjału; kładzie nacisk na fakt, że zmiany klimatyczne muszą być włączone do głównego nurtu całej współpracy UE na rzecz rozwoju, a także akcentuje fakt, że niektóre proste środki ochronne mogłyby pomóc rolnikom chronić uprawy przed suszą i innymi klęskami, i wzywa Komisję do przeanalizowania tego rodzaju środków; wzywa społeczność międzynarodową do zintensyfikowania wysiłków na rzecz walki z pustynnieniem, degradacją ziemi i suszami w celu poprawy bezpieczeństwa żywnościowego i dostępu do wody, w szczególności w ubogich krajach;

31. podkreśla znaczenie odpowiednich inwestycji w badania naukowe w celu zwiększenia plonów we wszystkich częściach świata;

32. domaga się, by uważnie śledzić w szczególności rozwój sytuacji w kwestii organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz wszelkie publiczne debaty na ten temat;

33. uważa, że państwa muszą mieć prawo do niezależności oraz bezpieczeństwa żywnościowego i mają prawo do ochrony swoich rynków przed importem dotowanych produktów; uważa, że dotacje do eksportu produktów rolnych destabilizują rynki lokalne w krajach rozwijających się;

Sprawiedliwy handel międzynarodowy

34. uważa, że otwieranie rynków rolnych musi być stopniowe, zgodne z postęпами poszczególnych krajów rozwijających się oraz opierać się na społecznie sprawiedliwych i środowiskowo racjonalnych zasadach handlowych; zauważa, że produkty newralgiczne, zaspokajające podstawowe potrzeby mieszkańców krajów rozwijających się, lub produkty mające szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego i rozwoju obszarów wiejskich w krajach rozwijających się nie powinny być objęte pełną liberalizacją, aby zapobiec nieodwracalnym szkodom dla miejscowych producentów; podkreśla, że UE musi wspierać preferencyjny asymetryczny system negocjacji handlowych z krajami rozwijającymi się, aby umożliwić im utrzymanie na ich rynkach określonego zarządzania dostawami i innych narzędzi na rzecz rozwoju; zaznacza, że kraje najslabiej rozwinięte mają bezkontyngentowy i bezcłowy dostęp do rynku UE na mocy porozumienia „Wszystko oprócz broni”;

35. podkreśla, że w obecnych negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie gospodarczym priorytetem Komisji musi być odpowiadanie na potrzeby rozwojowe wyrażane przez kraje Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP); przypomina, że aby stawić czoła temu wyzwaniu, umowom o partnerstwie gospodarczym musi towarzyszyć obiecane dalsze finansowanie pomocy na rzecz wymiany handlowej (EUR 2 mld rocznie do 2010 r.) i wspieranie integracji regionalnej;

36. podkreśla potrzebę pomyślnego, wyważonego i sprawiedliwego zakończenia rundy dauhańskiej; podkreśla, że wyniki rundy z Ad-Dauhy powinny przynieść krajom rozwijającym się pozytywne zachęty do inwestowania w produkcję rolną i w produkcję żywności; zachęca Komisję do popierania wniosków dotyczących włączenia do obecnej rundy negocjacji w WTO działań dotyczących cen podstawowych produktów żywnościowych;

37. ponownie apeluje do Komisji i Rady o propagowanie sprawiedliwego handlu i innych etycznych systemów przyczyniających się do podniesienia standardów społecznych i środowiskowych poprzez wspieranie małych i marginalizowanych producentów w krajach rozwijających się, zmniejszanie niestabilności oraz gwarantowanie sprawiedliwych cen i dochodów, a także zachęca władze publiczne w UE do włączenia kryteriów dotyczących sprawiedliwego handlu i trwałego rozwoju do swojej polityki zamówień publicznych i zakupów;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Promowanie demokracji

38. podkreśla, że obecny kryzys żywnościowy dowodzi potrzeby wspierania stabilności politycznej, integracji regionalnej, demokracji i praw człowieka, nie tylko w UE, ale na całym świecie; dlatego też wzywa wszystkie zainteresowane strony, by zajmując się obecnym kryzysem żywnościowym i rozwiązując długofalowe problemy dotyczące bezpieczeństwa żywnościowego, propagowały wartości humanistyczne i demokratyczne oraz zasady państwa prawa;

*
* *

39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Bankowi Światowemu, G8, Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych i Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE i Parlamentu Panafrykańskiego.

Zniesienie obowiązku wizowego

P6_TA(2008)0230

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie negocjacji między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi na temat zniesienia obowiązku wizowego (systemu bezwizowego)

(2009/C 279 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 6, 24 i 29 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 62, 63, 286 i 300 Traktatu WE, stanowiących podstawę prawną europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz międzynarodowych negocjacji z państwami trzecimi i organizacjami,
- uwzględniając oświadczenia Rady i Komisji z dnia 6 marca 2008 r. i 21 kwietnia 2008 r. dla swojej Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
- uwzględniając art. 83 oraz art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od chwili wejścia w życie traktatu amsterdamskiego w 1999 r. Rada jest odpowiedzialna za ustanawianie przepisów wizowych, w tym wykazu krajów trzecich, których obywatele są objęci obowiązkiem wizowym lub są z niego zwolnieni (art. 62 ust. 2 lit. b) i) Traktatu WE),
- B. mając na uwadze, że właściwość Wspólnoty w kwestiach wizowych obejmuje warunki przyznawania statusu bezwizowego obywatelom państw trzecich oraz mając na uwadze, że takie warunki zapewniać muszą równe traktowanie wszystkich obywateli UE, nie tylko jeżeli chodzi o przyznawanie lub odmawianie samego statusu bezwizowego, lecz również jeżeli chodzi o warunki przyznawania lub odmawiania takiego statusu różnym państwom członkowskim przez państwa trzecie,
- C. mając na uwadze, że w 2001 r. Rada zwolniła obywateli Stanów Zjednoczonych z obowiązku wizowego ⁽¹⁾; mając na uwadze, że niestety podobne zwolnienie nie ma zastosowania do wszystkich obywateli UE, ponieważ Stany Zjednoczone w dalszym ciągu utrzymują obowiązek wizowy dla obywateli niektórych państw członkowskich (obecnie są to: Bułgaria, Cypr, Estonia, Grecja, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja i Węgry), m. in. ze względu na to, że odsetek wniosków wizowych odrzucanych w oparciu o nieprzejrzyste kryteria, w odniesieniu do większości tych krajów wynosi ponad 3 % (10 % pod pewnymi warunkami),
- D. mając na uwadze, że od 2005 r. istnieje możliwość zastosowania mechanizmu wzajemności na szczeblu Wspólnoty ⁽²⁾ po powiadomieniu przez państwo członkowskie, skontaktowaniu się z państwem trzecim, którego sprawa ta dotyczy oraz zwróceniu się do Rady, która może następnie podjąć decyzję „o tymczasowym przywróceniu obowiązku wizowego w stosunku do obywateli państwa trzeciego, o którym mowa”,

⁽¹⁾ Zob. załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.

⁽²⁾ Zob. art. 1 ust. 4 skonsolidowanej wersji rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- E. mając na uwadze, że o ile wzajemność osiągnięto wobec kilku państw trzecich, wciąż nie stało się tak w przypadku Stanów Zjednoczonych, dlatego w 2006 r. Komisja zaproponowała „tymczasowe przywrócenie obowiązku wizowego wobec obywateli Stanów Zjednoczonych posługujących się paszportami dyplomatycznymi i paszportami służbowymi/urzędowymi, (...) wobec tego kraju w celu zmobilizowania go do działań zmierzających do wprowadzenia wzajemności”⁽¹⁾; mając jednak na uwadze, że ta propozycja o znaczeniu symbolicznym nie została zastosowana przez Radę,
- F. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich utrzymywało bezpośrednie stosunki dwustronne z administracją Stanów Zjednoczonych, pomimo wyraźnych uprawnień Wspólnoty w tej kwestii,
- G. mając na uwadze, że sytuacja skomplikowała się pod względem prawnym, kiedy to Stany Zjednoczone, w dniu 3 sierpnia 2007 r. przyjmując Sekcję 711 „Zaleceń wdrażających ustawę Komisji 9/11 z 2007 r.”, a mianowicie „Ustawę o bezpiecznym przemieszczaniu się i partnerstwie w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi z 2007 r.”⁽²⁾ zreformowały system bezwizowy, wprowadzając siedem gwarancji bezpieczeństwa⁽³⁾ w sposób nakładający na wszystkie państwa członkowskie pragnące uczestniczyć w programie bezwizowym wymóg wyrażenia zgody na podpisanie dwustronnych protokołów ustaleń oraz wiążących przepisów wykonawczych do tych protokołów,
- H. mając na uwadze, że choć treść wspomnianych przepisów wykonawczych w dalszym ciągu nie jest znana instytucjom UE, z protokołów ustaleń wynika jasno, że niektóre z nowych „gwarancji bezpieczeństwa” wchodzą w zakres kompetencji Wspólnoty (takie jak gwarancje dotyczące wydawania wizy lub przewidywane dodatkowe zobowiązania wobec elektronicznego systemu zezwolenia na wjazd (ESTA)), inne z nich należą do kompetencji UE (takie jak skradzione paszporty⁽⁴⁾), dane dotyczące przelotu pasażera (PNR) lub dane związane z przestępczością w strefie Schengen), a pozostałe gwarancje należą do wyłącznych kompetencji państw członkowskich (takie jak gwarancje związane z rejestrem karnego obywateli poszczególnych państw lub przewidujące obecność pokładowej ochrony lotniczej podczas lotów transatlantyckich),
- I. mając na uwadze, że celem rozwiązania tej kwestii oraz zapewnienia udziału wszystkich państw członkowskich w zreformowanym amerykańskim systemie bezwizowym w 2009 r. Rada podjęła dnia 18 kwietnia 2008 r. decyzję dotyczącą przyjęcia dwustopniowego podejścia polegającego na:
- a) udzieleniu Komisji formalnego mandatu do prowadzenia negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi na temat wszystkich kwestii o znaczeniu dla Wspólnoty oraz
  - b) określeniu „dozwolonych granic”, których nie mogą przekroczyć państwa członkowskie w dialogu ze Stanami Zjednoczonymi przed zakończeniem negocjacji między WE a Stanami Zjednoczonymi; „dozwolone granice” określają zakres kompetencji WE/UE oraz kwestie, które mogą być przedmiotem dwustronnych negocjacji, gdyż leżą w kompetencji krajowej, oraz wyraźnie wskazują, że w zakresie negocjacji dwustronnych państwa członkowskie muszą przestrzegać zasady lojalnej współpracy z pozostałymi państwami członkowskimi i instytucjami UE zgodnie z art. 10 Traktatu WE oraz wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości (C-105/03) w odniesieniu do spełnienia zobowiązań określonych w Traktacie UE,
- J. mając na uwadze, że nawet w przypadku spraw leżących wyłącznie w gestii państw członkowskich zasada lojalnej współpracy mogłaby zostać zagrożona wskutek zawarcia umów dwustronnych zawierających odmienne warunki przyznawania statusu bezwizowego obywatelom niektórych państw członkowskich, co doprowadziłoby do odmiennego traktowania obywateli poszczególnych państw członkowskich w zakresie wiz; mając na uwadze, że Komisja powinna zapewnić lojalną współpracę,

⁽¹⁾ Drugie sprawozdanie na temat wzajemności, COM(2006)0568 z dnia 3 października 2006 r.

⁽²⁾ Dostępne na stronie: http://www.ise.gov/docs/nsis/Implementing911_Act.pdf.

⁽³⁾ Następujące cztery z nich są obowiązkowe: (1) elektroniczny system zezwolenia na wjazd; (2) zwiększone wysiłki w zakresie udostępniania danych na temat bezpieczeństwa; (3) wymogi dotyczące terminowej sprawozdawczości na temat blankietów paszportowych, a także wydanych paszportów zgubionych lub znalezionych oraz (4) zagwarantowanie zgody państw uczestniczących w programie bezwizowym na repatriację obywateli wydalonych ze Stanów Zjednoczonych. Istnieją również dalsze trzy uznaniowe kryteria wzmocnionego bezpieczeństwa, które należy uwzględnić przy podejmowaniu decyzji o zniesieniu wymogu odrzucania 3 % wniosków wizowych. (1) normy bezpieczeństwa na lotniskach; (2) programy pokładowej ochrony lotniczej; oraz (3) normy w zakresie krajowych dokumentów podróży.

⁽⁴⁾ Zob. wspólne stanowisko Rady 2005/69/WSiSW z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wymiany niektórych danych z Interpolem (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 61).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- K. mając na uwadze, że w celu lepszej ochrony obywateli Stanów Zjednoczonych i UE przed zagrożeniem terrorystycznym współpraca transatlantycka wymaga poprawy: a) identyfikacji zagrożenia za pomocą wspólnej analizy i szeroko zakrojonej wymiany informacji, w tym wymiany najlepszych praktyk, w ramach rygorystycznych środków ochrony danych, b) koordynacji na szczeblu UE i na szczeblu transatlantyckim działania organów ścigania i agencji wywiadu przy poszanowaniu rządów prawa, praw podstawowych oraz prywatności, oraz c) możliwości operacyjnych dzięki ściślejszej współpracy między organami ścigania i agencjami wywiadu w UE i Stanach Zjednoczonych, której podstawą powinno być większe wzajemne zaufanie między poszczególnymi zaangażowanymi agencjami i organami,
- L. mając na uwadze, że Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego USA zamierza do stycznia 2009 r. wprowadzić procedury biometryczne mające zastosowanie w przypadku wyjazdów drogą powietrzną i morską, że program kontroli wyjazdów jest uznawany za warunek kluczowy dla skutecznego zarządzania systemem bezwizowym oraz że władze USA nie zamierzają objąć systemem bezwizowym większej liczby sojuszników Stanów Zjednoczonych, jeżeli proponowane procedury wyjazdowe nie zostaną wdrożone najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r.,
1. uważa, że należy zakazać wszelkich form bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji obywateli europejskich, w tym ze względu na narodowość, nie tylko w Unii Europejskiej, o czym mowa w art. 12 Traktatu WE, lecz również poza granicami Unii Europejskiej, w szczególności gdy taka dyskryminacja wynika z braku koordynacji w negocjacjach międzynarodowych między instytucjami UE a państwami członkowskimi;
  2. odnotowuje fakt, że podczas spotkania na temat WSiSW na szczeblu ministerialnej trójki w dniu 13 marca 2008 r. Stany Zjednoczone po raz pierwszy uznały kompetencje Wspólnoty w zakresie negocjowania umów międzynarodowych dotyczących polityki wizowej, wyrażając zgodę we wspólnym oświadczeniu na przyjęcie dwutorowego podejścia; zauważa, że oświadczenie zawiera następujące sformułowanie: „kwestie, które leżą w kompetencjach krajowych, zostaną omówione z krajowymi organami władzy, zaś te, które leżą w kompetencjach UE, zostaną omówione z organami władzy UE”; uważa, że zgodnie z tym oświadczeniem Stany Zjednoczone powinny od tej pory prowadzić negocjacje:
    - z Komisją — w sprawach wizowych, jak miało to już miejsce w przypadku transportu lotniczego ⁽¹⁾,
    - z Radą — w sprawach polityki UE dotyczącej kwestii związanych z bezpieczeństwem (umowa w sprawie PNR lub umowy między UE i Stanami Zjednoczonymi w sprawie ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej), oraz
    - z państwami członkowskimi — w sprawie obecności przedstawicieli pokładowej ochrony lotniczej podczas lotów transatlantyckich oraz w sprawach związanych z bezpieczeństwem w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do obywateli tych państw, na tych samych warunkach;
  3. powtarza, że wszelkie umowy zawierane przez WE/UE powinny respektować prawa podstawowe oraz swobody jednostki zgodnie z art. 6 ust. 2 Traktatu UE, również prawa do prywatności i ochrony danych zgodnie z:
    - art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
    - dyrektywą 95/46/WE oraz szczegółowymi przepisami prawa wspólnotowego (oraz środkami związanymi z obszarem Schengen) w przypadku zagrożenia danych przekazywanych do państwa trzeciego,
    - Konwencją nr 108 Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz protokołem dodatkowym nr 181 do konwencji dotyczącym organów nadzoru i transgranicznych przepływów danych;
  4. wzywa Komisję do poruszenia w negocjacjach kwestii wykluczenia z systemu bezwizowego obywateli europejskich będących nosicielami wirusa HIV i do zapewnienia równego traktowania wszystkich obywateli UE; zgadza się z Komisją, że zakaz podróżowania dla osób zakażonych wirusem HIV nie ma obiektywnego uzasadnienia (co Komisja stwierdziła w swojej odpowiedzi z dnia 19 lutego 2008 r. na pytanie parlamentarne E-6038/07);

(¹) „Umowa o otwartym niebie” (Dz.U. L 134 z 25.5.2007, s. 4).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

5. popiera mandat udzielony Komisji przez Radę w zakresie negocjacji umowy zapewniającej zniesienie obowiązku wizowego dla wszystkich obywateli UE wkraczających na terytorium Stanów Zjednoczonych, które ma już zastosowanie do obywateli Stanów Zjednoczonych wkraczających na terytorium UE; wzywa Komisję, aby po każdym spotkaniu negocjacyjnym przekazywała informacje właściwej komisji parlamentarnej (w razie konieczności z zachowaniem zasady poufności);
6. uważa, że negocjacje należy zakończyć do czerwca 2009 r. i że do tego czasu nie należy zezwalać na jakąkolwiek dyskryminację obywateli poszczególnych państw członkowskich UE;
7. podziela stanowisko, że państwa członkowskie ⁽¹⁾ nie powinny wykraczać poza „dozwolone granice” Rady zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, o której mowa w art. 10 traktatu WE, mającej zastosowanie — zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (C-105/03 lub sprawa AETR (22/70)) — do spełniania zobowiązań określonych w traktacie UE; podkreśla w szczególności fakt, że:
  - uczestnictwo w programie bezwizowym powinno możliwie szybko dać takie same prawa wszystkim obywatelom państw członkowskich na takich samych warunkach w odniesieniu do statusu ich paszportów;
  - należy zakazać jakiegokolwiek udostępniania Stanom Zjednoczonym baz danych lub systemów informacyjnych UE/WE, chyba że prawo WE wyraźnie na to zezwala; w takim przypadku ich udostępnienie powinno być wspólnie uzgodnione przez UE i opierać się na pełnym poszanowaniu zasady wzajemności; na udzielenie dostępu powinno się zatem zezwalać jedynie, gdy jest to zgodne ze sprecyzowanym celem tych systemów informacyjnych UE, określonym w ich odpowiednich podstawach prawnych; ponadto należy zapewnić właściwy poziom ochrony zgodnie z kryteriami określonymi w odpowiednich dotyczących ochrony danych aktach UE, ogólnych (dyrektywa 95/46/WE) bądź szczegółowych (takich jak konwencja o Europolu, rozporządzenie Eurodac, konwencja z Schengen);
  - UE powinna wspólnie uzgodnić wszelkie rozszerzenie zakresu danych przekazywanych Interpolowi na temat zagubionych i skradzionych paszportów;
  - obowiązujące przepisy WE gwarantują dostateczny poziom bezpieczeństwa portów lotniczych, zgodny z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) (jeżeli samoloty odlatują z portów lotniczych na terytorium UE bezpośrednio do USA, można wyrazić zgodę na przeprowadzenie inspekcji przez Stany Zjednoczone);
  - jakiegokolwiek formalne porozumienie w sprawie repatriacji obywateli UE można by zaakceptować wyłącznie pod warunkiem zachowania zasady wzajemności; zostałyby ono wynegocjowane i zawarte przez WE i Stany Zjednoczone;
  - WE powinna prowadzić negocjacje na rzecz wprowadzenia zobowiązań związanych z ewentualnym wprowadzeniem elektronicznego systemu pozwoleń na wjazd dla obywateli Stanów Zjednoczonych udających się do UE;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządóm państw członkowskich, Kongresowi Stanów Zjednoczonych oraz Sekretarzowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

(¹) <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st07/st07337.pl08.pdf>.

Birma

P6_TA(2008)0231

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie tragicznej sytuacji w Birmie

(2009/C 279 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy,
- uwzględniając konkluzje z nadzwyczajnego posiedzenia Rady do spraw ogólnych i stosunków zewnętrznych w sprawie sytuacji humanitarnej w Birmie/Myanmarze z dnia 13 maja 2008 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie wyników światowego szczytu, której ust. 139 potwierdza możliwość zbiorowego i spójnego działania przeciwko poszczególnym państwom w sytuacji, gdy „władze krajowe w oczywisty sposób nie zapewniają mieszkańcom ochrony przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości”,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że w dniach 2 i 3 maja 2008 r. cyklon Nargis przeszedł z ogromną siłą nad południową częścią Birmy, w tym nad głównym miastem kraju, Rangunem, i regionem delty Irawadi, w których zamieszkuje prawie połowa ludności Birmy,
- B. mając na uwadze, że birmańskie media państwowe donoszą o 77 738 zabitych i 55 917 zaginionych, podczas gdy niezależni obserwatorzy i międzynarodowe organizacje humanitarne mówią o co najmniej 100 000 ofiar śmiertelnych; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami ONZ od 1,6 do 2,5 miliona osób zostało poważnie dotkniętych katastrofą i pilnie potrzebuje pomocy,
- C. mając na uwadze, że rządząca Rada Państwa ds. Pokoju i Rozwoju zlekceważyła ostrzeżenia i wykazała się wyjątkową powolnością w reakcji na katastrofę i przyjmowaniu pomocy z zewnątrz; do tej pory Rada wpuściła do kraju jedynie niewiele transportów z międzynarodową pomocą humanitarną, naciskając, aby ich dystrybucją zajęło się wojsko, oraz opóźnia wydawanie wiz ekspertom ONZ oraz innym organizacji w dziedzinie logistyki i pomocy na wypadek katastrof,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z prawem humanitarnym dostawy pomocy humanitarnej muszą być neutralne i niezależne,
- E. mając na uwadze, że junta nie odwołała referendum dnia 10 maja 2008 r. mimo tragedii dziesiątków tysięcy ludzi dotkniętych niszczycielskim cyklonem, z wyjątkiem najbardziej zniszczonych regionów, w których referendum przełożono na 24 maja 2008 r., mimo apelu Podsekretarza Generalnego ONZ ds. Humanitarnych o jego odwołanie lub przełożenie,
- F. mając na uwadze, że rząd Birmy blokuje międzynarodowe wysiłki na rzecz udzielenia pomocy, zupełnie lekceważąc fakt, że brak czystej wody, żywności i opieki medycznej może wywołać choroby zakaźne, które znacznie zwiększą liczbę ofiar,
- G. mając na uwadze, że mniejszości etniczne — zwłaszcza Karenowie, cierpiący wcześniej z powodu znacznej dyskryminacji i ubóstwa — zostały poważnie dotknięte kataklizmem w regionie delty,
- H. mając na uwadze, że na środowisko działalności w zakresie udzielania pomocy humanitarnej nałożono surowe ograniczenia od czasu wydania przez rząd Birmy nowych wytycznych w lutym 2006 r., wskutek czego procedury dotyczące podróży i kontroli personelu zagranicznego skomplikowały się,
- I. mając na uwadze, że dwa dni po przejściu cyklonu Komisja przekazała 2 mln EUR na pomoc w zaspokojeniu podstawowych potrzeb osób, które przeżyły katastrofę; mając na uwadze, że obecny poziom obiecanej pomocy UE wynosi 17 mln EUR, lecz mogłaby ona zostać zwiększona do ponad 30 mln EUR, gdyby przywódcy Birmy przyjęli pomoc międzynarodową,
- J. mając na uwadze, że Komisarzowi odpowiedzialnemu za rozwój nie zezwolono na przyjazd w regiony najbardziej dotknięte kataklizmem, a jego prośby o poprawę dostępu pracowników organizacji humanitarnych do delty Irawadi zostały zignorowane,
- K. mając na uwadze, że wiele rządów, w tym rządy państw członkowskich UE, wezwało do zastosowania w przypadku Birmy zasady „obowiązku ochrony”, ustanowionej przez ONZ w celu pomocy ofiarom ludobójstwa i zbrodni przeciwko ludzkości,
1. składa szczere kondolencje i wyraża swoją solidarność z ludem Birmy i licznymi ofiarami; wyraża swój smutek tym wszystkim, którzy odczuwają skutki katastrofy;
  2. zdecydowanie potępia niedopuszczalną powolność, z jaką na ten ciężki kryzys humanitarny zareagowały władze Birmy, przedkładające utrzymanie swoich rządów nad życie obywateli;
  3. z najwyższą stanowczością wzywa rząd Birmy do postawienia życia ludzkiego na pierwszym miejscu i do otwarcia terenów dotkniętych cyklonem dla operacji międzynarodowej pomocy humanitarnej, do natychmiastowego wydania wiz pracownikom organizacji pomocowych, do zezwolenia ONZ i międzynarodowym agencjom humanitarnym na dystrybucję pomocy bezpośrednio wśród osób jej potrzebujących oraz do zezwolenia krajom ościennym, aby drogą powietrzną i morską udzielały pomocy ofiarom katastrofy, do których nie można szybko dotrzeć w inny sposób;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

4. ubolewa nad wypaczonymi priorytetami reżimu, nadal dążącego do przeprowadzenia pozornego referendum w sprawie fikcyjnej konstytucji, i odrzuca wynik referendum jako niewiarygodny w sytuacji, gdy znaczna część kraju jest zniszczona, a miliony ludzi cierpią z powodu tragedii określanej trafnie jako klęska żywiolowa, która przerodziła się w katastrofę spowodowaną przez człowieka;
5. ponownie wyraża przekonanie, że nie można pozwolić, aby suwerenność narodu była przedkładana nad prawa człowieka zagwarantowane ustanowioną przez ONZ zasadą „obowiązku ochrony”; wzywa rząd Wielkiej Brytanii, która przewodniczy majowej Radzie Bezpieczeństwa ONZ, do podjęcia pilnych działań na rzecz włączenia sytuacji w Birnie do porządku obrad i wzywa Radę do rozważenia, czy można zezwolić na dostawę pomocy do Birmy nawet bez zgody birmańskiej junty wojskowej;
6. wyraża zadowolenie z porozumienia osiągniętego na szczycie Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Indii i Chin w Singapurze w dniu 19 maja 2008 r., pozwalające ASEAN na koordynowanie międzynarodowych działań humanitarnych, a także z decyzji o organizacji międzynarodowej konferencji darczyńców we współpracy z ONZ w Rangunie w dniu 25 maja 2008 r., w celu mobilizacji pomocy dla ofiar katastrofy;
7. w związku z powyższym wzywa do pilnego utworzenia specjalnego funduszu pod auspicjami ONZ, w celu ułatwienia skutecznej dystrybucji pomocy w kraju;
8. wzywa rządy Chin i Indii, aby wykorzystały swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia Birmy na natychmiastowe dostawy wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej;
9. podkreśla, że udzielenie pomocy cierpiącej ludności jest sprawą pilną, gdyż warunki pogodowe w obszarze dotkniętym klęską pogarszają się wraz z nadejściem pory monsunowej, co stwarza dodatkowe zagrożenie dla osób, które przeżyły katastrofę, lecz są pozbawione środków do życia; uważa, że poszkodowanym rolnikom należy zapewnić pomoc umożliwiającą im nowy zasiew ryżu w odpowiednim czasie, tak aby uniknąć kolejnej katastrofy;
10. wyraża poparcie dla dążeń UE, ONZ, poszczególnych krajów oraz innych międzynarodowych i pozarządowych organizacji na rzecz uzyskania dostępu dla pracowników organizacji humanitarnych i podkreśla, że brak pełnej współpracy ze strony władz Birmy poważnie grozi jeszcze większą tragedią; pokłada wielkie nadzieje w zbliżającej się misji Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki-moona, zaproszonego do rozmów z władzami Birmy; wzywa Sekretarza Generalnego ONZ, aby wykorzystał swoje wpływy u władz Birmy w celu otwarcia Birmy na natychmiastowe dostawy wszelkiej możliwej pomocy humanitarnej;
11. wyraża opinię, że jeżeli władze Birmy będą nadal uniemożliwiać dotarcie pomocy do osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, powinny zostać oskarżone o zbrodnię przeciw ludzkości i postawione przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym (MTK); wzywa państwa członkowskie UE do wywierania nacisku w celu uchwalenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ kierującej tę sprawę do prokuratora MTK z myślą o przeprowadzeniu dochodzenia i ściganiu winnych;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państwa członkowskich, Specjalnemu Wysłannikowi UE ds. Birmy, birmańskiej Radzie Państwa ds. Pokoju i Rozwoju, rządowi państw członkowskich ASEAN i ASEM, Międzyparlamentarnej Grupie ASEAN ds. Myanmaru, Aung San Suu Kyi, Narodowej Lidze na rzecz Demokracji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz Specjalnemu Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Birnie.

Chiny

P6_TA(2008)0232

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie klęski żywiolowej w Chinach

(2009/C 279 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski nadzwyczajnego posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 13 maja 2008 r. oraz oświadczenie Komisji w sprawie sytuacji w prowincji Syczuan w Chinach,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze poważne trzęsienie ziemi o sile 7,8 stopnia w skali Richtera, które nawiedziło południowo-zachodnie Chiny 12 maja 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że trzęsienie ziemi pochłonęło dziesiątki tysięcy ofiar, szczególnie w prowincji Syczuan, a wiele osób jest nadal uznawanych za zaginione,
- C. mając na uwadze, że warunki geograficzne w prowincji Syczuan utrudniają pracę ekip ratowniczych,
- D. mając na uwadze, że rząd chiński zastosował wyjątkowe środki nadzwyczajne i rozlokował personel, w tym żołnierzy i służby medyczne, który pracuje na dotkniętych obszarach,
- E. mając na uwadze, że Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza wystąpiła z nadzwyczajnym apelem o pomoc,
1. składa narodowi chińskiemu szczere kondolencje w związku z dużą liczbą ofiar i wyraża swoją solidarność; wyraża smutek z powodu wszystkich, którzy odczuwają skutki trzęsienia ziemi;
  2. z zadowoleniem przyjmuje szybką reakcję władz chińskich na klęskę żywiołową w formie akcji ratunkowej;
  3. wyraża uznanie dla gotowości przyjęcia przez Chiny pomocy zagranicznej; wzywa rząd chiński, aby ułatwił pracę organizacji humanitarnych i wolontariackich w udzielaniu pomocy oraz zapewnił dostęp do niej wszystkim potrzebującym;
  4. wzywa Radę i Komisję do dostarczenia dotkniętym obszarom natychmiastowej pomocy, pomocy technicznej i wsparcia na rzecz odbudowy;
  5. podkreśla pilną potrzebę dostarczenia natychmiastowej podstawowej pomocy humanitarnej za pośrednictwem programu ECHO, który dysponuje dużym i odpowiednim budżetem; odnotowuje przyjazd eksperta Komisji w dziedzinie pomocy humanitarnej do Czungdu celem oceny potrzeb;
  6. wyraża poparcie dla wkładu państw członkowskich za pośrednictwem koordynowanego przez Komisję mechanizmu ochrony ludności oraz innych działań w ramach wysiłków humanitarnych wspólnoty międzynarodowej;
  7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że media chińskie i zagraniczne mogą przekazywać szczegółowe i dokładne informacje na temat katastrofy;
  8. podkreśla znaczenie dobrego zarządzania w zapobieganiu potencjalnym klęskom żywiołowym i przygotowania na ich wystąpienie; wzywa do opracowania technologii kompleksowego i skutecznego systemu wczesnego ostrzegania w celu przygotowania społeczeństwa na trzęsienia ziemi i inne klęski żywiołowe;
  9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki wspólnoty międzynarodowej na rzecz udostępnienia jej sprawdzonych sposobów postępowania w sytuacjach kryzysowych i działaniach związanych z pomocą na wypadek klęsk, aby pomóc Chinom i ich ludności dotkniętej trzęsieniem ziemi; wzywa zaangażowane organizacje do udzielenia wystarczającej pomocy finansowej w celu wywiązania się z przyjętych zobowiązań;
  10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich oraz rządowi Chin.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Światowy zakaz stosowania broni z uranem

P6_TA(2008)0233

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie broni ze (zubożonym) uranem i jej wpływu na ludzkie zdrowie oraz środowisko naturalne — dążąc do wprowadzenia światowego zakazu stosowania takiej broni

(2009/C 279 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie szkodliwego wpływu stosowania uranu (w tym zubożonego uranu) w broni konwencjonalnej,
  - uwzględniając przemówienie Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 6 listopada 2002 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Zapobiegania Eksploatacji Środowiska Naturalnego podczas Wojen i Konfliktów Zbrojnych,
  - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Generalnego ONZ A/RES/62/30 przyjętą dnia 5 grudnia 2007 r., w której podkreślono poważne zagrożenia zdrowotne wynikające ze stosowania broni ze zubożonym uranem,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że (zubożony) uran jest powszechnie wykorzystywany w nowoczesnych działaniach wojennych, zarówno w amunicji przeciwko umocnionym celom na obszarach miejskich i wiejskich, jak i we wzmocnionym opancerzeniu przeciwrakietowym i przeciwartyleryjskim,
- B. mając na uwadze, że od czasu wykorzystania uranu przez siły sojusznicze w pierwszej wojnie z Irakiem istnieją poważne obawy związane z radiologiczną i chemiczną toksycznością drobnych cząstek uranu uwalnianych podczas uderzenia pocisku w twardy cel; mając na uwadze, że wyrażono również obawy dotyczące skażenia gleby i wód gruntowych przez pociski, które nie trafiają do celu, oraz ich skutków dla ludności cywilnej,
- C. mając na uwadze, że pomimo braku rozstrzygających dowodów naukowych na szkodliwe działanie broni uranowej istnieje wiele świadectw szkodliwych i często śmiertelnych skutków zarówno dla personelu wojskowego, jak i ludności cywilnej,
- D. mając na uwadze, że w przeciągu ostatnich kilku lat dokonano olbrzymich postępów, jeśli chodzi o zrozumienie zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, jakie stwarza zubożony uran, oraz mając na uwadze, że najwyższy czas, aby kwestia ta znalazła odzwierciedlenie w międzynarodowych normach militarnych wraz z ich rozwojem,
- E. mając na uwadze, że wykorzystywanie zubożonego uranu w działaniach wojennych jest sprzeczne z podstawowymi przepisami i zasadami zawartymi w pisanym i zwyczajowym międzynarodowym prawie humanitarnym i prawie ochrony środowiska,
1. wzywa państwa członkowskie do przestrzegania ust. 1 wyżej wymienionej rezolucji ONZ oraz do przedłożenia sprawozdań przedstawiających ich opinie na temat skutków stosowania uzbrojenia i amunicji zawierających zubożony uran;
  2. zaleca, aby Wysoki Przedstawiciel UE uwzględnił w nadchodzącym przeglądzie europejskiej strategii bezpieczeństwa potrzebę poważnego zastanowienia się nad przydatnością pocisków niekierowanych w przyszłości, a także bomb kasetowych, min i innej broni przynoszącej masowe skutki, takiej jak broń ze zubożonym uranem;
  3. wzywa Radę i Komisję do zlecenia badań naukowych nad wykorzystaniem zubożonego uranu we wszystkich regionach, w których rozmieszczono europejski i międzynarodowy personel wojskowy i cywilny;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

4. wzywa państwa członkowskie, aby w ramach przyszłych działań nie wykorzystywały broni ze zubożonym uranem w operacjach przeprowadzanych w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, ani nie rozmieszczały personelu wojskowego i cywilnego w regionach, gdzie nie ma gwarancji, że zubożony uran nie był lub nie będzie stosowany;
5. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję do dostarczenia przebywającemu na misjach personelowi wojskowemu i cywilnemu oraz ich organizacjom zawodowym kompletnych informacji na temat prawdopodobieństwa wcześniejszego lub przyszłego zastosowania zubożonego uranu w ich regionach operacyjnych oraz do przedsięwzięcia dostatecznych środków ochronnych;
6. wzywa państwa członkowskie, Radę i Komisję do przygotowania środowiskowego wykazu obszarów skażonych zubożonym uranem (łącznie z poligonami) oraz do udzielenia pełnego wsparcia — w tym wsparcia finansowego — dla projektów pomocy ofiarom i ich krewnym oraz operacji odkażania dotkniętych obszarów, jeżeli potwierdzone zostaną negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego;
7. ponownie zdecydowanie wzywa wszystkie państwa członkowskie i kraje należące do NATO do wprowadzenia moratorium na stosowanie broni ze zubożonym uranem i do podwojenia wysiłków na rzecz wprowadzenia światowego zakazu, a także do systematycznego wycofywania tego typu broni z produkcji oraz do zaprzestania jej zakupu;
8. wzywa państwa członkowskie i Radę do objęcia przewodnictwem — w ramach ONZ lub „koalicji chętnych” — w pracach nad traktatem międzynarodowym wprowadzającym zakaz rozwijania, produkcji, składowania, transferu, testowania i stosowania broni uranowej oraz likwidację lub przetwarzanie istniejących zapasów, o ile pojawią się rozstrzygające dowody naukowe na szkodliwość takiej broni;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, NATO i Zgromadzeniu Ogólnemu NATO, ONZ i programowi ochrony środowiska ONZ, Europejskiej Organizacji Stowarzyszeń Wojskowych, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża i Światowej Organizacji Zdrowia.

REACH (projekt rozporządzenia określającego metody badania)

P6_TA(2008)0234

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji określającego metody badania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)

(2009/C 279 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13,
- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji określającego metody badania zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (CMT(2007)1792/7) (dalej zwany „projektem rozporządzenia Komisji”),
- uwzględniając opinię przedłożoną przez komitet, o którym mowa w art.133 rozporządzenia REACH,

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. Skorygowane w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 1).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji ⁽¹⁾,
  - uwzględniając pytanie ustne B6-0158/2008 zgłoszone przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji ma na celu:
- przeniesienie metod określonych obecnie w załączniku V do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ⁽²⁾ do nowego rozporządzenia Komisji oraz
  - włączenie nowych lub zmienionych metod badań, które obecnie nie wchodzą w zakres załącznika V dyrektywy 67/548/EWG, ale których włączenie do załącznika V przewidziano w ramach 30. dostosowania do postępu technicznego, do dnia 1 czerwca 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji ma szczególne znaczenie również dla prawodawstwa dotyczącego innych sektorów, takich jak kosmetyki ⁽³⁾ i pestycydy ⁽⁴⁾, ponieważ akty ich dotyczące odnoszą się do metod badań określonych w prawodawstwie dotyczącym chemikaliów,
- C. mając na uwadze, że całkowita liczba zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i do innych celów naukowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej wyniosła w 2005 r. ok. 12 mln ⁽⁵⁾, a znaczny odsetek tych zwierząt wykorzystano do badań regulacyjnych,
- D. mając na uwadze, że protokół w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt załączony do traktatu amsterdamskiego stanowi, że przy formułowaniu i realizacji polityki z dziedziny rolnictwa, transportu, rynku wewnętrznego i badań Wspólnota i państwa członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych lub administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z przepisami rozporządzenia REACH w celu unikania badań na zwierzętach badania na zwierzętach kręgowych dla celów rozporządzenia przeprowadzane są wyłącznie w ostateczności oraz — w szczególności w przypadku działania toksycznego dla ludzi — informacje są generowane, o ile jest to możliwe, przy użyciu metod innych niż badania na zwierzętach kręgowych, z wykorzystaniem metod alternatywnych, na przykład metod *in vitro* lub metod jakościowych czy ilościowych modeli zależności struktura-aktywność lub na podstawie informacji o substancjach o podobnej strukturze (grupowanie lub podejście przekrojowe),
- F. mając na uwadze, że dyrektywa Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych ⁽⁶⁾ stanowi, że doświadczenia na zwierzętach nie są przeprowadzane, jeżeli inna zadowalająca z naukowego punktu widzenia metoda pozwalająca na uzyskanie oczekiwanego wyniku i niewymagająca wykorzystania zwierząt jest dostępna w praktyczny i racjonalny sposób, oraz że w przypadku wyboru doświadczenia należy wybrać doświadczenie z wykorzystaniem jak najmniejszej liczby zwierząt, o jak najmniejszej wrażliwości neurofizjologicznej, powodujące jak najmniejszy ból, cierpienie lub trwałą szkodę i które najprawdopodobniej pozwoli uzyskać satysfakcjonujący wynik,

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/121/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 795).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do produktów kosmetycznych (Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/42/WE (Dz.U. L 93 z 4.4.2008, s. 13).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/45/WE (Dz.U. L 94 z 5.4.2008, s. 21).

⁽⁵⁾ Piąte sprawozdanie statystyczne Komisji na temat liczby zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, COM(2007)0675 wersja ostateczna.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 358 z 18.12.1986, s. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 230 z 16.9.2003, s. 32).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- G. mając na uwadze, że Europejskie Centrum Walidacji Alternatywnych Metod Badań (ECVAM) zweryfikowało w roku 2006/2007 ⁽¹⁾ szereg metod alternatywnych, które jednak nie zostały uwzględnione w projekcie rozporządzenia Komisji,
- H. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji uwzględnia ponadto jedną metodę badań na zwierzętach, która jest przestarzała, gdyż w tym samym projekcie rozporządzenia uwzględniono także metodę alternatywną dla tego samego rodzaju działania,
- I. mając na uwadze, że Komisja usprawiedliwia nieuwzględnienie zweryfikowanych testów alternatywnych, twierdząc, że nie zostały one jeszcze zatwierdzone do celów regulacyjnych,
- J. mając na uwadze, że w przypadku trzech na pięć testów Komisja wystąpiła do OECD o przeprowadzenie procedury usankcjonowania prawnego,
- K. mając na uwadze, że opracowanie i publikacja wytycznych OECD dotyczących badań (TG) zwykle zajmuje co najmniej 3 lata, gdyż właściwe organy instytucjonalne spotykają się tylko raz do roku, a wytyczne OECD nie zawsze są wdrażane w ten sam sposób przez wszystkie państwa członkowskie OECD,
- L. mając na uwadze, że Komisja wyraźnie stwierdziła, że zawsze stara się postępować najpierw zgodnie z ramami OECD; mając na uwadze, że jest to sprzeczne z prawodawstwem UE i z duchem dyrektywy w sprawie kosmetyków 76/768/EWG, w której pierwszeństwo przyznaje się procedurom UE,
- M. mając na uwadze, że nadawanie z góry priorytetowego charakteru procesowi usankcjonowania prawnego przez OECD wiąże się w najlepszym razie ze znacznymi opóźnieniami lub może nawet uniemożliwić wdrożenie metody alternatywnej,
- N. mając na uwadze, że wydaje się, iż nie istnieją dostateczne zasady skutecznej analizy wstępnej istotności regulacyjnej przeprowadzanej przed przystąpieniem ECVAM do naukowej weryfikacji testu alternatywnego,
- O. mając na uwadze, że podstawowe pojęcia walidacji i usankcjonowania prawnego nie są stosowane w spójny sposób na szczeblu krajowym, wspólnotowym i międzynarodowym, a prawodawstwo UE nie obejmuje definicji „walidacji” (lub kryteriów dla weryfikatorów) ani „usankcjonowania prawnego” ⁽²⁾,
- P. mając na uwadze, że komunikat Komisji SEC(1991)1794 (wersja ostateczna) przyznaje ECVAM relatywnie słaby mandat do walidacji metod alternatywnych, mimo iż ECVAM wykonało w ostatnich latach bardzo wartościową i wysoko ocenianą pracę,
- Q. mając na uwadze, że walidacja przeprowadzana jest również przez inne krajowe i międzynarodowe organy i że z tego względu należy ocenić i wyjaśnić potrzebę formalnej walidacji i rodzaju walidacji/oceny odpowiedniej dla każdego sektora/celu ⁽³⁾,
- R. mając na uwadze, że wewnętrzna procedura prawnego usankcjonowania w Europejskim Biurze ds. Chemikaliów (ECB) po zatwierdzeniu przez ECVAM i przed uruchomieniem procedury mającej na celu ewentualne włączenie metody badania do przepisów wydaje się być nieodpowiednia,

⁽¹⁾ EpiDERM oraz EPISKIN (oświadczenie ECVAM/ESAC z dnia 27 kwietnia 2007), ograniczony test lokalnych węzłów chłonnych (rLLNA) (oświadczenie ECVAM/ESAC z dnia 27 kwietnia 2007), badanie zmętnienia i przepuszczalności rogówki u bydła (BCOP) oraz badanie na izolowanym oku kurzym (ICE) (oświadczenie ECVAM/ESAC z dnia 27 kwietnia 2007), toksyczność ostra dla ryb (oświadczenie ECVAM/ESAC z dnia 21 marca 2006).

⁽²⁾ Europejskie partnerstwo na rzecz alternatywnych podejść do badań na zwierzętach, pierwsze roczne sprawozdanie z działalności, grudzień 2006 r., s. 19, http://ec.europa.eu/enterprise/epaa/conf_2006.htm.

⁽³⁾ Europejskie partnerstwo na rzecz alternatywnych podejść do badań na zwierzętach, pierwsze roczne sprawozdanie z działalności, grudzień 2006 r., s. 19, http://ec.europa.eu/enterprise/epaa/conf_2006.htm.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- S. mając na uwadze, że decyzje w ramach tej procedury, które mogą mieć daleko idące następstwa, takie jak kwestionowanie naukowej weryfikacji przez ECVAM lub przeniesienie walidacji i prawnego usankcjonowania na szczebel OECD należy podejmować na płaszczyźnie politycznej na zasadzie indywidualnych przypadków w przejrzysty i odpowiedzialny sposób,
- T. mając na uwadze, że nie można zaakceptować, by terminowe włączenie do rozporządzenia Komisji zweryfikowanych przez ECVAM nowych, alternatywnych metod nie było możliwe z powodu opóźnień wynikających z nieprzejrzystych, powolnych, kłopotliwych w stosowaniu i częściowo nieodpowiednich procedur związanych z prawnym usankcjonowaniem zweryfikowanych alternatywnych metod badań na zwierzętach,
- U. mając na uwadze, że zidentyfikowane problemy w dziedzinie prawodawstwa w zakresie chemikaliów w odniesieniu do walidacji i prawnego usankcjonowania alternatywnych metod badań mogłyby mieć jeszcze większy zakres, gdyby uwzględnić inne sektory przemysłu,
1. powstrzymuje się od wyrażenia sprzeciwu wobec projektu rozporządzenia Komisji w świetle wyrażonego przez Komisję w piśmie z dnia 5 maja 2008 r. formalnego zobowiązania do przeprowadzenia następujących działań w celu usprawnienia i przyspieszenia wewnętrznych procedur walidacji i prawnego usankcjonowania nowych alternatywnych metod badań:
- Komisja wprowadzi „wstępną analizę istotności regulacyjnej” we wszystkich przypadkach celem zagwarantowania, że następująca po niej weryfikacja naukowa koncentrować się będzie na metodach badania, które posiadają największy potencjał do uznania ich za odpowiednie dla jasno określonych celów regulacyjnych;
  - Komisja zmniejszy liczbę kroków oraz określi nowe i jasne terminy usprawnienia i przyspieszenia obecnego procesu w zakresie związanym z rolą komitetów doradczych i konsultacji z państwami członkowskimi;
  - wszelkie istotne decyzje proceduralne, które mają zostać podjęte przez Komisję, będą podejmowane na szczeblu Dyrektora Generalnego;
  - obecna reorganizacja Wspólnego Centrum Badawczego Instytutu Zdrowia i Ochrony Konsumentów (z ang. IHCP) przyczyni się w istotny sposób do przyspieszenia trwających wysiłków na rzecz postępu w zakresie metod alternatywnych, w tym ich zatwierdzenia, przez ECVAM; będzie się to wiązać ze wsparciem prac ECVAM ze strony innych zespołów IHCP; IHCP opracowuje również zintegrowaną strategię przeprowadzania badań, która wpłynie na synergię wielu działań uzupełniających w ramach IHCP oraz pozwoli na zastosowanie bardziej holistycznego i skuteczniejszego podejścia do kwestii oceny ryzyka, która jest kluczowa dla procesu regulacyjnego, unikając tym samym niepotrzebnych opóźnień w komunikacji wewnętrznej; w skład zespołu ds. badań zintegrowanych wchodzić będzie w 2009 r. 85 osób (w tym 62 obecnych pracowników ECVAM); aby usprawnić proces począwszy od weryfikacji naukowej aż do prawnego usankcjonowania, IHCP m.in. dopilnuje, aby działania następujące po procesie prawnego usankcjonowania były ściśle i spójne zarówno w Komisji, jak i na szczeblu OECD;
  - zmieniony proces będzie bardziej przejrzysty; procedury sankcjonowania prawnego nowych metod badań zostaną opublikowane na stronie internetowej Komisji po sformalizowaniu obecnego przeglądu; informacje na temat aktualnego statusu proponowanych metod alternatywnych zostaną zamieszczone na specjalnej stronie, która zostanie stworzona przez Wspólne Centrum Badawcze i która pozwoli zainteresowanym stronom na śledzenie postępów; informacje te będą na bieżąco aktualizowane; nastąpi to od momentu, w którym każda proponowana nowa metoda alternatywna zostanie poddana wstępnej analizie regulacyjnej; strona internetowa zawierać będzie również informacje o decyzjach o zaniechaniu danej metody badania oraz przyczynach podjęcia takich decyzji;
  - Komisja dopilnowuje, aby zainteresowane strony miały możliwość uczestnictwa w roli obserwatorów w posiedzeniach właściwych organów oraz komitetach Europejskiej Agencji Chemikaliów (w przypadku chemikaliów przemysłowych), jeżeli dotyczą one kwestii związanych z walidacją badań niewymagających wykorzystania zwierząt;
  - zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia REACH Komisja określi bardziej przejrzystą procedurę, obejmującą konsultacje z zainteresowanymi stronami w okresie poprzedzającym wszelkie wnioski dotyczące rozporządzenia w sprawie dostosowania metod badań do postępu technicznego;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- Komisja udostępni niezbędne zasoby celem zagwarantowania, że nastąpi rzeczywista poprawa sytuacji, w szczególności poprzez zachęcanie wykwalifikowanych pracowników posiadających odpowiednią wiedzę specjalistyczną do składania wniosków o oddelegowanie w najbliższej przyszłości do programu OECD w zakresie wytycznych dotyczących badań; zbada możliwości udzielenia wsparcia finansowego dla sekretariatu tego programu, koncentrując się w szczególności na usankcjonowaniu prawnym alternatywnych metod badań;
  - Komisja będzie ściśle monitorować procedurę OECD w każdym indywidualnym przypadku, aby upewnić się, że pójście tą drogą nie pociągnie za sobą niewłaściwych opóźnień; obejmie to systematyczną kontrolę rozwoju każdej metody alternatywnej w regularnych odstępach czasu; wszelkie nieuzasadnione opóźnienia w odniesieniu do danej metody powodować będą wszczęcie przez Komisję unijnej procedury usankcjonowania prawnego tej metody;
2. przyjmuje, że usprawnienie i przyspieszenie procedur wewnętrznych stosuje się do całego procesu — od walidacji do prawnego usankcjonowania — bez żadnych luk;
  3. wzywa Komisję do zagwarantowania pełnego uczestnictwa zainteresowanych stron w całym procesie — od walidacji do prawnego usankcjonowania;
  4. wzywa Komisję do wystąpienia z wnioskiem dotyczącym pierwszego dostosowania niniejszego rozporządzenia do postępu technicznego do końca 2008 r., co stanowiłoby sprawdzian realizacji wyżej wymienionych zobowiązań;
  5. wzywa Komisję do złożenia Parlamentowi do końca 2008 r. sprawozdania z realizacji swoich zobowiązań określonych w ust. 1;
  6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Nowa strategia Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007-2013)

P6_TA(2008)0235

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007-2013) (2007/2260(INI))

(2009/C 279 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie nowej strategii Unii Europejskiej w zakresie zdrowia zwierząt (2007-2013) — „Lepiej zapobiegać niż leczyć” (COM(2007)0539) („komunikat w sprawie strategii zdrowia zwierząt”) oraz dokumenty robocze służb Komisji (Ocena wpływu i Streszczenie oceny wpływu) towarzyszące Komunikatowi (SEC(2007)1189) i SEC(2007)1190,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0147/2008),
- A. mając na uwadze, że zdrowie zwierząt pozostaje w ścisłym związku ze zdrowiem ludzi, z uwagi na możliwość bezpośredniego lub pośredniego przenoszenia niektórych chorób,
  - B. mając na uwadze, że zdrowie zwierząt jest ważne ze względów gospodarczych, gdyż choroby zwierząt zmniejszają produkcję zwierzęcą, powodują śmierć i ubój zwierząt oraz związane z tym straty gospodarcze,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- C. mając na uwadze, że zwierzęta są istotami żywymi i czującymi, a więc ich ochrona i właściwe traktowanie jest jednym z cywilizacyjnych i kulturowych wyzwań dla Europy XXI wieku,
- D. mając na uwadze, że poważne epidemie chorób zwierzęcych mogą często powodować zaburzenia i problemy społeczne na obszarach wiejskich,
- E. mając na uwadze, że jednym, ale nie jedynym z czynnikami sprzyjającym zdrowiu zwierząt jest ich dobrostan, uzasadniony zarówno ze względów etycznych, moralnych i gospodarczych, musi więc mieć on solidne podstawy naukowe,
- F. mając na uwadze, że handel staje się w coraz większym stopniu globalny, a obrót handlowy produktami zwierzęcymi wzrasta zarówno w UE, jak i w państwach trzecich,
- G. mając na uwadze, że problemy z zakresu zdrowia zwierząt wymagają skoordynowanej współpracy na poziomie europejskim i globalnym,
- H. mając na uwadze, że skuteczność działania na rzecz zdrowia zwierząt zależy nie tylko od działań administracyjnych, ale także od świadomego i zaangażowanego współdziałania wszystkich zainteresowanych podmiotów i osób,
- I. mając na uwadze, że najlepszym sposobem na walkę z chorobami zwierząt jest zapobieganie ich występowaniu, w myśl zasady, że „Lepiej zapobiegać niż leczyć”, a także „Lepiej szczepić niż niepotrzebnie zabijać”,
- J. mając na uwadze, że nie ma różnicy między jakością produktów pochodzących od zwierząt zaszczepionych (w stanach zagrożenia) i produktów pochodzących od zwierząt niezaszczepionych, ale rynki w UE i poza UE mogą nie zaakceptować produktów pochodzących od zwierząt zaszczepionych (w stanach zagrożenia), a hodowcy zwierząt gospodarskich i inne podmioty potrzebują wystarczających gwarancji, że rynki będą gotowe do przyjmowania tych produktów bez obniżania cen,
- K. mając na uwadze, że większe otwarcie granic, zwiększenie zapotrzebowania na żywność na świecie, globalny handel i mobilność osób na świecie, globalne ocieplenie oraz nielegalny handel prowadzą do zwiększenia zagrożeń dla zdrowia zwierząt,
  - 1. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie strategicznego podejścia do polityki UE w zakresie zdrowia zwierząt; ponadto wyraża poparcie dla ogólnych celów i zasad określonych w komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt, które umożliwią UE wzmocnienie mechanizmów ochronnych i gotowości w obliczu pojawiania się nowych epizootii;
  - 2. wzywa Komisję do przedstawienia planu działania przewidzianego w jej Komunikacie w sprawie strategii zdrowia;
  - 3. przestrzega Radę i Komisję, że dotrzymanie przewidzianego w komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt przedziału czasowego 2007-2013 jest niemożliwe, zwłaszcza że dyskusje w sprawie komunikatu nadal trwają, a podstawowe prawodawstwo niezbędne do jego wprowadzenia w życie powstanie najwcześniej w 2010 r.;
  - 4. w związku z tym apeluje o większe zdecydowanie i bardziej długofalową wizję Komisji przy przedstawianiu wniosków legislacyjnych, które umożliwią odniesienie korzyści z innych zapowiadanych dyskusji, mających wpływ na środki budżetowe i przyszłe priorytety polityczne UE;
  - 5. akceptuje wyrażone w komunikacie pragnienie tworzenia nowej strategii i polityki w oparciu o jednolite ramy prawne UE w zakresie zdrowia zwierząt uwzględniające normy i wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);
  - 6. podkreśla, że kluczową rolę w monitorowaniu, ochronie i promowaniu zdrowia zwierząt spełniają rolnicy, hodowcy i właściciele zwierząt gospodarskich;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

7. podkreśla znaczenie roli, jaką mają do spełnienia lekarze weterynarii i hodowcy, którzy powinni być prekursorami rozwoju i świadczenia wyspecjalizowanych i proaktywnych usług, takich jak planowanie w zakresie zdrowia zwierząt; wyraża obawy co do zasięgu opieki weterynaryjnej na niektórych obszarach wiejskich w UE;
8. podkreśla ponadto rolę człowieka w odniesieniu do przenoszenia chorób zwierząt, spowodowaną zwiększoną mobilnością;
9. zgadza się z celem strategii w zakresie zdrowia zwierząt, zgodnie z którym należy więcej inwestować w środki zapobiegawcze i system kontroli, zmniejszając tym samym ryzyko epidemii chorób; zgadza się z zasadą, że „lepiej zapobiegać niż leczyć”;
10. podkreśla, że nie ma różnicy między produktami pochodzącymi od zwierząt szczepionych i od zwierząt nieszczepionych;
11. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie, by produkty pochodzące od zwierząt szczepionych (szczepienia ochronne) mogły być wprowadzane do obrotu w całej UE;
12. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie, by produkty pochodzące od zwierząt szczepionych były akceptowane na szczeblu międzynarodowym;
13. popiera wizję i cel Komisji określony w komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt, zgodnie z którymi „obszerne konsultacje z zainteresowanymi stronami” oraz „zobowiązanie do przestrzegania wysokich standardów w zakresie zdrowia zwierząt” ułatwią określenie priorytetów spójnych z celami strategicznymi, a także przegląd elementów, które składają się na dopuszczalne i odpowiednie standardy;
14. potwierdza uznanie za kluczową relacji między zdrowiem zwierząt a ich dobrostanem w Komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt i oczekuje połączenia obu tych kwestii w przyszłej polityce;
15. z zainteresowaniem oczekuje wyników projektu przygotowawczego w sprawie miejsc postojów podczas przewożenia zwierząt oraz wyników badania, które dotyczyć będzie potrzeb i środków niezbędnych do poprawy zdrowia zwierząt podczas przewożenia i postojów w punktach kontroli;
16. z zadowoleniem przyjmuje objęcie strategią w zakresie zdrowia wszystkich zwierząt w Unii Europejskiej, co umożliwi uwzględnienie dziczyźnych zwierząt domowych, które nie zostały bezpośrednio wymienione, jeśli istnieje zagrożenie przeniesienia przez nie chorób na inne zwierzęta lub ludzi;
17. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wprowadzenia przez Komisję strategii informowania o ryzyku, zarządzanej przez zainteresowane strony i konsumentów; wskazuje, że chociaż produkcja zwierząt gospodarskich w Europie jest bezpieczniejsza niż kiedykolwiek i podlega surowym kontrolom, postrzeganie tego sektora przez społeczeństwo jest dalece niezadowolające, co w przypadku niektórych niedawnych sytuacji kryzysowych powodowało problemy dla rynku, wynikające z braku zaufania;
18. popiera docelowe grupy osób, które określono i do których zwrócono się w komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt: właścicieli zwierząt, lekarzy weterynarii, zootechników, przedsiębiorstw łańcucha żywnościowego, sektora przemysłu związany ze zdrowiem zwierząt, grup reprezentujących interesy zwierząt, pracowników naukowych i nauczycieli, organów kierowniczych organizacji sportowych i rekreacyjnych, placówek edukacyjnych, konsumentów, podróżnych, właściwych organów państw członkowskich i instytucji UE oraz uważa za konieczne włączenie przedstawicieli zawodów inżynierii zwierząt;
19. wskazuje, że strategia w zakresie zdrowia zwierząt powinna uwzględniać również udział w działaniach na rzecz zdrowia zwierząt podmiotów zajmujących się ubojem zwierząt, ich transportem, a także podmiotów zajmujących się produkcją i dostawą pasz, uwzględniając jednocześnie potrzebę uproszczenia administracyjnego;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

20. wskazuje, że strategia w zakresie zdrowia zwierząt, kierująca się zasadą zapobiegania, powinna określać również niezbędne środki prawne i finansowe służące kontroli zwierząt domowych i bezpańskich, jak również środki zapobiegawcze wobec rozprzestrzeniania się chorób odzwierzęcych i problemów zdrowotnych zwierząt; w szczególności strategia ta powinna uwzględniać programy szczepień i inne środki zapobiegawcze w odniesieniu do chorób przenoszonych przez bezpańskie psy i koty, przede wszystkim w przypadkach, w których szczepienia nie są jeszcze możliwe; wzywa Komisję do oszacowania skutków gospodarczych i społecznych, jakie może mieć rozprzestrzenianie się chorób odzwierzęcych oraz mobilność ludności i jej zwierząt domowych;

21. zwraca uwagę, że proponowana strategia może dać pozytywne wyniki pod warunkiem określenia jasnego i przejrzystego finansowania poszczególnych działań, czego brakuje w komunikacie w sprawie strategii zdrowia zwierząt; krytykuje Komisję za brak odniesienia w powyższym komunikacie do potrzeb finansowych związanych z jej polityką;

22. podkreśla — mając na względzie zapewnienie równych reguł gry — potrzebę wyjaśnienia roli UE, państw członkowskich oraz sektora rolnictwa w finansowaniu przedsięwzięć w zakresie zdrowia zwierząt, takich jak zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego w gospodarstwach, programy szczepień, badania naukowe i podwyższone standardy dobrostanu zwierząt i wzywa Komisję do wyjaśnienia tych kwestii w strategii w zakresie zdrowia zwierząt;

23. wskazuje, że wspólna polityka w zakresie zdrowia zwierząt jest jednym z najbardziej zintegrowanych obszarów polityki unijnej, w związku z czym powinna być w większości finansowana z budżetu wspólnotowego, co nie stoi na przeszkodzie, by do odpowiedzialności finansowej zostały również pociągnięte państwa członkowskie oraz hodowcy;

24. przyznaje niemniej jednak, że rynki na terytorium UE i poza jej granicami nie zawsze chcą importować mięso pochodzące od szczepionych i chronionych zwierząt; podkreśla, że hodowcy zwierząt gospodarskich i inne podmioty gospodarcze żądają gwarancji, że będą mogli sprzedawać swoje produkty bez obniżania cen; uważa, że jest to kluczowy problem, który Wspólnota musi szybko rozwiązać, aby zagwarantować swobodny przepływ towarów;

25. wskazuje na nasilający się w wielu sektorach hodowli zwierząt gospodarskich problem oporności bakterii na antybiotyki, co może także doprowadzić do problemów w dziedzinie zdrowia publicznego; dlatego też apeluje do Komisji o przedstawienie analizy tego problemu, w razie potrzeby uzupełnionej o wnioski w ramach strategii w zakresie zdrowia zwierząt;

26. uważa za niezadowolające stwierdzenia, że poszczególne działania będą wspierane z istniejących funduszy i wzywa Komisję, aby przygotowując argumenty do debat nad budżetem, które zostaną otwarte w 2009 r., popierała rozszerzenie możliwości obecnego funduszu weterynaryjnego;

27. wskazuje na znaczenie koordynacji środków w zakresie zdrowia zwierząt obejmującej całą UE i wzywa Komisję do aktywniejszego niż dotychczas podejmowania roli koordynatora;

28. zwraca uwagę na rosnące ryzyko dla zdrowia zwierząt wynikające ze zwiększenia się mobilności na świecie, rosnącego zapotrzebowania na żywność na świecie, zwiększenia globalnego handlu i zmian klimatycznych i podkreśla potrzebę odpowiedniej strategii szczepień w stanach zagrożenia, obejmującej zarówno już obecne, jak i dopiero pojawiające się choroby;

Filar 1 — wyznaczenie priorytetów interwencji UE

29. za szczególnie istotne uznaje ustalenie profilu i kategoryzację ryzyka, w tym określenie dopuszczalnego poziomu ryzyka dla Wspólnoty oraz rangę działań w celu zmniejszenia ryzyka; uważa, że należy dążyć do jasnego zdefiniowania sytuacji, w których ryzyko zachorowań jest zwiększone i gdy przekracza dopuszczalny poziom, oraz jakie mają być tego konsekwencje;

30. wskazuje, że wysokie zagęszczenie w systemach intensywnej hodowli może zwiększać ryzyko rozprzestrzeniania się chorób oraz utrudniać ich opanowanie, tam gdzie stosowane są nieodpowiednie środki kontroli chorób, oraz że do takiej samej sytuacji może dojść w przypadku innych systemów hodowli, jeżeli środki kontroli chorób nie będą właściwie wdrażane;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

31. wskazuje na znaczenie, z punktu widzenia kontroli epidemii, odległości między fermami;
32. stwierdza, że w UE mają zastosowanie surowe przepisy w sprawie przemieszczania zwierząt, które zapewniają wymagane wysokie standardy dobrostanu zwierząt oraz środki umożliwiające zapobieganie chorobom i opanowywanie ich; apeluje, aby te wysokie standardy były w pełni stosowane przez wszystkie państwa członkowskie; uważa, że te wysokie standardy powinny być spełniane przez kraje wywożące żywność pochodzenia zwierzęcego do UE w celu promowania i zapewnienia wysokich standardów dobrostanu i zdrowia zwierząt na świecie; wskazuje na potencjalnie zwiększone ryzyko związane z przemieszczaniem żywych zwierząt na znaczne odległości, co może powodować rozprzestrzenianie się chorób i co utrudnia stosowanie środków ich opanowywania, tam gdzie stosowane są nieodpowiednie środki zapobiegania chorobom; w związku z tym uważa za celowe, aby przepisy w sprawie stanu sanitarnego oraz dobrostanu zwierząt dotyczące przemieszczania żywych zwierząt były często kontrolowane i w razie konieczności zastrzane; apeluje o szybkie wprowadzenie zintegrowanego europejskiego systemu elektronicznej rejestracji zwierząt, z uwzględnieniem śledzenia trasy przejazdu ciężarówek przy pomocy nawigacji satelitarnej; uważa, że dla dobrostanu zwierząt jakość transportu ma większe znaczenie niż czas jego trwania;
33. uważa, że należy mieć na względzie fakt, iż globalizacja, zmiany klimatyczne i przemieszczanie ludności to czynniki sprzyjające rozpowszechnianiu się chorób zwierzęcych, co utrudnia ich opanowanie;
34. podkreśla potrzebę włączenia do nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt spójnej strategii komunikacyjnej, która powinna uwzględniać ścisłą współpracę wszystkich zainteresowanych stron na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym;

Filar 2 — Określenie ram UE

35. podziela pogląd, że obecne ramy prawne UE w zakresie zdrowia zwierząt są skomplikowane i rozproszone i dlatego wymagają ujednoczenia; uważa, że podstawowe zasady postępowania w zakresie zdrowia zwierząt powinny być w miarę możliwości skoncentrowane w jednolitym akcie prawnym;
36. podkreśla również, że istotne znaczenie w strategii powinno mieć zastąpienie szeregu istniejących, powiązanych między sobą i współzależnych działań politycznych jednymi ramami prawnymi, uwzględniającymi szczególnie zalecenia, standardy i wytyczne OIE oraz Kodeksu żywnościowego WHO/FAO („Codex”) bez naruszania zasad europejskich, takich jak zasada przejrzystości i włączenia wszystkich zainteresowanych stron i przy unikaniu wszelkiego pogorszenia stanu zdrowia na terenie UE;
37. podziela pogląd o konieczności dopilnowania, aby nieuzasadnione reguły krajowe lub regionalne, ustanawiane w zakresie zdrowia zwierząt, nie stanowiły przeszkody dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, w szczególności aby środki niezbędne w razie wystąpienia choroby były proporcjonalne do zagrożenia i aby nie były stosowane jako instrument nieuzasadnionej dyskryminacji handlowej, zwłaszcza w odniesieniu do żywności pochodzącej od zwierząt szczepionych;
38. uważa, że ramy prawne UE powinny jasno, a przy tym odpowiednio elastycznie określać obowiązki właścicieli zwierząt, także zwierząt trzymanyh w celach niekomercyjnych w sytuacji zagrożenia, aby nie dochodziło do niepotrzebnych konfliktów i sporów; jest zdania, że opanowanie chorób zwierząt dzikich również jest istotnym elementem strategii zapobiegania;
39. zgadza się z wnioskami ze wstępnego studium wykonalności planów podziału kosztów związanych z epidemiami chorób zwierząt hodowlanych z dnia 25 lipca 2006 r. przeprowadzonego na zlecenie Komisji przez firmę Civic Consulting (w związku z oceną polityki UE w zakresie zdrowia zwierząt (CAHP) na lata 1995-2004 i jej przyszłych alternatyw i stanowiącego część projektu pilotażowego dotyczącego finansowania zwalczania zakaźnych chorób zwierzęcych wprowadzonego przez Parlament do budżetu na rok 2004), w których apeluje się o harmonizację planów podziału kosztów utworzonych przez państwa członkowskie; ponadto zauważa, że skoro z podziałem kosztów wiąże się równocześnie podział obowiązków, takie systemy wymagają pełnego udziału i zaangażowania wszystkich stron, w tym właścicieli zwierząt, oraz że powinny zostać wprowadzone nowe mechanizmy umożliwiające udział zainteresowanych stron w podejmowaniu decyzji w ważnych sprawach politycznych;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

40. uznaje potrzebę przeglądu aktualnego instrumentu współfinansowania, aby możliwe było zagwarantowanie, że wszystkie podmioty przejmą część odpowiedzialności i będą brały udział w wykrywaniu i zwalczaniu choroby, a także aby zapobiec zakłócaniu konkurencji między rolnikami w różnych państwach członkowskich; nawołuje do podziału chorób zwierzęcych na kategorie w ramach przyszłych postanowień dotyczących współfinansowania, na podstawie rodzaju środków stosowanych do zwalczania chorób, zagrożenia dla zdrowia publicznego i innych czynników zewnętrznych; zauważa, że kasy kompensacyjne hodowców, opierające się na systemie depozytów, wzmacniają odpowiedzialność własną i współodpowiedzialność;

41. w pełni podziela pogląd, że system kompensacyjny nie powinien ograniczać się do rekompensat dla właścicieli zwierząt w przypadku ich likwidacji związanej z ogniskiem choroby, lecz powinien on być powiązany z zachętami do zapobiegania zagrożeniom w postaci redukcji składek rolników na krajowy lub regionalny fundusz zdrowia zwierząt, jeśli podejmą oni dodatkowe środki ograniczające ryzyko oraz zachętami promującymi szczepienia (w stanach zagrożenia) zamiast konieczności opanowywania choroby; uznając, że oznacza to gwarancje dochodu dla właściciela szczepionych (w stanach zagrożenia) zwierząt hodowlanych; uważa, że ta sama zasada powinna być również uwzględniona na poziomie państw członkowskich, zachęcając je do działań zmniejszających zagrożenie;

42. wobec napiętej sytuacji na światowym rynku pasz uznaje pilne zapotrzebowanie europejskich rolników na pełnowartościowe, bezpieczne pasze białkowe — poza mączką rybną — po przystępnej cenie; podkreśla jednocześnie znaczenie konsekwentnego stosowania zasady przeczności przy wprowadzaniu przetworzonych białek zwierzęcych do pasz — poza paszami dla przeżuwaczy — a poprzez to do łańcucha pokarmowego, zgodnie z hasłem przewodnim nowej strategii w zakresie zdrowia zwierząt „Lepiej zapobiegać, niż leczyć”; w związku z tym wskazuje na konieczność podjęcia wzmoczonych wysiłków w celu wprowadzenia skutecznych mechanizmów kontroli i nadzoru w obszarze unieszkodliwiania wszystkich czynników chorobotwórczych w toku produkcji oraz w celu zapewnienia możliwości śledzenia produktu i przeciwdziałania zanieczyszczeniu i mieszanii różnych mączek mięsno-kostnych w paszach importowanych bądź paszach produkowanych w państwach członkowskich;

43. wzywa Komisję do dokonania analizy porównawczej systemów kompensacyjnych funkcjonujących w państwach członkowskich i opracowania na tej podstawie ramowego modelu wspólnego dla całej UE; wzywa ponadto Komisję do ustanowienia ram prawnych dla skutecznego podziału kosztów w państwach członkowskich, w celu zapewnienia współfinansowania bezpośrednich kosztów zwalczania chorób zwierzęcych również przez sektor;

44. wskazuje na konieczność znaczącego wkładu Wspólnoty w odniesieniu do głównych chorób, aby zapewnić równe traktowanie i szanse tam, gdzie wykracza to poza możliwości finansowe zainteresowanych krajów i producentów

45. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przedłożenia sprawozdania określającego możliwości skutecznego systemu gwarancji finansowych dla podmiotów działających na rynku pasz;

46. popiera uwzględnienie w ramach prawnych UE także poparcia możliwości pokrywania pośrednich strat, niewynikających wprost z likwidacji ognisk choroby; zauważa, że straty pośrednie mogą być niekiedy bardziej dotkliwe od strat bezpośrednich i z tego względu ich rekompensata powinna być uwzględniona; wyraża w związku z tym swoje poparcie dla przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy i wsparcia przez Wspólnotę tworzenia krajowych instrumentów ubezpieczeniowych przez hodowców zwierząt gospodarskich; zwraca jednak uwagę, że prywatne ubezpieczenia mogą w niektórych przypadkach stanowić bardziej skuteczny instrument radzenia sobie z takimi stratami;

47. podkreśla, że UE już teraz w znacznym zakresie opiera swoje prawodawstwo na przestrzeganiu standardów OIE/Kodeksu i że uzasadnione jest dążenie do pełnego ich przestrzegania, a także promowanie przez UE własnych standardów w zakresie zdrowia zwierząt, w celu przyjęcia ich na poziomie międzynarodowym; zatem w celu zwiększenia uprawnień negocjacyjnych UE w ramach OIE popiera ewentualne członkostwo UE w OIE; ponadto podkreśla znaczenie zabezpieczenia wkładu zainteresowanych stron na szczeblu OIE/Kodeksu;

48. apeluje do UE o obronę na szczeblu międzynarodowym w ramach Światowej Organizacji Zdrowia wysokiego poziomu unijnych standardów w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt w celu podwyższenia światowych standardów w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt; stwierdza, że unijni producenci ponoszą większe koszty ze względu na obowiązujące w UE wyższe standardy i że należy ich chronić przed przywozonymi produktami zwierzęcymi podlegającymi niższymi standardom.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

49. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź działań w kierunku strategii wywozu na poziomie wspólnotowym i podkreśla, że Komisja powinna dołożyć wszelkich starań w celu zwiększenia dostępności do rynków państw trzecich i usunięcia wszelkich barier wywozowych;

Filar 3 — zapobieganie zagrożeniom związanym ze zdrowiem zwierząt, nadzór i gotowość w sytuacjach kryzysowych

50. wskazuje na potrzebę zwiększenia poziomu bezpieczeństwa biologicznego w gospodarstwach oraz zachęcania wszystkich podmiotów do podnoszenia standardów, przyznając jednocześnie, że choroby zakaźne mogą atakować zarówno małe i duże gospodarstwa, jak i te, w których zwierzęta są trzymane w celach rekreacyjnych, ogrody zoologiczne, rezerваты przyrody, rzeźnie oraz zwierzęta podczas przewożenia; uważa, że środki takie jak izolacja zwierząt nowo przybyłych do gospodarstwa, izolowanie zwierząt chorych czy zarządzanie przemieszczaniem osób powinny mieć istotny wpływ na ograniczanie rozprzestrzeniania się chorób;

51. zwraca uwagę, że chów zwierząt na wolnym wybiegu jest cechą charakterystyczną wielu systemów produkcji, występującą szczególnie często w niektórych regionach i w odniesieniu do niektórych gatunków zwierząt; uznaje, że praktyka ta popierana przez społeczeństwo i wspierana ze środków publicznych; zwraca uwagę na możliwość wystąpienia sprzeczności tej praktyki z celami w zakresie bezpieczeństwa biologicznego; uważa, że społeczeństwo powinno wesprzeć rolników w celu zabezpieczenia przed wyższym poziomem ryzyka dla zdrowia zwierząt, związanym z taką formą hodowli, a polityczne cele w dziedzinie zdrowia i ochrony zwierząt powinny zostać wzajemnie dostosowane;

52. zwraca uwagę, że przeszkolenie osób zarządzających gospodarstwem oraz osób w nim zatrudnionych stanowi istotny czynnik wpływający na dobrostan i zdrowie zwierząt; z tego względu opowiada się za wspieraniem środków w zakresie szkolenia i kształcenia;

53. oczekuje na uznanie systemów zarządzania jakością w procesie kategoryzacji ryzyka związanego z różnymi rodzajami systemów produkcji; jest przekonany, że dzięki odpowiedniemu zarządzaniu możliwa jest poprawa poziomu bezpieczeństwa preferowanych przez konsumentów systemów hodowli, które wiążą się z pewnymi problemami w zakresie bezpieczeństwa biologicznego (chów na wolnym wybiegu);

54. wyraża przekonanie, że śledzenie produktu w oparciu o identyfikację i rejestrację jest szczególnie ważne dla kontroli zdrowia zwierząt, zapobiegania chorobom i bezpieczeństwa żywności; popiera w związku z tym działania na rzecz obowiązkowej identyfikacji elektronicznej i opartej na DNA identyfikacji genetycznej oraz rejestracji zwierząt na poziomie UE, stworzenia bezpiecznego i obszernego systemu kontroli ruchu zwierząt, ale równocześnie wskazuje na koszty tego systemu, zwłaszcza w odniesieniu do gospodarstw, których struktura jest niekorzystna z ekonomicznego punktu widzenia; wzywa Komisję, aby pomogła hodowcom rozwiązać problem wysokich kosztów związanych z zaopatrywaniem się w wymagany sprzęt, poprzez umożliwienie państwom członkowskim włączenia takich środków do ich programów rozwoju obszarów wiejskich;

55. wskazuje na ogromne różnice pomiędzy państwami członkowskimi pod względem liczby bydła zlikwidowanego z powodu nieprzestrzegania unijnych zasad identyfikacji i rejestracji; oczekuje od Komisji wyjaśnień dotyczących przyczyn występowania tych różnic na terytorium UE;

56. podziela pogląd, że szczególnie ważne jest bezpieczeństwo biologiczne na granicach, w sytuacji gdy UE jest największym na świecie importerem żywności, w tym produktów zwierzęcych; uważa, że wobec niebezpieczeństwa wwozu na obszar UE zwierząt zarażonych czy chorych, kontrola weterynaryjna i sanitarna na granicach UE powinna być szczególnie staranna, szczelna i nie ograniczać się do zwykłej kontroli dokumentów, lecz powinna również umożliwiać stwierdzenie, czy zwierzęta były hodowane zgodnie z normami dobrostanu zwierząt określonymi w prawodawstwie UE;

57. podkreśla znaczenie kontroli stanu zdrowia zwierząt w państwach trzecich i zwraca się o zwiększenie środków finansowych Biura ds. Żywności i Weterynarii Komisji;

58. jest zdania, że szczególnie stanowcza powinna być kontrola weterynaryjna oraz kontrola celna na granicach UE w celu przeciwdziałania nielegalnemu wwozowi i nielegalnemu handlowi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, z którym wiąże się duże niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania chorób; zwraca w związku z tym uwagę na potrzebę wsparcia organizacyjnego, szkoleniowego oraz finansowego służb

Czwartek, 22 maja 2008 r.

weterynaryjnych na zewnętrznych granicach UE, w tym granicach morskich, zwłaszcza w nowych państwach członkowskich, w państwach trzecich sąsiadujących z UE oraz w krajach rozwijających się; wzywa także Komisję i państwa członkowskie do stworzenia odpowiednich planów komunikacji w celu informowania ludności cywilnej o zagrożeniach związanych z prywatnym przywozem zwierząt i produktów zwierzęcych;

59. wzywa Radę i Komisję do stworzenia mechanizmów zapewniających lepszą koordynację między służbami celnymi, służbami weterynaryjnymi i organizatorami wycieczek w celu ułatwienia współpracy między państwami członkowskimi na szczeblu europejskim i państwami trzecimi;

60. wzywa Komisję do znacznego zwiększenia współpracy z krajami rozwijającymi się poprzez dostarczanie im pomocy technicznej, z jednej strony, aby pomóc im w spełnieniu norm sanitarnych UE, a z drugiej strony — aby ograniczyć ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych z tych krajów do UE; uważa, że we współpracy weterynaryjnej z państwami trzecimi priorytetem powinny być kraje graniczące z UE;

61. podkreśla szczególną rolę nadzoru weterynaryjnego w sytuacjach kryzysowych oraz w zapobieganiu tym sytuacjom, w zakresie zapewnienia wczesnego ostrzeżenia i szybkiego wykrywania zagrożeń związanych ze zdrowiem zwierząt; w tym kontekście wzywa Komisję do zbadania możliwości wprowadzenia systemu kontroli gospodarstw w odniesieniu do tych gospodarstw, które nie są regularnie odwiedzane przez lekarzy weterynarii;

62. podkreśla potrzebę zapewnienia skutecznego szkolenia lekarzy weterynarii i asystentów, organów kontroli i innych odpowiednich władz w zakresie szybkiego wykrywania zagrożeń związanych ze zdrowiem zwierząt i wskazuje na konieczność aktualizacji minimalnych wymogów takiego szkolenia na poziomie unijnym oraz działań zapewniających ich najszybsze wdrożenie tych wymogów i zapewnienie spójności programów nauczania szkół i uczelni w tej dziedzinie; sugeruje w tym kontekście, że europejski system akredytacji uczelni weterynaryjnych mógłby pomóc w osiągnięciu celu zapewnienia wysokiego poziomu kształcenia lekarzy weterynarii;

63. zdecydowanie popiera działania na rzecz zwiększenia zakresu szczepień (tak leczniczych jak i ochronnych), które powinny służyć skuteczniejszemu zapobieganiu i zwalczaniu chorób w ramach akcji ich eradykacji; zwraca przy tym uwagę, że dla wprowadzenia skutecznego systemu szczepień niezbędne jest zapewnienie gwarancji dochodu właścicielom szczepionych zwierząt, którzy mogą mieć problemy ze sprzedażą produktów pochodzących od szczepionych zwierząt oraz zapewnienie odpowiedniego wsparcia finansowego, zachęcającego do stosowania takiego systemu, a także zagwarantowanie, że produkty pochodzące od zaszczepionych zwierząt nie podlegają żadnym ograniczeniom; uważa, że niezbędne jest również wzmocnienie unijnych banków szczepionek; ponadto jest zdania, że konieczne jest zastosowanie wszelkich środków służących zmniejszeniu liczby zabijanych i usuwanych zdrowych zwierząt, takich jak testy dowodzące braku czynników chorobotwórczych, co umożliwi normalny ubój;

64. wspiera opracowanie strategii szczepień dla wszystkich możliwych gatunków zwierząt i chorób;

65. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stosowania środków zapewniających nieograniczony obrót produktami pochodzącymi od zwierząt szczepionych, ponieważ to brak tych środków hamował dotychczas w największym stopniu stosowanie szczepień jako narzędzia walki z rozprzestrzenianiem się zakaźnych chorób zwierzęcych; apeluje zatem, aby wśród tych środków znalazły się m.in. zakaz umieszczania na etykietach informacji, że produkt pochodzi od szczepionych zwierząt, o skuteczne strategie informowania społeczeństwa o bezpieczeństwie produktów pochodzących od zwierząt szczepionych oraz zawarcie przez rządy, organizacje rolników, organizacje konsumentów, podmioty działające w sektorze handlu i handlu detalicznego porozumień w sprawie swobodnego obrotu produktami pochodzącymi od zwierząt szczepionych;

66. uważa, że w ramach działań w czasie zagrożenia kryzysowego niezbędne jest wspieranie wiedzy specjalistycznej i zapewnienie narzędzi pozwalających na przeprowadzenie koniecznych operacji zabijania zwierząt w sposób humanitarny, oszczędzający zwierzętom zbędnych cierpień i respektujący fakt, że są one istotami żyjącymi i czującymi;

67. zwraca uwagę, że zagadnienia leków i szczepionek dla zwierząt stanowią część problematyki zdrowia zwierząt, a zatem wewnątrz Komisji konieczny jest nowy podział kompetencji w tym zakresie;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Filar 4 — Nauka, innowacje i badania

68. podkreśla, że badania naukowe są istotnym elementem systemu działań na rzecz zdrowia zwierząt, gdyż dzięki nim jest możliwy postęp w szczególności w zakresie monitorowania, rozpoznawania i zwalczania chorób zwierząt, analizy ryzyka, opracowywania szczepionek i testów i skutecznych sposobów leczenia, które muszą się opierać na podstawach naukowych; przypomina w tym kontekście swoją poprawkę do budżetu UE na rok 2008, zwiększając środki przeznaczone na rozwój szczepionek (znacznikowych) i testów; wzywa Komisję do skutecznego wykorzystania tych zwiększonych środków;
69. zwraca uwagę na konieczność pogłębionych badań naukowych, dotyczących wpływu stosowanych pasz na zdrowie zwierząt, a pośrednio też na zdrowie ludzi;
70. wyraża przekonanie, że prace badawcze w dziedzinie zdrowia i dobrostanu zwierząt, prowadzone w ramach siódmego programu ramowego badań, a także inne badania prowadzone na poziomie krajowym i europejskim, przyczynią się do większej skuteczności w zakresie zdrowia zwierząt;
71. wskazuje na potrzebę wzmocnienia sieci wspólnotowych i krajowych laboratoriów referencyjnych zajmujących się chorobami zwierząt oraz podkreślenia już istniejących sieci i podziela pogląd o konieczności stosowania ujednoliconego pod względem naukowym systemu testów „akceptowanych przez branżę”, tj. zatwierdzonych i przyjętych przez OIE i partnerów handlowych UE;
72. podkreśla znaczenie wymiany informacji naukowej w zakresie zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt, w tym wskazuje na potrzebę rozwoju platform informacyjnych ERA-NET i Europejskiej platformy technologicznej na rzecz zdrowia zwierząt na świecie; sugeruje, że konieczne jest lepsze informowanie o zaletach i wadach nowych i udoskonalanych metod diagnostycznych takich jak reakcja łańcuchowa polimerazy, jak również ich stosowanie dla dobra zwierząt i ludzi w celu zapewnienia ochrony zwierząt oraz ogólnoświatowego zaopatrzenia ludności w bezpieczną żywność, szczególnie w nowszych państwach członkowskich;
73. podkreśla znaczenie informowania konsumentów w celu zapewnienia zrozumienia sposobów rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych oraz ich ogromnych skutków, a jednocześnie ich wpływu na zaopatrzenie w bezpieczną żywność;
74. wyraża przekonanie, że klonowanie zwierząt dla celów gospodarczych powinno być zabronione;
75. wyraża troskę w związku z faktem, iż import z krajów trzecich, w których rolnicy nie muszą spełniać takich samych wymagań w zakresie zdrowia i warunków życia zwierząt, może podważać standardy europejskie; wzywa Komisję do zbadania sposobów zabezpieczenia się przed taką konkurencją ze strony państw trzecich, w tym do rozważenia środków przywozowych oraz poruszenia tego zagadnienia w debacie na odpowiednich forach WHO;
76. wyraża przekonanie, że opóźnienie w podjęciu działań, które gwarantowałyby, że wołowina importowana z Brazylii jest uzyskiwana wyłącznie z krów nienarażonych na ryzyko zachorowania na pryszczycę, może przyczynić się do zmniejszenia zaufania społeczeństwa do wspólnotowego systemu ochrony zdrowia zwierząt;
77. wzywa Komisję do zagwarantowania, że wynik negocjacji z WHO nie zmniejszy szans rolników europejskich na utrzymanie i poprawienie standardów zdrowia oraz warunków życia zwierząt; wyraża przekonanie, że możliwość nakładania tych samych wymagań na produkty importowane oraz europejskie jest głównym czynnikiem pozwalającym na zagwarantowanie wyważonego wyniku negocjacji;
78. zachęca Komisję do zapewnienia w wyniku negocjacji z WHO uznania jaja za produkt wrażliwy w celu ochrony postępu osiągniętego w sektorze rolnictwa w zakresie zdrowia i standardów życia zwierząt;
79. wyraża zaniepokojenie zwiększającą się liczbą dowodów potwierdzających zależność pomiędzy rosnącym międzynarodowym handlem żywym ptactwem i produktami drobiowymi oraz rozwojem i rozprzestrzenianiem się chorób takich jak ptasia grypa; wzywa Komisję do dokonania analizy tych dowodów i w razie konieczności przedstawienia propozycji polityki w tym zakresie;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

80. z zadowoleniem przyjmuje wyrażaną przez Komisję intencję przestrzegania zobowiązań WHO z zakresu środków sanitarnych oraz fitosanitarnych, wyraża jednak przekonanie, że nie powinno to wykluczać możliwości wprowadzenia środków, szczególnie na mocy umowy WTO o stosowaniu środków sanitarnych i fitosanitarnych, prowadzących do podwyższenia standardów w zakresie ochrony, jeżeli jest to naukowo uzasadnione; ponadto wyraża przekonanie, iż istotne jest zachęcanie do przyjęcia tych środków na poziomie międzynarodowym w celu zagwarantowania wyższych standardów;

81. wyraża przekonanie, że nowe umowy o wolnym handlu z Indiami, Koreą oraz krajami południowo-wschodniej Azji powinny zawierać przekrojowy rozdział dotyczący środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz warunków życia zwierząt;

82. wzywa Komisję do włączenia polityki w zakresie zdrowia i standardów życia zwierząt do wszelkich swoich programów rozwojowych, w celu osiągnięcia spójności z podejściem wewnętrznym oraz objęcia krajów partnerskich korzystnym oddziaływaniem tej polityki;

83. wzywa Komisję do zawarcia protokołów z zakresu środków weterynaryjnych z krajami będącymi potencjalnymi rynkami eksportowymi, takimi jak Chiny;

*
* *

84. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Strategia UE na trzecie posiedzenie stron Konwencji z Aarhus

P6_TA(2008)0236

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie strategii UE na trzecie posiedzenie stron Konwencji z Aarhus w Rydze (Łotwa)

(2009/C 279 E/21)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Konwencję z Aarhus z dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz nadchodzące trzecie posiedzenie stron (MOP-3), które odbędzie się w Rydze (Łotwa) w dniach 11-13 czerwca 2008 r.,

— uwzględniając pytanie ustne B6-0157/2008 zadane przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Konwencja z Aarhus weszła w życie dnia 30 października 2001 r.,

B. mając na uwadze, że w czerwcu 2008 r. przypada 10. rocznica Konwencji,

C. mając na uwadze, że Konwencja z Aarhus została ratyfikowana przez Wspólnotę Europejską dnia 17 lutego 2005 r. ⁽¹⁾ oraz że została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem jednego,

D. mając na uwadze, że obecnie Konwencja z Aarhus liczy 41 umawiających się stron,

---

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- E. mając na uwadze, że Parlament i Rada przyjęły już trzy instrumenty legislacyjne służące wdrożeniu Konwencji z Aarhus ⁽¹⁾ oraz mając na uwadze, że przyjęcie instrumentu legislacyjnego w zakresie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska wciąż jest blokowane przez Radę ⁽²⁾,
- F. mając na uwadze fakt, że Konwencja z Aarhus ma umożliwić organom publicznym i obywatelom branie odpowiedzialności indywidualnej i zbiorowej za ochronę i poprawę stanu środowiska w interesie i dla dobra obecnych oraz przyszłych pokoleń, a zatem promowanie zrównoważonego rozwoju,
- G. mając na uwadze, że Protokół w sprawie rejestrów uwalniania i transferu zanieczyszczeń ⁽³⁾ przyczynia się do zwiększenia odpowiedzialności przedsiębiorstw, ograniczania zanieczyszczenia i promowania zrównoważonego rozwoju,
1. nalega, by UE przyjęła wiodącą, przejrzystą i konstruktywną rolę w negocjacjach i aktywnie przyczyniła się do długoterminowego planu strategicznego Konwencji, w tym do wypracowania możliwie szerokiego zakresu zastosowania Konwencji, aby zrównoważony rozwój we wszystkich jego wymiarach podlegał tym samym zasadom przejrzystości, uczestnictwa i odpowiedzialności;
  2. wyraża przekonanie, że MOP-3 stworzy dobrą okazję zarówno do dokonania przeglądu postępów dokonanych do tej pory, jak i do zastanowienia się nad przyszłymi wyzwaniem; uważa, że kluczowym priorytetem na przyszłość powinno być rzeczywiste wdrożenie Konwencji;
  3. nalega, by Komisja i państwa członkowskie zagwarantowały, że decyzje podjęte na MOP-3 posłużą dalszemu wdrożeniu i rozwijaniu Konwencji oraz że powstaną synergie między Konwencją z Aarhus a odpowiednimi wielostronnymi porozumieniami dotyczącymi środowiska;
  4. nalega, by Komisja, a w szczególności państwa członkowskie dążyły do zagwarantowania, że:
    - długoterminowy plan strategiczny obejmie postanowienia mające na celu podniesienie świadomości społeczeństwa w kwestii jego praw i obowiązków wynikających z Konwencji z Aarhus;
    - MOP-3 sprecyzuje warunki wejścia w życie poprawki dotyczącej GMO przyjętej w 2005 r. ⁽⁴⁾ i wszystkich przyszłych poprawek do Konwencji w celu zapewnienia ich szybkiego wdrażania;
    - przyjęte zostaną przewidywalne, stabilne i odpowiednie porozumienia finansowe w odniesieniu do Konwencji;
    - w większym stopniu wdrożony zostanie mechanizm zgodności w oparciu o zdobyte doświadczenia;
    - kontynuowane będą prace nad dostępem do wymiaru sprawiedliwości poprzez zapewnienie, że władze publiczne na wszystkich szczeblach administracji są w pełni świadome swoich obowiązków wynikających z Konwencji z Aarhus oraz poprzez zachęcanie władz publicznych do zapewnienia personelu, środków finansowych i materiałów koniecznych do wypełnienia tych obowiązków;
    - strony przyjmą niezbędne środki prawne i budżetowe, by zagwarantować pełne wdrożenie trzeciego filaru Konwencji w celu zapewnienia skutecznych środków prawnych w zakresie dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz w celu zapewnienia, że dostęp do procedur jest uczciwy, sprawiedliwy, przeprowadzany bez zbędnej zwłoki i nie nadmiernie kosztowny;
    - zostanie ustanowiona grupa robocza, która oceni wdrożenie drugiego filaru Konwencji (udział społeczeństwa) i która w razie konieczności przedstawi propozycje dotyczące dalszej poprawy Konwencji,

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/4/WE w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26); dyrektywa 2003/35/WE przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17), rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (COM(2003)0624).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2006/61/WE z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Protokołu EKG-ONZ w sprawie rejestrów uwalniania i transferu zanieczyszczeń (Dz.U. L 32 z 4.2.2006, s. 54).

⁽⁴⁾ Poprawka wprowadzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej w drodze decyzji Rady 2006/957/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany do Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 46).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

5. nalega, by Komisja i państwa członkowskie ponownie podjęły prace legislacyjne mające na celu przyjęcie instrumentu legislacyjnego, który wdroży art. 9 Konwencji w Unii Europejskiej, ponieważ ten ostatni pozostający filar nie został jeszcze w pełni przeniesiony do prawa wspólnotowego; z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji zorganizowania w czerwcu 2008 r. konferencji w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w celu nadania dalszego impulsu pracom legislacyjnym we Wspólnocie;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia synergii i więzi z innymi odpowiednimi organizacjami i konwencjami międzynarodowymi, w szczególności Protokołem z Kartageny o bezpieczeństwie biologicznym; uważa jednak, że Konwencja z Aarhus jest właściwym forum do dyskusji nad poziomymi zasadami dostępu społeczeństwa do informacji, jego udziału i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska;
7. wzywa Komisję, aby dała władzom publicznym państw członkowskich dobry przykład rygorystycznym wdrożeniem Konwencji z Aarhus;
8. nalega, by kraje, które jeszcze tego nie uczyniły ratyfikowały Konwencję z Aarhus i Protokół w sprawie rejestrów uwalniania i transferu zanieczyszczeń oraz zachęcały inne kraje spoza Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych do przystąpienia do Konwencji;
9. wyraża przekonanie, że posłowie do Parlamentu Europejskiego, którzy wchodzi w skład delegacji WE mają do odegrania zasadniczą rolę i oczekuje w związku z tym, że będą oni mieli dostęp do posiedzeń koordynacyjnych UE bez prawa do zabierania głosu w Rydze;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz sekretariatowi Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych z prośbą o rozpowszechnienie go wśród stron umawiających się spoza UE.

Dalsze działania związane z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy

P6_TA(2008)0237

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy (2008/2048(INI))

(2009/C 279 E/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 177 Traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Wspólnotowy kodeks postępowania w sprawie podziału pracy w polityce rozwoju” (COM(2007)0072),
- uwzględniając rezolucję w sprawie pomocy UE na rzecz handlu z dnia 23 maja 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję „Szersza współpraca, lepsza współpraca: pakiet 2006 w sprawie skuteczności pomocy UE” z dnia 28 września 2006 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Udzielanie pomocy przez UE więcej, lepiej i szybciej” (COM(2006)0087),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Wzmocnienie oddziaływania europejskiego: wspólne ramy opracowywania krajowych dokumentów strategicznych i wspólnego wieloletniego programowania” (COM(2006)0088),

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 373.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Finansowanie na rzecz rozwoju i skuteczności pomocy — wyzwania w zakresie intensyfikacji pomocy UE 2006-2010” (COM(2006)0085),
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Przyspieszenie tempa realizacji Milenijnych Celów Rozwoju — finansowanie rozwoju i efektywność pomocy” (COM(2005)0133),
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju — Przyspieszanie postępu w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju” (COM(2005)0134),
  - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Konsensus z Monterrey w praktyce: wkład Unii Europejskiej” (COM(2004)0150),
  - uwzględniając Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” (konsensus europejski w sprawie rozwoju), podpisane w dniu 20 grudnia 2005 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając deklarację rzymską w sprawie harmonizacji przyjętą na forum wysokiego szczebla w sprawie harmonizacji w dniu 25 lutego 2003 r. w Rzymie oraz deklarację w sprawie skuteczności pomocy (deklarację paryską), przyjętą na forum wysokiego szczebla w sprawie harmonizacji i dostosowania na rzecz skuteczności pomocy w dniu 2 marca 2005 r. w Paryżu (paryskie forum wysokiego szczebla),
  - uwzględniając rezolucję A/RES/55/2 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w sprawie deklaracji milenijnej ONZ,
  - uwzględniając konsensus z Monterrey przyjęty podczas międzynarodowej konferencji ONZ w sprawie finansowania rozwoju w dniach 21-22 marca 2002 r.,
  - uwzględniając główne wnioski i zalecenia Komitetu ds. Pomocy na rzecz Rozwoju (DAC) Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w ramach wzajemnej oceny Wspólnoty Europejskiej w 2007 r.,
  - uwzględniając główne wnioski analizy zatytułowanej: „Jak skuteczna jest pomoc UE w terenie”, dokonanego w 2007 r. na zlecenie Komisji Rozwoju,
  - uwzględniając sprawozdanie w sprawie milenijnych celów rozwoju ONZ z 2007 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0171/2008),
- A. mając na uwadze, że obecne zainteresowanie skutecznością pomocy zaowocowało wnioskiem, iż pomoc na rzecz rozwoju jest niewystarczająco skuteczna z powodu niedostatecznej koordynacji między donatorami oraz z powodu istnienia zbyt dużej liczby projektów i programów opartych na różnych procedurach,
- B. mając na uwadze, że ta sytuacja niewystarczającej skuteczności powoduje słabe zaangażowanie, mniejszą skuteczność programów i obciążenie krajów rozwijających się wymaganiami donatorów, podział na tzw. „ulubieńców” donatorów i „osieroconych” przez donatorów oraz zaniebdywanie kluczowych sektorów, takich jak zdrowie, edukacja i programy wspierające równość płci,

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- C. mając na uwadze, że UE przekazuje ponad połowę całej pomocy publicznej na rzecz rozwoju (ODA) na świecie, że ma możliwość stać się najskuteczniejszym donatorem i że powinna w związku z tym pełnić rolę lidera na scenie międzynarodowej, aby wspierać reformy konieczne do zwiększenia skuteczności pomocy,
- D. mając na uwadze, że nadrzędnym celem pomocy UE na rzecz rozwoju jest likwidacja ubóstwa w warunkach nowej struktury pomocowej, mającej na celu realizację Milenijnych Celów Rozwoju (MCR),
- E. mając na uwadze, że rozwój gospodarczy, rozwój społeczny i ochrona środowiska naturalnego są wzajemnie od siebie zależne i idą w parze ze zrównoważonym rozwojem, w ramach którego wpisują się nasze wysiłki na rzecz poprawy jakości życia nas wszystkich, jak przewiduje ust. 36 deklaracji pekińskiej, przyjętej na czwartej światowej konferencji na temat kobiet w Pekinie w dniu 15 września 1995 r.,
- F. mając na uwadze, że ochrona środowiska naturalnego plasuje się wysoko w randze priorytetów UE, a w konsekwencji, że Komisja powinna uwzględnić ten cel we wszystkich rodzajach polityk, jakie prowadzi wobec krajów rozwijających się,
- G. mając na uwadze, że Komisja chce być pomysłodawcą programu skuteczności pomocy i w związku z tym ma dwa ściśle związane ze sobą cele: (i) realizację deklaracji paryskiej i poprawę jakości własnych programów pomocowych oraz (ii) wspieranie państw członkowskich w realizacji deklaracji paryskiej i poprawie skuteczności udzielanej przez nie pomocy,
- H. mając na uwadze, że ostatnie dane OECD wykazują, że ogólnie pomoc UE w 2007 r. znacznie się zmniejszyła,
- I. mając na uwadze, że zobowiązania UE dotyczące udzielania większej ilości lepszej pomocy powinny obejmować zwiększenie jej pomocy do 0,56 % ODA / dochodu narodowego brutto (DNB) do 2010 r., rozwój nowych, bardziej przewidywalnych i mniej niestabilnych mechanizmów pomocy oraz promowanie lepszej koordynacji i wzajemnego uzupełniania się dzięki dążeniu do wspólnego wieloletniego programowania opartego na planach i systemach krajów partnerskich, dalsze odchodzenie od pomocy wiązanej i ułatwianie pomocy oraz reformę pomocy technicznej w celu reagowania na priorytety krajowe, mając na uwadze, że pomiędzy 2006 r. i 2007 r. procent DNB UE przeznaczony na ODA zmniejszył się po raz pierwszy od 2000 r., spadając z 0,41 % do 0,38 %, i że UE powinna w związku z tym podwoić swe wysiłki, aby osiągnąć ustalony w zakresie MCR cel, aby w 2015 r. poświęcać 0,7 % dochodu narodowego brutto UE na ODA,
- J. mając na uwadze, że art. 180 Traktatu WE, wzmocniony przez art. 188 D dodany traktatem lizbońskim, wymaga, aby polityka Unii i polityka państw członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju uzupełniały się i wzmacniały wzajemnie, zobowiązując państwa członkowskie i Unię do dążenia do lepszej koordynacji między donatorami oraz lepszego podziału pracy, który przyczyni się do większej skuteczności pomocy;
- K. mając na uwadze, że istnieje ryzyko, iż ambitne cele konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, w tym pozostałe cele polityczne jak migracja i handel, mogą odwrócić uwagę od rozwoju i podważyć konsensus osiągnięty w sprawie międzynarodowego programu likwidacji ubóstwa wskutek braku spójności między różnymi strategiami politycznymi UE, i przypominając w tym względzie ust. 35 konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, zgodnie z którym „ważne jest, by polityki nie dotyczące wspierania rozwoju towarzyszyły staraniom krajów rozwijających się w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju”,
- L. mając na uwadze, że drenaż mózgow doprowadził do krytycznego niedoboru personelu medycznego oraz innych wykwalifikowanych pracowników w krajach rozwijających się, co z kolei często uniemożliwia niesienie pomocy w terenie,
- M. mając na uwadze, że system pomocy jest coraz bardziej złożony i charakteryzuje się niekontrolowanym rozwojem kanałów pomocy, rozbiciem przepływów pomocy, coraz częstszym rezerwowaniem środków pomocowych, a wschodzące gospodarki stają się coraz bardziej wpływowymi podmiotami we współpracy z krajami rozwijającymi się, co prowadzi do rozbicia pomocy i zązębiania się działalności donatorów na szczeblu globalnym, krajowym lub sektorowym,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- N. mając na uwadze, że w nadchodzących latach jednym z wyzwań instytucjonalnych będzie jak najlepszy sposób oswojenia 12 nowych członków UE z ich rolą wschodzących donatorów, ponieważ część z tych donatorów ma trudności z dostosowaniem się do standardowych wytycznych współpracy na rzecz rozwoju w systemie pomocy promowanym przez Komitet ds. Pomocy na rzecz Rozwoju OECD,
- O. mając na uwadze, że ta sytuacja może stanowić przeszkodę w skutecznym udzielaniu pomocy,
- P. mając na uwadze, że obecny system przyznawania pomocy zbyt często nie spełnia oczekiwań, ponieważ przydział pomocy dla wielu biednych krajów i na rozwiązywanie ważnych problemów, takich jak zdrowie, edukacja, spójność społeczna i równość płci, jest niewielki,
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z wyżej wspomnianym kodeksem postępowania w sprawie podziału pracy w polityce rozwoju UE jest zobowiązana do uporania się z problemem krajów i sektorów „osieroconych” lub zaniedbanych, począwszy od rozważenia przydziału pomocy dla krajów niestabilnych,
- R. mając na uwadze, że Parlament, przy pomocy mechanizmu kontroli instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI), ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 ⁽¹⁾ (rozporządzenie DCI), oraz poszczególne państwa członkowskie wyraziły zaniepokojenie, że zasadniczy cel polegający na likwidacji ubóstwa nie zawsze znajduje odzwierciedlenie w pomocy udzielanej w terenie,
- S. mając na uwadze, że duża liczba analiz wykazała, iż skuteczne rozliczanie wykorzystania pomocy przy udziale obywateli stanowi jeden z głównych wskaźników skuteczności pomocy, ale pomoc nadal cierpi z powodu braku przejrzystości i otwartości, mając na uwadze, że ten brak przejrzystości utrudnia dostęp do informacji rządów, władzom lokalnym i społeczeństwu obywatelskiemu w krajach będących beneficjentami i stanowi w ten sposób poważną przeszkodę dla lepszego dostosowania pomocy,
- T. mając na uwadze, że środki pomocowe są często wydatkowane zgodnie z własnymi priorytetami i harmonogramami donatorów, bez podejmowania wystarczających starań w celu respektowania i stosowania się do krajowych priorytetów w dziedzinie planowania i rozwoju lub ram czasowych krajowego budżetowania, co bardzo utrudnia odbiorcom przygotowanie skutecznego budżetu lub planowanie z wyprzedzeniem oraz utrudnia parlamentom, społeczeństwu obywatelskiemu i pozostałym podmiotom monitorowanie przepływów i skuteczność pomocy,
- U. mając na uwadze, że wykorzystanie systemów krajowych stanowi kluczowy element skuteczności pomocy i jest uważane za ważny czynnik zwiększenia zaangażowania krajów partnerskich w planowanie i realizację polityki; mając w związku z tym na uwadze, że wykorzystanie systemów krajowych ma umocnić krajowe strategie rozwoju i podstawy ich wdrażania przez kraje partnerskie,
- V. mając na uwadze, że zgodnie z niedawną analizą monitorowania deklaracji paryskiej przez OECD brak pomocy technicznej odpowiadającej zapotrzebowaniu stanowi ważny problem dla rządów krajów rozwijających się, ponieważ duża część pomocy technicznej jest nadal wiązana i nadmiernie kosztowna, a często jest nieskuteczna, jeśli chodzi o budowanie lokalnych zdolności określonych w art. 31 rozporządzenia DCI,
- W. mając na uwadze, że parlamenty krajowe odgrywają zasadniczą rolę w podnoszeniu świadomości i domaganiu się reformy struktury pomocy, tj. poprzez debatę i zatwierdzanie ram rozwoju i budżetu, przydział środków na sektory związane z ubóstwem, propagowanie podziału pracy oraz rozliczanie rządów z realizacji deklaracji paryskiej,
- X. mając na uwadze, że władze lokalne są głównym podmiotem polityki w zakresie rozwoju, którego nie da się pominąć, ponieważ ich wiedza specjalistyczna i znajomość potrzeb lokalnych umożliwiają im zaspokajanie na co dzień oczekiwań społeczeństwa i wypełnienie luki, która oddziela społeczeństwo od państwa,
- Y. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie pełni zasadniczą rolę, zarówno jako partner dialogu politycznego na temat skuteczności pomocy oraz ustalania priorytetów, jak i „stróż” w zakresie monitorowania wydatków rządowych,

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- Z. mając na uwadze, że instrument współpracy na rzecz rozwoju przewiduje, że co najwyżej 15 % tematycznej linii kredytowej przyznanej na rzecz podmiotów niepaństwowych i władz lokalnych zostanie przypisanych tym władzom, i że tej pozytywnej zmianie, zmierzającej do poprawy skuteczności pomocy, powinno towarzyszyć odwoływanie się w większym stopniu przez państwa członkowskie do zdecentralizowanej współpracy,
- AA. mając na uwadze, że UE musi zadbać, aby program skuteczności pomocy ustalony na trzecim forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, które odbędzie się w Akrze we wrześniu 2008 r., koncentrował się na zmniejszeniu ubóstwa, a w długofalowej perspektywie — na jego likwidacji,
- AB. mając na uwadze, że zarówno poprawa jakości, jak i wzrost ilości pomocy są bardzo istotne dla osiągnięcia MCR oraz że skuteczność pomocy nie może być pretekstem do niewywiązywania się z zobowiązań, jakie państwa członkowskie podjęły zgodnie z ustaleniami porozumienia z Monterrey w 2002 r.,
- AC. mając na uwadze, że w konsensusie europejskim w sprawie rozwoju uznano równość płci jako cel sam w sobie i zobowiązano UE do wzmocnienia jej podejścia do równości płci we wszystkich dziedzinach współpracy w zakresie rozwoju w UE oraz mając na uwadze, że komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie równości płci i równouprawnienia w kontekście współpracy na rzecz rozwoju (COM(2007)0100) zobowiązuje donatorów UE do zapewnienia skutecznego wdrożenia strategii i praktyk, tak by kobiety faktycznie odczuły ich pozytywne skutki,
- AD. mając na uwadze, że wprowadzenie pokoju na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i światowym jest możliwe i nierozdzielnie związane ze wspieraniem pozycji kobiet, ponieważ są one zasadniczym motorem nie tylko życia rodzinnego i kształcenia dzieci, ale także inicjatyw publicznych, rozwiązywania sporów i wspierania trwałego pokoju na wszystkich szczeblach, jak wskazuje ust. 18 ww. deklaracji pekińskiej,
1. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspólnego podejmowania wszelkich starań w celu zapewnienia UE przemawiania jednym głosem, do dostosowywania udzielania pomocy do priorytetów krajów partnerskich oraz do zadbania o lepszą harmonizację, przejrzystość, przewidywalność i zbiorową skuteczność ich działań;
  2. podkreśla, że Komisja będzie musiała utrzymywać integralność programu rozwoju oraz wyraźnie skoncentrować wysiłki na ostatecznym celu likwidacji ubóstwa i kłaść nacisk na skuteczne wdrażanie priorytetowych polityk, zwracając dużą uwagę na wyniki;
  3. podkreśla, że wzrost cen surowców odegrał decydującą rolę w wywołaniu obecnego światowego kryzysu żywniowego, kryzysu, który grozi zredukowaniem do zera wszelkich wysiłków już podjętych w celu poprawy skuteczności pomocy, i zwraca się do Komisji i każdego z państw członkowskich, aby wspierały każdy środek, który może przyczynić się do stabilizacji cen surowców we wszystkich krajach rozwijających się;
  4. wzywa Komisję, aby pomogła włączyć nowych członków w coraz lepiej koordynowane, międzynarodowe podejścia do polityki na rzecz rozwoju i udzielania pomocy przy pomocy odpowiednich mechanizmów, aby współpracowała z nowymi państwami członkowskimi w celu ustalenia, w jaki sposób spełnią one dodatkowe cele UE dotyczące skuteczności pomocy uzgodnione na forum wysokiego szczebla w Paryżu w 2005 r., oraz wzywa Komisję do poszukiwania drogi w kierunku ewentualnych wspólnie programowanych okresów; przypomina w tym względzie, że nowe państwa członkowskie zobowiązały się do osiągnięcia w zakresie ODA celu wynoszącego 0,17 % produktu narodowego brutto do 2010 r. i 0,33 % do 2015 r., gdyż ich przyszły wkład powinien wzmocnić rolę UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju;
  5. przyznaje, że demokratyczne zaangażowanie i nadzór parlamentarny w krajach rozwijających się odgrywają zasadniczą rolę w zapewnieniu skuteczności pomocy, że istnieje potrzeba dostarczenia przez UE parlamentom krajów rozwijających się środków i wsparcia w zakresie rozwoju zdolności w celu zapewnienia im wystarczającej zdolności do zaangażowania się w kontrolę i nadzór nad ich budżetami rządowymi oraz że lepsze informowanie Parlamentu Europejskiego, społeczeństwa obywatelskiego i państw członkowskich o wynikach może pomóc w budowaniu zaufania do programów wspólnotowych, zwiększyć odpowiedzialność i umożliwić bardziej strategiczne formy nadzoru; wzywa w związku z tym Komisję do zaproponowania nowego wskaźnika dla celów monitorowania sprawowanej przez Parlament kontroli;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspólnego zdefiniowania wskaźników wyników, dostosowanych do wskaźników MCR, w szczególności w odniesieniu do pomocy budżetowej, tak aby parlamenty krajowe, władze lokalne oraz lokalne społeczeństwo obywatelskie i Parlament Europejski mogły przedstawić rezultaty wkładu UE;
7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że polityka UE oraz struktura pomocy będą wspierały przyjętą w deklaracji paryskiej zasadę zarządzania wynikami, w szczególności w celu osiągnięcia rezultatów w zakresie MCR, których osiągnięcie zgodnie ze sprawozdaniem w sprawie milenijnych celów rozwoju ONZ z 2007 r. jest najmniej prawdopodobne, takich jak piąte MCR;
8. wzywa Komisję do opracowania matrycy wszystkich instrumentów finansowych, jakie przeznaczyła na prawidłowe zarządzanie, zarówno w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), DCI i strategii UE-Afryka lub środków pieniężnych przyznanych rządowi afrykańskiemu z tytułu prawidłowego zarządzania, w celu zweryfikowania spójności polityki i prawidłowego zarządzania tymi funduszami;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia stworzenia i stosowania innowacyjnych mechanizmów finansowania mających na celu znaczne przyczynienie się do spełnienia MCR w przewidzianych terminach; podkreśla, że te dodatkowe środki nie mogą zastąpić zobowiązań już podjętych w ramach ODA;
10. popiera wybór Komisji, aby w coraz większym stopniu wykorzystywać wsparcie budżetowe, ale jednocześnie zachęca Komisję do dalszego zbadania wyzwań w zakresie sposobu udzielania pomocy;
11. wzywa państwa członkowskie i ich parlamenty narodowe do wspierania podziału programu pracy, w szczególności zgodnie z postanowieniami wyżej wymienionego kodeksu postępowania w sprawie podziału pracy polityce rozwoju, oraz do opracowywania możliwych do realizacji planów w zakresie sposobu ich wdrażania, by poprawić europejskie wysiłki w zakresie pomocy, jednocześnie gwarantując, że harmonogramem tym będą kierowały kraje partnerskie, a nie sami donatorzy;
12. podkreśla, że podziałem pracy należy kierować na szczeblu krajowym, w oparciu o zasady deklaracji paryskiej i podział ten powinien być skoncentrowany na wynikach oraz prowadzić do efektywnego finansowania wszystkich sektorów w każdym kraju partnerskim;
13. popiera rewizję i rozszerzenie inicjatywy atlasu donorów celem promowania spójniejszego dialogu politycznego między donatorami z krajów europejskich;
14. przypomina, że korupcja sprzeniewierza fundusze przeznaczone na rozwój i dlatego jest poważną przeszkodą dla poprawy skuteczności pomocy; wzywa Komisję do poprawy nadzoru przydziału pomocy na rzecz rozwoju i do zachęcania beneficjentów pomocy do ratyfikacji i ścisłego stosowania porozumień międzynarodowych i regionalnych obowiązujących w tej dziedzinie;
15. wzywa Komisję do zapewnienia wzajemnej rozliczalności oraz przejrzystości krajowych systemów zarządzania finansami publicznymi tam, gdzie można mieć pewność, że pomoc zostanie wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem, w celu ułatwienia nadzoru i zmniejszenia ubóstwa;
16. wzywa Komisję i Radę do podjęcia konkretnych środków mających na celu walkę z korupcją, między innymi wspierając inicjatywy społeczeństwa obywatelskiego zmierzające do zapewnienia przejrzystości w zakresie wykorzystania pomocy dostarczanej przez UE i zachęcając wszystkie państwa członkowskie i państwa partnerskie do ratyfikowania Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji z 2003 r.;
17. popiera rolę odgrywaną przez Komisję w celu skoordynowania współpracy na rzecz rozwoju między państwami członkowskimi w centrali i w terenie oraz podkreśla wartość dodaną wniesioną przez Komisję w zakresie odgrywania wiodącej roli w dialogu politycznym pomiędzy UE a krajem partnerskim, w oparciu o wspólne wartości UE, takie jak popieranie praw człowieka i równości płci;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

18. wzywa Komisję do kontynuowania upraszczania procedur, m.in. procesu udzielania pomocy, do dalszej decentralizacji odpowiedzialności i do zapewnienia delegacjom wystarczających zdolności (w dziedzinie personelu i kwalifikacji) w zakresie kontrolowania i wywierania wpływu, w razie konieczności, na kształt i procedurę zatwierdzania tematycznych i regionalnych linii budżetowych do wypełniania obowiązków; podkreśla znaczenie zapewnienia przyszłej Europejskiej Służbie Działania Zewnętrznych wystarczających zdolności ukierunkowanych na rozwój;

19. wzywa także Komisję do zachęcania do stałego kontaktu i współpracy pomiędzy jej delegacjami i społeczeństwem obywatelskim, a także władzami lokalnymi, w celu uwzględnienia w większym stopniu potrzeb i priorytetów krajów partnerskich oraz promowania w ten sposób lepszego dostosowania pomocy, co stanowi główny cel deklaracji paryskiej;

20. podkreśla potrzebę ulepszenia wytycznych i metodologii monitorowania realizacji deklaracji paryskiej w celu poprawy zbiorowego zrozumienia programu ustalonego na paryskim forum wysokiego szczebla i zapewnienia spójnego gromadzenia informacji na temat wskaźników w najważniejszych krajach otrzymujących pomoc; podkreśla konieczność zagwarantowania, że kraje będące donatorami będą wypełniały swe obietnice w zakresie pomocy i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia lepszego dostępu do ich odpowiednich danych w celu ułatwienia większej przejrzystości i wzajemnej rozliczalności w zakresie sprawozdawczości dotyczącej pomocy; w konsekwencji podkreśla potrzebę wprowadzenia stosownych wskaźników oceny pośredniej, której wyniki pozwalają na ponowne dostosowanie lub intensyfikację działań koniecznych do osiągnięcia celów określonych na 2010 r.;

21. podkreśla potrzebę opracowania średniookresowego planu monitorowania w celu analizowania postępu i promowania ukierunkowanych na działanie kroków mających zachęcić do korzystania z monitorowania na szczeblu krajowym, umożliwić synergię między krajowymi i międzynarodowymi działaniami w dziedzinie monitorowania oraz ograniczyć potencjalne powielanie działań związanych z monitorowaniem realizacji zobowiązań UE wynikających z deklaracji paryskiej;

22. wzywa Komisję do zapewnienia większej jasności definicji odnoszących się do alokacji sektorowych ODA), aby poprawić spójność wyników i zmniejszyć koszty transakcji związane z zarządzaniem danymi Komisji i państw członkowskich na szczeblu krajowym; wzywa Komisję, aby zagwarantowała, że nie dojdzie do poszerzenia definicji ODA w celu włączenia pozycji niestanowiących pomocy, takich jak wydatki na cele wojskowe;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie, zgodnie ze zobowiązaniem podjętym podczas szczytu światowego na rzecz rozwoju socjalnego w Kopenhadze w dniach 5-12 marca 1995 r., do dostosowania się do żądania organizacji społeczeństwa obywatelskiego, aby co najmniej 20 % pomocy na rzecz rozwoju było poświęcane na poprawę podstawowych usług publicznych, takich jak edukacja, zdrowie, dostęp do wody i infrastruktury sanitarnej;

24. zachęca członków DAC OECD, który posiada uprawnienia w tym zakresie, do opracowania jak najszybciej definicji współpracy na rzecz rozwoju, która mogłaby definitywnie położyć kres nadużywaniu pomocy z korzyścią dla celów niemających nic wspólnego z rozwojem, gdyż nadużycia te stały się możliwe tylko dzięki bardzo szerokiej obecnej oficjalnej definicji pomocy na rzecz rozwoju;

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby całkowicie odeszły od wiązania pomocy, w szczególności pomocy technicznej, pomocy w zakresie żywności i transportu żywności, zgodnie z zaleceniem DAC OECD z 2001 r. dotyczącym krajów uprawnionych w ramach EFR i zgodnie z art. 31 rozporządzenia DCI;

26. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stopniowego zaprzestania wykorzystywania uwarunkowań nakierowanych na politykę, zwłaszcza uwarunkowań polityki gospodarczej, do wspierania wzajemnego zrozumienia w sprawach priorytetowych i do wykorzystania swych wpływów, aby przekonać Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy do podjęcia działań w kierunku takiego samego przejścia; wzywa w szczególności do tego, aby ze strategii „Pomoc na rzecz handlu” korzystały wszystkie kraje rozwijające się, a nie tylko kraje, które zgodziły się na większą liberalizację swoich rynków, zwłaszcza w kontekście umów o partnerstwie gospodarczym;

27. podkreśla konieczność upublicznienia przez międzynarodowe instytucje finansowe i kraje będące donatorami warunków przyznawania pomocy na rzecz rozwoju, aby umożliwić sprawowanie prawdziwie demokratycznej kontroli przez parlamenty, władze lokalne i podmioty społeczeństwa obywatelskiego;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

28. podkreśla potrzebę wypłaty pomocy zgodnie z priorytetami i harmonogramami partnerów oraz zgodnie z krajowymi priorytetami w dziedzinie planowania i rozwoju lub krajowym terminem budżetowania;
29. podkreśla, że lepsza koordynacja między Komisją i państwami członkowskimi powinna opanować problem krajów i sektorów pozbawionych pomocy, i w związku z tym podkreśla znaczenie zaktualizowanego i udoskonalonego atlasu donatorów;
30. podkreśla potrzebę zwiększenia postępu w zakresie osiągania celów MCR dotyczących zdrowia, szczególnie w odniesieniu do niestabilnych sytuacji oraz potrzebę koordynowania prac przez dyrekcje generalne Komisji „ECHO” „Rozwój” poprzez etap pomocy humanitarnej, etap przejściowy i etap rozwoju (łączenie pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju), jak stwierdzono na przykład w konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej ⁽¹⁾;
31. podkreśla potrzebę zintensyfikowania konsultacji Komisji z partnerami ze strony społeczeństwa obywatelskiego w centrali i w terenie, dzięki lepszej organizacji spotkań w sprawie polityki, strategicznego programowania i problematyki skuteczności pomocy, wraz z wymogami dotyczącymi procedur przetargowych, procedur wypłacania pomocy, kontroli finansowej projektów, monitoringu i oceny procesów; wzywa donatorów i partnerów rządowych do zapewnienia pełnego i znaczącego udziału społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych w planowaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie budżetów i programów rozwojowych oraz do wsparcia warunków, które są konieczne do pełnienia ich ról;
32. podkreśla, że włączanie kobiet i ruchów kobiecych w opracowywanie i realizowanie polityki i programów, wdrażanie, monitoring i ocenę powinno być postrzegane jako integralna część zapewnienia rzeczywistego zaangażowania, z uwagi na nieproporcjonalny wpływ ubóstwa na kobiety;
33. podkreśla potrzebę zaangażowania władz lokalnych państw członkowskich i partnerów UE w procesie realizacji celów deklaracji paryskiej, a zwłaszcza we wszystkie etapy opracowywania, wdrażania i oceny polityki rozwoju;
34. przypomina, że członkowie diaspor mogą odgrywać decydującą rolę w poprawie skuteczności pomocy europejskiej i związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do ich większego zaangażowania w opracowywanie i wdrożenie europejskich programów na rzecz rozwoju; podkreśla ponadto, że zaangażowanie obcokrajowców lub osób pochodzenia zagranicznego w partnerstwo pomiędzy UE a ich krajami pochodzenia stanowi znaczącą siłę integracji;
35. uważa, że coraz większa przejrzystość informacji o przepływie pomocy stanowi kluczowy cel dla poprawy skutecznego wykorzystania pomocy i wzajemnej rozliczalności, zapewniający dostarczanie opinii publicznej we właściwym czasie informacji dotyczących wszystkich rodzajów pomocy przyznanej, przydzielonej i wypłaconej, w tym publikowania harmonogramów działań dotyczących poszczególnych krajów, w odniesieniu do zobowiązań w zakresie pomocy i wydatków; uważa, że ujawnianie przez państwa członkowskie i partnerów wszystkich dokumentów związanych z planowaniem, wykonaniem i oceną strategii i projektów pomocowych powinno być automatyczne, aktywne i następować w odpowiednim czasie; ujawnianie to powinno obejmować publikowanie informacji, które umożliwiają udział opinii publicznej w podejmowaniu decyzji, w językach i w formach odpowiednich dla danych zainteresowanych stron;
36. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokonania postępu w tej dziedzinie poprzez wspieranie utworzenia standardów rachunkowości w zakresie wymogów ujawniania pomocy zewnętrznej oraz poprzez współpracę z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, parlamentami krajowymi, władzami lokalnymi i organizacjami na rzecz ustanowienia dobrej praktyki w dziedzinie rejestrowania przepływów pomocy w budżetach krajowych;
37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostosowania pomocy do systemów krajowych poprzez wykorzystanie ogólnego i sektorowego wsparcia budżetowego, które musi być oparte na solidnym planie zmniejszenia ubóstwa, który wzmacnia krajową wzajemną rozliczalność i który musi być powiązany ze wspólnym zobowiązaniem do zmniejszenia ubóstwa i osiągnięcia MCR, do przestrzegania praw człowieka oraz wzmocnienia i poprawy monitoringu, zarządzania finansowego i rozliczalności;

⁽¹⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskim i Komisji Europejskiej „Konsensus Europejski” w sprawie pomocy humanitarnej podpisane dnia 18 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

38. podkreśla potrzebę rosnącego i przewidywalnego finansowania ze strony Komisji i państw członkowskich w postaci wieloletnich (3-letnich lub dłuższych) zobowiązań pomocowych, opartych na zrozumiałych i przejrzystych kryteriach, wynikach w zakresie likwidacji ubóstwa, w tym specjalnych wynikach sektorowych, uzgodnionych z krajami partnerskimi, które zostaną zrealizowane w terminie i w przejrzysty sposób, tak żeby umożliwić inwestycje w tworzenie zasobów ludzkich, tak istotnych dla poprawy skuteczności pomocy; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę kontraktowania MCR mającą na celu zapewnienie bardziej przewidywalnej formy długookresowego wsparcia budżetowego; nalega jednakże na to, aby obejmowała ona silne zobowiązanie do osiągnięcia MCR przez kraje partnerskie i na konieczność stałego monitorowania, kładącego nacisk na wyniki; z zadowoleniem przyjmuje umowę dotyczącą MCR jako jeden z możliwych sposobów zwiększenia przewidywalności pomocy;

39. zauważa, że w większości krajów rozwijających się większość MCR nie zostanie osiągnięta do 2015 r.; wzywa państwa członkowskie do przygotowania rocznych harmonogramów prac w celu spełnienia obietnic, jakie złożyły;

40. uznaje, że ustalanie celów jest istotne, aby stopniowo doprowadzić do sytuacji, w której pomoc techniczna w 100 % będzie odpowiadać zapotrzebowaniu i będzie dostosowana do strategii krajowych partnerów;

41. podkreśla, że pomoc techniczna, opracowana w oparciu o potrzeby wyrażone przez kraje będące beneficjentami i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a nie w oparciu o priorytety krajów będących donatorami, powinna umożliwić wzmocnienie jednocześnie zdolności partnerów UE jak i dostosowania na szczeblu lokalnym;

42. zauważa, że reforma pomocy jest tylko jednym z kroków, jakie UE musi podjąć równoległe z zapewnieniem, by jej polityka handlowa, bezpieczeństwa, migracji, rolna, rybołówstwa, energii, środowiska, zmian klimatycznych oraz pozostałe polityki były spójne z celami rozwoju dla dobra krajów rozwijających się, oraz z promowaniem uczciwego międzynarodowego systemu finansów i handlu sprzyjającego rozwojowi; przypomina w tym względzie ust. 35 konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, zgodnie z którym „ważne jest, by polityki nie dotyczące wspierania rozwoju towarzyszyły staraniom krajów rozwijających się w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju”;

43. przypomina zobowiązanie podjęte przez kraje będące sygnatariuszami deklaracji paryskiej, aby przeprowadzić strategiczne oceny środowiskowe na szczeblach sektorowym i krajowym; zwraca się w związku z tym do Komisji, aby dostosowała się to tego celu, by dokonać oceny efektów jej polityki, zwłaszcza w zakresie zmian klimatycznych, pustynnienia i zróżnicowania biologicznego w krajach rozwijających się;

44. podkreśla, że pracy w zakresie skuteczności pomocy powinno towarzyszyć lepsze informowanie obywateli krajów będących donatorami o celach, sposobach wdrażania i adresatach pomocy na rzecz rozwoju;

45. przypomina, że w konsensusie europejskim w sprawie rozwoju uznano równość płci jako cel sam w sobie i w związku z tym obszar ten powinien być kluczową kwestią w zakresie dyskusji na temat skuteczności pomocy;

46. przyznaje, że programy dotyczące ilości i jakości pomocy są ze sobą nierozdzielnie związane i że aby cele pomocy zostały osiągnięte, musi istnieć stałe zobowiązanie do realizacji celów ilościowych uzgodnionych przez wszystkie państwa członkowskie UE; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do ponownego potwierdzenia ich zobowiązań do osiągnięcia wspólnego celu dla ODA, wynoszącego 0,56 % dochodu narodowego brutto w 2010 r. i 0,7 % w 2015 r., aby zwiększyć pomoc i ustalić wieloletnie ambitne harmonogramy prac mające na celu mierzenie stopniowego zwiększenia budżetów pomocowych;

47. podkreśla znaczenie szerokiego uwzględnienia kwestii płci na każdym etapie programowania, wdrażania, monitorowania i oceny;

48. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi ds. Pomocy na rzecz Rozwoju OECD oraz parlamentom krajowym państw członkowskich.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Sudan

P6_TA(2008)0238

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie Sudanu i Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK)

(2009/C 279 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu,
  - uwzględniając statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) oraz jego wejście w życie dnia 1 lipca 2002 r.,
  - uwzględniając przyjęcie przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 1593 w dniu 31 marca 2005 r.,
  - uwzględniając konkluzje Rady dotyczące Sudanu/Czadu z dnia 11 grudnia 2007 r. i 30 stycznia 2008 r.,
  - uwzględniając złożone w imieniu Unii Europejskiej oświadczenie prezydencji z dnia 31 marca 2008 r. dotyczące rocznicy skierowania sprawy sytuacji w Darfurze/Sudanie do MTK,
  - uwzględniając przyznanie Nagrody im. Sacharowa 2007 Salihowi Mahmoudowi Osmanowi, sudańskiemu prawnikowi zajmującemu się prawami człowieka i pracującemu w Darfurze, za jego wysiłki na rzecz uzyskania sprawiedliwości dla ofiar wojny domowej w Darfurze,
  - uwzględniając kampanię pod hasłem „Sprawiedliwość dla Darfuru” zainicjowaną przez dużą grupę organizacji pozarządowych w celu wywarcia nacisku na Sudan, aby podjął współpracę z MTK i wykonał nakazy aresztowania Trybunału,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że pod względem bezpieczeństwa sytuacja w Darfurze nadal jest skrajnie nieprzewidywalna i że doszło do poważnych starć między grupami rebeliantów a siłami rządowymi, mających negatywny wpływ na operacje humanitarne,
- B. głęboko wstrząśnięty cierpieniami setek tysięcy kobiet, mężczyzn i dzieci bitych, mordowanych, gwałconych, przesiedlonych lub dotkniętych w inny sposób skutkami konfliktu w Darfurze i odnotowując, że od 2003 r. sytuacja ulega ciągle pogorszeniu i nadal dochodzi do masowych ataków powietrznych na ludność cywilną,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z zasadą „obowiązku ochrony” ONZ, jeżeli władze krajowe w oczywisty sposób nie są w stanie chronić ludności, inni mają obowiązek zagwarantowania potrzebnej ochrony,
- D. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ przekazała sprawę sytuacji w Darfurze do MTK w marcu 2005 r., czego następstwem było wszczęcie dochodzenia,
- E. mając na uwadze, że Sudan podpisał statut rzymski, który ustanowił MTK w 2002 r., lecz go nie ratyfikował,
- F. mając na uwadze, że jako członek Narodów Zjednoczonych rząd Sudanu ma obowiązek współpracy z MTK na mocy rezolucji nr 1593 (2005) przyjętej przez Radę Bezpieczeństwa zgodnie z jej kompetencjami w ramach rozdziału VII,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- G. głęboko zaniepokojony faktem, że od wydania nakazów aresztowania rząd Sudanu systematycznie odmawiał współpracy z MTK i wielokrotnie lekceważył Trybunał oraz wspólnotę międzynarodową,
- H. mając na uwadze, że w kwietniu 2007 r. MTK wydał dwa nakazy aresztowania — byłego ministra spraw wewnętrznych Sudanu Ahmada Haruna i byłego przywódcy bojówek džandżawid Ali Muhammada Abd-Al-Rahmana znanego również jako Ali Kushayb — wysuwając przeciwko nim 51 zarzutów domniemych zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości,
- I. mając na uwadze, że Ahmad Harun jest obecnie ministrem spraw humanitarnych odpowiedzialnym za dobro ofiar jego domniemych zbrodni, a także za kontakty z międzynarodowymi siłami pokojowymi — misją ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze (UNAMID); mając również na uwadze, że Haruna mianowano szefem rządowego komitetu rozpatrującego skargi w zakresie praw człowieka; ponadto mając na uwadze, że Ali Kushayb, który w momencie wydania nakazów przebywał w areszcie sudańskim pod innymi zarzutami, został zwolniony z więzienia w październiku 2007 r., mimo że był poszukiwany przez MTK,
- J. mając na uwadze, że w czerwcu 2007 r. i ponownie w grudniu 2007 r. prokuratura powiadomiła Radę Bezpieczeństwa ONZ o braku woli współpracy rządu sudańskiego z MTK i odnotowała, że nie podjęto żadnych kroków w celu aresztowania i wydania Ahmada Haruna i Ali Kushayba,
- K. mając na uwadze, że w dniu 5 czerwca 2008 r. główny prokurator MTK Luis Moreno Ocampo po raz siódmy przedstawi Radzie Bezpieczeństwa ONZ sprawozdanie na temat postępów swojego dochodzenia w Darfurze oraz na temat współpracy z władzami sudańskimi,
- L. wyrażając gotowość do wsparcia MTK w tym decydującym momencie jego pracy i pełne przekonanie, że położenie kresu bezkarności osób, które zaplanowały i ponoszą odpowiedzialność za przerażające zbrodnie popełnione w Darfurze, jest zasadniczym elementem rozwiązania konfliktu w tym regionie,
- M. mając na uwadze, że w dniach 10 i 11 maja 2008 r. rebelianci z Ruchu Sprawiedliwości i Równości (JEM) przypuścili atak na położony niedaleko Chartumu Omdurman, którego skutkiem była śmierć co najmniej 200 osób,
- N. mając na uwadze, że 20 maja 2008 r., po pierwszej fali starć tydzień wcześniej, doszło do ciężkich walk w Abyei — bogatym w ropę mieście, do którego prawo rości sobie zarówno Północ jak i Południe — między armią sudańską a Ludową Armią Wyzwolenia Sudanu (SPLA), których bilans to według ONZ 30 do 50 tys. osób wewnętrznie przesiedlonych oraz nieokreślona dotychczas liczba ofiar,
- O. mając na uwadze, że w dniu 4 maja 2008 r. samoloty armii sudańskiej zbombardowały cele cywilne w północnym Darfurze, czego skutkiem była śmierć 12 cywilów,
- P. mając na uwadze, że według ostatnich szacunków ONZ bilans konfliktu w Sudanie to około 300 tys. ofiar śmiertelnych oraz 2,5 mln osób przesiedlonych wewnętrznie i uchodźców, a także mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Darfurze stale się pogarsza,
- Q. mając na uwadze, że UNAMID w Darfurze nadal dysponuje zaledwie 7,5 tys. żołnierzy i mniej niż 2 tys. policjantów wobec uzgodnionych 26 tys.,
1. zdecydowanie potępia fakt, że Sudan nadal nie podjął współpracy z MTK, nie aresztował Ahmada Haruna i Ali Kushayba i nie przekazał ich MTK, a także nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa humanitarnego, lekceważąc tym samym rażąco setki tysięcy ofiar i ich rodzin oraz miliony osób, które musiały opuścić swoje domy od chwili rozpoczęcia konfliktu;
  2. wzywa rząd Sudanu do ratyfikowania statutu MTK, stosowania się do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593 (2005) oraz bezwarunkowej współpracy z MTK, a także do zagwarantowania wnikliwego i skutecznego dochodzenia i ukarania osób odpowiedzialnych za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione w Darfurze;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

3. wzywa władze w Chartumie do niezwłocznego aresztowania i przekazania Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu dwóch podejrzanych w celu natychmiastowego położenia kresu bezkarności w Darfurze i do współpracy przy przyszłych dochodzeniach MTK;
4. wzywa Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, która spotka się w dniach 16 i 17 czerwca 2008 r., oraz Radę Europejską, której szczyt odbędzie się w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r., do omówienia sprawozdania prokuratora MTK, podjęcia działań i przyjęcia ukierunkowanych, wstępnych sankcji UE przeciwko wyraźnie zidentyfikowanej grupie sudańskich urzędników, którzy ponoszą odpowiedzialność za brak współpracy Sudanu z MTK, obejmujących:
  - zamrażanie i zajmowanie aktywów osób zidentyfikowanych jako jednostki utrudniające współpracę z MTK oraz rozpoznawanie i obejmowanie odpowiednimi działaniami znajdujących się w ramach podatkowych aktywów przedsiębiorstw związanych z Partią Kongresu Narodowego (większościową partią rządzącą) będącą głównym źródłem finansowania bojówek w Darfurze;
  - środki wykluczające dostęp do banków UE w odniesieniu do wszelkich transakcji i płatności finansowych dokonywanych przez te osoby lub w ich imieniu;
  - środki utrudniające stosunki biznesowe, inne stosunki gospodarcze lub handlowe między tymi osobami a dowolną osobą prawną lub korporacją kontrolowaną przez nie i przedsiębiorstwami europejskimi, zwłaszcza przeciwdziałanie przepływowi dochodów z sektora paliwowego;
5. wzywa państwa członkowskie UE oraz państwa kandydujące zasiadające w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, tj. Belgię, Francję, Włochy, Wielką Brytanię i Chorwację, do zajęcia zasadniczego stanowiska podczas wystąpienia prokuratora w dniu 5 czerwca 2008 r., zgodnie ze wspólnym stanowiskiem UE w sprawie MTK, oraz do odpowiedniej reakcji na ustalenia prokuratora poprzez wezwanie Sudanu do natychmiastowego zastosowania się do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593 (2005) i nakazów Trybunału;
6. wzywa wszystkie pozostałe kraje zasiadające w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, aby również wspierały wszelkie nakazy współpracy wydane przez prokuratora MTK w imieniu Trybunału, a w szczególności wzywa Chiny, Rosję, Republikę Południowej Afryki i Libię do postępowania zgodnego z ich własnymi słowami zawartymi w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1593 (2005) i nieutrudniania działań Rady Bezpieczeństwa w dn. 5 czerwca 2008 r.;
7. wzywa państwa członkowskie UE i Radę Bezpieczeństwa ONZ, aby dążył do uwzględnienia szczególnego odniesienia do bezkarności oraz nakazów aresztowania MTK w oficjalnym mandacie na nadchodzącą wizytę przedstawicieli Rady Bezpieczeństwa ONZ w Chartumie pod koniec maja 2008 r.;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do zagwarantowania, że ich pomoc rozwojowa dla Sudanu nie będzie przekazywana za pośrednictwem ministerstwa spraw humanitarnych kierowanego przez Ahmada Haruna; nawołuje darczyńców do wywierania nacisku na rząd Sudanu, aby usunął Ahmada Haruna ze stanowiska;
9. apeluje do UE o wywieranie nacisku na Chiny, aby przyłączyły się do międzynarodowych działań na rzecz zakończenia konfliktu i wykorzystały swój znaczny wpływ na rząd Sudanu wynikający z roli Chin jako głównego źródła dochodu rządu Sudanu ze sprzedaży ropy; wzywa Chiny do zaprzestania dostaw broni do Sudanu;
10. wzywa Unię Afrykańską i Ligę Arabską do aktywnego zaangażowania się w kwestię Darfuru za pomocą nacisków na rząd Sudanu, aby współpracował z biurem prokuratora MTK przy obecnych i przyszłych dochodzeniach, a także wzywa prezydencję UE do włączenia kwestii współpracy Sudanu z MTK do harmonogramu dialogów i szczytów politycznych z udziałem kluczowych partnerów np. Chin, Stanów Zjednoczonych, Unii Afrykańskiej i Ligi Arabskiej;
11. wzywa Radę i Komisję do stałego informowania Parlamentu o swoich bieżących i przyszłych staraniach mających na celu wywieranie nacisku na rząd Sudanu, aby współpracował z MTK oraz zobowiązuje się do dalszego śledzenia rozwoju wypadków i wykorzystania wszystkich nadarzających się okazji do podnoszenia tej kwestii zarówno w kontaktach z urzędnikami sudańskimi, jak i innymi partnerami;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

12. potępia ataki sił rebelianckich JEM na Omdurman w dniach 10 i 11 maja 2008 r., jak również atak powietrzny w północnym Darfurze w dn. 4 maja, w którym zginęło 12 osób, kolejnych 30 zostało rannych, zniszczone zostały: szkoła, instalacja wodna i targowisko;
13. wyraża poważne zaniepokojenie wybuchem nowych walk między armią sudańską a SPLA w Abyei, co zwiększa zapotrzebowanie na pomoc humanitarną, utrudnia prowadzenie operacji humanitarnych i mogłoby potencjalnie zagrozić porozumieniu pokojowemu z 2005 r.;
14. potępia wszelkie przejawy łamania postanowień porozumień pokojowych i porozumień o zawieszeniu broni przez którąkolwiek ze stron, a w szczególności wszelkie przejawy przemocy skierowanej przeciwko ludności cywilnej i ataki na pomoc humanitarną;
15. apeluje do władz Sudanu, w szczególności do GNU, o udzielenie pełnego wsparcia na rzecz skutecznego przygotowania misji UNAMID oraz o wspieranie wszelkich działań mających na celu osiągnięcie stabilności i zapewnienie bezpieczeństwa;
16. ponownie podkreśla, że nie można osiągnąć trwałego pokoju bez oddania w ręce sprawiedliwości osób, które popełniły ciężkie przestępstwa; apeluje do unijnych obserwatorów rozmów pokojowych o podkreślanie znaczenia położenia kresu bezkarności dla budowania trwałego poszanowania praworządności i praw człowieka w Sudanie;
17. wzywa rząd Sudanu i wszystkie grupy zbrojne do przestrzegania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego poprzez powstrzymanie się od wszelkich masowych ataków na cywilów, w tym przemocy na tle seksualnym wobec kobiet;
18. apeluje do wszystkich stron konfliktu o powstrzymanie się od wcielania do armii i wykorzystywania jako żołnierzy dzieci w wieku poniżej 18 lat, a także wzywa władze Sudanu do ochrony przesiedlonych dzieci, zwłaszcza pozostających bez opieki nieletnich, zgodnie z przepisami odpowiednich konwencji;
19. ponadto apeluje do wszystkich stron trzecich o wstrzymanie eksportu broni do wszystkich stron konfliktu w regionie oraz o poszanowanie praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego w kontaktach z Sudanem;
20. jest zaniepokojony doniesieniami o masowych aresztowaniach, jakie miały miejsce w Chartumie po ataku rebeliantów; przypomina rządowi Sudanu o zobowiązaniach wynikających z Afrykańskiej karty praw człowieka i praw ludów, zgodnie z którą m.in. nikt nie można arbitralnie aresztować lub zatrzymać, każdy ma prawo do obrony i do procesu sądowego w stosownym terminie;
21. apeluje do specjalnego przedstawiciela UE w Darfurze, Pekki Haavisto, aby, działając zgodnie ze swoim mandatem i wspólnym stanowiskiem UE w sprawie MTK, podjął aktywne działania i wykorzystał wszelkie nadarzające się okazje do podejmowania w kontaktach z sudańskimi rozmówcami i innymi partnerami kwestii potrzeby niezwłocznego aresztowania i oddania w ręce sprawiedliwości Ahmada Haruna i Ali Kushayba oraz współpracy z MTK, a także wzywa specjalnego przedstawiciela UE w Sudanie do przedkładania innym instytucjom regularnych sprawozdań z rozwoju sytuacji w tym względzie;
22. jest głęboko zaniepokojony poważnymi niedoborami zasobów UNAMID i wzywa państwa członkowskie Unii Afrykańskiej oraz wspólnotę międzynarodową do zwiększenia swojego wkładu, tak aby umożliwić pilne rozmieszczenie dodatkowych oddziałów i dodatkowego sprzętu w Darfurze;
23. wzywa rząd Sudanu do przestrzegania zobowiązania do moratorium na ograniczenia i utrudnienia dotyczące wszystkich pracowników organizacji humanitarnych; podkreśla, że nasilenie się przemocy w ostatnim miesiącu miało również wpływ na operacje humanitarne, jako że bandytyzm i uprowadzenia doprowadziły do strat w dostawach pomocy, zmuszając w ostatnim czasie agencje ds. żywności do zmniejszenia o połowę racji dla ponad trzech milionów osób potrzebujących w Darfurze;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

24. wzywa UE i inne podmioty międzynarodowe do zastosowania odpowiednich środków wymierzonych w przestępców, którzy naruszają zawieszenie broni, dokonują ataków na ludność cywilną, siły pokojowe lub operacje humanitarne oraz do podejmowania wszelkich niezbędnych działań mających przyczynić się do położenia kresu bezkarności;

25. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE w Darfurze, rządowi Sudanu, państw członkowskich i państw należących do Rady Bezpieczeństwa ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej, Ligi Arabskiej oraz prokuratorowi Międzynarodowego Trybunału Karnego.

Aresztowanie więźniów politycznych na Białorusi

P6_TA(2008)0239

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie aresztowania więźniów politycznych na Białorusi

(2009/C 279 E/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Białorusi, szczególnie rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie Komisji z dnia 21 listopada 2006 r. o gotowości Unii Europejskiej do odnowienia stosunków z Białorusią i ludnością białoruską w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS),
- uwzględniając deklarację prezydencji UE z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie Białorusi,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 29 kwietnia 2008 r. o ponownych aresztowaniach i prześladowaniach oponentów politycznych na Białorusi,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE z dnia 6 maja 2008 r. o ostatnich wydarzeniach w stosunkach między Białorusią a Stanami Zjednoczonymi,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dwóch białoruskich prodemokratycznych działaczy, Andrej Kim i Siergiej Parsiukiewicz, otrzymało surowe wyroki za udział w pokojowych manifestacjach przedsiębiorców, które odbyły się w dniach 10 i 21 stycznia 2008 r.,
- B. mając na uwadze, że Aleksandr Kazulin jest nadal więziony, co stanowi kolejny przykład lekceważenia przez Białoruś spoczywającego na niej obowiązku przestrzegania zasad i zobowiązań wynikających z członkostwa tego kraju w Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE),
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski wezwał Komisję i Radę do przedstawienia propozycji w celu wywarcia dalszego nacisku na reżim Łukaszenki w organizacjach międzynarodowych oraz wnosił o przedłożenie pełnego zestawu konkretnych, ukierunkowanych sankcji w celu surowego ukarania osób odpowiedzialnych za ucisk, które nie przyczynią się jednak do dodatkowego cierpienia obywateli Białorusi,
- D. mając na uwadze, że potępił on użycie siły i liczne aresztowania uczestników obchodów Dnia Wolności w Mińsku i innych miastach białoruskich, które wydarzyły się w dniu 25 marca 2008 r.,
- E. mając na uwadze, że decyzja rządu Białorusi o uznaniu dziesięciu dyplomatów amerykańskich za *personae non gratae* oraz zmuszenie ambasadora Stanów Zjednoczonych w Mińsku do opuszczenia Białorusi nie znajdują uzasadnienia i szkodzą interesom obywateli białoruskich,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0071.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

1. głęboko ubolewa nad brakiem poprawy sytuacji w zakresie demokracji, praw człowieka i praworządności na Białorusi; podkreśla, że nieustanne arbitralne aresztowania przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i działaczy opozycji, w szczególności tymczasowe zatrzymanie Aleksandra Milinkiewicza, oraz ścisła kontrola niezależnych mediów są sprzeczne z niedawnymi wypowiedziami rządu białoruskiego o pragnieniu poprawy stosunków z Unią Europejską;
2. potępia surowe wyroki, na które w dniach 22 i 23 kwietnia 2008 r. w Mińsku zostali skazani Andrej Kim i Siergiej Parsiukiewicz za udział w manifestacjach przedsiębiorców w dniu 10 stycznia 2008 r.; jednocześnie wyraża ubolewanie, że wedle doniesień, w dniu 25 marca 2008 r. doszło w Mińsku do nadmiernego użycia siły przez służby bezpieczeństwa i aresztowań obywateli pokojowo zebranych dla uczczenia dziewięćdziesiątej rocznicy powstania niepodległej Białoruskiej Republiki Ludowej; wzywa władze białoruskie do bezwarunkowego powstrzymania się od stosowania wszelkich form przemocy wobec przedstawicieli demokratycznej opozycji;
3. wzywa władze białoruskie do niezwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia pozostającego więźniem politycznym Aleksandra Kazulina oraz do zaprzestania stosowania metod obejmujących zastraszanie, nękanie, celowe aresztowania i prześladowania o podłożu politycznym wobec działaczy opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi;
4. przypomina, że przestrzeganie zasad demokratycznych jest kluczem do normalizacji stosunków z Białorusią;
5. potępia zatrzymanie dziennikarzy niezależnych mediów, przeszukania prowadzone w ich domach oraz konfiskatę lub zniszczenie należącego do nich sprzętu przez białoruskie tajne służby (KGB), a także próby ograniczenia wolności mediów przez białoruskie władze;
6. zwraca się do Rady i Komisji o udzielenie znacznego wsparcia ofiarom łamania praw człowieka na Białorusi; uważa, że w celu szerszego poszanowania praw człowieka w tym kraju niezbędne jest udzielenie większej pomocy finansowej organizacjom społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności niezależnym mediom;
7. przypomina, że w dniu 21 listopada 2006 r. Unia Europejska wydała oświadczenie o gotowości do odnowienia stosunków z Białorusią i ludnością białoruską w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), jak tylko rząd białoruski wykaże poszanowanie dla wartości demokratycznych i podstawowych praw ludności białoruskiej;
8. podkreśla, że w celu nawiązania znaczącego dialogu z UE Białoruś musi spełnić pozostałe warunki określone w nieoficjalnym dokumencie Komisji „Co Unia Europejska może dać Białorusi”, które obejmują uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, zniesienie kary śmierci, zagwarantowanie wolności mediów oraz swobody wypowiedzi, niezawisłość sądów i poszanowanie wartości demokratycznych oraz praw podstawowych ludności białoruskiej;
9. potępia fakt, że Białoruś jako ostatnie państwo w Europie wykonuje karę śmierci, co jest sprzeczne z wartościami europejskimi i uniwersalnymi;
10. wyraża głęboki żal, że ustawa o wolności wyznania i organizacjach religijnych z 2002 r. jest sprzeczna z międzynarodowymi zasadami wolności wyznania i praw człowieka, łącznie z tymi, które zostały ustanowione w międzynarodowym pakcie o prawach obywatelskich i politycznych oraz przyznaje, że w wyniku obowiązywania tej ustawy ograniczono działalność wielu wspólnot wyznaniowych, a ich przywódcy są przedmiotem ciągłych prześladowań, oskarżeń i kar oraz są więzieni;
11. nawołuje władze białoruskie do pełnego stosowania norm OBWE podczas organizowania nadchodzących wyborów parlamentarnych przewidzianych na jesień 2008 r. oraz do stworzenia warunków umożliwiających przeprowadzenie wolnego i uczciwego głosowania; wzywa rząd do umożliwienia przedstawicielom opozycji demokratycznej swobodnego dostępu do okręgowych komisji wyborczych, zezwolenia na rejestrację wszystkich kandydatów na parlamentarzystów oraz ich obserwatorów i nieutrudniania wszechstronnej i wyczerpującej międzynarodowej misji obserwacji wyborów;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

12. wzywa rząd Białorusi do stania na staży i do ochrony wszystkich podstawowych praw człowieka oraz do zapewnienia dochowywania przez Białoruś międzynarodowych standardów, a w szczególności art. 18 międzynarodowego paktu o prawach obywatelskich i politycznych;
13. wzywa rząd Białorusi do dokonania zmian w ustawie o wolności wyznania i organizacjach religijnych z 2002 r. oraz do przywrócenia procedur gwarantujących poszanowanie wolności wyznania;
14. wyraża solidarność ze zjednoczoną opozycją demokratyczną na Białorusi i wszystkimi obywatelami Białorusi walczącymi o niepodległą, otwartą i demokratyczną Białoruś, której podstawę stanowi praworządność; zachęca przywódców opozycji do wykazania jedności i determinacji w zbliżających się wyborach parlamentarnych;
15. wzywa Radę i Komisję do podjęcia dalszych kroków w celu ułatwienia i liberalizacji procedur wizowych dla obywateli Białorusi, gdyż jedynie takie działania mogą pomóc w osiągnięciu głównego celu polityki UE wobec Białorusi, jakim jest ułatwienie i zwiększenie kontaktów między społeczeństwami oraz demokratyzacja państwa; nalega, aby w związku z powyższym rozważyły one możliwość zmniejszenia opłat za wizy dla obywateli Białorusi wjeżdżających do obszaru Schengen, co jest jedynym sposobem uniknięcia coraz większej izolacji Białorusi i jej obywateli;
16. wyraża ubolewanie z powodu udzielanej wielokrotnie w ciągu ostatnich lat przez władze białoruskie odmowy przyznania wiz wjazdowych posłom do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów krajowych; apeluje do władz białoruskich, aby nie czyniły dalszych trudności mających na celu uniemożliwienie Delegacji Parlamentu Europejskiego do spraw stosunków z Białorusią wizyty w tym kraju w celu obserwacji zbliżających się wyborów powszechnych i zdobycia bezpośrednich doświadczeń na Białorusi;
17. wyraża solidarność ze Stanami Zjednoczonymi i ich korpusem dyplomatycznym oraz apeluje do rządu Białorusi o ponowne rozpatrzenie swej decyzji i podjęcie natychmiastowych działań umożliwiających normalizację stosunków między Białorusią i Stanami Zjednoczonymi w oparciu o współpracę przynoszącą wzajemne korzyści;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgromadzeniom parlamentarnym OBWE i Rady Europy oraz rządowi Białorusi.

Rosnące napięcie w Burundi

P6_TA(2008)0240

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie rosnącego napięcia w Burundi

(2009/C 279 E/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Burundi,
- uwzględniając szerokie porozumienie w sprawie zawieszenia broni zawarte w Dar-es-Salaam między rządem Burundi a Narodowymi Siłami Wyzwoleńczymi (FNL), podpisane dnia 7 września 2006 r.,
- uwzględniając plan działania przyjęty w Kapsztadzie w dniach 22-23 lutego 2008 r. (plan działania),
- uwzględniając oświadczenie prezydencji UE w imieniu Unii Europejskiej w sprawie ataków w Bujumburze, z dnia 23 kwietnia 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie sytuacji w Burundi, wydane w dniu 24 kwietnia 2008 r.,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- uwzględniając sprawozdania Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie Zintegrowanego Biura ONZ w Burundi (BINUB),
  - uwzględniając sprawozdanie organizacji Human Rights Watch zatytułowane „Biją mnie codziennie rano: Nadużycia ze strony policji w Burundi” z kwietnia 2008 r.,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 17 kwietnia 2008 r. w Burundi ponownie rozgorzały walki między oddziałami rządowymi a FNL, co zmusiło tysiące cywilów do ucieczki z domów i przyniosło śmierć 50 rebeliantów,
- B. mając na uwadze, że po 14 latach wojny domowej przed Burundi wciąż stoi zadanie doprowadzenia do trwałego pokoju, gdy tymczasem krytyczna sytuacja humanitarna i społeczno-gospodarcza wywołana konfliktem zagraża stabilności w regionie,
- C. mając na uwadze, że przez ostatnie dwa lata międzynarodowe wysiłki na rzecz osiągnięcia porozumienia pokojowego między rządem Burundi a FNL — w tym regionalna inicjatywa pokojowa dla Burundi — nie zakończyły się powodzeniem,
- D. mając na uwadze, że negocjacje między rządem Burundi a FNL zostały przerwane w lipcu 2007 r., kiedy to FNL wystąpił ze wspólnego mechanizmu weryfikacji i kontroli utworzonego w celu nadzorowania wdrażania porozumienia o zawieszeniu broni podpisanego we wrześniu 2006 r.,
- E. mając na uwadze, że wiele osób postrzega toczące się powstanie FNL jako ostateczną przeszkodę dla trwałej stabilności w Burundi, a także mając na uwadze, że do zapewnienia rozbrojenia FNL potrzebne jest rozwiązanie polityczne,
- F. mając na uwadze, że na początku maja 2008 r. na posiedzeniu odbywającym się pod auspicjami regionalnej inicjatywy pokojowej dla Burundi ministrowie spraw zagranicznych Tanzanii i Ugandy wezwali FNL oraz przywódców innych ruchów rebelianckich do opuszczenia Tanzanii, gdzie stacjonują, i do udania się do Burundi w celu rozpoczęcia negocjacji pokojowych,
- G. mając na uwadze dokonane w sierpniu 2007 r. ataki na domy polityków, którzy nie popierają lub przestali popierać prezydenta Burundi Pierre Nkurunziza,
- H. mając na uwadze, że 46 burundyjskich parlamentarzystów, obawiając się o swoje bezpieczeństwo, skierowało do sekretarza generalnego ONZ pismo, w którym zwróciło się o ochronę ze strony ONZ,
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska wybrała Burundi jako kraj pilotażowy, w którym wdrażany ma być priorytetowy plan działania mający na celu przyspieszenie i zwiększenie skuteczności pomocy dla krajów rozwijających się znajdujących się w niepewnej sytuacji,
- J. mając na uwadze, że według doniesień ponad 700 rodzin (około 3 500 osób) znajduje się obecnie pod opieką władz, oczekując na dostawy żywności i pomocy,
- K. mając na uwadze, że ostatnie ataki to tylko element w serii starć, w wyniku których przesiedlonych zostało jeszcze więcej rodzin (35 000 osób), co oznacza, że łączna liczba przesiedleńców wewnętrznych wzrosła do ponad 100 000; mając na uwadze, że Tanzania chce powrotu burundyjskich uchodźców do kraju, a z kolei w Burundi wciąż jeszcze przebywają tysiące uchodźców z Ruandy i Konga,
- L. mając na uwadze, że burundyjskie siły bezpieczeństwa rzekomo przetrzymują niezgodnie z prawem około 200 osób oskarżanych o popieranie rebeliantów z FNL,
- M. mając na uwadze, że w dniu 2 maja 2008 r. rząd Burundi ogłosił, że czterech rebeliantów i jeden żołnierz burundyjski zginęli w — jak się podaje — zasadzce zastawionej przez FNL,

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- N. mając na uwadze, że klimat bezkarności doprowadził w Burundi do sytuacji, w której powszechne jest stosowanie tortur przez policję i siły bezpieczeństwa oraz niezgodne z prawem przetrzymywanie zatrzymanych,
- O. mając na uwadze, że krajowe burundyjskie siły policyjne, utworzone w 2004 r. przez rząd tymczasowy, są słabo wyszkolone, a w ich skład wchodziły rebelianci i żołnierze oraz policjanci,
- P. mając na uwadze, że w latach 2004-2006 UNICEF pomógł w Burundi w demobilizacji ponad 3 000 dzieci-żołnierzy; mając na uwadze, że niedawno część dzieci uciekła z ośrodka demobilizacji i dokonała aktów wandalizmu, a także mając na uwadze, że ponad 500 dzieci jest wciąż w rękach FNL,
- Q. mając na uwadze, że Burundi było po Ugandzie i Etiopii trzecim krajem uczestniczącym w misji pokojowej Unii Afrykańskiej w Somalii, z bazą w Mogadiszu (AMISOM), na którą pomimo niepewnej sytuacji w Burundi wysłało 800 żołnierzy,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi starciami zbrojnymi w Burundi między Siłami Obrony Kraju a FNL, które przyniosły śmierć niewinnych ludzi;
  2. wzywa wszystkie strony do przestrzegania szerokiego porozumienia w sprawie zawieszenia broni, do ponownego podjęcia negocjacji i do szybkiego doprowadzenia do wdrożenia wspólnego mechanizmu weryfikacji i kontroli utworzonego w wyniku zawieszenia broni;
  3. wzywa w szczególności ruch FNL i jego przywódcę Agathona Rwagę do konstruktywnego włączenia się w proces pokojowy;
  4. wzywa państwa sąsiadujące z Burundi do dbania o to, by ich terytorium nie służyło za zaplecze dla rebeliantów, i z zadowoleniem przyjmuje decyzję Tanzanii o zaprzestaniu udzielania schronienia przywódcom FNL;
  5. wzywa Komisję do opracowania środków mających ułatwić reintegrację społeczną byłych bojowników FNL po podpisaniu porozumienia;
  6. wzywa Komisję do zintensyfikowania pomocy humanitarnej, w tym dla uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, i do zmniejszania jej dopiero z chwilą, gdy zostanie ona zastąpiona przez skuteczne działania rozwojowe, w celu zapewnienia płynnego przejścia od operacji humanitarnych do polityki na rzecz rozwoju;
  7. wzywa ofiarodawców do honorowania swoich zobowiązań i do wzmocnienia wcześniejszej koordynacji ich działań w celu podniesienia skuteczności pomocy;
  8. wzywa Komisję do zaproponowania szybkiego i znacznego zwiększenia środków finansowych przeznaczanych przez Unię Europejską dla Burundi, szczególnie przy okazji średniookresowego przeglądu dziesięcioletniego Europejskiego Funduszu Rozwoju;
  9. mając na względzie niepewną sytuację Burundi i w kontekście niezwykle potrzebnego planu działania wzywa Komisję, by w pierwszej kolejności wsparła:
    - programy poprawy rządów i demokratycznego zarządzania państwem;
    - politykę zdrowotną — poprzez utworzenie ośrodków zdrowia i niezbędne odtworzenie sieci szpitali;
    - decyzję rządu Burundi o ustanowieniu bezpłatnej nauki w szkołach podstawowych;
    - dalsze wysiłki na rzecz odbudowy infrastruktury w Burundi;
  10. ze względu na pilny charakter sprawy nalega, by położono nacisk na działania konkretne i widoczne dla mieszkańców Burundi;
  11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia swojej obecności w Burundi;

Czwartek, 22 maja 2008 r.

12. wzywa Komisję do wspierania działań organizacji pozarządowych i władz lokalnych w Unii Europejskiej nastawionych na niesienie pomocy władzom lokalnym i społeczeństwu obywatelskiemu w Burundi;
  13. ponownie wyraża poparcie dla inicjatywy pokojowej RPA i dla inicjatyw regionalnych oraz przypomina, że jako element struktury politycznej jest nadal zdeterminowana do odgrywania aktywnej roli w usuwaniu przeszkód dla wdrożenia planu działania i we wspieraniu wszelkich wysiłków na rzecz ponownego podjęcia negocjacji i umocnienia pokoju w Burundi; popiera również wysiłki mediacyjne komisji ONZ ds. umacniania pokoju;
  14. odnotowuje fakt, że od czasu wejścia w życie nowej konstytucji i zorganizowania wyborów powszechnych stabilność w Burundi wzrosła, wzywa jednak do ustanowienia komisji ds. pokoju i pojednania jako środka mającego na celu budowanie zaufania, który pomoże przywrócić klimat zaufania i stabilność wśród poszczególnych zainteresowanych stron, a także wzywa rządy państw członkowskich do finansowego i logistycznego wsparcia tej inicjatywy;
  15. wzywa rząd Burundi do niezwłocznego pojęcia działań na rzecz zapewnienia poszanowania zasad państwa prawa, położenia kresu klimatowi bezkarności, zapewnienia postawienia przed sądem sprawców nadużyć i poprawy szkolenia sił policyjnych;
  16. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zwolnienie 232 dzieci dzięki staraniom między innymi rządu Burundi, społeczeństwa obywatelskiego i agencji ONZ, po ośmiu miesiącach negocjacji z dysydenckim odłamek FNL;
  17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wspólprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Unii Afrykańskiej i rządów i parlamentom regionu Wielkich Jezior i RPA.
-

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Porównywalność kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi ***I

P6_TA(2008)0200

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającej decyzję Rady 85/368/EWG w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (COM(2007)0680 — C6-0398/2007 — 2007/0234(COD))

(2009/C 279 E/26)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0680),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 150 ust. 4 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0398/2007),
  - uwzględniając art. 51 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0132/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.
-

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Uproszczenie procedur dotyczących podawania i publikowania informacji w dziedzinie weterynarii i zootechniki *

P6_TA(2008)0201

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady uproszczającej procedury dotyczące podawania i publikowania informacji w dziedzinie weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE i dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE oraz 2005/94/WE (COM(2008)0120 — C6-0156/2008 — 2008/0046(CNS))

(2009/C 279 E/27)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0120),
  - uwzględniając art. 37 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0156/2008),
  - uwzględniając art. 51 oraz art.43 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0160/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
  3. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
  4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (wersja skodyfikowana) ***I

P6_TA(2008)0202

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (wersja skodyfikowana) (COM(2007)0873 — C6-0025/2008 — 2007/0299(COD))

(2009/C 279 E/28)

(Procedura współdecyzji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0873),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0025/2008),

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0152/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji dostosowany do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa Ogniwa paliwowe i wodór *

P6_TA(2008)0203

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniwa paliwowych i technologii wodorowych (COM(2007)0571 — C6-0446/2007 — 2007/0211(CNS))

(2009/C 279 E/29)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0571),
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (rozporządzenie finansowe), w szczególności jego art. 185),
  - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾ (PMI), w szczególności jego pkt 47,
  - uwzględniając art. 171 oraz art. 172 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0446/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0145/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wnioski Komisji;
  2. uważa, że kwota referencyjna wskazana we wniosku legislacyjnym musi być zgodna z pułapem pozycji 1a obecnych wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013 i z postanowieniami pkt. 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego (PMI) z dnia 17 maja 2006 r.; zauważa, że finansowanie po roku 2013 poddaje się ocenie w kontekście negocjacji kolejnych ram finansowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

Wtorek, 20 maja 2008 r.

3. zaznacza, że opinia przedstawiona przez Komisję Budżetową nie neguje wyników procedury określonej w pkt. 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., które ma zastosowanie do ustanawiania wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych;
4. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
5. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
6. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Punkt 7a preambuły (nowy)

(7a) W marcu 2007 r. komisja wdrożeniowa europejskiej platformy technologicznej „Technologie wodorowe i ogniwa paliwowe” przyjęła plan realizacji, w którym oszacowano, że na sprostanie wyzwaniom technologicznym w latach 2007-2015 należy przeznaczyć kwotę 7,4 mld EUR, z czego jedną trzecią powinny stanowić nakłady na badania i rozwój. Aby umożliwić rozwój technologii zrównoważonych w perspektywie długoterminowej w UE, znaczną część wspomnianego wyżej budżetu na badania i rozwój powinno się przeznaczyć na badania przełomowe.

Poprawka 2

Punkt 9 preambuły

(9) Celem europejskiej platformy technologicznej „Technologie wodorowe i ogniwa paliwowe” jest realizacja programu badań, rozwoju technicznego i działań demonstracyjnych w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w Europie. Działania te powinny być realizowane przy współpracy i z udziałem zainteresowanych podmiotów z branży, w tym MŚP, ośrodków badawczych, uczelni wyższych i regionów.

(9) Celem europejskiej platformy technologicznej „Technologie wodorowe i ogniwa paliwowe” jest realizacja programu badań, rozwoju technicznego i działań demonstracyjnych w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w Europie. Działania te, **które powinny się opierać na pracach wykonanych przez europejską platformę technologiczną „Technologie wodorowe i ogniwa paliwowe”,** powinny być realizowane przy współpracy i z udziałem zainteresowanych podmiotów z branży, w tym MŚP, ośrodków badawczych, uczelni wyższych i regionów.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 3
Punkt 10 preambuły

(10) Ze względu na długofalowy charakter partnerstwa publiczno-prywatnego z udziałem najważniejszych zainteresowanych podmiotów, oczekiwane korzyści społeczno-ekonomiczne dla obywateli Europy, zapewniane przez Komisję i przemysł łączenie środków finansowych i współfinansowanie działalności badawczo-rozwojowej i demonstracyjnej w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych, wysoki poziom wymaganych kompetencji naukowo-technicznych oraz udział praw własności przemysłowej, konieczne jest utworzenie wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (dalej „wspólnego przedsięwzięcia FCH” (ang. Fuel Cells and Hydrogen)) na mocy art. 171 Traktatu. Podmiot ten powinien zagwarantować skoordynowane wykorzystanie i efektywne zarządzanie środkami przeznaczonymi na cele wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych. Aby zapewnić odpowiednie zarządzanie działaniami rozpoczętymi lecz nie zakończonymi w trakcie realizacji siódmego programu ramowego (2007-2013), wspólne przedsięwzięcie FCH należy utworzyć na **początkowy okres 10 lat**, kończący się z **dniem 31 grudnia 2017 r. Okres ten może zostać przedłużony.**

(10) Ze względu na długofalowy charakter partnerstwa publiczno-prywatnego z udziałem najważniejszych zainteresowanych podmiotów, oczekiwane korzyści społeczno-ekonomiczne dla obywateli Europy, zapewniane przez Komisję i przemysł łączenie środków finansowych i współfinansowanie działalności badawczo-rozwojowej i demonstracyjnej w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych, wysoki poziom wymaganych kompetencji naukowo-technicznych oraz udział praw własności przemysłowej, konieczne jest utworzenie wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (dalej „wspólnego przedsięwzięcia FCH” (ang. Fuel Cells and Hydrogen)) na mocy art. 171 Traktatu. Podmiot ten powinien zagwarantować skoordynowane wykorzystanie i efektywne zarządzanie środkami przeznaczonymi na cele wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych. Aby zapewnić odpowiednie zarządzanie działaniami rozpoczętymi, lecz nie zakończonymi w trakcie realizacji siódmego programu ramowego (2007-2013), wspólne przedsięwzięcie FCH należy utworzyć na okres kończący się 31 grudnia 2017 r. **Należy zagwarantować, że po ostatnim zaproszeniu do składania wniosków w 2013 r. wciąż realizowane projekty będą prowadzane, monitorowane i dotowane do 2017 r.**

Poprawka 4
Punkt 10a preambuły (nowy)

(10a) Odkrycia o przełomowym charakterze w wielu dziedzinach są niezbędne do skutecznego stosowania technologii ogniw paliwowych i technologii wodorowych. W związku z powyższym Komisja powinna odgrywać znaczącą rolę w zagwarantowaniu, że na badania długoterminowe zostanie położony odpowiedni nacisk oraz że uzyskają one odpowiednie wsparcie, uwzględniające opinie organów doradczych wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych, a mianowicie komitetu naukowego oraz grupy wysokiego szczebla skupiającej państwa członkowskie.

Poprawka 5
Punkt 11a preambuły (nowy)

(11a) Należy promować udział MŚP, ośrodków badawczych oraz uniwersytetów w zakresie działań BRT. Zgodnie z zasadami uczestnictwa w siódmym programie ramowym, maksymalny poziom finansowania kosztów kwalifikowanych ze środków publicznych w przypadku MŚP, ośrodków badawczych oraz uniwersytetów powinien być o pięćdziesiąt procent wyższy niż dla pozostałych podmiotów.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 6

Punkt 12 preambuły

(12) Członkami założycielami wspólnego przedsięwzięcia FCH powinny być Wspólnota Europejska oraz zrzeszenie branżowe europejskiej wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (dalej „zrzeszenie branżowe”), reprezentujące interesy przemysłu i otwarte dla przedsiębiorstw prywatnych. Członkiem wspólnego przedsięwzięcia FCH może zostać zrzeszenie podmiotów badawczych.

(12) Członkami założycielami wspólnego przedsięwzięcia FCH powinny być Wspólnota Europejska, **reprezentowana przez Komisję**, oraz zrzeszenie branżowe europejskiej wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (dalej „zrzeszenie branżowe”), reprezentujące interesy przemysłu i otwarte dla przedsiębiorstw prywatnych **oraz stowarzyszeń branżowych ogniw paliwowych i technologii wodorowych**. Członkiem wspólnego przedsięwzięcia FCH może zostać zrzeszenie podmiotów badawczych.

Poprawka 7

Punkt 13 preambuły

(13) Koszty funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH powinny być od początku pokrywane w równych częściach wkładem finansowym przez Wspólnotę Europejską i zrzeszenie branżowe. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych powinno ono wносить wkład w **wysokości 1/12 kosztów** funkcjonowania.

(13) Koszty funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH powinny być od początku pokrywane w równych częściach wkładem finansowym przez Wspólnotę Europejską i zrzeszenie branżowe. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych powinno ono **również** wносить wkład w **koszty** funkcjonowania.

Poprawka 8

Punkt 13 a preambuły (nowy)

(13a) Koszty funkcjonowania, a w szczególności koszty administracyjne powinny być ograniczone do absolutnego minimum; jednocześnie należy w pełni wykorzystać zasoby i systemy organizacyjne istniejących organów.

Poprawka 9

Punkt 14 preambuły

(14) Koszty operacyjne **prac badawczo-rozwojowych i działań demonstracyjnych** powinny być finansowane ze **środków Wspólnoty i sektora prywatnego**.

(14) Koszty operacyjne powinny być finansowane **przez Wspólnotę, przemysł oraz inne podmioty prawne publiczne i prywatne uczestniczące w działaniach. Inne finansowanie może zostać udostępnione między innymi przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), zwłaszcza w ramach mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka opracowanego wspólnie przez EBI i Komisję zgodnie z załącznikiem III do decyzji nr 2006/971/WE.**

Poprawka 10

Punkt 14 a preambuły (nowy)

(14a) W związku z koniecznością zapewnienia stabilnych warunków zatrudnienia i równego traktowania personelu oraz celem przyciągnięcia najwyższej klasy wyspecjalizowanej kadry naukowej i technicznej Komisja powinna być upoważniona do oddelegowania takiej liczby urzędników, jaką uważa za stosowną w przypadku wspólnej przedsięwzięcia FCH. Pozostały personel powinien zostać zatrudniony przez wspólne przedsięwzięcie FCH w zgodzie z przepisami prawa pracy państwa przyjmującego.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 11
Punkt 15 preambuły

Wspólne przedsięwzięcie FCH powinno być organem utworzonym przez Wspólnotę, a absolutorium z wykonania budżetu powinien udzielać mu Parlament Europejski, **na zalecenie Rady, z uwzględnieniem szczególnych uwarunkowań wynikających z publiczno-prywatnego charakteru wspólnej inicjatywy technologicznej, a w szczególności z wkładu sektora prywatnego do budżetu.**

(15) Wspólne przedsięwzięcie FCH powinno być organem utworzonym przez Wspólnotę, a absolutorium z wykonania budżetu powinien udzielać mu Parlament Europejski, **uwzględniając** zalecenie Rady.

Poprawka 12
Punkt 16 preambuły

(16) **Wspólne przedsięwzięcie FCH powinno w uzgodnieniu z Komisją przyjąć swój regulamin finansowy oparty na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich. Regulamin ten powinien uwzględniać szczególne potrzeby operacyjne wspólnego przedsięwzięcia, wynikające w szczególności z konieczności połączenia finansowania ze środków wspólnotowych i prywatnych.**

(16) **Zasady finansowe mające zastosowanie do wspólnego przedsięwzięcia FCH nie powinny odbiegać od rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, chyba że wyraźnie wymagają tego jego potrzeby operacyjne, w szczególności konieczność połączenia finansowania ze środków wspólnotowych i prywatnych. Do przyjęcia wszelkich zasad stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 powinna być wymagana uprzednia zgoda Komisji. O takich odstępstwach powinno się informować władzę budżetową.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72. Sprostowanie w Dz.U. L 2 z 7.1.2003, s. 39.

Poprawka 13
Artykuł 1

1. Niniejszym powołuje się wspólne przedsięwzięcie w rozumieniu art. 171 Traktatu na rzecz realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie ogniw paliwowych i technologii wodorowych (zwane dalej „wspólnym przedsięwzięciem FCH”) na okres kończący się z dniem 31 grudnia 2017 r. **Okres ten może zostać przedłużony w drodze zmiany niniejszego rozporządzenia.**

2. Wspólne przedsięwzięcie FCH **posiada osobowość prawną. W państwach** członkowskich posiada zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym osobom prawnym na mocy prawa tych państw. W szczególności wspólne przedsięwzięcie może nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz być stroną postępowania sądowego.

1. Niniejszym powołuje się wspólne przedsięwzięcie w rozumieniu art. 171 Traktatu na rzecz realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie ogniw paliwowych i technologii wodorowych (zwane dalej „wspólnym przedsięwzięciem FCH”) na okres kończący się z dniem 31 grudnia 2017 r. **Zapewnia się, że po ostatnim zaproszeniu do składania wniosków w 2013 r. wciąż realizowane projekty będą wprowadzane, monitorowane i dotowane do 2017 r.**

2. Wspólne przedsięwzięcie FCH **jest organem, o którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego oraz art. 47 porozumienia międzyinstytucjonalnego zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w dniu 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania środkami finansowymi ⁽²⁾. Na terytorium każdego z państw** członkowskich posiada **on** zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych w najszerszym zakresie przyznanym osobom prawnym na mocy prawa tych państw. W szczególności wspólne przedsięwzięcie może nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz być stroną postępowania sądowego.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

3. **Wspólne przedsięwzięcie FCH uznaje się za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 22 lit. c) dyrektywy 2004/17/WE i art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/18/WE.**

4. Siedziba wspólnego przedsięwzięcia FCH mieści się w Brukseli, Belgia.

5. Statut wspólnego przedsięwzięcia FCH jest zawarty w załączniku.

4. Siedziba wspólnego przedsięwzięcia FCH mieści się w Brukseli, Belgia.

5. Statut wspólnego przedsięwzięcia FCH jest zawarty w załączniku.

(²) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

Poprawka 14
Artykuł 2 — ustęp 2

2. W szczególności wspólne przedsięwzięcie:

(a) w sposób skoordynowany wspiera badania, rozwój techniczny i działania demonstracyjne (**BRT+D**) w państwach członkowskich i krajach stowarzyszonych celem niedopuszczenia do niepowodzenia rynkowego oraz koncentruje się na opracowywaniu zastosowań rynkowych, wspomagając w ten sposób dodatkowe wysiłki przemysłu mające na celu szybkie wprowadzenie ogniw paliwowych i technologii wodorowych;

(b) wspiera realizację priorytetów badawczych wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych, zwłaszcza poprzez przyznawanie finansowania na podstawie konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków;

(c) zachęca do zwiększania publicznych i prywatnych nakładów na badania w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w państwach członkowskich i krajach stowarzyszonych;

(d) **zawiera umowy o usługi i dostawy niezbędne dla funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH;**

(e) **zapewnia efektywność i skuteczność wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych.**

2. W szczególności wspólne przedsięwzięcie:

(-a) **dąży do zapewnienia Unii Europejskiej wiodącej pozycji w dziedzinie technologii ogniw paliwowych i technologii wodorowych oraz do stworzenia warunków dla dokonania się przełomu rynkowego w zakresie technologii ogniw paliwowych i technologii wodorowych, tak aby rynek mógł wygenerować istotne korzyści, jakich można się spodziewać po takich technologiach;**

(a) w sposób skoordynowany wspiera badania, rozwój techniczny i działania demonstracyjne (**BRT**) w państwach członkowskich i krajach stowarzyszonych **w ramach 7. programu ramowego (zwanymi dalej „krajami stowarzyszonymi”)** celem niedopuszczenia do niepowodzenia rynkowego oraz koncentruje się na opracowywaniu zastosowań rynkowych, wspomagając w ten sposób dodatkowe wysiłki przemysłu mające na celu szybkie wprowadzenie ogniw paliwowych i technologii wodorowych;

(b) wspiera realizację priorytetów badawczych wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych, **w tym przełomowych badań**, zwłaszcza poprzez przyznawanie finansowania na podstawie konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków;

(c) zachęca do zwiększania publicznych i prywatnych nakładów na badania w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w państwach członkowskich i krajach stowarzyszonych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 15**Artykuł 3****Artykuł 3**

skreślony

Członkowie

1. Członkami założycielami wspólnego przedsięwzięcia FCH (zwanymi dalej „członkami założycielami”) są:

(a) Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję, oraz

(b) zrzeszenie branżowe europejskiej wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (European Fuel Cell and Hydrogen Joint Technology Initiative Industry Grouping Aisbl), utworzone zgodnie z prawem belgijskim (dalej „zrzeszenie branżowe”).

2. Członkiem wspólnego przedsięwzięcia (dalej „członkiem”) może zostać zrzeszenie podmiotów badawczych, reprezentujące organizacje badawcze o charakterze niezarobkowym, uczelnie wyższe i ośrodki badawcze, pod warunkiem powołania podmiotu mającego za zadanie reprezentować środowisko badawcze. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych, będzie ono posiadać jedno miejsce w radzie zarządzającej.

Poprawka 16**Artykuł 4****Artykuł 4**

skreślony

Organy

1. Organami wspólnego przedsięwzięcia FCH są:

(a) rada zarządzająca,

(b) biuro programowe.

2. Organami doradczymi wspólnego przedsięwzięcia FCH są:

(a) grupa wysokiego szczebla skupiająca państwa członkowskie,

(b) komitet naukowy.

3. Forum konsultacji w kwestiach postępu, aktualnego stanu wiedzy oraz koordynacji i orientacji prac badawczych w przyszłości będzie walne zgromadzenie partnerów.

Zgromadzenie to będzie otwarte dla wszystkich zainteresowanych podmiotów z sektora publicznego i prywatnego oraz dla międzynarodowych grup interesów z państw członkowskich i z krajów trzecich. Zgromadzenie jest zwoływane raz w roku.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 17

Artykuł 5

Źródła finansowania

1. *Działalność wspólnego przedsięwzięcia FCH jest finansowana wspólnie ze środków jego członków założycieli i członka. Ponadto państwa członkowskie, kraje stowarzyszone, regiony i inne podmioty podzielające cele wspólnej inicjatywy technologicznej mogą wносить wkład w realizację projektów.*

2. *Koszty funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH są od początku pokrywane w równych częściach wkładem finansowym przez Wspólnotę Europejską i zrzeszenie branżowe. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych wnosi ono wkład w wysokości 1/12 kosztów funkcjonowania. W takim przypadku wkład Komisji zostaje odpowiednio zmniejszony.*

3. *Koszty operacyjne BRT+D będą pokrywane wspólnie z wkładu finansowego Wspólnoty oraz z wkładów rzeczowych o wartości co najmniej równej wkładowi Wspólnoty, pochodzących od prywatnych podmiotów prawnych uczestniczących w działaniach.*

4. *Maksymalna wartość wkładu Wspólnoty we wspólne przedsięwzięcie FCH na pokrycie kosztów funkcjonowania oraz kosztów operacyjnych wynosi 470 mln EUR. Szacuje się, że koszty funkcjonowania nie przekroczą 20 mln EUR. Środki pochodzące będą z budżetu programu szczegółowego „Współpraca” wdrażającego siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013), w ramach realizacji budżetu Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 54 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002. Ustalenia dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty będą przedmiotem umowy ogólnej i corocznych umów finansowych zawieranych przez Komisję w imieniu Wspólnoty ze wspólnym przedsięwzięciem FCH.*

5. *O ile po roku 2013 (gdy kończy się realizacja 7PR) nie zostaną przyznane środki finansowe, w latach 2014-2017 kontynuowane będą tylko te projekty, w przypadku których do dnia 31 grudnia 2013 roku podpisano umowę o przyznanie dotacji.*

Wkład wspólnotowy

4. *Wstępna wartość wkładu Wspólnoty we wspólne przedsięwzięcie FCH na pokrycie kosztów funkcjonowania (w tym kosztów administracyjnych) oraz kosztów operacyjnych wynosi 470 mln EUR. Wkład wnoszony jest ze środków z budżetu ogólnego Unii Europejskiej przeznaczonych na tematy „Energia”, „Nanonauki, nanotechnologie, materiały i nowe technologie produkcyjne”, „Środowisko (w tym zmiany klimatu)” oraz „Transport (w tym aeronautyka)” programu szczegółowego na rzecz współpracy wdrażającego siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013), w ramach realizacji budżetu Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 54 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002. Wartość wkładu może zostać zmieniona podczas przeglądu śródkresowego w świetle dokonanych postępów i osiągnięć, a także wpływu wspólnego przedsięwzięcia FCH.*

5. *Ustalenia dotyczące wkładu finansowego Wspólnoty będą przedmiotem umowy ogólnej i corocznych umów finansowych zawieranych przez Komisję w imieniu Wspólnoty ze wspólnym przedsięwzięciem FCH.*

5a. *Część wkładu Wspólnoty we wspólne przedsięwzięcie FCH przeznaczonego na finansowanie działalności związanej z badaniami i rozwojem przyznawana jest w drodze otwartego, konkurencyjnego zaproszenia do składania wniosków oraz po dokonaniu oceny proponowanego wniosku, z pomocą niezależnych rzeczoznawców.*

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

5b. Wkład Komisji w koszty funkcjonowania nie przekracza 20 mln EUR, wypłacanych w rocznych ratach w maksymalnej wysokości 2 mln EUR; wszelkie środki niewykorzystane w ciągu roku bieżącego zostają przeznaczone na działalność badawczo-rozwojową w kolejnych latach.

Poprawka 18
Artykuł 6

Artykuł 6

skreślony

Udział w projektach

1. W projektach uczestniczyć mogą osoby prawne i organizacje międzynarodowe z siedzibą w państwie członkowskim, kraju stowarzyszonym lub dowolnym kraju trzecim, spełniające minimalne warunki uczestnictwa.

2. Minimalne warunki uczestnictwa w projektach finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie FCH są następujące:

(a) minimalna liczba uczestników wynosi trzy podmioty prawne, z których każdy musi posiadać siedzibę w innym państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym;

(b) wszystkie trzy podmioty prawne muszą być niezależne od siebie w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1906/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007-2013);

(c) przynajmniej jeden z tych podmiotów musi należeć do zrzeszenia branżowego lub zrzeszenia podmiotów badawczych, o ile zostało ono utworzone.

3. Podmioty prawne pragnące uczestniczyć w projekcie tworzą konsorcjum i wyznaczają jeden podmiot ze swojego grona do pełnienia funkcji koordynatora. W normalnej sytuacji koordynatorem jest członek zrzeszenia branżowego lub zrzeszenia podmiotów badawczych, o ile zostało ono utworzone. Wyjątki od tej reguły wymagają zgody rady zarządzającej.

4. W przypadku umów o usługi i dostawy, działań pomocniczych, studiów i działań szkoleniowych finansowanych przez wspólne przedsięwzięcie FCH minimalnym warunkiem jest uczestnictwo jednego podmiotu prawnego.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 19

Artykuł 7

Artykuł 7

skreślony

Warunki niezbędne do uzyskania finansowania

1. Wkład Wspólnoty we wspólne przedsięwzięcie FCH z przeznaczeniem na finansowanie działań BRT+D przyznawany będzie na podstawie konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków.

2. W wyjątkowych przypadkach wspólne przedsięwzięcie FCH może ogłaszać zaproszenia do składania ofert, jeśli zostanie to uznane za stosowne w celu skutecznej realizacji celów badawczych.

3. Do uzyskania takiego finansowania kwalifikują się prywatne podmioty prawne spełniające wszystkie z następujących kryteriów:

(a) posiadają siedzibę w państwie członkowskim lub posiadają swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności w państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju stowarzyszonym albo kandydującym;

(b) prowadzą działalność w zakresie BRT+D w dziedzinie ogniw paliwowych i/lub technologii wodorowych, ich zastosowań przemysłowych lub wprowadzania, lub posiadają konkretne plany podjęcia takiej działalności w najbliższym czasie na terenie Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

4. Do uzyskania finansowania kwalifikują się również następujące podmioty:

(a) podmioty publiczne o charakterze niezarobkowym, posiadające siedzibę w państwie członkowskim, kraju stowarzyszonym, kraju kandydującym lub na terenie EOG, w tym szkoły średnie i uczelnie wyższe;

(b) organizacje międzynarodowe, posiadające osobowość prawną na mocy międzynarodowego prawa publicznego, jak również wszelkie specjalne agencje utworzone przez tego rodzaju organizacje międzynarodowe;

(c) podmioty prawne z krajów trzecich, pod warunkiem, że rada zarządzająca uzna ich uczestnictwo za szczególnie korzystne dla projektu.

Poprawka 20

Artykuł 8 — ustęp 1

1. **Regulamin finansowy** wspólnego przedsięwzięcia FCH oparty jest na przepisach rozporządzenia nr 1605/2002. Regulamin może odbiegać od rozporządzenia nr 1605/2002 w przypadku gdy wymagają tego szczególnie potrzeby operacyjne wspólnego przedsięwzięcia FCH, pod warunkiem wcześniejszego uzyskania zgody Komisji.

1. **Przepisy finansowe mające zastosowanie do** wspólnego przedsięwzięcia FCH **nie mogą odbiegać od rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, chyba że** wymagają tego jego szczególne potrzeby operacyjne **oraz** pod warunkiem wcześniejszego uzyskania zgody Komisji. **O takich odstępstwach informuje się władzę budżetową.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 21

Artykuł 9 — ustęp 1

1. Do pracowników wspólnego przedsięwzięcia FCH zastosowanie mają Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz przepisy przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnoty Europejskiej w celu zastosowania wspomnianego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.

1. Wspólne przedsięwzięcie FCH rekrutuje personel zgodnie z przepisami obowiązującymi w kraju przyjmującym. Komisja może oddelegować do wspólnego przedsięwzięcia FCH konieczną jej zdaniem liczbę urzędników.

Poprawka 22

Artykuł 9 — ustęp 2

2. W stosunku do swoich pracowników wspólne przedsięwzięcie FCH korzysta z uprawnień przekazanych organowi mianującemu na mocy Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz przekazanych organowi upoważnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

skreślony

Poprawka 23

Artykuł 9 — ustęp 3

3. Rada zarządzająca w porozumieniu z Komisją przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z art. 110 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

3. Rada zarządzająca w porozumieniu z Komisją przyjmuje niezbędne środki wykonawcze **dotyczące oddelegowania urzędników** Wspólnot Europejskich.

Poprawka 24

Artykuł 10

Artykuł 10

skreślony

Przywileje i immunitety

Do wspólnego przedsięwzięcia FCH oraz jego pracowników stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich.

Poprawka 25

Artykuł 13

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie w sprawie postępów osiągniętych przez wspólne przedsięwzięcie FCH.

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie w sprawie postępów osiągniętych przez wspólne przedsięwzięcie FCH. **Sprawozdanie zawiera liczbę przekazanych wniosków, liczbę wniosków przekazanych do finansowania, rodzaj uczestników (w tym MSP) oraz statystyki krajowe.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

2. **Dwa lata po utworzeniu wspólnego przedsięwzięcia FCH, a w każdym razie nie później niż w 2010 r., Komisja z pomocą niezależnych ekspertów przeprowadzi ocenę śródkresową** wspólnego przedsięwzięcia FCH. Ocena ta dotyczyć będzie jakości i efektywności działalności wspólnego przedsięwzięcia FCH oraz postępów w realizacji jego celów. Komisja przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski z tej oceny wraz z poczynionymi przez nią obserwacjami.

3. **Pod koniec 2017 r.** Komisja z pomocą niezależnych ekspertów przeprowadzi ostateczną ocenę wspólnego przedsięwzięcia FCH. Wyniki ostatecznej oceny zostaną przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsięwzięcia FCH udziela Parlament Europejski, **na zalecenie** Rady, **zgodnie z procedurą przewidzianą w regulaminie finansowym wspólnego przedsięwzięcia FCH.**

2. **Nie później niż do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedstawi oceny śródkresowe** wspólnego przedsięwzięcia FCH **przeprowadzone z pomocą niezależnych ekspertów.** Ocena ta dotyczyć będzie jakości i efektywności działalności wspólnego przedsięwzięcia FCH oraz postępów w realizacji jego celów. Komisja przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski z tej oceny wraz z poczynionymi przez nią obserwacjami **oraz, o ile uzna to za właściwe, wnioski dotyczące poprawek niniejszego rozporządzenia.**

3. **Nie później niż sześć miesięcy od zakończenia działalności wspólnego przedsięwzięcia FCH** Komisja z pomocą niezależnych ekspertów przeprowadza ocenę końcową wspólnego przedsięwzięcia FCH. Wyniki ostatecznej oceny zostaną przedstawione Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Absolutorium z wykonania budżetu wspólnego przedsięwzięcia FCH udziela Parlament Europejski **po uwzględnieniu zalecenia** Rady.

Poprawka 26

Artykuł 17

Wspólne przedsięwzięcie FCH przyjmuje przepisy dotyczące upowszechniania i wykorzystania wyników **działań BRT+D, w tym przepisy dotyczące wykonania** w stosownych przypadkach **praw własności intelektualnej opracowanej w toku działań BRT+D na mocy niniejszego rozporządzenia.** Przepisy te zapewniają wykorzystanie i upowszechnianie wyników **działań BRT+D.**

Wspólne przedsięwzięcie FCH przyjmuje przepisy dotyczące upowszechniania i wykorzystania wyników **badania w oparciu o zasady zapisane w rozporządzeniu (WE) nr 1906/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającym zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach prowadzonych w ramach siódmego programu ramowego oraz zasady upowszechniania wyników badań (2007-2013) (1)** (zwane dalej „zasadami uczestnictwa w siódmym programie ramowym”), które gwarantuje, w stosownych przypadkach, że **własność intelektualna wynikająca z działalności badawczej i rozwojowej jest chroniona, a wyniki badań wykorzystane i upowszechniane.**

(1) Dz.U. L 391 z 30.12.2006, s. 1.

Poprawka 27

Artykuł 19

Pomiędzy wspólnym przedsięwzięciem FCH i Belgią zawarta zostanie umowa dotycząca lokalizacji biura, przywilejów i immunitetów oraz pozostałego wsparcia, które Belgia ma zapewnić wspólnemu przedsięwzięciu FCH.

Pomiędzy wspólnym przedsięwzięciem FCH i Belgią zawarta zostanie umowa dotycząca **pomocy państwa przyjmującego w zakresie** lokalizacji biura, przywilejów i immunitetów oraz pozostałego wsparcia, które Belgia ma zapewnić wspólnemu przedsięwzięciu FCH.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 28**Załącznik — Artykuł I.1 — ustęp 3**

3. Wspólne przedsięwzięcie FCH powołuje się początkowo na okres rozpoczynający się z dniem opublikowania niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a kończący się z dniem 31 grudnia 2017 r.

3. Wspólne przedsięwzięcie FCH powołuje się początkowo na okres rozpoczynający się z dniem opublikowania niniejszego rozporządzenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a kończący się z dniem 31 grudnia 2017 r. **Jest ono organem ustanowionym zgodnie z art. 185 rozporządzenia finansowego oraz pkt. 47 PMI z dnia 17 maja 2006 r.**

Poprawka 29**Załącznik — Artykuł I.2****Cele i główne zadania**

1. **Wspólne przedsięwzięcie FCH działa w ramach 7PR na rzecz umożliwienia przyjęcia się na rynku ogniw paliwowych i technologii wodorowych, co może przynieść znaczące korzyści dla całego społeczeństwa w następstwie oddziaływania sił rynkowych.**

2. **Do celów wspólnego przedsięwzięcia należą:**

— **zapewnienie Europie miejsca w światowej czołówce w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych;**

— osiągnięcie masy krytycznej prac badawczych, pozwalającej przemysłowi, inwestorom publicznym i prywatnym, decydentom i innym zainteresowanym podmiotom nabrać zaufania co do uczestnictwa w długoterminowym programie;

— pozyskanie dalszych nakładów na badania, rozwój techniczny i demonstracje od przemysłu oraz ze środków krajowych i regionalnych;

— **budowa Europejskiej Przestrzeni Badawczej poprzez ścisłą współpracę z badaniami prowadzonymi na poziomie krajowym i regionalnym, przy zachowaniu zasady pomocniczości;**

— integracja badań, rozwoju technicznego i demonstracji, koncentracja na osiągnięciu zrównoważonego rozwoju w długim okresie oraz na realizacji zakładanej konkurencyjności przemysłu w zakresie kosztów, sprawności i trwałości, a także rozwiązanie najważniejszych problemów natury technicznej;

— pobudzanie innowacji i powstawania nowych łańcuchów wartości obejmujących MSP;

— ułatwianie współpracy przemysłu, uczelni wyższych i ośrodków badawczych, między innymi w dziedzinie badań podstawowych;

Główne zadania i działania

1. **Głównymi zadaniami i działaniami wspólnego przedsięwzięcia FCH są:**

a) **zapewnienie ustanowienia wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz technologii ogniw paliwowych i technologii wodorowych oraz skutecznego zarządzania nią;**

b) osiągnięcie masy krytycznej prac badawczych, pozwalającej przemysłowi, inwestorom publicznym i prywatnym, decydentom i innym zainteresowanym podmiotom nabrać zaufania do uczestnictwa w długoterminowym programie;

c) pozyskanie dalszych nakładów na badania, rozwój techniczny i demonstracje od przemysłu oraz ze środków krajowych i regionalnych;

d) integracja badań, rozwoju technicznego i demonstracji, koncentracja na osiągnięciu zrównoważonego rozwoju w długim okresie oraz na realizacji zakładanej konkurencyjności przemysłu w zakresie kosztów, sprawności i trwałości, a także rozwiązanie najważniejszych problemów natury technicznej;

e) pobudzanie innowacji i powstawania nowych łańcuchów wartości obejmujących MSP;

f) ułatwianie współpracy przemysłu, uczelni wyższych i ośrodków badawczych, między innymi w dziedzinie badań podstawowych;

g) **promowanie uczestnictwa MSP w swoich działaniach zgodnie z celami siódmego programu ramowego;**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- zachęcanie do uczestnictwa instytucji z wszystkich — **w tym nowych** — państw członkowskich i z krajów **kandydujących**;
- realizacja szeroko zakrojonych badań socjotechnoekonomicznych mających na celu ocenę i monitorowanie postępu technicznego oraz pozatechnicznych barier utrudniających wejście na rynek;
- realizacja badań na potrzeby opracowania nowych oraz weryfikacji istniejących regulacji prawnych i norm, celem usunięcia sztucznych barier utrudniających wejście na rynek oraz celem wspierania wymienności, interoperacyjności, transgranicznego handlu wodorem i rynków eksportowych, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa eksploatacji i nieutrudnianiu innowacji;
- zapewnienie społeczeństwu rzetelnych informacji celem budowania świadomości i akceptacji społecznej w zakresie bezpieczeństwa wodoru oraz związanych z nowymi technologiami korzyści dla środowiska, bezpieczeństwa dostaw, kosztów energii oraz zatrudnienia.

3. Głównym zadaniem wspólnego przedsięwzięcia FCH będzie doprowadzenie do utworzenia wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych oraz zapewnienie sprawnego zarządzania nią.

4. Obejmuje to:

- opracowanie i realizację wieloletniego planu działań badawczych;
- wnoszenie wkładu finansowego Wspólnoty oraz mobilizowanie środków sektora prywatnego i innych środków pochodzących z sektora publicznego potrzebnych do realizacji działań wspólnego przedsięwzięcia w zakresie **BRT +D**;
- zapewnienie należytej realizacji działań **BRT+D** i należytego zarządzania środkami finansowymi;
- **współpracę i konsultacje z grupą wysokiego szczebla skupiającą państwa członkowskie**;
- **współpracę i konsultacje z komitetem naukowym**;
- **organizowanie corocznych spotkań walnego zgromadzenia partnerów**;
- przekazywanie i rozpowszechnianie informacji o projektach, w tym nazw uczestników, wyników działań **BRT+D** i kwot wkładu finansowego wspólnego przedsięwzięcia FCH;

- h)** zachęcanie do uczestnictwa instytucji ze wszystkich państw członkowskich i z krajów **stowarzyszonych**;
- i)** realizacja szeroko zakrojonych badań socjotechnoekonomicznych mających na celu ocenę i monitorowanie postępu technicznego oraz pozatechnicznych barier utrudniających wejście na rynek;
- j)** realizacja badań na potrzeby opracowania nowych oraz weryfikacji istniejących regulacji prawnych i norm, celem usunięcia sztucznych barier utrudniających wejście na rynek oraz celem wspierania wymienności, interoperacyjności, transgranicznego handlu wodorem i rynków eksportowych, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa eksploatacji i nieutrudnianiu innowacji;
- k) przekazywanie i rozpowszechnianie cennych informacji dotyczących swojej działalności, w szczególności wśród MSP i ośrodków badawczych oraz** zapewnienie społeczeństwu rzetelnych informacji w celu budowania świadomości i akceptacji społecznej w zakresie bezpieczeństwa wodoru oraz związanych z nowymi technologiami korzyści dla środowiska, bezpieczeństwa dostaw, kosztów energii oraz zatrudnienia;
- l)** opracowanie i realizacja wieloletniego planu działań badawczych;
- m)** zapewnianie wkładu finansowego Wspólnoty oraz mobilizowanie zasobów sektora prywatnego i innych zasobów pochodzących z sektora publicznego potrzebnych do realizacji działań wspólnego przedsięwzięcia w zakresie **BRT**;
- n)** zapewnienie należytej realizacji działań **BRT** i należytego zarządzania zasobami;
- o)** przekazywanie i rozpowszechnianie informacji o projektach, w tym nazw uczestników, wyników działań **BRT** i kwot wkładu finansowego wspólnego przedsięwzięcia FCH;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- powiadamianie podmiotów prawnych, które zawarły ze wspólnym przedsięwzięciem FCH umowę o przyznanie dotacji, o możliwościach zaciągnięcia pożyczki w Europejskim Banku Inwestycyjnym, w szczególności o mechanizmie finansowania opartym na podziale ryzyka utworzonym na mocy siódmego programu ramowego;
- zapewnienie wysokiej przejrzystości i uczciwej konkurencji w warunkach równoprawnego dostępu wszystkim podmiotom ubiegającym się o uczestnictwo w działaniach badawczych i demonstracyjnych wspólnego przedsięwzięcia FCH, niezależnie od faktu, czy należą do zrzeszenia podmiotów badawczych lub zrzeszenia branżowego (zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom);
- śledzenie rozwoju sytuacji w przedmiotowej dziedzinie na arenie międzynarodowej oraz w stosownych przypadkach uczestniczenie we współpracy międzynarodowej.

- p) powiadamianie podmiotów prawnych, które zawarły ze wspólnym przedsięwzięciem FCH umowę o przyznanie dotacji, o możliwościach zaciągnięcia pożyczki w Europejskim Banku Inwestycyjnym, w szczególności o mechanizmie finansowania opartym na podziale ryzyka utworzonym na mocy siódmego programu ramowego;
- q) zapewnienie wysokiego poziomu przejrzystości i uczciwej konkurencji w warunkach równoprawnego dostępu wszystkim podmiotom ubiegającym się o uczestnictwo w działaniach badawczych i demonstracyjnych wspólnego przedsięwzięcia FCH, niezależnie od tego, czy należą do zrzeszenia podmiotów badawczych lub zrzeszenia branżowego (zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom);
- r) śledzenie rozwoju sytuacji w przedmiotowej dziedzinie na arenie międzynarodowej oraz w stosownych przypadkach uczestniczenie we współpracy międzynarodowej;
- s) **rozwijanie ścisłej współpracy i zapewnianie koordynacji z siódmym programem ramowym i innymi działaniami, podmiotami i zainteresowanymi stronami na szczeblu UE, krajowym i ponadnarodowym;**
- t) **monitorowanie postępu w realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH;**
- u) **prowadzenie wszelkiej innej działalności potrzebnej do osiągnięcia założonych celów.**

Poprawka 30

Załącznik — Artykuł I.3

Członkowie i grupy interesów

1. Członkami założycielami wspólnego przedsięwzięcia FCH (zwanymi dalej „członkami założycielami”) są:
  - Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską, oraz
  - zrzeszenie branżowe europejskiej wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (European Fuel Cell and Hydrogen Joint Technology Initiative Industry Grouping Aisbl), **utworzone** zgodnie z prawem belgijskim (zwaną dalej „zrzeszeniem branżowym”).
2. Zrzeszenie branżowe:
  - **jest organizacją o charakterze niezarobkowym, której celem jest udział w realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH;**

Członkowie

1. Członkami założycielami wspólnego przedsięwzięcia FCH (zwanymi dalej „członkami założycielami”) są:
  - a) Wspólnota Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską, oraz
  - b) **po przyjęciu statutu**, zrzeszenie branżowe europejskiej wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz ogniw paliwowych i technologii wodorowych (European Fuel Cell and Hydrogen Joint Technology Initiative Industry Grouping Aisbl), **organizacja niekomercyjna, utworzona** zgodnie z prawem belgijskim, **której celem jest przyczynienie się do osiągnięcia celów wspólnego przedsięwzięcia FCH**, (zwaną dalej „zrzeszeniem branżowym”).
2. Zrzeszenie branżowe:

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

-
- **jest utworzone zgodnie z prawem belgijskim i działa na podstawie zarejestrowanego statutu, należycie przyjętego i związanego ze wspólną inicjatywą technologiczną;**
  - dopilnowuje wnoszenia swojego wkładu w zasoby wspólnego przedsięwzięcia FCH zgodnie z **art. 5** niniejszego rozporządzenia, z góry, w postaci wkładu finansowego na pokrycie 50 % kosztów funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH, i jego przekazania do budżetu wspólnego przedsięwzięcia przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego;
  - dopilnowuje **wnoszenia wkładu** przemysłu w realizację działań **BRT+D** finansowanych ze środków wspólnego przedsięwzięcia FCH, **w postaci wkładu rzeczowego, pokrywającego co najmniej 50 % łącznych kosztów projektu, obliczanych na bazie rocznej;**
  - jest otwarte dla każdego prywatnego podmiotu prawnego (w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw), utworzonego zgodnie z prawem państwa członkowskiego, kraju stowarzyszonego **lub państwa należącego do EOG** i posiadającego swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności na wyżej wymienionym terytorium, pod warunkiem, że prowadzi on działalność w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w Europie oraz zobowiąże się do realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH i do wnoszenia wkładu w jego zasoby.
3. Po powołaniu wspólnego przedsięwzięcia jego członkiem może zostać zrzeszenie podmiotów badawczych, **reprezentujące organizacje badawcze o charakterze niezarobkowym, uczelnie wyższe i ośrodki badawcze**, pod warunkiem **powołania podmiotu mającego za zadanie reprezentować środowisko badawcze. Wniosek zrzeszenia podmiotów badawczych jest kierowany do rady zarządzającej i przez nią rozpatrywany.**
4. Zrzeszenie podmiotów badawczych:
- jest organizacją o charakterze niezarobkowym, której dążeniem jest udział w realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH;
  - jest utworzone zgodnie z prawem belgijskim i działa na podstawie zarejestrowanego statutu, należycie przyjętego i związanego ze wspólną inicjatywą technologiczną;
  - dopilnowuje wnoszenia swojego wkładu w zasoby wspólnego przedsięwzięcia FCH z góry, w postaci wkładu finansowego na pokrycie **1/12** kosztów funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH, i jego przekazania do budżetu wspólnego przedsięwzięcia przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego;
-
- dopilnowuje wnoszenia swojego wkładu w zasoby wspólnego przedsięwzięcia FCH zgodnie z **przepisami** niniejszego rozporządzenia, z góry, w postaci wkładu finansowego na pokrycie 50 % kosztów funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH, i jego przekazania do budżetu wspólnego przedsięwzięcia przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego;
  - dopilnowuje, **aby wkład** przemysłu w realizację działań **BRT** finansowanych ze środków wspólnego przedsięwzięcia FCH **był był co najmniej równy wkładowi Wspólnoty;**
  - jest otwarte **na sprawiedliwych i rozsądnych zasadach** dla każdego prywatnego podmiotu prawnego (w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw **oraz właściwych stowarzyszeń branżowych ogniw paliwowych i technologii wodorowych**), utworzonego zgodnie z prawem państwa członkowskiego **lub** kraju stowarzyszonego i posiadającego swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności na wyżej wymienionym terytorium, pod warunkiem, że prowadzi on działalność w dziedzinie ogniw paliwowych i technologii wodorowych w Europie oraz zobowiąże się do realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH i do wnoszenia wkładu w jego zasoby.
3. Po powołaniu wspólnego przedsięwzięcia jego członkiem może zostać zrzeszenie podmiotów badawczych pod warunkiem, **że akceptuje ono ten statut.**
4. Zrzeszenie podmiotów badawczych:
- jest organizacją o charakterze niezarobkowym, której dążeniem jest udział w realizacji celów wspólnego przedsięwzięcia FCH;
  - jest utworzone zgodnie z prawem belgijskim i działa na podstawie zarejestrowanego statutu, należycie przyjętego i związanego ze wspólną inicjatywą technologiczną;
  - dopilnowuje wnoszenia swojego wkładu w zasoby wspólnego przedsięwzięcia FCH z góry, w postaci wkładu finansowego na pokrycie **1/20** kosztów funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH, i jego przekazania do budżetu wspólnego przedsięwzięcia przed rozpoczęciem każdego roku budżetowego;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

— *jest otwarte dla każdej organizacji badawczej o charakterze niezarobkowym, uczelni wyższej i dla każdego ośrodka badawczego z siedzibą w państwie członkowskim, kraju stowarzyszonym lub kraju kandydującym.*

5. Członek założyciel może wycofać się ze wspólnego przedsięwzięcia FCH. W takim przypadku wspólne przedsięwzięcie zostanie zlikwidowane w sposób zgodny z art. I.22.

6. Zrzeszenie podmiotów badawczych może wycofać się ze wspólnego przedsięwzięcia FCH. Wycofanie staje się skuteczne i nieodwołalne po upływie sześciu miesięcy od daty powiadomienia członków założycieli, w następstwie czego były członek zostaje zwolniony z wszelkich zobowiązań poza zobowiązaniami, które zostały zatwierdzone przez wspólne przedsięwzięcie FCH jeszcze przed jego wycofaniem się.

5. Członek założyciel może wycofać się ze wspólnego przedsięwzięcia FCH. W takim przypadku wspólne przedsięwzięcie zostanie zlikwidowane w sposób zgodny z art. I.22.

6. Zrzeszenie podmiotów badawczych może wycofać się ze wspólnego przedsięwzięcia FCH. Wycofanie staje się skuteczne i nieodwołalne po upływie sześciu miesięcy od daty powiadomienia członków założycieli, w następstwie czego były członek zostaje zwolniony z wszelkich zobowiązań poza zobowiązaniami, które zostały zatwierdzone przez wspólne przedsięwzięcie FCH jeszcze przed jego wycofaniem się.

Poprawka 31

Załącznik — Artykuł I.4

Organami **wykonawczymi** wspólnego przedsięwzięcia FCH są rada zarządzająca i **biuro programowe**. **Organami doradczymi wspólnego przedsięwzięcia FCH są grupa wysokiego szczebla skupiająca państwa członkowskie, walne zgromadzenie partnerów oraz** komitet naukowy.

1. Organami wspólnego przedsięwzięcia FCH są:

a) rada zarządzająca,

b) **dyrektor wykonawczy;**

c) komitet naukowy.

2. *W przypadku, gdy dane zadanie nie podlega kompetencjom żadnego z tych organów, należy ono do kompetencji rady zarządzającej.*

3. *Zewnętrznymi organami doradczymi wspólnego przedsięwzięcia FCH są grupa wysokiego szczebla skupiająca państwa członkowskie oraz Walne Zgromadzenie Wspólników.*

Poprawka 32

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 2

2. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych, Komisja przekaze jedno miejsce jego przedstawicielowi.

2. W przypadku utworzenia zrzeszenia podmiotów badawczych, Komisja przekaze **co najmniej** jedno miejsce jego przedstawicielowi/**przedstawicielom**.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 33

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 4

4. Rada zarządzająca **wybiera** przewodniczącego. Przewodniczący **wybierany jest na dwuletnią kadencję**.

4. Rada zarządzająca **mianuje** przewodniczącego **spośród przedstawicieli zrzeszenia branżowego**. Przewodniczący **jest mianowany na jeden rok i może być mianowany ponownie tylko jeden raz. Przedstawiciel MŚP oraz przedstawiciel zrzeszenia podmiotów badawczych są mianowani na wiceprzewodniczących**.

Poprawka 34

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 8

8. Rada zarządzająca może w indywidualnych przypadkach zaprosić do udziału w posiedzeniach obserwatorów bez prawa głosu, w szczególności przedstawicieli regionów i organów regulacyjnych.

8. Rada zarządzająca może w indywidualnych przypadkach zaprosić do udziału w posiedzeniach obserwatorów bez prawa głosu, w szczególności przedstawicieli regionów i organów regulacyjnych **oraz właściwych stowarzyszeń branżowych ogniw paliwowych i technologii wodorowych**.

Poprawka 35

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 15 — tiret 4a (nowe)

— **zatwierdza zaproszenia do składania wniosków;**

Poprawka 36

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 15 — tiret 6

— **uzasadnia i** zatwierdza **każde odstępstwo od regulaminu finansowego** wspólnego przedsięwzięcia FCH zgodnie z art. 8;

— zatwierdza **zasady finansowe** wspólnego przedsięwzięcia FCH zgodnie z art. 8 **po konsultacji z Komisją;**

Poprawka 37

Załącznik — Artykuł I.5 — ustęp 15 — tiret 6a (nowe)

— **uzasadnia każde żądanie odstępstwa od rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, zatwierdza wszelkie odstępstwa po wcześniejszym uzyskaniu zgody Komisji oraz informuje władzę budżetową o wszelkich zatwierdzonych odstępstwach;**

Poprawka 38

Załącznik — Artykuł I.6 — ustęp 6

6. Dyrektor wykonawczy jest prawnym przedstawicielem wspólnego przedsięwzięcia FCH. Dyrektor wykonuje swoje obowiązki niezależnie i jest odpowiedzialny przed radą zarządzającą.

6. Dyrektor wykonawczy jest prawnym przedstawicielem wspólnego przedsięwzięcia FCH. Dyrektor wykonuje swoje obowiązki niezależnie, **zwłaszcza w odniesieniu do selekcji wniosków w sprawie projektów oraz zarządzania projektami**, i jest odpowiedzialny przed radą zarządzającą.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 39

Załącznik — Artykuł I.6 — ustęp 8

8. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez radę zarządzającą z **przedstawionej przez Komisję listy kandydatów, na pierwszą kadencję nieprzekraczającą** trzech lat. Po dokonaniu oceny wyników pracy dyrektora zarządzającego rada zarządzająca może jednokrotnie przedłużyć jego kadencję na kolejny okres nieprzekraczający czterech lat.

8. Dyrektor wykonawczy jest mianowany przez Radę Zarządzającą **na okres** trzech lat **w następstwie zaproszenia do wyrażenia zainteresowania opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz w innych ogólnie dostępnych periodykach lub na stronach internetowych.** Po dokonaniu oceny wyników pracy dyrektora zarządzającego rada zarządzająca może jednokrotnie przedłużyć jego kadencję na kolejny okres nieprzekraczający czterech lat, **po którym zostanie opublikowane zaproszenie do wyrażenia zainteresowania w taki sam sposób.**

Poprawka 40

Załącznik — Artykuł I.7 — ustęp 4

Komitet naukowy **wykonuje** następujące zadania:

- **wyraża opinię na temat istotności i postępów działań BRT+D w danym roku oraz zaleca ewentualne korekty;**
- **wyraża opinię na temat priorytetów naukowych wieloletniego planu działań BRT+D;**
- **doradza radzie zarządzającej w kwestii osiągnięć naukowych opisanych w rocznym sprawozdaniu z działalności.**

Komitet Naukowy **ma** następujące zadania:

- a) **określa priorytety naukowe dla propozycji rocznych i wieloletnich planów działań badawczych;**
- b) **wyraża opinię na temat osiągnięć naukowych opisanych w rocznym sprawozdaniu z działalności;**
- c) **doradza w sprawie składu komitetów wzajemnej weryfikacji.**

Poprawka 41

Załącznik — Artykuł I.8 — ustęp 1

1. **Całkowity wkład finansowy Wspólnoty na rzecz wspólnego przedsięwzięcia FCH na pokrycie kosztów funkcjonowania i kosztów operacyjnych prac badawczo-rozwojowych i działań demonstracyjnych nie przekroczy 470 milionów EUR ze środków siódmego programu ramowego. Oczekuje się, że koszty funkcjonowania nie przekroczą 20 mln EUR.**

1. **Środki na finansowanie działalności wspólnego przedsięwzięcia FCH pochodzą z wkładów finansowych płatnych w ratach wnoszonych przez członków oraz wkładów rzeczowych wnoszonych przez podmioty prawne uczestniczące w tej działalności. Koszty bieżące wspólnego przedsięwzięcia FCH są od początku pokrywane w równych częściach wkładem pieniężnym przez Wspólnotę i zrzeszenie branżowe. W momencie uzyskania członkostwa wspólnego przedsięwzięcia FCH zrzeszenie podmiotów badawczych wnosi wkład w wysokości 1/20 kosztów funkcjonowania, a wkład Komisji w koszty funkcjonowania odpowiednio się zmniejszy. Całkowity wkład Wspólnoty w koszty funkcjonowania wspólnego przedsięwzięcia FCH nie przekracza 20 mln EUR. Jakkolwiek niewykorzystaną część wkładu Wspólnoty przeznaczają się na działalność wspólnego przedsięwzięcia FCH.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 42**Załącznik — Artykuł I.8 — ustęp 7**

7. Sektor prywatny, w szczególności członkowie zrzeszenia branżowego, będzie wносить wkłady rzeczowe na pokrycie kosztów operacyjnych realizacji projektów. Łączna wartość wkładów rzeczowych musi co najmniej dorównywać wysokości finansowania ze środków publicznych. Raz do roku dokonywana będzie wycena łącznej wartości wkładów rzeczowych, obliczonej w skali roku. Po raz pierwszy wycena dokonana zostanie na koniec drugiego roku budżetowego po rozpoczęciu działalności przez wspólne przedsięwzięcie FCH. Kolejne wyceny dokonywane będą na koniec każdego roku budżetowego przez niezależny podmiot. Wyniki wyceny zostaną przedstawione Komisji w terminie czterech miesięcy od zakończenia każdego roku budżetowego;

7. Sektor prywatny, w szczególności członkowie zrzeszenia branżowego, będzie wносить wkłady rzeczowe na pokrycie kosztów operacyjnych realizacji projektów. Łączna wartość wkładów rzeczowych musi co najmniej dorównywać wysokości finansowania ze środków publicznych. **W przypadku gdy Wspólne Centrum Badawcze Komisji bierze udział w projektach, wartość jego wkładu rzeczowego nie będzie uznawana za część wkładu Komisji.** Raz do roku dokonywana będzie wycena łącznej wartości wkładów rzeczowych, obliczonej w skali roku. Po raz pierwszy wycena dokonana zostanie na koniec drugiego roku budżetowego po rozpoczęciu działalności przez wspólne przedsięwzięcie FCH. Kolejne wyceny dokonywane będą na koniec każdego roku budżetowego przez niezależny podmiot. Wyniki wyceny zostaną przedstawione Komisji w terminie czterech miesięcy od zakończenia każdego roku budżetowego;

Poprawka 43**Załącznik — Artykuł I.9 — ustęp 3**

3. Podmioty prawne pragnące uczestniczyć w projekcie tworzą konsorcjum i wyznaczają jeden podmiot ze swojego grona do pełnienia funkcji koordynatora. **W normalnych okolicznościach koordynatorem jest członek zrzeszenia branżowego lub zrzeszenia podmiotów badawczych, o ile zostało ono utworzone. Wyjątki od tej reguły wymagają zgody rady zarządzającej.**

3. Podmioty prawne pragnące uczestniczyć w projekcie tworzą konsorcjum i wyznaczają jeden podmiot ze swojego grona do pełnienia funkcji koordynatora.

Poprawka 44**Załącznik — Artykuł I.9 a (nowy)****Artykuł I.9 a****Realizacja działań BRT**

1. **Wspólne przedsięwzięcie FCH wspiera działania BRT następujące po ogłoszeniu otwartych i zgodnych z zasadami konkurencji zaproszeń do składania wniosków, przeprowadzeniu niezależnej oceny i zawarciu dla każdego projektu umów o przyznanie dotacji oraz umów konsorcjum.**

2. **W wyjątkowych przypadkach wspólne przedsięwzięcie FCH może ogłaszać zaproszenia do składania ofert, jeżeli zostanie to uznane za konieczne w celu skutecznej realizacji celów badawczych.**

3. **Wspólne przedsięwzięcie FCH opracuje procedury i mechanizmy realizacji, nadzoru i kontroli umów o przyznanie dotacji.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

4. Umowa o przyznanie dotacji:

- zawiera odpowiednie ustalenia dotyczące prowadzenia działań BRT;
- zawiera odpowiednie ustalenia finansowe i zasady związane z prawami własności intelektualnej w oparciu o przepisy określone w art. 17 niniejszego rozporządzenia;
- reguluje stosunek między konsorcjum projektu a wspólnym przedsięwzięciem FCH.

5. Umowa konsorcjum jest zawierana przez uczestników projektu przed zawarciem umowy o przyznanie dotacji. Umowa ta:

- zawiera odpowiednie ustalenia dotyczące wykonania umowy o przyznanie dotacji;
- reguluje stosunek pomiędzy uczestnikami projektu, w szczególności w zakresie praw własności intelektualnej.

Poprawka 45**Załącznik — Artykuł I.10****Warunki niezbędne do uzyskania finansowania**

1. Wkład Wspólnoty do wspólnego przedsięwzięcia FCH przeznaczony jest na finansowanie działań BRT+D na podstawie konkurencyjnych zaproszeń do składania wniosków.

2. W wyjątkowych przypadkach wspólne przedsięwzięcie FCH może ogłaszać zaproszenia do składania ofert, jeśli zostanie to uznane za konieczne w celu skutecznej realizacji celów badawczych.

3. Do uzyskania takiego finansowania kwalifikują się prywatne podmioty prawne spełniające wszystkie z następujących kryteriów:

Finansowanie działalności

1. Do finansowania kwalifikują się następujące podmioty:

- a) podmioty prawne z siedzibą w państwie członkowskim lub kraju stowarzyszonym;
- b) organizacje międzynarodowe, które posiadają osobowość prawną na mocy międzynarodowego prawa publicznego, jak również wszelkie wyspecjalizowane agencje utworzone przez tego rodzaju organizacje;
- c) podmioty prawne z krajów trzecich, pod warunkiem, że rada zarządzająca uzna ich uczestnictwo za szczególnie korzystne dla projektu.

2. Aby spełnić kryteria kwalifikowania się do finansowania wspólnotowego, koszty poniesione w związku z realizacją działań badawczo-rozwojowych są pomniejszone o podatek VAT.

3. Górne granice wkładu finansowego Wspólnoty do projektów są dostosowane do granic ustalonych w zasadach uczestnictwa w siódmym programie ramowym. W przypadku, gdy wymagane jest zmniejszenie poziomów finansowania ze względu na zasadę równości wkładów wnoszonych przez przemysł i Wspólnotę określoną w art. I.8, zmniejszenie to jest proporcjonalne do wyżej wspomnianych górnych granic wkładu finansowego ustalonych w zasadach uczestnictwa w siódmym programie ramowym dla wszystkich kategorii uczestników w każdym indywidualnym projekcie.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- (a) posiadają siedzibę w państwie członkowskim lub posiadają swoją statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności w państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju stowarzyszonym albo kandydującym;
- (b) prowadzą działalność w zakresie BRT+D w dziedzinie ogniw paliwowych i/lub technologii wodorowych, ich zastosowań przemysłowych lub wprowadzania, lub posiadają konkretne plany podjęcia takiej działalności w najbliższym czasie na terenie Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
4. Do uzyskania finansowania kwalifikują się również następujące podmioty:
- (a) podmioty publiczne o charakterze niezarobkowym, posiadające siedzibę w państwie członkowskim, kraju stowarzyszonym, kraju kandydującym lub na terenie EOG, w tym szkoły średnie i uczelnie wyższe;
- (b) organizacje międzynarodowe, posiadające osobowość prawną na mocy międzynarodowego prawa publicznego, jak również wszelkie specjalne agencje utworzone przez tego rodzaju organizacje międzynarodowe;
- (c) podmioty prawne z krajów trzecich, pod warunkiem, że rada zarządzająca uzna ich uczestnictwo za szczególnie korzystne dla projektu.

Poprawka 46

Załącznik — Artykuł I.11 — ustęp 1

1. **Regulamin finansowy** wspólnego przedsięwzięcia FCH oparty jest na przepisach rozporządzenia nr 1605/2002. Regulamin może odbiegać od rozporządzenia nr 1605/2002 w przypadku gdy wymagają tego szczególnie potrzeby operacyjne wspólnego przedsięwzięcia FCH, pod warunkiem wcześniejszego uzyskania zgody Komisji.

1. **Zasady finansowe mające zastosowanie do** wspólnego przedsięwzięcia FCH **nie mogą odbiegać od rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, chyba że** wymagają tego jego szczególne potrzeby operacyjne. **Do przyjęcia wszelkich zasad stanowiących odstępstwo od rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002 wymagane jest wcześniejsze uzyskanie zgody Komisji. O takich odstępstwach informuje się władzę budżetową.**

Poprawka 47

Załącznik — Artykuł I.14 — ustęp 5

5. W terminie dwóch miesięcy od zakończenia każdego roku budżetowego przedstawia się Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich („Trybunałowi Obrachunkowemu”) tymczasowe sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia. Trybunał Obrachunkowy przedstawia swoje uwagi w sprawie tymczasowych sprawozdań wspólnego przedsięwzięcia w terminie do dnia 15 czerwca po zakończeniu każdego roku budżetowego. Roczne sprawozdanie finansowe za dany rok budżetowy przekazuje się księgowemu Komisji w następnym roku, w terminach określonych w ramowym rozporządzeniu finansowym, celem konsolidacji z rocznym sprawozdaniem

5. W terminie dwóch miesięcy od zakończenia każdego roku budżetowego przedstawia się Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich („Trybunałowi Obrachunkowemu”) tymczasowe sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia. Trybunał Obrachunkowy przedstawia swoje uwagi w sprawie tymczasowych sprawozdań wspólnego przedsięwzięcia w terminie do dnia 15 czerwca po zakończeniu każdego roku budżetowego. Roczne sprawozdanie finansowe za dany rok budżetowy przekazuje się księgowemu Komisji w następnym roku, w terminach określonych w ramowym rozporządzeniu finansowym, celem konsolidacji z rocznym sprawozdaniem

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

finansowym Komisji Europejskiej. Roczne sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia musi zostać przygotowane i zbadane zgodnie z przyjętymi przez księgowego Komisji zasadami rachunkowości Komisji Europejskiej.

finansowym Komisji Europejskiej. **Roczne sprawozdanie finansowe i bilans za miniony rok są przedkładane władzy budżetowej.** Roczne sprawozdanie finansowe wspólnego przedsięwzięcia musi zostać przygotowane i zbadane zgodnie z przyjętymi przez księgowego Komisji zasadami rachunkowości Komisji Europejskiej.

Poprawka 48

Załącznik — Artykuł I.14 — ustęp 6

6. Absolutorium z wykonania budżetu udziela Parlament Europejski, **na** zalecenie Rady, zgodnie z procedurą **przewidzianą w regulaminie finansowym** wspólnego przedsięwzięcia FCH.

6. Absolutorium z wykonania budżetu **wspólnego przedsięwzięcia FCH** udziela Parlament Europejski, **uwzględniając** zalecenie Rady, zgodnie z procedurą **określoną w zasadach finansowych** wspólnego przedsięwzięcia FCH.

Poprawka 49

Załącznik — Artykuł I.16 — ustęp 1

1. Liczbę etatów określa się w planie zatrudnienia zawartym w budżecie rocznym.

1. Liczbę etatów określa się w planie zatrudnienia zawartym w budżecie rocznym **oraz przekazywanym przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz ze wstępnym projektem budżetu Unii Europejskiej.**

Poprawka 50

Załącznik — Artykuł I.16 — ustęp 2

2. **Pracownicy wspólnego przedsięwzięcia FCH są pracownikami zatrudnianymi na czas określony i pracownikami kontraktowymi, i są zatrudniani na podstawie umów na czas określony z możliwością jednokrotnego przedłużenia na okres nieprzekraczający łącznie siedmiu lat.**

skreślony

Poprawka 51

Załącznik — Artykuł I.19

Umowa o przyznanie dotacji i umowa konsorcjum

skreślony

1. **Wspólne przedsięwzięcie FCH udziela wsparcia działaniom BRT+D po ogłoszeniu zaproszeń do składania wniosków, przeprowadzeniu niezależnej oceny i zawarciu umów o przyznanie dotacji oraz umów konsorcjum dla każdego projektu.**

2. **Wspólne przedsięwzięcie FCH opracuje procedury i mechanizmy realizacji, nadzoru i kontroli umów o przyznanie dotacji.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

3. Umowa o przyznanie dotacji:

- zawiera odpowiednie ustalenia dotyczące realizacji działań BRT+D;
- zawiera odpowiednie ustalenia finansowe i zasady związane z prawami własności intelektualnej w oparciu o przepisy wyszczególnione w art. I.24;
- reguluje stosunek między konsorcjum projektu a wspólnym przedsięwzięciem FCH.

4. Umowa konsorcjum:

- jest zawierana przez uczestników projektu przed zawarciem umowy o przyznanie dotacji;
- zawiera odpowiednie ustalenia dotyczące wykonania umowy o przyznanie dotacji;
- reguluje stosunek pomiędzy uczestnikami projektu, w szczególności w zakresie praw własności intelektualnej.

Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy *

P6_TA(2008)0204

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach 2008 i 2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego (COM(2008)0051 — C6-0062/2008 — 2008/0020(CNS))

(2009/C 279 E/30)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2008)0051),
- uwzględniając art. 37 ust. 2 akapit trzeci Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0062/2008),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0164/2008),

Wtorek, 20 maja 2008 r.

1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
2. uważa, że wszelkie przewidziane kwoty muszą odpowiadać pułapowi określone w pozycji 2 wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013 oraz zwraca uwagę, iż decyzja w sprawie kwoty rocznej zapadnie w ramach rocznej procedury budżetowej, a ocena tej kwoty zostanie przeprowadzona w wieloletnim kontekście;
3. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
4. zwraca się do Rady, jeśli ta uzna za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
5. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Tytuł**

Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach **2008 i 2009** oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

Rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w zakresie przesunięcia pomocy w odniesieniu do tytoniu na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego w latach **2009-2012** oraz rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 w zakresie finansowania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 1 preambuły**

(1) Zgodnie z art. 110j rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego niektóre rozporządzenia pomoc w odniesieniu do tytoniu przyznawana jest rolnikom produkującym surowiec tytoniowy w odniesieniu do **lat zbiorów 2006, 2007, 2008 i 2009**.

(1) Zgodnie z art. 110j rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego niektóre rozporządzenia pomoc w odniesieniu do tytoniu przyznawana jest rolnikom produkującym surowiec tytoniowy w odniesieniu do **roku zbiorów 2012**.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający****Punkt 1a preambuły (nowy)**

(1a) Biorąc pod uwagę liczne reformy przeprowadzone od 2004 r., zwłaszcza w sektorze owoców i warzyw, ważne jest, aby nie stawiać producentów surowca tytoniowego w sytuacji dyskryminującej w stosunku do pozostałych rolników europejskich.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 4
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Punkt 3 preambuły

(3) Działania te cieszą się dużym powodzeniem i stanowią pozytywny przykład współpracy między działaniami polityki w zakresie rolnictwa i polityki zdrowia. Aby zapewnić ciągłość tych działań oraz zważywszy, że finansowanie funduszu zawsze odbywało się poprzez przesunięcie środków pomocy w odniesieniu do tytoniu, właściwym jest przeniesienie do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego kwoty odpowiadającej 5 % pomocy w odniesieniu do tytoniu przyznanej na lata kalendarzowe **2008 i 2009**.

(3) Działania te cieszą się dużym powodzeniem i stanowią pozytywny przykład współpracy między działaniami polityki w zakresie rolnictwa i polityki zdrowia. Aby zapewnić ciągłość tych działań oraz zważywszy, że finansowanie funduszu zawsze odbywało się poprzez przesunięcie środków pomocy w odniesieniu do tytoniu, właściwym jest przeniesienie do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego kwoty odpowiadającej 6 % pomocy w odniesieniu do tytoniu przyznanej na lata kalendarzowe **2009-2012**.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Artykuł 1 — punkt -1 (nowy)
Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003
Artykuł 110 j)

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

(-1) Artykuł 110 j otrzymuje brzmienie:

Artykuł 110 j

Zakres stosowania

W odniesieniu do lat zbiorów do 2012 r., pomoc może być przyznawana rolnikom produkującym surowiec tytoniowy objęty kodem CN 2401 na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Poprawka 6
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający
Artykuł 1 — punkt -1 a (nowy)
Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003
Artykuł 110 l) tabela

(-1a) W art. 110 l tabela otrzymuje brzmienie:

(w milionach EUR)

2009-2012

Niemcy	<i>p.m.</i>
Hiszpania	<i>p.m.</i>
Francja	<i>p.m.</i>
Włochy (z wyjątkiem Apulii)	<i>p.m.</i>
Portugalia	<i>p.m.</i>

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 7
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający**Artykuł 1**
Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003
Artykuł 110 m)Artykuł 110 m **rozporządzenia (WE) nr 1782/2003** otrzymuje brzmienie:**(-1b)** Artykuł 110 m otrzymuje brzmienie:

Artykuł 110 m)

Przeniesienie na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

Artykuł 110 m)

Przeniesienie na rzecz Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego

W roku kalendarzowym 2006 kwota równa 4 % **i w latach kalendarzowych 2007, 2008 i 2009** kwota równa 5 % pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozdziałem przeznaczana jest na finansowanie działań informacyjnych w ramach Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2075/92.W roku kalendarzowym 2006 kwota równa 4 %, **w roku kalendarzowym 2007** kwota równa 5 %, **a w latach kalendarzowych 2009–2012 kwota równa 6 %** pomocy przyznanej zgodnie z niniejszym rozdziałem przeznaczana jest na finansowanie działań informacyjnych w ramach Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.**Poprawka 8**
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający**Artykuł 1 — punkt -1c (nowy)**
Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003
Artykuł 143e)**(-1c) Artykuł 143e zostaje skreślony.****Poprawka 9**
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający**Artykuł 1 — punkt -1d (nowy)**
Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003
Załącznik VII — punkt I — akapit drugi**(-1d) Załącznik VII punkt I akapit drugi zostaje skreślony.****Poprawka 10**
Wniosek dotyczący rozporządzenia — akt zmieniający**Artykuł 2**
Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007
Artykuł 104 — ustęp 2 — litera b)b) w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006, 2007, **2008** i 2009, zgodnie z art. 110 m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.b) w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006 **i 2007 i 2009–2012**, zgodnie z art. 110 m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Statystyki dotyczące mięsa i zwierząt gospodarskich ***I

P6_TA(2008)0206

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk dotyczących mięsa i zwierząt gospodarskich (COM(2007)0129 — C6-0099/2007 — 2007/0051(COD))

(2009/C 279 E/31)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0129),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C6-0099/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0130/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0051

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 20 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie statystyk dotyczących zwierząt gospodarskich i mięsa o uchylającego dyrektywy Rady 93/23/EWG, 93/24/EWG i 93/25/EWG

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr ...)

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Wytyczne dla polityki zatrudnienia państw członkowskich *

P6_TA(2008)0207

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2007)0803 CZĘŚĆ V — C6-0031/2008 — 2007/0300(CNS))

(2009/C 279 E/32)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0803 CZĘŚĆ V),
  - uwzględniając art. 128 ust. 2 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0031/2008),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0172/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;
  3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
  4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 1
Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 2 preambuły

(2) Jak wykazała ocena krajowych programów reform państw członkowskich zawarta w przedstawionym przez Komisję rocznym sprawozdaniu z postępów oraz z projekcie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, państwa członkowskie powinny kontynuować wysiłki ukierunkowane na osiągnięcie postępu w takich priorytetowych obszarach jak:

- włączenie do aktywności zawodowej większej liczby osób oraz utrzymanie ich przy tej aktywności, zwiększenie podaży pracy i modernizacja systemów zabezpieczenia socjalnego,

(2) Jak wykazała ocena krajowych programów reform państw członkowskich zawarta w przedstawionym przez Komisję rocznym sprawozdaniu z postępów oraz w projekcie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, państwa członkowskie powinny kontynuować wysiłki ukierunkowane na osiągnięcie **pełnego zatrudnienia, poprawienie jakości pracy i równych szans, osiągnięcie spójności społecznej** i postępu w takich priorytetowych obszarach jak:

- **stworzenie większej liczby miejsc pracy o wysokiej jakości**, włączenie do aktywności zawodowej **o wysokiej jakości** większej liczby osób oraz utrzymanie ich przy tej aktywności, zwiększenie podaży pracy, modernizacja systemów zabezpieczenia,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- zwiększenie zdolności dostosowawczej pracowników i przedsiębiorstw oraz
- zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i poprawę umiejętności.

- zwiększenie zdolności dostosowawczej pracowników i przedsiębiorstw oraz **ich bezpieczeństwa w celu promowania elastycznego rynku pracy oraz promowania zatrudniania pracowników poprzez kształcenie ustawiczne i uznawanie zdobytych umiejętności,**
- zwiększenie inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i poprawę umiejętności, **a także zwiększenie szans na kształcenie ustawiczne oraz**
- **wspieranie mobilności pracowników na europejskim rynku pracy.**

Poprawka 2
Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 3 preambuły

(3) W świetle zarówno dokonanej przez Komisję oceny krajowych programów reform, jak i konkluzji Rady Europejskiej szczególną uwagę należy zwrócić na efektywne i terminowe wdrażanie, uwzględniając zwłaszcza uzgodnione cele ilościowe oraz przyjęte założenia, a także działając zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej.

(3) W świetle zarówno dokonanej przez Komisję oceny krajowych programów reform, jak i konkluzji Rady Europejskiej szczególną uwagę należy zwrócić na **wzmocnienie społecznego wymiaru wytycznych w sprawie zatrudnienia oraz** efektywne i terminowe wdrażanie **ich**, uwzględniając zwłaszcza uzgodnione cele **jakościowe** i ilościowe oraz przyjęte założenia zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej.

Poprawka 3
Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 5 preambuły

(5) Państwa członkowskie powinny uwzględnić wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia przy wdrażaniu finansowania pochodzącego z zasobów wspólnotowych, w szczególności z Europejskiego Funduszu Społecznego.

(5) Państwa członkowskie powinny uwzględnić wytyczne w sprawie polityki zatrudnienia przy wdrażaniu finansowania pochodzącego z zasobów wspólnotowych, w szczególności z Europejskiego Funduszu Społecznego, **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji.**

Poprawka 4
Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 6 preambuły

(6) Ponieważ wytyczne mają formę zintegrowanego pakietu, państwa członkowskie powinny w pełni **wdrożyć** ogólne wytyczne polityki gospodarczej.

(6) Ponieważ wytyczne mają formę zintegrowanego pakietu, państwa członkowskie powinny w pełni **uwzględnić wytyczne w sprawie zatrudnienia przy wdrażaniu** ogólnych wytycznych polityki gospodarczej.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2a (nowy)

Artykuł 2a

1. Przy wdrażaniu wytycznych określonych z Załączniku państwa członkowskie:

- uwzględniają wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego oraz
- dążą do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

2. Państwa członkowskie zapewniają ściślejsze współdziałanie między wytycznymi a otwartą metodą koordynacji w związku z procesem ochrony socjalnej i integracji społecznej.

3. Państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi i zgodnie z krajowymi tradycjami poszczególnych państw członkowskich, badają sposoby poprawy zgodności ich prawodawstwa z przepisami i zasadami europejskiego prawa socjalnego, porozumieniami między partnerami społecznymi i głównymi zasadami równego traktowania i niedyskryminacji oraz ich wdrażania, a także sporządzają na ten temat sprawozdania w krajowych programach reform.

Poprawka 6
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — część wprowadzająca — akapit –1 (nowy)

Wytyczne w sprawie zatrudnienia stanowią część zintegrowanych wytycznych na okres 2008-2010 opartych na trzech filarach: w dziedzinie polityki makroekonomicznej, reform mikroekonomicznych i polityki zatrudnienia. Filary te wspólnie przyczyniają się do osiągnięcia celów trwałego rozwoju i zatrudnienia oraz zwiększenia spójności społecznej.

Poprawka 7
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — część wprowadzająca — akapit pierwszy

Państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi, prowadzą polityki mając na uwadze realizację opisanych poniżej celów i priorytetów działania, tak aby na powszechnie dostępnym rynku pracy było coraz więcej coraz lepszych miejsc pracy. Odzwierciedlając strategię lizbońską, polityki państw członkowskich w sposób zrównoważony wspierają następujące cele:

Państwa członkowskie, we współpracy z partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami oraz przestrzegając tradycji krajowych, prowadzą polityki mając na uwadze realizację opisanych poniżej celów i priorytetów działania, tak aby na powszechnie dostępnym rynku pracy było coraz więcej coraz lepszych miejsc pracy **oraz lepiej wykszcolonej i bardziej wykwalifikowanej siły roboczej**. Odzwierciedlając strategię lizbońską, polityki państw członkowskich w sposób zrównoważony wspierają następujące cele:

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 8**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik — część wprowadzająca — akapit pierwszy — tiret pierwsze**

— Pełne zatrudnienie: dla podtrzymania wzrostu gospodarczego i wzmocnienia spójności społecznej niezbędne jest osiągnięcie pełnego zatrudnienia oraz zmniejszenie poziomu bezrobocia i nieaktywności zawodowej poprzez zwiększenie popytu na pracę i podaży pracy w ramach zintegrowanego modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity). To wymaga polityki, która dotyczyć będzie jednocześnie elastyczności rynków pracy, organizacji pracy i relacji pracowniczych oraz bezpieczeństwa zatrudnienia i ochrony socjalnej;

— Pełne zatrudnienie: dla podtrzymania wzrostu gospodarczego i wzmocnienia spójności społecznej niezbędne jest osiągnięcie pełnego zatrudnienia oraz zmniejszenie poziomu bezrobocia i nieaktywności zawodowej poprzez zwiększenie popytu na pracę i podaży pracy w ramach zintegrowanego modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (flexicurity). To wymaga polityki, która dotyczyć będzie jednocześnie elastyczności rynków pracy, organizacji pracy i relacji pracowniczych, **łączenia pracy z życiem rodzinnym** oraz bezpieczeństwa zatrudnienia i ochrony socjalnej;

Poprawka 9**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik — część wprowadzająca — akapit pierwszy — tiret drugie**

— Poprawa jakości i wydajności pracy: staraniom w celu podniesienia poziomu zatrudnienia towarzyszy podnoszenie poziomu atrakcyjności miejsc pracy, jakości pracy i tempa wzrostu wydajności pracy oraz zmniejszanie segmentacji i odsetka pracowników nisko opłacanych. Należy w pełni wykorzystać efekty synergii pomiędzy jakością pracy, wydajnością i zatrudnieniem;

— Poprawa jakości i wydajności pracy: staraniom w celu podniesienia poziomu zatrudnienia towarzyszy podnoszenie poziomu atrakcyjności miejsc pracy, jakości pracy i tempa wzrostu wydajności pracy oraz zmniejszanie segmentacji, **nierówności płci** i odsetka pracowników nisko opłacanych. Należy w pełni wykorzystać efekty synergii pomiędzy jakością pracy, wydajnością i zatrudnieniem;

Poprawka 10**Wniosek dotyczący decyzji****Załącznik — część wprowadzająca — akapit drugi**

Zapewnianie równych szans i zwalczanie przejawów dyskryminacji jest niezbędne dla osiągania postępu. We wszelkich podejmowanych działaniach powinno się uwzględniać włączanie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn do głównego nurtu politycznego oraz propagowanie równości mężczyzn i kobiet. Szczególną uwagę należy zwrócić na znaczne ograniczenie wszelkich różnic między kobietami i mężczyznami na rynkach pracy, zgodnie z Europejskim paktem na rzecz równości płci. To pomoże państwom członkowskim radzić sobie z wyzwaniami demograficznymi. Jako część nowego podejścia międzypokoleniowego należy zwrócić szczególną uwagę na sytuację młodzieży, wdrażanie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży oraz promowanie dostępu do zatrudnienia przez cały okres życia zawodowego. Należy zwrócić szczególną uwagę na znaczne zmniejszenie różnic w poziomie zatrudnienia osób znajdujących się w gorszym położeniu, w tym osób niepełnosprawnych, jak również obywateli państw trzecich i obywateli UE, zgodnie z celami krajowymi.

Zapewnianie równych szans i zwalczanie przejawów dyskryminacji jest niezbędne dla osiągania postępu. We wszelkich podejmowanych działaniach powinno się uwzględniać włączanie kwestii równouprawnienia kobiet i mężczyzn do głównego nurtu politycznego oraz propagowanie równości mężczyzn i kobiet. Szczególną uwagę należy zwrócić na znaczne ograniczenie wszelkich różnic między kobietami i mężczyznami na rynkach pracy, **koncentrując się zwłaszcza na nierównościach w wynagrodzeniu**, zgodnie z Europejskim paktem na rzecz równości płci. To pomoże państwom członkowskim radzić sobie z wyzwaniami demograficznymi. Jako część nowego podejścia międzypokoleniowego należy zwrócić szczególną uwagę na sytuację młodzieży, wdrażanie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży oraz promowanie dostępu do zatrudnienia przez cały okres życia zawodowego, **również w przypadku starszych pracowników**. Należy zwrócić szczególną uwagę na znaczne zmniejszenie różnic w poziomie zatrudnienia osób znajdujących się w gorszym położeniu, w tym osób niepełnosprawnych, jak również obywateli państw trzecich i obywateli UE, zgodnie z celami krajowymi. **Pomoże to państwom członkowskim radzić sobie z wyzwaniami demograficznymi.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 11

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret pierwsze

— włączeniu do aktywności zawodowej większej liczby osób oraz utrzymaniu ich przy tej aktywności, zwiększeniu podaży pracy **oraz** modernizacji systemów ochrony socjalnej;

— włączeniu do aktywności zawodowej **o wysokiej jakości** większej liczby osób oraz utrzymaniu ich przy tej aktywności **poprzez łączenie pracy z życiem rodzinnym**, zwiększeniu podaży pracy **poprzez zwiększenie zatrudnienia**, modernizacji systemów ochrony socjalnej **oraz zapewnieniu rynków pracy sprzyjających integracji**,

Poprawka 12

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret pierwsze a (nowe)

— *wspieraniu aktywnej integracji społecznej wszystkich w celu zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego poprzez zapewnienie przyzwoitego dochodu i wysokiej jakości usług socjalnych wraz z dostępem do rynku pracy poprzez stworzenie możliwości zatrudnienia i początkowe lub ustawiczne szkolenie zawodowe.*

Poprawka 13

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret drugie

— zwiększaniu zdolności dostosowywania pracowników i przedsiębiorstw,

— zwiększaniu zdolności dostosowawczych **i bezpieczeństwa** pracowników i przedsiębiorstw,

Poprawka 14

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret trzecie

— zwiększeniu inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i poprawę umiejętności.

— zwiększeniu inwestycji w kapitał ludzki poprzez lepszą edukację i poprawę umiejętności **oraz dostosowaniu systemów edukacji i szkoleń do nowych wymogów dotyczących kompetencji zawodowych**,

Poprawka 15

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret trzecie a (nowe)

— **zwiększaniu i poprawie inwestycji w dziedzinie badań, nauki i innowacji**,

Poprawka 16

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — akapit po wytycznej 17 — tiret trzecie b (nowe)

— **eliminacji wszystkich form dyskryminacji ze względu na płeć w miejscu pracy.**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 17**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 1 — tytuł**

1. Włączenie do aktywności zawodowej większej liczby osób oraz utrzymanie ich przy tej aktywności, zwiększenie podaży pracy oraz modernizacja systemów opieki społecznej

1. Włączenie do aktywności zawodowej **o wysokiej jakości** większej liczby osób oraz utrzymanie ich przy tej aktywności, zwiększenie podaży pracy, modernizacja systemów zabezpieczenia socjalnego **i zapewnienie otwartego rynku pracy**

Poprawka 18**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 1 — akapit pierwszy**

Zwiększenie poziomów zatrudnienia pozostaje najskuteczniejszym sposobem generowania wzrostu gospodarczego i wspierania systemów gospodarczych sprzyjających integracji społecznej, przy równoczesnym stwarzaniu sieci bezpieczeństwa dla osób niezdolnych do pracy. Promowanie podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka oraz modernizacja systemów opieki społecznej w celu zapewnienia należytego ich funkcjonowania, stabilności finansowej i odpowiedniej zdolności reagowania na zmieniające się potrzeby społeczne mają rosnące znaczenie, jako że oczekuje się spadku liczby osób w wieku produkcyjnym. Podejście międzypokoleniowe powinno obejmować zwrócenie szczególnej uwagi na problemy utrzymujących się różnic w zatrudnieniu kobiet i mężczyzn oraz niskich wskaźników zatrudnienia starszych pracowników i młodzieży, jak również promocję aktywnej integracji osób najbardziej wykluczonych z rynku pracy. Należy także zintensyfikować działania w celu poprawienia sytuacji młodych ludzi na rynku pracy i znacznego zmniejszenia bezrobocia wśród młodzieży, które jest średnio dwa razy wyższe od ogólnej stopy bezrobocia.

Zwiększenie poziomów zatrudnienia pozostaje najskuteczniejszym sposobem generowania wzrostu gospodarczego i wspierania systemów gospodarczych sprzyjających integracji społecznej, przy równoczesnym stwarzaniu sieci bezpieczeństwa dla osób niezdolnych do pracy. Promowanie podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka oraz modernizacja systemów opieki społecznej w celu zapewnienia należytego ich funkcjonowania, stabilności finansowej i odpowiedniej zdolności reagowania na zmieniające się potrzeby społeczne mają rosnące znaczenie, jako że oczekuje się spadku liczby osób w wieku produkcyjnym. Podejście międzypokoleniowe powinno obejmować zwrócenie szczególnej uwagi na problemy utrzymujących się różnic w zatrudnieniu kobiet i mężczyzn **i różnic w ich wynagrodzeniu** oraz niskich wskaźników zatrudnienia starszych pracowników i młodzieży, jak również promocję aktywnej integracji osób najbardziej wykluczonych z rynku pracy. Należy także zintensyfikować działania w celu poprawienia sytuacji młodych ludzi, **właśnie niewykwalifikowanych**, na rynku pracy i znacznego zmniejszenia bezrobocia wśród młodzieży, które jest średnio dwa razy wyższe od ogólnej stopy bezrobocia.

Poprawka 19**Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 1 — akapit drugi**

Należy stworzyć odpowiednie warunki ułatwiające podnoszenie poziomu zatrudnienia zarówno wśród osób podejmujących pracę po raz pierwszy, osób powracających do pracy po przerwie, jak i pragnących przedłużyć okres życia zawodowego. W kontekście podejścia flexicurity kluczowe znaczenie mają takie czynniki, jak jakość miejsc pracy, w tym wynagrodzenia i świadczenia, warunki pracy, dostęp do możliwości uczenia się przez całe życie i odpowiednie perspektywy zawodowe; ważne jest też wsparcie i zachęty pochodzące z systemów opieki społecznej. Aby wspierać podejście do pracy zgodne z cyklem życia człowieka oraz propagować łączenie pracy z życiem rodzinnym, należy wprowadzić polityki służące lepszej opiece nad dziećmi. Dobrym założeniem jest cel zapewnienia do 2010 r. opieki dla co najmniej 90 % dzieci w przedziale wiekowym od lat 3 do wieku rozpoczęcia obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej 3 lat. Wzrost średniej stopy zatrudnienia wśród rodziców, zwłaszcza wychowujących dzieci samotnie, wymaga przyjęcia środków wspierających rodziny. W szczególności państwa członkowskie powinny uwzględnić szczególne potrzeby rodziców samotnie wychowujących swoje dzieci i rodzin wielodzietnych. Ponadto w celu przedłużenia

Należy stworzyć odpowiednie warunki, **w tym poprzez odpowiedni rozwój kapitału ludzkiego i zaplecza socjalnego w miejscu pracy**, ułatwiające podnoszenie poziomu zatrudnienia zarówno wśród osób podejmujących pracę po raz pierwszy, osób powracających do pracy po przerwie, jak i pragnących przedłużyć okres życia zawodowego. W kontekście podejścia flexicurity kluczowe znaczenie mają takie czynniki, jak jakość miejsc pracy, w tym wynagrodzenia i świadczenia, warunki pracy, dostęp do możliwości uczenia się przez całe życie i odpowiednie perspektywy zawodowe; ważne jest też wsparcie i zachęty pochodzące z systemów opieki społecznej. Aby wspierać podejście do pracy zgodne z cyklem życia człowieka oraz propagować łączenie pracy z życiem rodzinnym, należy wprowadzić polityki służące lepszej opiece nad dziećmi. Dobrym założeniem jest cel zapewnienia do 2010 r. opieki dla co najmniej 90 % dzieci w przedziale wiekowym od lat 3 do wieku rozpoczęcia obowiązku szkolnego oraz dla co najmniej 33 % dzieci w wieku poniżej 3 lat. Wzrost średniej stopy zatrudnienia wśród rodziców, zwłaszcza wychowujących dzieci samotnie, wymaga przyjęcia środków wspierających rodziny. W szczególności państwa członkowskie powinny uwzględnić szczególne

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

życia zawodowego, przeciętny faktyczny wiek opuszczania rynku pracy do 2010 r. należałoby podnieść o 5 lat na poziomie UE (w stosunku do wieku 59,9 lat w 2001 r.). Państwa członkowskie powinny podjąć środki ukierunkowane na ochronę zdrowia, profilaktykę i promowanie zdrowego stylu życia w celu zmniejszenia obciążeń finansowych związanych z chorobami, zwiększenia wydajności pracy i przedłużenia życia zawodowego.

potrzeby rodziców samotnie wychowujących swoje dzieci i rodzin wielodzietnych. Ponadto w celu przedłużenia życia zawodowego, przeciętny faktyczny wiek opuszczania rynku pracy do 2010 r. należałoby podnieść o 5 lat na poziomie UE (w stosunku do wieku 59,9 lat w 2001 r.). Państwa członkowskie powinny podjąć środki ukierunkowane na ochronę zdrowia, profilaktykę i promowanie zdrowego stylu życia w celu zmniejszenia obciążeń finansowych związanych z chorobami, zwiększenia wydajności pracy i przedłużenia życia zawodowego.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — akapit trzeci

Wdrażanie Europejskiego paktu na rzecz młodzieży również przyczyni się do wprowadzania podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka, w szczególności poprzez ułatwienie wejścia na rynek pracy dla kończących edukację.

Wdrażanie Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży, **Europejskiego porozumienia w sprawie równouprawnienia oraz zgody na utworzenie europejskiego sojuszu na rzecz rodzin** również przyczyni się do wprowadzania podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka, w szczególności poprzez ułatwienie wejścia na rynek pracy dla kończących edukację. **Należy zastosować zindywidualizowane środki, aby zapewnić młodzieży, która miała mniejsze możliwości, równe szanse integracji społecznej i zawodowej.**

Poprawka 21

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — wytyczna 18

Wytyczna 18. Promowanie podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka poprzez:

— ponawianie starań zmierzających do tworzenia ścieżek zatrudnienia dla młodzieży oraz zmniejszania bezrobocia wśród młodzieży, do czego wzywa Europejski pakt na rzecz młodzieży,

— podejmowanie zdecydowanych działań zmierzających do zwiększenia udziału kobiet i eliminowania różnic między kobietami a mężczyznami w zakresie zatrudnienia, bezrobocia i wynagrodzeń,

Wytyczna 18. Promowanie podejścia do pracy zgodnego z cyklem życia człowieka poprzez:

— ponawianie starań zmierzających do tworzenia ścieżek zatrudnienia dla młodzieży oraz zmniejszania bezrobocia wśród młodzieży, do czego wzywa Europejski pakt na rzecz młodzieży, **przy jednoczesnym zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć,**

— **zadbanie o to, aby ludzie łączący pracę z opieką nie byli karani na późniejszym etapie życia w odniesieniu do emerytur i świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego,**

— **środki umożliwiające powrót do pracy osobom, które tracą pracę w późniejszym okresie życia, oraz działania mające na celu eliminację dyskryminacji ze względu na wiek, ukierunkowane w szczególności na osoby powyżej 40 roku życia i obejmujące formy samozatrudnienia i samoorganizacji;**

— podejmowanie zdecydowanych działań zmierzających do zwiększenia udziału kobiet i eliminowania różnic między kobietami a mężczyznami w zakresie zatrudnienia, bezrobocia i szkolenia zawodowego w celu zagwarantowania równych wynagrodzeń i wspierania równości płci, **łącznie ze środkami zwiększającymi równość szans i poziom zatrudnienia kobiet, do czego wzywa Europejski Pakt na rzecz Równości Płci,**

— **szczególny nacisk na różny wpływ systemów świadczeń na mężczyzn i kobiety oraz przegląd wszelkich struktur związanych ze świadczeniami, które mają negatywny wpływ na udział kobiet w sile roboczej,**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- ułatwione łączenie pracy z życiem prywatnym oraz tworzenie łatwo dostępnych i przystępnych cenowo obiektów opieki nad dziećmi oraz innymi osobami na utrzymaniu,
- wspieranie aktywnego starzenia się, w tym odpowiednich warunków pracy, poprawy opieki zdrowotnej (w pracy) oraz odpowiednich zachęt do podejmowania pracy i **zniechęcania do wczesnego przechodzenia na emeryturę**,
- nowoczesne systemy opieki społecznej, w tym emerytalny i opieki zdrowotnej, zapewniające ich dostosowanie do potrzeb społecznych, stabilność finansową i zdolność reagowania na zmieniające się potrzeby, tak aby wspierać aktywność zawodową i wydłużać okres życia zawodowego.

Zob. również zintegrowana wytyczna „Zabezpieczenie równowagi gospodarczej i fiskalnej jako podstawa wzrostu zatrudnienia” (nr 2).

- ułatwione łączenie pracy z życiem prywatnym **i rodzinnym** oraz tworzenie łatwo dostępnych i przystępnych cenowo **wysokiej jakości** obiektów opieki nad dziećmi oraz innymi osobami na utrzymaniu, **w tym systemów urlopów rodzicielskich i innych**,
- **zwracanie szczególnej uwagi na kobiety i mężczyzn rozważających powrót do płatnej pracy po przerwie oraz badanie sposobów stopniowego wyeliminowania przeszkód na drodze do takiego powrotu bez utraty jakości pracy**,
- wspieranie aktywnego starzenia się, w tym odpowiednich warunków pracy, poprawy opieki zdrowotnej w pracy oraz odpowiednich zachęt do podejmowania pracy i **przedłużenia okresu życia zawodowego przez pracowników, jeżeli chcą oni później przejść na emeryturę**,
- nowoczesne systemy opieki społecznej, w tym emerytalny i opieki zdrowotnej, zapewniające ich dostosowanie do potrzeb społecznych, stabilność finansową i zdolność reagowania na zmieniające się potrzeby, tak aby wspierać aktywność zawodową i wydłużać okres życia zawodowego.

Zob. również zintegrowana wytyczna „Zabezpieczenie równowagi gospodarczej i fiskalnej jako podstawa wzrostu zatrudnienia” (nr 2).

Poprawka 22

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — akapit po wytycznej 18

Polityka aktywnej integracji może spowodować zwiększenie podaży pracy i umocnić spójność społeczeństwa; jej narzędzia są ważnymi środkami propagowania integracji w społeczeństwie i na rynku pracy osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Każda osoba, która stała się bezrobotna, musi mieć możliwość **ponownego podjęcia pracy** w rozsądnym czasie. W przypadku ludzi młodych okres pozostawania bez pracy powinien być krótki, tj. do 2010 r. trwać nie dłużej niż 4 miesiące; w przypadku osób dorosłych nie powinien natomiast przekraczać 12 miesięcy. Konieczna jest realizacja aktywnej polityki na rzecz osób długotrwale bezrobotnych, przy czym należy uwzględnić realizację celu dotyczącego osiągnięcia stopy zatrudnienia na poziomie 25 % w 2010 r. Tego rodzaju aktywne środki powinny obejmować stworzenie możliwości szkolenia, przekwalifikowania, praktyki zawodowej, pracy lub innego rodzaju zatrudnienia, co powinno w odpowiednich przypadkach być powiązane z pomocą w bieżącym poszukiwaniu pracy. Aby zwiększyć udział w zatrudnieniu i zwalczać wykluczenie społeczne, istotne jest ułatwianie dostępu do rynku pracy osobom poszukującym pracy, zapobieganie bezrobociu i zapewnianie osobom, które straciły pracę, bliskiego związku z rynkiem pracy oraz możliwości zwiększania swych szans na znalezienie pracy. **Jest to również zgodne z podejściem flexicurity**. Realizacja tych celów wymaga zniesienia barier na rynku pracy poprzez pomoc w skutecznym poszukiwaniu pracy, ułatwianie dostępu do szkoleń i stosowanie innych aktywnych środków na rynku pracy, zapewnienie przystępnego cenowo dostępu do podstawowych usług oraz zapewnienie wszystkim odpowiedniego poziomu środków minimalnych. W ramach takiego podejścia należy jednocześnie zapewnić opłacalność pracy dla wszystkich pracowników, jak również eliminować potencjalne

Polityka aktywnej integracji może spowodować zwiększenie podaży pracy i umocnić spójność społeczeństwa; jej narzędzia są ważnymi środkami propagowania integracji w społeczeństwie i na rynku pracy osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji. Każda osoba, która stała się bezrobotna, musi mieć możliwość **podjęcia zatrudnienia, przyuczenia do zawodu, kontynuacji szkolenia lub innych rozwiązań prowadzących do zatrudnienia** w rozsądnym czasie. W przypadku ludzi młodych okres pozostawania bez pracy powinien być krótki, tj. do 2010 r. trwać nie dłużej niż 4 miesiące; w przypadku osób dorosłych nie powinien natomiast przekraczać 12 miesięcy. Konieczna jest realizacja aktywnej polityki na rzecz osób długotrwale bezrobotnych, przy czym należy uwzględnić realizację celu dotyczącego osiągnięcia stopy zatrudnienia na poziomie 25 % w 2010 r. Tego rodzaju aktywne środki powinny obejmować stworzenie możliwości szkolenia, przekwalifikowania, praktyki zawodowej, pracy lub innego rodzaju zatrudnienia, co powinno w odpowiednich przypadkach być powiązane z pomocą w bieżącym poszukiwaniu pracy. Aby zwiększyć udział w zatrudnieniu i zwalczać wykluczenie społeczne, istotne jest ułatwianie dostępu do rynku pracy osobom poszukującym pracy, zapobieganie bezrobociu i zapewnianie osobom, które straciły pracę, bliskiego związku z rynkiem pracy oraz możliwości zwiększania swych szans na znalezienie pracy. Realizacja tych celów wymaga zniesienia barier na rynku pracy poprzez pomoc w skutecznym poszukiwaniu pracy, ułatwianie dostępu do szkoleń i stosowanie innych aktywnych środków na rynku pracy, zapewnienie przystępnego cenowo dostępu do podstawowych usług oraz zapewnienie wszystkim odpowiedniego poziomu środków minimalnych, **wdrażając przy tym zasadę godziwego wynagrodzenia jako zachętę ekonomiczną do**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

„pułapki” wynikające z bezrobocia, ubóstwa i braku aktywności. Szczególną uwagę należy zwrócić na wspieranie udziału w rynku pracy osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym pracowników o niskich kwalifikacjach, również poprzez rozszerzanie usług socjalnych, propagowanie ekonomii społecznej oraz rozwój nowych źródeł miejsc pracy w odpowiedzi na potrzeby społeczne. Szczególne znaczenie ma zwalczanie dyskryminacji, promowanie dostępu do zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz integracja imigrantów i mniejszości.

podejmowania pracy. W ramach takiego podejścia należy jednocześnie zapewnić opłacalność pracy dla wszystkich pracowników **oraz przestrzeganie zasady „jednakowa płaca za jednakową pracę”**, jak również eliminować potencjalne „pułapki” wynikające z bezrobocia, ubóstwa i braku aktywności. Szczególną uwagę należy zwrócić na wspieranie udziału w rynku pracy osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym pracowników o niskich kwalifikacjach, również poprzez rozszerzanie usług socjalnych, propagowanie ekonomii społecznej oraz rozwój nowych źródeł miejsc pracy w odpowiedzi na potrzeby społeczne. Szczególne znaczenie ma zwalczanie dyskryminacji, promowanie dostępu do zatrudnienia **kobiet i** osób niepełnosprawnych oraz integracja imigrantów i mniejszości. **Należy uwzględnić najlepsze miejscowe wzorce w zakresie doświadczeń spółdzielni społecznych i wszystkich form odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw.**

Poprawka 23

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — wytyczna 19 — tiret trzecie

— rozwój nowych źródeł miejsc pracy w sektorze usług w przypadku osób fizycznych i przedsiębiorstw, przede wszystkim na poziomie lokalnym.

— rozwój nowych źródeł miejsc pracy w sektorze usług w przypadku osób fizycznych i przedsiębiorstw, **sektorze nienastawionym na zysk oraz sektorze gospodarki społecznej**, przede wszystkim na poziomie lokalnym.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — wytyczna 19a (nowa)

Wytyczna 19a. Zagwarantowanie aktywnej integracji społecznej wszystkich oraz rozwiązywanie problemu ubóstwa i wykluczenia społecznego poprzez zapewnienie przyzwoitego dochodu i lepszego dostępu do wysokiej jakości usług socjalnych wraz z dostępem do rynku pracy poprzez zwiększenie możliwości zatrudnienia i początkowe lub ustawiczne szkolenie zawodowe.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — wytyczna 20 — tiret drugie a (nowe)

— **propagowanie modeli partnerstwa zainteresowanych stron w celu zwiększenia lokalnego i regionalnego potencjału, który zostanie wykorzystany w lokalnych jednostkach, stosując otwarte, demokratyczne formy organizacji,**

Poprawka 26

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 1 — wytyczna 20 — tiret czwarte a (nowe)

— **zapobieganie drenażowi mózgow z regionów peryferyjnych Unii Europejskiej lub z państw członkowskich poprzez regionalne inwestycje gospodarcze, społeczne i strukturalne,**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 27
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 2 — tytuł

2. Zwiększenie zdolności dostosowawczych pracowników i przedsiębiorstw

2. Zwiększenie zdolności dostosowawczych **i bezpieczeństwa** pracowników i przedsiębiorstw (**rosnące bezpieczeństwo pracy**)

Poprawki 28, 37 i 38
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — sekcja 2 — wytyczna 21

Wytyczna 21. Promowanie elastyczności przy równoczesnym zapewnianiu bezpieczeństwa zatrudnienia oraz ograniczanie segmentacji rynku pracy, z uwzględnieniem roli partnerów społecznych **poprzez**:

Wytyczna 21. Promowanie elastyczności przy równoczesnym zapewnianiu bezpieczeństwa oraz ograniczanie segmentacji rynku pracy, z uwzględnieniem roli partnerów społecznych **oraz następujących kluczowych elementów**:

— dostosowanie prawodawstwa w zakresie zatrudnienia, w oparciu o przegląd, tam gdzie okaże się to konieczne, różnych ustaleń dotyczących umów i czasu pracy,

— *elastycznych i solidnych rozwiązań umownych zapewniających dzięki nowoczesnemu prawu pracy, układom zbiorowym i organizacji pracy,*

— *kompleksowych strategii kształcenia ustawicznego, zapewniających stałą zdolność pracowników, szczególnie osób z najsłabszych grup społecznych, do dostosowywania się i do podejmowania zatrudnienia,*

— *skutecznej i aktywnej polityki rynku pracy, która nie obejmuje aktywnej polityki wczesnego przechodzenia na emeryturę, a która prowadzi raczej do szerszej integracji starszych i doświadczonych pracowników ze środowiskiem pracy w celu wspierania obywateli w radzeniu sobie z nagłymi zmianami, skrócenia okresów bezrobocia i ułatwienia podejmowania innej pracy,*

— *nowoczesnych systemów zabezpieczenia społecznego, zapewniających odpowiednie wsparcie dochodów, sprzyjających zatrudnieniu i ułatwiających mobilność na rynku pracy.*

Obejmuje to również:

— **zajęcie** się problemem pracy w „szarej strefie”,

— dostosowanie prawodawstwa w zakresie zatrudnienia, w oparciu o przegląd, tam gdzie okaże się to konieczne, różnych ustaleń dotyczących umów i czasu pracy **oraz zagwarantowanie głównych praw pracowników bez względu na ich status zatrudnienia w celu propagowania stabilnych stosunków pracy,**

— **stosowanie środków zapobiegawczych wspieranych karami w celu zajęcia się problemem pracy w „szarej strefie” w celu ograniczenia występowania nielegalnych form pracy poprzez wzmocnienie i rozwój możliwości specjalistycznych jednostek kontrolujących miejsca pracy,**

— skuteczniejsze prognozowanie i lepsze zarządzanie zmianami, w tym restrukturyzacją gospodarczą, w szczególności zmianami związanymi z otwarciem rynków, tak aby zredukować ich koszty społeczne i ułatwić dostosowanie się,

— skuteczniejsze prognozowanie i lepsze zarządzanie zmianami, w tym restrukturyzacją gospodarczą, w szczególności zmianami związanymi z otwarciem rynków, tak aby zredukować ich koszty społeczne i ułatwić dostosowanie się,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

- promowanie i rozpowszechnianie innowacyjnych i elastycznych form organizacji pracy, zmierzających do podniesienia jakości i wydajności pracy, w tym ochrony zdrowia i bezpieczeństwa,
- wspieranie zmian statusu zawodowego, obejmujące szkolenia, samozatrudnienie, podejmowanie działalności gospodarczej i mobilność w sensie geograficznym.

- promowanie i rozpowszechnianie innowacyjnych i elastycznych form organizacji pracy, zmierzających do podniesienia jakości i wydajności pracy, w tym ochrony zdrowia i bezpieczeństwa **w miejscu pracy oraz zapewnienia racjonalnych usprawnień dla osób niepełnosprawnych,**
- wspieranie zmian statusu zawodowego, obejmujące szkolenia, samozatrudnienie, podejmowanie działalności gospodarczej i mobilność w sensie geograficznym,
- **zwracanie szczególnej uwagi na przeszkody utrudniające kobietom zakładanie nowych przedsiębiorstw lub samozatrudnienie z myślą o usunięciu tych przeszkód.**

Państwa członkowskie powinny wdrożyć własne sposoby postępowania oparte na wspólnych zasadach modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, przyjętych przez Radę.

Zaangażowanie partnerów społecznych w opracowywanie i wdrażanie strategii elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego poprzez dialog społeczny i układy zbiorowe ma zasadnicze znaczenie.

Patrz również zintegrowane wytyczne „Propagowanie większej spójności między polityką makroekonomiczną, polityką strukturalną i polityką zatrudnienia” (nr 5).

Patrz również zintegrowane wytyczne „Propagowanie większej spójności między polityką makroekonomiczną, polityką strukturalną i polityką zatrudnienia” (nr 5).

Poprawka 29

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 2 — akapit po wytycznej 21

Aby maksymalnie zwiększyć tempo tworzenia nowych miejsc pracy, przyczynić się do utrzymania konkurencyjności i mieć wkład w całościowe ramy gospodarcze, ogólny poziom płac powinien się zmieniać zgodnie ze wzrostem wydajności w ramach cyklu gospodarczego i odzwierciedlać sytuację na rynku pracy. Należy ograniczyć różnicę w płacach uzyskiwanych przez kobiety i mężczyzn. **Należy zwrócić szczególną uwagę na niski poziom płac w zawodach zdominowanych przez kobiety oraz na powody istnienia obniżonych wynagrodzeń w zawodach i branżach, w których kobiety uzyskują znaczącą pozycję.** Aby ułatwić tworzenie nowych miejsc pracy, w szczególności jeśli chodzi o nisko płatną pracę, prawdopodobnie konieczne będzie także podjęcie starań zmierzających do zmniejszenia pozapłacowych kosztów pracy oraz poddanie analizie tzw. klina podatkowego.

Aby maksymalnie zwiększyć tempo tworzenia nowych miejsc pracy, przyczynić się do utrzymania konkurencyjności i mieć wkład w całościowe ramy gospodarcze, ogólny poziom płac powinien się zmieniać zgodnie ze wzrostem wydajności w ramach cyklu gospodarczego i odzwierciedlać sytuację na rynku pracy. Należy ograniczyć różnicę w płacach uzyskiwanych przez kobiety i mężczyzn. **W celu zmniejszenia różnic w poziomie wynagrodzenia kobiet i mężczyzn należy zwrócić szczególną uwagę na niski poziom płac w zawodach zdominowanych przez kobiety oraz na powody istnienia obniżonych wynagrodzeń w zawodach i branżach, w których kobiety uzyskują znaczącą pozycję.** Aby ułatwić tworzenie nowych miejsc pracy, w szczególności jeśli chodzi o nisko płatną pracę, prawdopodobnie konieczne będzie także podjęcie starań zmierzających do zmniejszenia pozapłacowych kosztów pracy oraz poddanie analizie tzw. klina podatkowego.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 2 — wytyczna 22 — tiret pierwsze

- zachęcanie partnerów społecznych w obrębie ich zakresów odpowiedzialności do ustalania odpowiednich ram dla systemów negocjacji płacowych, aby uwzględnić wyzwania dotyczące wydajności i rynku pracy na wszystkich istotnych poziomach oraz aby unikać różnic w poziomie wynagrodzenia mężczyzn i kobiet,

- zachęcanie partnerów społecznych w obrębie ich zakresów odpowiedzialności do ustalania odpowiednich ram dla systemów negocjacji płacowych, aby odzwierciedlać wyzwania dotyczące wydajności i rynku pracy na wszystkich istotnych poziomach **w celu zagwarantowania obywatelom europejskim wystarczającej siły nabywczej oraz aby unikać różnic w poziomie wynagrodzenia mężczyzn i kobiet i rosnących nierówności,**

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 31

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 3 — akapit pierwszy

Europa powinna w coraz bardziej efektywny sposób inwestować w kapitał ludzki. Zbyt duża jest liczba osób, które ze względu na brak lub niedopasowanie umiejętności zawodowych nie mogą wejść na rynek pracy, poruszać się na nim lub utrzymać. W celu zwiększenia dostępu do zatrudnienia dla mężczyzn i kobiet wszystkich grup wiekowych, podniesienia poziomów wydajności, innowacyjności i jakości pracy, UE potrzebuje zwiększonych i bardziej efektywnych inwestycji w kapitał ludzki i kształcenie ustawiczne, zgodnych z koncepcją flexicurity, co przyniesie korzyści indywidualnym pracownikom, przedsiębiorstwom, gospodarce i społeczeństwu.

Europa powinna w coraz bardziej efektywny sposób inwestować w kapitał ludzki. Zbyt duża jest liczba osób, które ze względu na brak lub niedopasowanie umiejętności zawodowych nie mogą wejść na rynek pracy, poruszać się na nim lub utrzymać. W celu zwiększenia dostępu do zatrudnienia **w oparciu o równe szanse** dla mężczyzn i kobiet wszystkich grup wiekowych, podniesienia poziomów wydajności, innowacyjności i jakości pracy **oraz aby wspierać pracowników w przystosowaniu się do nowych warunków wynikających z szybkich zmian**, UE potrzebuje zwiększonych i bardziej efektywnych inwestycji w kapitał ludzki **i zawodowe kształcenie ustawiczne, poprzez dostęp do różnych form** uczenia się przez całe życie, zgodnie z koncepcją flexicurity, co przyniesie korzyści indywidualnym pracownikom, przedsiębiorstwom, gospodarce i społeczeństwu.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik — Punkt 3 — wytyczna 23

Wytyczna 23. Zwiększanie **i** poprawa inwestycji w kapitał ludzki poprzez:

- politykę edukacji i szkoleń sprzyjającą integracji oraz działania mające na celu znaczne ułatwienie dostępu do początkowego kształcenia zawodowego, szkolnictwa średniego i wyższego, obejmującego praktyki zawodowe i szkolenie w zakresie przedsiębiorczości,
- **znaczne** ograniczanie liczby uczniów kończących przedwcześnie edukację,
- opracowywanie skutecznych strategii uczenia się przez całe życie, powszechnie dostępnych w szkołach, przedsiębiorstwach, organach publicznych i dla gospodarstw domowych, zgodnie z umowami europejskimi, obejmujących odpowiednie zachęty i mechanizmy podziału kosztów w celu zwiększenia udziału w uczeniu się przez całe życie i szkoleniu w miejscu pracy przez cały okres życia zawodowego, w szczególności dla pracowników starszych lub o niskich kwalifikacjach.

Patrz również zintegrowana wytyczna „Zwiększenie i poprawa inwestycji w badania i rozwój, w szczególności realizowanych przez sektor prywatny” (nr 7).

Wytyczna 23. Zwiększanie **szans związanych z kształceniem ustawicznym oraz** poprawa inwestycji w kapitał ludzki poprzez:

- politykę edukacji i szkoleń sprzyjającą integracji oraz działania mające na celu znaczne ułatwienie dostępu do początkowego kształcenia zawodowego, szkolnictwa średniego i wyższego, obejmującego praktyki zawodowe i szkolenie w zakresie przedsiębiorczości **oraz potwierdzanie nabytego doświadczenia,**
- ograniczanie liczby uczniów kończących przedwcześnie edukację **w możliwie najszerszym zakresie, w celu zapobieżenia opuszczaniu szkół przez uczniów bez kwalifikacji, co zwiększa ich zagrożenie bezrobociem,**
- opracowywanie skutecznych strategii uczenia się przez całe życie, dostępnych dla wszystkich w szkołach, przedsiębiorstwach, władzach publicznych i gospodarstwach domowych, zgodnie z umowami europejskimi, co obejmuje odpowiednie zachęty i mechanizmy podziału kosztów w celu zwiększenia udziału w uczeniu się przez całe życie i szkoleniu w miejscu pracy przez cały okres życia zawodowego, w szczególności dla pracowników starszych lub o niskich kwalifikacjach,
- **zapewnienie warunków ułatwiających kobietom dostęp do edukacji, dalszego szkolenia i uczenia się przez całe życie, a w szczególności dostęp do szkoleń i niezbędnych kwalifikacji zawodowych.**

Patrz również zintegrowana wytyczna „Zwiększenie i poprawa inwestycji w badania i rozwój, w szczególności realizowanych przez sektor prywatny” (nr 7).

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 33
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 3 — akapit po wycytniej 23

Nie wystarczy wyznaczać ambitnych celów i zwiększać poziomu inwestycji. Aby zapewnić praktyczne dopasowanie podaży do popytu, systemy uczenia się przez całe życie powinny być przystępne cenowo, łatwo dostępne oraz muszą reagować na zmieniające się potrzeby. Dostosowanie i rozwijanie możliwości systemów edukacyjno-szkoleniowych jest konieczne, aby zwiększyć ich rolę na rynku pracy, poprawić ich zdolność reagowania na potrzeby gospodarki i społeczeństwa opartego na wiedzy oraz zwiększyć ich skuteczność i **sprawiedliwość**. W celu polepszenia dostępu do kształcenia i lepszego dostosowania go do potrzeb pracodawców i pracowników można wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne. Aby mieć dostęp do ofert pracy w szerszym stopniu i na całym obszarze UE, konieczna jest zwiększona mobilność zarówno zawodowa, jak i edukacyjna. Należy znieść istniejące na europejskim rynku pracy bariery mobilności, w szczególności te związane z wzajemnym uznawaniem i przejrzystością oraz wykorzystywaniem kwalifikacji i wyników nauczania, zwłaszcza poprzez wdrożenie europejskiej struktury kwalifikacji. Istotne znaczenie dla wsparcia reformowania krajowych systemów edukacyjno-szkoleniowych będzie miało wykorzystanie uzgodnionych europejskich instrumentów i odniesień, tak jak to przedstawiono w programie prac „Edukacja i szkolenia 2010”.

Nie wystarczy wyznaczać ambitnych celów i zwiększać poziomu inwestycji. Aby zapewnić praktyczne dopasowanie podaży do popytu, systemy uczenia się przez całe życie powinny być przystępne cenowo, łatwo dostępne oraz muszą reagować na zmieniające się potrzeby. Dostosowanie i rozwijanie możliwości systemów edukacyjno-szkoleniowych jest konieczne, aby zwiększyć ich rolę na rynku pracy, poprawić ich zdolność reagowania na potrzeby gospodarki i społeczeństwa opartego na wiedzy, zwiększyć ich skuteczność i **dostępność na sprawiedliwych zasadach. Dostępowi do kształcenia i szkolenia dla mężczyzn i kobiet w każdym wieku oraz dostosowaniu potrzeb do umiejętności oraz do kształcenia i szkolenia zapewnianego przez sektory publiczny i prywatny towarzyszyć musi system poradnictwa zawodowego na każdym etapie życia**. W celu polepszenia dostępu do kształcenia i lepszego dostosowania go do potrzeb pracodawców i pracowników można wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne. Aby mieć dostęp do ofert pracy w szerszym stopniu i na całym obszarze UE, konieczna jest zwiększona mobilność zarówno zawodowa, jak i edukacyjna. Należy znieść istniejące na europejskim rynku pracy bariery mobilności, w szczególności te związane z wzajemnym uznawaniem i przejrzystością oraz wykorzystywaniem kwalifikacji i wyników nauczania, zwłaszcza poprzez wdrożenie europejskiej struktury kwalifikacji. Istotne znaczenie dla wsparcia reformowania krajowych systemów edukacyjno-szkoleniowych będzie miało wykorzystanie uzgodnionych europejskich instrumentów i odniesień, tak jak to przedstawiono w programie prac „Edukacja i szkolenia 2010”.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 3 — wycytna 24 — tiret pierwsze a (nowe)

— *umożliwienie przekazywania technik i treści nauczania kolejnym pokoleniom nauczycieli,*

Poprawka 35
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik — Punkt 3 — wycytna 24 — tiret trzecie a (nowe)

— *włączenie nauki języków obcych do programu szkolenia początkowego i do szkoleń przez całe życie.*

Wtorek, 20 maja 2008 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI

Poprawka 36
Wniosek dotyczący decyzji
Załącznik 1a (nowy)

ZAŁĄCZNIK 1a

Cele i poziomy odniesienia

W kontekście europejskiej strategii zatrudnienia uzgodniono następujące cele i poziomy odniesienia:

- *każda osoba bezrobotna otrzyma możliwość rozpoczęcia na nowo życia zawodowego przed upływem 4 miesięcy pozostawania bez pracy w przypadku młodzieży i 12 miesięcy w przypadku dorosłych w formie szkoleń, zmiany kwalifikacji, praktyk zawodowych, zatrudnienia lub innego środka zwiększającego możliwość zatrudnienia, uzupełnionego w odpowiednich przypadkach nieustanną pomocą w szukaniu pracy;*
- *do 2010 r. 25 % osób długotrwale bezrobotnych powinno skorzystać z jednego z aktywnych środków w formie szkolenia, zmiany kwalifikacji, praktyk zawodowych lub innych środków zwiększających możliwość zatrudnienia, w celu osiągnięcia wyniku równego średniej w trzech najbardziej zaawansowanych w tej dziedzinie państwach członkowskich;*
- *poszukujący pracy w UE będą w stanie uzyskać informacje o wszystkich wolnych miejscach pracy ogłaszanych przez służby zatrudnienia państw członkowskich celem wspierania mobilności poszukujących pracy na europejskim rynku pracy;*
- *podniesienie do 2010 r. o pięć lat rzeczywistego przeciętnego wieku opuszczania rynku pracy na poziomie UE (w stosunku do 59,9 lat w 2001 r.);*
- *zapewnienie do 2010 r. opieki nad przynajmniej 90 % dzieci pomiędzy 3 rokiem życia a rokiem rozpoczęcia obowiązku szkolnego oraz przynajmniej 33 % dzieci poniżej 3 roku życia;*
- *średnia liczba uczniów wcześniej porzucających szkołę w UE nie powinna wynosić więcej niż 10 %;*
- *do 2010 r. przynajmniej 85 % 22-latków powinno zdobyć wykształcenie średnie;*
- *przeciętny poziom uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie powinien wynosić w UE przynajmniej 12,5 % dorosłej populacji w wieku produkcyjnym (grupa wiekowa w przedziale 25-64 lat).*

Wtorek, 20 maja 2008 r.

Preliminarz budżetowy Parlamentu Europejskiego na rok 2009

P6_TA(2008)0208

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie preliminarza przychodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2009 (2008/2022(BUD))

(2009/C 279 E/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 ust. 2 Traktatu WE,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności art. 31,
  - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2009 — sekcje I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX ⁽³⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego dla Prezydium dotyczące sporządzenia wstępnego projektu preliminarza Parlamentu na rok budżetowy 2009,
  - uwzględniając wstępny projekt preliminarza sporządzony przez Prezydium w dniu 21 kwietnia 2008 r. zgodnie z art. 22 ust. 6 oraz art. 73 Regulaminu Parlamentu,
  - uwzględniając art. 73 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0181/2008),
- A. mając na uwadze, że uzgodniono proces pilotażowy, w ramach którego podczas procedury budżetowej 2009 zostanie podjęta ściślejsza współpraca między Prezydium a Komisją Budżetową, a także wczesna wzajemna współpraca w przypadku wszystkich pozycji mających znaczące skutki budżetowe,
- B. mając na uwadze, że wszystkie prerogatywy w zakresie przyjmowania budżetu przysługujące Parlamentowi obradującemu na posiedzeniu plenarnym zostaną utrzymane zgodnie z postanowieniami traktatu i Regulaminem,
- C. mając na uwadze, że dnia 16 kwietnia 2008 r. odbyło się wstępne posiedzenie pojednawcze delegacji Prezydium i Komisji Budżetowej, podczas którego obie delegacje omówiły szereg kluczowych kwestii,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0115.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

1. przypomina, że budżet na 2009 r. powinien sprostać kilku głównym wyzwaniom, które zostały określone w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wytycznych budżetowych, a jednocześnie należy podjąć wszelkie wysiłki, aby zapewnić jak najrozsądniejsze wykorzystanie dostępnych środków oraz przeprowadzić analizę wszystkich wydatków celem określenia możliwych oszczędności; podkreśla, że występuje wysoki stopień zgodności co do następujących obszarów:

- wyzwania związane z wejściem w życie traktatu z Lizbony,
- wyzwania związane z rokiem 2009 jako rokiem wyborów do Parlamentu,
- wyzwania związane ze statutem posła i zmianą kadencji;

2. zwraca uwagę na szeroki dialog, który doprowadził do etapu ustalenia preliminarza na 2009 r., a w szczególności z zadowoleniem przyjmuje pilotażowy proces dotyczący ściślejszej współpracy wewnętrznej, w tym wstępne posiedzenie pojednawcze Prezydium i Komisji Budżetowej, w ramach którego przed przyjęciem przez Prezydium wstępnego projektu preliminarza omówiono kwestie budżetowe związane z powyższymi priorytetami;

3. zwraca uwagę, że zgodnie z propozycją Prezydium, ogólny poziom budżetu na 2009 r. będzie niższy niż tradycyjne dobrowolne ograniczenie udziału Parlamentu do 20 % działu 5 (wydatki administracyjne) wieloletnich ram finansowych;

4. podkreśla fakt, że podczas wstępnego posiedzenia pojednawczego przeważały kwestie dotyczące zasobów ludzkich, a także ogólnych zasobów związanych z wejściem w życie traktatu z Lizbony; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Prezydium uwzględniło poruszone kwestie i włączyło 65 zaproponowanych nowych stanowisk do preliminarza (co oznacza kwotę 2 020 023 EUR na 2009 r.), lecz jednocześnie umieściło 15 % tych środków w rezerwie do czasu przedłożenia pod koniec czerwca 2008 r. informacji uzupełniających, takich jak analitycznego, szczegółowego i przyjaznego dla użytkownika planu zatrudnienia zawierającego ocenę przydziału i wykorzystania zasobów ludzkich w sekretariacie Parlamentu, łącznie ze szczegółowym sprawozdaniem dotyczącym przesunięć w 2008 r. i tych zaplanowanych na 2009 r., ze wskazaniem pozytywnych i negatywnych priorytetów; uważa, że powinien on obejmować zmiany w ramach dyrekcji generalnych, przesunięcia między nimi, a także prognozę z myślą o wzmocnieniu najważniejszej działalności prawodawczej oraz usług dla posłów; jest zdania, że powinno się ująć informacje dotyczące pracowników, którzy nie są urzędnikami w celu umożliwienia pełnego zrozumienia potrzeb w zakresie personelu;

5. podkreśla, że współpraca między Prezydium a Komisją Budżetową mająca na celu wspólne pozyskiwanie takich dodatkowych wyjaśnień jest nową i pozytywną zmianą; podkreśla znaczenie terminowych konsultacji ex-ante z Komisją Budżetową w sprawach, które mają istotne skutki finansowe;

6. zgadza się z zasadą uwzględnienia wszystkich przewidywalnych potrzeb we wstępnym projekcie preliminarza Prezydium, w tym „rezerwy lizbońskiej” w kwocie 2 mln EUR, która ma zostać poddana dodatkowej ocenie, oraz z propozycją Prezydium, które powinno wziąć pod uwagę wyniki bieżących prac grupy roboczej ds. zasobów ludzkich i finansowych prowadzącej analizę skutków; podtrzymuje swoją opinię, że kwestią szczególnie istotną jest ustalenie, które zadania i kompetencje można na podstawie nowego traktatu faktycznie uznać za nowe i które działania mogą zostać przerwane lub mogą uzyskać nowy status w hierarchii ważności;

7. podkreśla fakt, że nowy traktat lizboński zawiera również wyzwanie dla grup politycznych; uznaje, że w związku z nasileniem głównej działalności administracji parlamentarnej, grupy polityczne również będą potrzebowały wzmocnienia w kategoriach personelu przy jednoczesnym zachowaniu ostrożności budżetowej;

8. zwraca również uwagę, że Prezydium wskazało możliwość pojawienia się dodatkowych, nieujętych obecnie w budżecie potrzeb dotyczących Wszechnicy; zaznacza, że kwestia ta wyniknęła późno i przyjmuje do wiadomości, że kwota ta będzie rozłożona na wiele lat; przypomina, że zgodnie z ustaleniami w ramach procesu pilotażowego domaga się terminowych konsultacji z Komisją Budżetową w sprawach mających znaczące skutki finansowe;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

9. przyjmuje do wiadomości propozycję kontynuowania trzyletniego planu w celu wykorzystania wiedzy ekspertów w dziedzinie informatyki, co zmniejszy konieczność korzystania z usług doradców zewnętrznych w niektórych najważniejszych obszarach, oraz propozycję zwiększenia liczby stanowisk w tym obszarze; zgadza się rozważyć to podejście, lecz jest zdania, że w celu utrzymania takich podwyższonych kwot w ostatecznym budżecie należy wykazać odpowiednie oszczędności w przypadku bieżących kosztów związanych z doradztwem; zachęca administrację do przedstawienia do września 2008 r. kompletnej oceny sytuacji obejmującej spójną strategię w dziedzinie informatyki;
10. zwraca uwagę, że długoterminowy strategiczny plan dotyczący polityki w zakresie nieruchomości obejmujący koszty utrzymania i kwestie środowiskowe zostanie przedstawiony do końca maja 2008 r.; podkreśla znaczenie przeprowadzenia gruntownej debaty na temat tej kwestii w celu podjęcia odpowiednich decyzji w sprawie dalszego działania i jak najszybszego określenia przeznaczenia tych środków; pragnie być informowany o pracach Prezydium i Komisji nad porozumieniem dotyczącym zakupu budynków i kosztów; do czasu uzyskania takich informacji zwraca uwagę na fakt, że rezerwa na budynki zawarta w projekcie preliminarza wynosi 30 mln EUR i jest o 10 mln EUR wyższa niż w roku 2008; podejmuje decyzję o umieszczeniu w rezerwie sumy 3 400 000 EUR, określonej przez Prezydium we wstępnym projekcie preliminarza, w oczekiwaniu na wyjaśnienia techniczne, administracyjne i finansowe dotyczące proponowanych prac usuwania azbestu w budynku SDM w Strasburgu;
11. potwierdza swój zamiar dalszego finansowania priorytetów ustalonych w budżecie na 2008 r., co przede wszystkim dotyczy poprawy usług dla posłów w związku z tłumaczeniem ustnym i usługami analitycznymi w bibliotece;
12. podkreśla wagę właściwej współpracy pomiędzy instytucjami wspólnotowymi, szczególnie Parlamentem, Radą i Komisją, w zakresie polityki informacji i komunikacji;
13. wyraża zadowolenie w związku z dokonaniem rozsądnych szacunków wydatków związanych z nowym statutem posła; nalega, aby wszelkie zaktualizowane dane zostały przedstawione jak najszybciej i podkreśla, że istnieje możliwość dostosowania wysokości związanych z tym środków na późniejszym etapie; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie sekretarza generalnego do bezzwłocznego przekazania Prezydium i Komisji Budżetowej wszelkich nowych informacji od państw członkowskich dotyczących ich zamiaru uczestnictwa lub odstępstw, gdy tylko informacje te będą dostępne;
14. jest podbudowany informacją, że w kwestii porozumienia w sprawie statutu asystentów nawiązane zostały kontakty z państwami członkowskimi, Radą oraz obecną i przyszłą prezydencją Rady; przypomina swoje wytyczne w tym zakresie i powtórnie podkreśla znaczenie, jakie przywiązuje do rozwiązania tej kwestii;
15. oczekuje na propozycję dotyczącą systemu zarządzania wiedzą, która powinna zostać przedstawiona Prezydium w ciągu kilku następnych tygodni; potwierdza swój zamiar baczego obserwowania tej kwestii oraz zalecenie, aby Prezydium podjęło niezbędne decyzje przed upływem połowy lipca 2008 r.;
16. niezależnie od dotychczasowych pozytywnych rezultatów ściślejszej współpracy, a w szczególności wyników wstępnego posiedzenia pojednawczego, podkreśla, że bardziej szczegółowa analiza poszczególnych pozycji budżetowych powinna zostać przeprowadzona przed pierwszym czytaniem budżetu jesienią 2008 r.; przeprowadzi zatem analizę i podejmie ostateczne decyzje budżetowe w tym czasie;
17. uchwała projekt preliminarza na rok budżetowy 2009 przyjęty przez Prezydium dnia 21 kwietnia 2008 r.; przypomina, że uchwalenie projektu budżetu odbędzie się w pierwszym czytaniu w październiku 2008 r. zgodnie z procedurą głosowania określoną w traktacie;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i preliminarza Radzie i Komisji.
-

Środa, 21 maja 2008 r.

Bezpieczne składowanie i zakaz wywozu rtęci metalicznej ***II

P6_TA(2008)0214

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wspólnego stanowiska Rady dotyczącego przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpiecznego składowania i zakazu wywozu rtęci metalicznej (11488/1/2007 — C6-0034/2008 — 2006/0206(COD))

(2009/C 279 E/34)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wspólne stanowisko Rady (11488/1/2007 — C6-0034/2008),

— uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0636),

— uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,

— uwzględniając art. 62 Regulaminu,

— uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0102/2008),

1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, 20.6.2007, P6_TA(2007)0267.

P6_TC2-COD(2006)0206

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) nr .../2008 w sprawie zakazu wywozu rtęci metalicznej, niektórych związków i mieszanin rtęci oraz bezpiecznego składowania rtęci metalicznej

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z drugiego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr .../2008.)

Środa, 21 maja 2008 r.

Ochrona środowiska poprzez prawo karne ***I

P6_TA(2008)0215

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (COM(2007)0051 — C6-0063/2007 — 2007/0022(COD))

(2009/C 279 E/35)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0051),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 175 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0063/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0154/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0022**Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../WE w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne**

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy 2008/.../WE.)

Środa, 21 maja 2008 r.

Badania struktury gospodarstw rolnych i metod produkcji rolnej ***I

P6_TA(2008)0216

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 (COM(2007)0245 — C6-0127/2007 — 2007/0084(COD))

(2009/C 279 E/36)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0245),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 285 ust. 1 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0127/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0061/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0084

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr .../2008.)

Środa, 21 maja 2008 r.

Warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego ***I

P6_TA(2008)0217

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego (COM(2007)0263 — C6-0145/2007 — 2007/0098(COD))

(2009/C 279 E/37)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0263),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 71 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0145/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0087/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0098

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(WE) nr .../2008 w sprawie wspólnych zasad dotyczących warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71,

uwzględniając wniosek Komisji,

Środa, 21 maja 2008 r.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wprowadzenie wewnętrznego rynku transportu drogowego opartego na uczciwych zasadach konkurencji wymaga jednolitego stosowania wspólnych zasad określających dostęp do zawodu drogowego przewoźnika rzeczy lub osób, zwanego dalej „zawodem przewoźnika drogowego”. Wspólne zasady mogą przyczynić się do podniesienia poziomu kwalifikacji zawodowych przewoźników, racjonalizacji rynku, poprawy jakości świadczonych usług w interesie przewoźników, ich klientów i całej gospodarki, a także do zwiększenia bezpieczeństwa drogowego. Ze względu na swój charakter sprzyjają one również rzeczywistemu korzystaniu z prawa do prowadzenia transportowej działalności gospodarczej.
- (2) Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie tym przewoźnikom korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego ⁽⁴⁾ wprowadziła minimalne warunki dostępu do zawodu przewoźnika drogowego i wzajemne uznawanie wymaganych do tego dokumentów. Doświadczenie, ocena wpływu i różne analizy wykazują jednak, że dyrektywa jest stosowana w bardzo rozbieżny sposób przez różne państwa członkowskie. Rozbieżność ta ma wielorakie negatywne konsekwencje, w szczególności prowadzi do zakłóceń konkurencji, pewnego rodzaju braku przejrzystości rynku, niejednakowego poziomu kontroli i ryzyka, że przedsiębiorstwa reprezentujące niski poziom kwalifikacji zawodowych będą ignorowały przepisy bezpieczeństwa drogowego i polityki socjalnej lub w mniejszym stopniu ich przestrzegały, co może zaszkodzić wizerunkowi sektora.
- (3) Wymienione konsekwencje są tym bardziej negatywne, że mogą zakłócić prawidłowe funkcjonowanie wewnętrznego rynku transportu drogowego. Dostęp do rynku międzynarodowego transportu rzeczy i niektórych operacji kabotażu posiadają w istocie przedsiębiorstwa w całej Wspólnocie. Jedyny warunek, który muszą spełnić, dotyczy posiadania wspólnotowej licencji, którą mogą uzyskać po spełnieniu warunków dostępu do zawodu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr.../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych] ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr.../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku dla usług autokarowych i autobusowych] ⁽⁶⁾.
- (4) Należy zatem unowocześnić istniejące zasady dostępu do zawodu przewoźnika drogowego, aby zapewnić bardziej jednolite i skuteczniejsze ich stosowanie. Ponieważ przestrzeganie tych zasad stanowi główny warunek dostępu do rynku wspólnotowego, a w dziedzinie dostępu do rynku stosowanymi instrumentami są rozporządzenia, rozporządzenie jest najbardziej odpowiednim instrumentem regulacji dostępu do zawodu.
- (5) W trosce o zapewnienie uczciwej konkurencji wspólne przepisy dotyczące wykonywania zawodu muszą być stosowane w jak najszerszym spektrum w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw. Nie ma jednak potrzeby włączania do niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstw wykonujących wyłącznie przewozy o nikłym wpływie na rynek przewozów.

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Dz.U. C ...

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 124 z 23.5.1996, s. 1. ¶.

⁽⁵⁾ Dz.U. L ...

⁽⁶⁾ Dz.U. L ...

Środa, 21 maja 2008 r.

- (6) Państwo członkowskie siedziby powinno sprawdzać, czy przedsiębiorstwo spełnia warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w sposób ciągły, oraz posiadać możliwość podejmowania decyzji o zawieszeniu lub odbieraniu zezwoleń, które pozwalają przedsiębiorstwu prowadzić działalność na rynku. Należyte przestrzeganie i wiarygodna kontrola warunków dostępu do zawodu wymagają od przedsiębiorstw prowadzenia stabilnej i faktycznej działalności gospodarczej.
- (7) Osoby fizyczne o nieposzlakowanej opinii i wymaganych kwalifikacjach zawodowych powinny zostać wyraźnie określone i wskazane właściwym władzom. Osoby te, określane mianem „zarządzających transportem” muszą **zamieszkiwać w państwie członkowskim i** w sposób ciągły i skuteczny zarządzać operacjami przedsiębiorstw prowadzących działalność w dziedzinie transportu drogowego. Należy sprecyzować warunki uznawania danej osoby za odpowiedzialną za ciągłe i skuteczne kierowanie operacjami transportowymi w przedsiębiorstwie.
- (8) Wymóg nieposzlakowanej opinii oznacza, że zarządzający transportem nie może być karany za poważne przestępstwa kryminalne lub nie mogą na nim ciążyć poważne kary, w szczególności za naruszenie przepisów wspólnotowych w dziedzinie transportu drogowego. W dziedzinach, które są objęte przepisami wspólnotowymi, należy określić w sposób jednolity, jakie rodzaje naruszeń przepisów i ich waga mogą naruszać nieposzlakowaną opinię przedsiębiorstwa.
- (9) **Komisja powinna dążyć do jednakowo surowego karania poważnych naruszeń w różnych państwach członkowskich i podjąć w tym celu odpowiednie działania.**
- (10) Przedsiębiorstwo transportu drogowego musi posiadać minimalną zdolność finansową, aby zapewnić właściwe rozpoczęcie działalności i należyte zarządzanie przedsiębiorstwem. ■ Należy zatem zastosować **dobrze określone, trafne** wskaźniki finansowe, które ■ mogą opierać się na sprawozdaniach rocznych. Zainteresowane przedsiębiorstwa muszą mieć możliwość wykazania zdolności finansowej za pomocą gwarancji bankowej **lub innych instrumentów finansowych takich jak ubezpieczenie, które mogą** dla nich stanowić prostszą i mniej kosztowną metodę.
- (11) Wysoki poziom kwalifikacji zawodowych zwiększa społeczną i ekonomiczną skuteczność sektora transportu drogowego. W konsekwencji kandydaci do funkcji zarządzającego transportem powinni odbyć wysokiej jakości szkolenia. Aby zapewnić większą jednolitość warunków odbywania szkoleń i składania egzaminów, a także większą przejrzystość wobec kandydatów, należy przewidzieć akredytowanie ośrodków egzaminacyjnych i szkoleniowych przez państwa członkowskie według kryteriów przez nie określonych. ■ Od czasu wprowadzenia rynku wewnętrznego rynki krajowe nie są już oddzielone. W konsekwencji osoby posiadające kwalifikacje do zarządzania operacjami transportowymi muszą posiadać niezbędną wiedzę z tego zakresu, obejmującą zarówno transport krajowy, jak i międzynarodowy. Wykaz dziedzin, które należy znać, aby uzyskać świadectwo potwierdzające kwalifikacje zawodowe, oraz zasady organizacji egzaminów mogą ulec zmianie wraz z postępem technicznym, dlatego też należy zapewnić możliwość ich aktualizacji.
- (12) Uczciwa konkurencja i transport drogowy odbywający się w pełnym poszanowaniu przepisów wymagają jednolitego poziomu nadzoru i monitorowania w państwach członkowskich. Organy krajowe odpowiedzialne za nadzorowanie przedsiębiorstw i ważności ich zezwoleń odgrywają w tym względzie zasadniczą rolę, w razie potrzeby powinny zatem podejmować odpowiednie środki, zwłaszcza w **najpoważniejszych przypadkach, w** zakresie zawieszania lub odbierania zezwoleń lub stwierdzania niezdolności do wykonywania zawodu u zarządzających transportem, którzy ignorują przepisy lub wykazują w tym względzie brak dobrej woli. **Dany środek powinien być uprzednio należyście rozpatrzony pod kątem zasady proporcjonalności.** Wcześniej przedsiębiorstwo powinno jednak zostać upomniane; należy mu również wyznaczyć racjonalny termin na uregulowanie sytuacji przed zastosowaniem powyższych kar.

Środa, 21 maja 2008 r.

- (13) Bardziej zorganizowana współpraca administracyjna między państwami członkowskimi poprawiłaby skuteczność nadzorowania przedsiębiorstw prowadzących działalność w kilku państwach członkowskich i pozwoliłaby zmniejszyć koszty administracyjne. Połączone elektroniczne rejestry przedsiębiorstw na szczeblu europejskim, funkcjonujące w poszanowaniu wspólnotowych przepisów o ochronie danych osobowych, mogą ułatwić taką współpracę i ograniczyć koszty związane z kontrolami zarówno po stronie przedsiębiorstw, jak i administracji. Krajowe rejestry elektroniczne istnieją już w większości państw członkowskich. Istnieje również struktura niezbędna do zapewnienia połączenia między państwami członkowskimi. Bardziej systematyczne korzystanie z krajowych rejestrów przedsiębiorstw i ich połączenie na szczeblu europejskim może zatem być mniej kosztowne i przyczynić się do znacznego zmniejszenia administracyjnych kosztów kontroli, a jednocześnie poprawić ich skuteczność.
- (14) Niektóre dane w tych rejestrach dotyczące naruszeń przepisów i kar mają charakter danych osobowych. Państwa członkowskie powinny podjąć zatem środki niezbędne do przestrzegania dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do kontroli przetwarzania takich danych przez organy publiczne i prawa osób zainteresowanych do bycia informowanym, ich prawa dostępu do danych i prawa do sprzeciwu. Do celów niniejszego rozporządzenia należy przechowywać tego rodzaju dane co najmniej przez dwa lata, aby uniknąć sytuacji, w której zdyskwalifikowane przedsiębiorstwa będą prowadzić działalność w innych państwach członkowskich.
- (15) Połączenie rejestrów krajowych ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia szybkiej i skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi i dla zagwarantowania, że przewoźnicy nie będą skłonni do podejmowania ryzyka popełnienia lub popełnienia poważnych naruszeń w innych państwach członkowskich niż to, w którym mają siedzibę. Połączenie wymaga wspólnego określenia szczegółowego formatu danych podlegających wymianie oraz technicznych procedur wymiany.
- (16) Aby wymiana informacji między państwami członkowskimi była skuteczna, należy wyznaczyć krajowe punkty kontaktowe oraz określić pewne wspólne procedury ustalające szczegółowo termin przekazywania podstawowych informacji i ich charakter.
- (17) Aby ułatwić swobodę przedsiębiorczości należy uznać za wystarczający dowód nieposzlakowanej opinii, na potrzeby dostępu do przedmiotowych operacji w przyjmującym państwie członkowskim, wystawienie odpowiednich dokumentów przez właściwy organ państwa, z którego pochodzi przewoźnik drogowy, a jednocześnie upewnić się, że zainteresowane osoby nie zostały uznane za niezdolne do wykonywania zawodu w pozostałych państwach członkowskich, z których pochodzą.
- (18) W dziedzinie kwalifikacji zawodowych jednolity wzór zaświadczenia wydawanego na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia powinien zostać uznany przez państwo członkowskie prowadzenia działalności za wystarczający dowód, co pozwoli ułatwić swobodę przedsiębiorczości.
- (19) Niezbędne jest ściślejsze nadzorowanie stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia na szczeblu europejskim, co wymaga przekazywania przez Komisję regularnych sprawozdań na temat nieposzlakowanej opinii, zdolności finansowej i kwalifikacji zawodowych przedsiębiorstw z sektora transportu drogowego na podstawie sprawozdań sporządzanych w oparciu o rejestry krajowe.
- (20) Państwa członkowskie powinny przewidzieć kary za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia. Kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(¹) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. ||

Środa, 21 maja 2008 r.

- (21) *Jako że cel niniejszego rozporządzenia, to jest zmiana przepisów regulujących dostęp do zawodu przewoźnika drogowego w celu zapewnienia bardziej jednolitego i porównywalnego ich stosowania w państwach członkowskich, nie może zostać osiągnięty w dostateczny sposób przez państwa członkowskie i może zostać lepiej zrealizowany na szczeblu wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie ma zakres konieczny do osiągnięcia tego celu.*
- (22) Należy przyjąć środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (23) Należy w szczególności uprawnnić Komisję do sporządzenia wykazu kategorii, rodzajów i wagi **rażących** naruszeń przepisów, **które w pewnych okolicznościach mogą powodować** utratę wymaganej nieposzlakowanej opinii przez przewoźników drogowych, do dostosowania do postępu technicznego załącznika do niniejszego rozporządzenia dotyczącego wiedzy, którą należy uwzględnić przy uznawaniu przez państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych, a także załącznika dotyczącego wzoru świadectwa kwalifikacji zawodowych, oraz do sporządzenia wykazu naruszeń, **które w pewnych okolicznościach i proporcjonalnie do rodzaju naruszenia mogą skłonić organy do rozważenia zawieszenia** lub **wycofania** zezwolenia na wykonywanie zawodu lub **wydania decyzji o** niezdolności do jego wykonywania. Ponieważ powyższe środki mają ogólny zasięg, a ich celem jest zmiana innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia lub jego uzupełnienie poprzez dodanie nowych, innych niż istotne elementów, środki te *muszą* zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE. W celu zapewnienia skuteczności terminy zazwyczaj stosowane w ramach procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą muszą zostać skrócone w odniesieniu do aktualizacji wzoru świadectwa kwalifikacji zawodowych.
- (24) Należy uchylić dyrektywę 96/26/WE.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i **zakres zastosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie reguluje dostęp do zawodu przewoźnika drogowego i wykonywanie tego zawodu.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność we Wspólnocie i wykonujących zawód przewoźnika drogowego. Dotyczy również przedsiębiorstw, które mają zamiar wykonywać zawód przewoźnika drogowego, **a odniesienia do przedsiębiorstw prowadzących działalność przewoźnika drogowego są w stosownych przypadkach równoznaczne z odniesieniami do przedsiębiorstw zamierzających prowadzić taką działalność.**
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
  - a) przedsiębiorstw wykonujących zawód przewoźnika drogowego transportu rzeczy wyłącznie pojazdami silnikowymi lub zespołami pojazdów połączonych o maksymalnej dopuszczalnej masie ładunkowej nieprzekraczającej 3,5 tony. Jednakże państwa członkowskie mogą obniżyć powyższy limit dla wszystkich lub wybranych kategorii transportu;

(¹) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. ||.

Środa, 21 maja 2008 r.

- b) przedsiębiorstw świadczących **bezpłatnie** przewozy drogowego transportu osób **wyłącznie** w celach niekomercyjnych, których główna działalność nie obejmuje drogowego transportu osób i których pojazdy są prowadzone przez własnych pracowników.
- c) **przedsiębiorstw wykonujących zawód przewoźnika drogowego wyłącznie pojazdami silnikowymi, których maksymalna dozwolona prędkość nie przekracza 40 km/h.**

Artykuł 2

Definicje

|| Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „zawód przewoźnika drogowego” oznacza zawód przewoźnika drogowego transportu osób lub zawód przewoźnika drogowego transportu rzeczy;
- b) „zawód przewoźnika drogowego transportu rzeczy” oznacza działalność każdego przedsiębiorstwa transportu rzeczy na potrzeby osób trzecich, środkami takimi jak samodzielny pojazd silnikowy lub zespół pojazdów połączonych;
- c) „zawód przewoźnika drogowego transportu osób” oznacza działalność każdego przedsiębiorstwa użytkującego pojazdy o odpowiedniej konstrukcji i wyposażeniu oraz przeznaczone do przewozu ponad dziewięciu osób, łącznie z kierowcą, działalność przedsiębiorstwa organizującego osobowe usługi transportowe publicznie dostępne lub dostępne dla pewnych grup osób w zamian za opłatę poniesioną przez osobę transportowaną lub przez organizatora transportu;
- d) „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, nastawioną na osiągnięcie zysku lub nie, stowarzyszenie lub grupę osób bez osobowości prawnej, nastawioną na osiągnięcie zysku lub nie, lub jakkolwiek organ władzy publicznej, posiadający własną osobowość prawną lub uzależniony od władzy, która taką osobowość posiada;
- e) „zarządzający transportem” oznacza osobę fizyczną zatrudnioną przez przedsiębiorstwo lub, jeżeli przedsiębiorstwo jest osobą fizyczną, samą osobą fizyczną lub w **stosownych przypadkach** inną osobą fizyczną przez nią wyznaczoną na podstawie umowy, zarządzającą w sposób faktyczny i ciągły działalnością przewozową przedsiębiorstwa;
- f) „zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego” oznacza decyzję administracyjną, która upoważnia przedsiębiorstwo spełniające warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu do wykonywania zawodu przewoźnika drogowego;
- g) „organ właściwy” || oznacza organ państwa członkowskiego na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, który **w celu wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu** sprawdza, czy przedsiębiorstwo spełnia warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, i jest uprawniony do wydawania, zawieszania lub odbierania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- h) „państwo członkowskie prowadzenia działalności gospodarczej” oznacza państwo członkowskie, w którym **prowadzi** działalność przedsiębiorstwo posiadające zarządzającego transportem pochodzącego z tego państwa członkowskiego lub z innego kraju;

Artykuł 3

Warunki wykonywania zawodu przewoźnika drogowego

Przedsiębiorstwa wykonujące zawód przewoźnika drogowego **muszą** spełniać następujące wymagania:

- a) w sposób rzeczywisty i ciągły prowadzić działalność gospodarczą w jednym z państw członkowskich, **zgodnie z art. 5;**
- b) posiadać nieposzlakowaną opinię, **zgodnie z art. 6;**

Środa, 21 maja 2008 r.

- c) posiadać odpowiednią zdolność finansową, **zgodnie z art. 7;**
- d) posiadać wymagane kwalifikacje zawodowe, **zgodnie z art. 8.**

Warunki spełniania każdego z wymienionych wymogów zostały określone w rozdziale II. Niniejsze rozporządzenie nie zabrania państwowym członkowskim nałożenia dodatkowych wymogów, które przedsiębiorstwa muszą spełnić, aby uzyskać zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Artykuł 4

Zarządzający transportem

1. Przedsiębiorstwo **prowadzące działalność** przewoźnika drogowego **wskazuje** co najmniej jedną osobę fizyczną, **zarządzającego transportem, który** spełnia warunki przewidziane w art. 3(b) i (d) **oraz spełnia** następujące wymagania:

- a) w sposób rzeczywisty i ciągły zarządzać operacjami transportowymi przedsiębiorstwa;
- b) być **rzeczywiście związana z przedsiębiorstwem, innymi słowy być pracownikiem, wspólnikiem, kierownikiem, udziałowcem** lub **posiadać podobny stosunek umowny z przedsiębiorstwem albo zarządzać nim, lub**, jeżeli przedsiębiorstwo jest przedsiębiorstwem osoby fizycznej — być tą osobą, **bądź też, jeżeli przedsiębiorstwo jest spółką, być uprawniona do jej legalnego reprezentowania i podejmowania wiążących decyzji w imieniu spółki.**
- c) **zamieszkiwać w państwie członkowskim.**

Przedsiębiorstwo zawiadamia właściwy organ o fakcie powołania na stanowisko zarządzającego lub zarządzających transportem.

2. **Jeżeli** przedsiębiorstwo **nie** spełnia wymogu kwalifikacji zawodowych, o którym mowa w art. 3 lit. d), **właściwy organ może** zezwolić na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego **bez powołania na stanowisko zarządzającego zgodnie z ust. 1**, pod warunkiem, że:

- a) wskaże ono **inną osobę fizyczną zamieszkującą w państwie członkowskim** spełniającą wymogi przewidziane w art. 3 lit. b) i d) oraz uprawnioną na mocy umowy do wykonywania zadań w charakterze zarządzającego transportem na rzecz przedsiębiorstwa, **oraz powiadomi o tym właściwy organ;**
- b) umowa wiążąca przedsiębiorstwo z zarządzającym transportowym precyzuje zadania, które zarządzający ma wykonywać w sposób ciągły, określa zakres odpowiedzialności związany z funkcją zarządzającego transportem; zadania, które należy sprecyzować, obejmują przede wszystkim **zarządzanie utrzymaniem i konserwacją** pojazdów, sprawdzanie umów i dokumentów przewozowych, księgowość, podział ładunków **lub usług** między kierowców i pojazdy oraz sprawdzanie procedur związanych z bezpieczeństwem;
- c) osoba wskazana jako zarządzający transportem kieruje operacjami transportowymi nie więcej niż czterech różnych przedsiębiorstw. **Właściwy organ może określić maksymalną liczbę pojazdów podlegających zarządzającemu transportem, która nie może być wyższa niż 50 w przypadku każdego zarządzającego transportem;**
- d) wskazana osoba jest niezależna od pozostałych przedsiębiorstw, które proponują **przedsiębiorstwu** realizację przewozów lub realizują przewozy na rzecz **tego przedsiębiorstwa.**

■

Rozdział II

Wymagania

Artykuł 5

Warunki związane z wymogiem posiadania siedziby

Aby spełnić wymóg przewidziany w art. 3 lit. a) przedsiębiorstwo musi **■** w danym państwie członkowskim:

- a) posiadać siedzibę **■** wraz z lokalami, w których przechowuje dokumenty przedsiębiorstwa **zgodnie z okresami ustanowionymi w przepisach**, w szczególności wszystkie dokumenty księgowe, akta dotyczące pracowników i wszelkie inne dokumenty **na bezpiecznych nośnikach danych**, do których musi mieć

Środa, 21 maja 2008 r.

dostęp właściwy organ w celu sprawdzenia wymogów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu przed udzieleniem zezwolenia na wykonywanie zawodu, **zapewniając zgodność z wszystkimi odnośnymi normami ochrony danych osobowych;**

- b) być właścicielem **jednego lub większej liczby** pojazdów lub posiadać je z innego tytułu, w szczególności na podstawie umowy kupna na warunkach odroczonej płatności, umowy najmu lub umowy leasingowej, albo na mocy umowy kupna, przy czym pojazdy muszą być zarejestrowane w tym państwie członkowskim;
- c) **skutecznie i w sposób ciągły prowadzić działalność w odpowiednio wyposażonej bazie eksploatacyjnej w tym państwie członkowskim oraz na wezwanie móc dowieść, gdzie w państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, są parkowane niewykorzystywane pojazdy.**

Artykuł 6

Warunki związane z wymogiem nieposzlakowanej opinii

1. Do celów art. 3 lit. b) **oraz zgodnie z ust. 2 państwa członkowskie określają warunki, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem musi spełnić przedsiębiorstwo i zarządzający transportem, aby spełnić** wymóg nieposzlakowanej opinii.

Warunki te zawierają następujące wymogi:

- a) **nieposzlakowanej opinii przedsiębiorstwa transportowego, jego zarządzających transportem lub innych odnośnych osób nie podważają żadne poważne zarzuty, takie jak wyrok skazujący lub kary za popełnienie poważnego naruszenia obowiązujących przepisów krajowych w następujących dziedzinach:**
  - i) **prawo handlowe,**
  - ii) **prawo o niewypłacalności,**
  - iii) **płace i warunki zatrudnienia w zawodzie,**
  - iv) **ruch drogowy,**
  - v) **odpowiedzialność zawodowa oraz**
  - vi) **przemyt ludzi lub narkotyków.**
- b) **zarządzający transportem lub przedsiębiorstwo transportowe nie zostało skazane w jednym lub większej liczbie państw członkowskich za popełnienie poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych, dotyczących w szczególności:**
  - i) **czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców, czasu pracy oraz instalacji i używania urządzeń kontrolnych; weryfikacja powinna obejmować ich stałą zgodność, archiwizację danych oraz ochronę uzyskanych danych osobowych;**
  - ii) **maksymalnej masy i wymiarów pojazdów użytkowych w ruchu międzynarodowym;**
  - iii) **wstępnych kwalifikacji i ustawicznego kształcenia kierowców;**
  - iv) **drogowej przydatności pojazdów użytkowych, w tym obowiązkowych inspekcji technicznych pojazdów silnikowych;**
  - v) **dostępu do rynku międzynarodowego transportu drogowego rzeczy lub, w odpowiednim przypadku, dostępu do rynku transportu osób;**
  - vi) **bezpieczeństwa drogowego transportu towarów niebezpiecznych;**
  - vii) **instalacji i używania urządzeń do ograniczania prędkości w niektórych rodzajach pojazdów;**
  - viii) **prawa jazdy;**
  - ix) **dostępu do zawodu.**

Środa, 21 maja 2008 r.

2. Do celów *ust. 1 akapit 2 lit. b)*:
- skazanie lub nałożenie kar na zarządzającego transportem lub przedsiębiorstwo transportowe w jednym lub większej liczbie państw członkowskich za najpoważniejsze naruszenia przepisów wspólnotowych, wymienione w załączniku III, prowadzą do utraty nieposzlakowanej opinii po właściwie przeprowadzonej procedurze administracyjnej i w stosownych przypadkach po kontroli w siedzibie przedsiębiorstwa, chyba że właściwy organ z wyjątkowych i należyście uzasadnionych powodów uzna, że taka odpowiedź jest nieproporcjonalna. W takim przypadku te wyjątkowe i należyście uzasadnione okoliczności zostają zapisane w rejestrze krajowym i zamieszczone w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia dotyczących dostosowania załącznika III w celu uwzględnienia zmian we wspólnotowym dorobku prawnym w dziedzinie transportu drogowego, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 3.*
  - Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja przyjmuje wykaz kategorii, rodzajów i wagi naruszeń prowadzących do utraty nieposzlakowanej opinii. Przy ustalaniu priorytetów kontroli zgodnie z art. 11 ust. 2, państwa członkowskie biorą pod uwagę informacje na temat tych naruszeń, w tym informacje uzyskane od innych państw członkowskich.*

Odnoszące się do powyższego wykazu środki mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 3.

W tym celu, najpóźniej do 1 stycznia 2010 r., Komisja:

- ustala kategorie i rodzaje najczęściej popełnianych naruszeń przepisów;*
  - określa wagę naruszenia zgodnie ze stwarzanym przez nie ryzykiem śmierci lub poważnych obrażeń; oraz*
  - określa poziom częstotliwości popełniania naruszeń, po przekroczeniu którego powtarzające się naruszenie uznaje się za poważniejsze, poprzez uwzględnienie liczby kierowców wykonujących operacje transportowe pod kierownictwem zarządzającego transportem.*
3. Wymóg nieposzlakowanej opinii pozostaje niespełniony do czasu rehabilitacji lub zastosowania innych środków o skutku równoważnym, na podstawie odpowiednich przepisów krajowych.

Artykuł 7

Warunki związane z wymogiem zdolności finansowej

1. Do celów art. 3 lit. c) przedsiębiorstwo **musi** w sposób ciągły **sprostac swoim** zobowiązaniom **finansowym** w ciągu rocznego okresu rozrachunkowego. W tym celu przedsiębiorstwo musi **wykazać** na podstawie rocznych sprawozdań po ich poświadczeniu przez audytora lub osobę należyście upoważnioną, że co roku dysponuje **kapitałem własnym i rezerwami** o wartości co najmniej równej 9 000 EUR w przypadku wykorzystywania jednego pojazdu i 5 000 EUR na każdy dodatkowy wykorzystywany pojazd.

Podstawą udowodnienia wysokości kapitału własnego jest zweryfikowany bilans handlowy lub bilans podatkowy. Osoba wnioskująca po raz pierwszy o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności transportowej powinna przedłożyć zweryfikowany bilans otwarcia.

Do celów niniejszego rozporządzenia wartość euro jest ustalana co **roku** w walutach krajowych państw członkowskich, które nie uczestniczą w trzecim etapie unii walutowej. Stosowane kursy odpowiadają kursom z pierwszego dnia roboczego października opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Wchodzi w życie 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.

Środa, 21 maja 2008 r.

Pozycje księgowe, o których mowa w *akapicie pierwszym* odpowiadają pozycjom określonym w dyrektywie Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ⁽¹⁾.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może dopuścić sytuację, w której przedsiębiorstwo udowodni swoją zdolność finansową za pomocą zaświadczenia z jednego lub kilku banków, albo innych instytucji finansowych, **w tym firm ubezpieczeniowych**, składających solidarną rękojmię za przedsiębiorstwo w postaci gwarancji bankowej lub innego podobnego środka na kwoty wyznaczone w **ust. 1**. Złożenia gwarancji **lub ubezpieczenia** może wymagać właściwy organ wydający zezwolenie na wykonywanie zawodu; gwarancja może zostać zwolniona wyłącznie po uzyskaniu jego zgody. **Właściwy organ określa również warunki, zgodnie z którymi można zażądać złożenia gwarancji bankowej lub ubezpieczenia lub zwolnić ją/je z korzyścią dla innych wierzycieli.**

3. Sprawozdania roczne określone w **ust. 1** lub gwarancja określona w **ust. 2**, które podlegają sprawdzeniu, są sprawozdaniami lub gwarancją podmiotu gospodarczego posiadającego siedzibę w państwie członkowskim, w którym został złożony wniosek o zezwolenie, natomiast nie są sprawozdaniami lub gwarancją ewentualnych innych podmiotów posiadających siedzibę w innym państwie członkowskim.

Artykuł 8

Warunki związane z wymogiem kwalifikacji zawodowych

1. Do celów art. 3 lit. d) **zainteresowana** osoba lub **zainteresowane** osoby **█** posiadają wiedzę odpowiadającą poziomowi wykształcenia określonemu w załączniku I sekcja 1 w dziedzinach tam wymienionych. Zdobyte kwalifikacji zawodowych wymaga **█** złożenia obowiązkowego egzaminu pisemnego, który, **jeśli zadecyduje o tym państwo członkowskie**, może zostać uzupełniony egzaminem ustnym. Egzaminy są organizowane zgodnie z załącznikiem I sekcja II.

2. **Zainteresowane osoby zdają egzaminy w swoim państwie członkowskim zamieszkania.**

3. Wyłącznie organy i instancje akredytowane przez państwo członkowskie zgodnie z określonymi przez nie kryteriami mogą organizować egzaminy pisemne i ustne umożliwiające potwierdzenie kwalifikacji zawodowych. Państwa członkowskie regularnie sprawdzają, czy warunki organizowania egzaminów przez akredytowane organy i instancje są zgodne z załącznikiem I.

4. Państwa członkowskie udzielają akredytacji, według **wzajemnie zgodnych** kryteriów określonych przez siebie, jednostkom, które mogą zaoferować wnioskodawcom szkolenia wysokiej jakości przygotowujące skutecznie do egzaminu, a także kształcenie ustawiczne dla zainteresowanych zarządzających transportem w celu aktualizacji wiedzy. Państwa członkowskie regularnie sprawdzają, czy akredytowane jednostki nadal spełniają kryteria wymagane do zdobycia akredytacji.

5. Państwa członkowskie mogą zwolnić z **egzaminu osoby, które** poświadczą co najmniej **dziesięcioletnie ciągle** praktyczne doświadczenie **zdobyte przed opublikowaniem niniejszego rozporządzenia**, na stanowisku dyrektorskim w przedsiębiorstwie transportowym.

6. **Aby zagwarantować, że zarządzający transportem orientują się w zmianach w sektorze, państwa członkowskie mogą promować odbywające się co 10 lat szkolenia, zgodnie z załącznikiem I, oraz egzaminy, zgodnie z ust. 1, dla nich.**

7. **Państwa członkowskie gwarantują, że posiadający praktyczne doświadczenie zarządzający transportem, powracający do zawodu po pięciu latach przerwy, odbywają ponowne szkolenia i są doszkalani w zakresie niezbędnym do udowodnienia, że nadal posiadają kwalifikacje zawodowe i wiedzę na temat najnowszych zmian w prawodawstwie obowiązującym w ich zawodzie.**

(¹) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11 ||.

Środa, 21 maja 2008 r.

8. Państwa członkowskie mogą zwolnić ze szkolenia w dziedzinach objętych dyplomami, **a także z egzaminu**, posiadaczy dyplomów potwierdzających wykształcenie wyższe lub techniczne wydawanych przez te państwa członkowskie, jeżeli obejmowały dziedziny wymienione w wykazie z załącznika I i zostały przez nie specjalnie wskazane w tym celu.

9. Organ lub instancja, o których mowa w ust. 3 muszą wydać odpowiednie zaświadczenie jako dowód kwalifikacji zawodowych. Zaświadczenie nie jest zbywalne **na rzecz innej osoby fizycznej lub prawnej**. Zaświadczenie jest sporządzane zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku II i jest opatrzone pieczęcią lub grawerowanym stemplem akredytowanego organu lub akredytowanej instancji wydających zaświadczenie.

10. Komisja dostosowuje załącznik I i II do postępu technicznego. Powyższe środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 24 ust. 3 w przypadku załącznika I oraz zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą przewidzianą w art. 24 ust. 4 w przypadku załącznika II.

11. Bardzo pożądana jest wymiana doświadczeń i informacji między państwami członkowskimi w dziedzinie szkolenia, egzaminu i akredytacji, głównie lecz nie wyłącznie za pośrednictwem komitetu, o którym mowa w art. 24, a także każdego organu, który może zostać wyznaczony przez Komisję.

Rozdział III

Zezwolenie i nadzór

Artykuł 9

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden lub kilka właściwych organów, które mają zapewnić prawidłowe wdrożenie niniejszego rozporządzenia. Właściwe organy są upoważnione do:

- a) rozpatrywania wniosków złożonych przez przedsiębiorstwa;
- b) udzielania zezwoleń na wykonywanie zawodu, a także zawieszania i odbierania tych zezwoleń;
- c) uznawania osoby fizycznej za niezdolną do zarządzania operacjami transportowymi przedsiębiorstwa jako zarządzający transportem;
- d) przeprowadzania wymaganych kontroli w celu sprawdzenia, czy przedsiębiorstwo spełnia wymagania przewidziane w art. 3.

2. Właściwe organy podają do publicznej wiadomości wszystkie warunki nałożone przez niniejsze rozporządzenie, ewentualne inne przepisy krajowe, procedury obowiązujące zainteresowanych wnioskodawców wraz z odpowiednimi wyjaśnieniami.

Artykuł 10

Rozpatrywanie i rejestracja wniosków

1. **Przedsiębiorstwo transportowe spełniające** wymogi przewidziane w art. 3 **otrzymuje na swój wniosek zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Właściwy organ zaświadcza, że przedsiębiorstwo, które złożyło wniosek spełnia wymogi przewidziane w tym artykule.**

2. Właściwy organ **jest odpowiedzialny za aktualizowanie i utrzymywanie** rejestru elektronicznego, o którym mowa w art. 15.

Właściwy organ wpisuje do rejestru elektronicznego, o którym mowa w art. 15, oficjalną nazwę przedsiębiorstwa, nazwisko wyznaczonego przez nie zarządzającego transportem oraz wskazanie, czy jest on zdolny do zarządzania transportem, adres siedziby, liczbę wykorzystywanych pojazdów oraz — jeżeli zezwolenie obejmuje transport międzynarodowy — numer seryjny licencji wspólnotowej oraz numer uwierzytelnionych odpisów.

Środa, 21 maja 2008 r.

3. Właściwy organ rozpatruje wniosek o zezwolenie w jak najkrótszym terminie, jednak nie dłuższym niż trzy miesiące.
4. Od **dnia 1 stycznia 2012 r.** właściwy organ sprawdza **w przypadku wątpliwości**, czy przedsiębiorstwo lub wskazani zarządzający transportem nie **są uznawani** w jednym z państw członkowskich za niezdolnych do zarządzania operacjami transportowymi przedsiębiorstwa w **momencie złożenia wniosku** na mocy art. 13 w celu dokonania oceny jego nieposzlakowanej opinii.
5. Przedsiębiorstwa posiadające zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika, w ciągu 28 dni powiadamiają właściwy organ, który wydał zezwolenie o zmianach dotyczących danych wymienionych w ust. 2.

Artykuł 11

Kontrole

1. Właściwe organy zapewniają, aby przedsiębiorstwa, które otrzymały zezwolenie na wykonywanie zawodu **przewoźnika drogowego**, spełniały stale wymagania przewidziane w art. 3. W tym celu co pięć lat sprawdzają, czy przedsiębiorstwa wciąż spełniają wspomniane wymagania.

Komisja dostosowuje częstotliwość regularnych kontroli do postępu technicznego, w szczególności do krajowych rejestrów elektronicznych, zgodnie z art. 15. Ponieważ środki te mają na celu zmianę mniej istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się je zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 24 ust. 3.

2. Oprócz kontroli przewidzianych w ust. 1 właściwe organy przeprowadzają kontrole skierowane do przedsiębiorstw uznanych za obciążone **zwiększonym** ryzykiem zgodnie z systemem wprowadzonym przez państwa członkowskie na podstawie art. 9 dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Państwa członkowskie obejmują systemem klasyfikacji ryzyka wszystkie naruszenia przepisów określone w art. 6 niniejszego rozporządzenia.
3. Na wniosek Komisji państwo członkowskie przeprowadza wymienione kontrole, aby sprawdzić, czy przedsiębiorstwo nadal spełnia warunki dostępu do zawodu. Państwo członkowskie informuje Komisję o wynikach kontroli przeprowadzonych na jej wniosek i o środkach podjętych w przypadku stwierdzenia, że przedsiębiorstwo nie spełnia warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Procedura ostrzeżenia i odbieranie zezwoleń

1. W przypadku, gdy właściwy organ stwierdzi, że przedsiębiorstwu grozi ryzyko niewypełnienia warunków przewidzianych w art. 3, właściwy organ powiadamia o tym to przedsiębiorstwo. W przypadku, gdy właściwy organ stwierdzi, że jeden z tych wymogów nie jest wypełniany, organ ten może wyznaczyć termin uregulowania sytuacji z następującymi zastrzeżeniami:

- a) termin nieprzekraczający **trzech miesięcy** na zatrudnienie zastępcy zarządzającego transportem, jeżeli ten ostatni przestał spełniać wymogi nieposzlakowanej opinii lub kwalifikacji zawodowych; termin ten może zostać przedłużony o **trzy miesiące** w przypadku zgonu lub niedyspozycji fizycznej zarządzającego transportem;
- b) termin nieprzekraczający **trzech miesięcy**, w przypadku gdy uregulowanie sytuacji wymaga od przedsiębiorstwa wykazania, że ma faktyczną i stałą siedzibę;

(¹) Dyrektywa 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylająca dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 35).

Środa, 21 maja 2008 r.

c) termin nieprzekraczający sześciu miesięcy, jeżeli nie jest spełniany wymóg zdolności finansowej, aby na podstawie planu finansowego zawierającego realistyczne założenia wykazać, że wymóg zdolności finansowej będzie ponownie spełniany w sposób ciągły od następnego okresu rozliczeniowego.

2. **Właściwy organ może nakazać przedsiębiorstwom, których zezwolenie zostało zawieszono albo odebrane, aby przed podjęciem działań rehabilitujących, ich zarządzający transportem odbyli szkolenie i zdali egzamin, o którym mowa w art. 8.**

3. **W przypadkach, gdy właściwy organ stwierdzi, że przedsiębiorstwo nie spełnia jednego lub większej liczby warunków przewidzianych w art. 3, zawieszono lub odbiera udzielone zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 1.**

Artykuł 13

Stwierdzenie niezdolności zarządzającego transportem do wykonywania zawodu

1. W przypadku **poważnych** naruszeń przepisów, **o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b**, uznanych za poważne ze względu na ich systematyczny i umyślny charakter **lub** próby ukrycia czynów, **i za które odpowiedzialny jest zarządzający transportem**, właściwy organ stwierdza, że zarządzający transportem przedsiębiorstwa, któremu odebrano zezwolenie, jest niezdolny do zarządzania operacjami transportowymi przedsiębiorstwa.

2. Do czasu zastosowania środków rehabilitujących, **zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi**, osobę uznaną za niezdolną do zarządzania operacjami transportowymi, o którym mowa w art. 8 ust. 9, jej zaświadczenie o kwalifikacjach zawodowych nie jest ważne w żadnym państwie członkowskim.

Artykuł 14

Decyzje właściwych organów i odwołania

1. **Odmowne decyzje** podjęte przez właściwe organy państw członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia, **w tym odrzucenie wniosku, zawieszenie lub odebranie zezwolenia lub stwierdzenie niezdolności zarządzającego transportem**, są uzasadniane.

W decyzjach należy uwzględnić dostępne informacje na temat naruszeń popełnionych przez przedsiębiorstwo lub jednego z zarządzających transportem w innych państwach członkowskich, jeżeli mogą wpłynąć na nieposzlakowaną opinię przedsiębiorstwa, a także wszystkie inne informacje, do których właściwy organ ma dostęp.

Decyzje zawierają informację na temat środków rehabilitujących mających zastosowanie w przypadku zawieszenia zezwolenia lub stwierdzenia niezdolności.

2. Państwa członkowskie zapewniają przedsiębiorstwom **i zainteresowanym osobom** możliwość wniesienia odwołania **■** od decyzji, o których mowa w ust. 1, **w tym do sądu**.

Rozdział IV

Uproszczenie i współpraca administracyjna

Artykuł 15

Krajowe rejestry elektroniczne

1. W celu wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego art. 10, 11, 12, 13 i 25, państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorstw prowadzących działalność w dziedzinie transportu drogowego **i zarządzających transportem, którzy uzyskali zezwolenia** od wyznaczonego przez nie właściwego organu na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Przetwarzanie

Środa, 21 maja 2008 r.

danych, jakie zawiera rejestr, podlega kontroli organu publicznego w tym celu wyznaczonego, **który jest również odpowiedzialny za wykorzystanie i aktualizowanie tych danych. Krajowe rejestry elektroniczne zawierają sekcję dostępną publicznie i sekcję poufną.** Rejestr elektroniczny jest dostępny on-line dla wszystkich właściwych organów tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 9. **Sekcja poufna rejestru elektronicznego jest dostępna dla organów innych niż właściwe organy** pod warunkiem, że one i ich funkcjonariusze są do tego umocowane oraz że w ich kompetencjach leży przeprowadzanie kontroli transportu drogowego i nakładanie kar.

Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi określa minimalną strukturę danych obowiązkowo wprowadzanych do krajowego rejestru elektronicznego.

Sekcja krajowego rejestru elektronicznego państwa członkowskiego poświęcona przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w dziedzinie transportu drogowego zawiera następujące dane:

- a) nazwę i formę prawną przedsiębiorstwa;
- b) adres jego siedziby;
- c) nazwiska zarządzających transportem wskazanych w celu spełnienia warunku nieposzlakowanej opinii i kwalifikacji zawodowych oraz, jeżeli jest inne, nazwisko przedstawiciela prawnego,
- d) rodzaj zezwolenia, liczbę pojazdów uwzględnioną w zezwoleniu i w razie potrzeby numer seryjny licencji wspólnotowej oraz uwierzytelnionych odpisów, **a także numer rejestracyjny każdego pojazdu wykorzystywanego w ramach zezwolenia poza państwem członkowskim, w którym mieści się siedziba przedsiębiorstwa;**
- e) liczbę, kategorię i rodzaj poważnych naruszeń przepisów **■**, w wyniku których w ciągu ostatnich dwóch lat nałożone zostały kary;
- f) nazwiska osób, które zostały uznane za niezdolne do zarządzania operacjami transportowymi przedsiębiorstwa w ciągu dwóch ostatnich lat, a także zastosowane środki naprawcze.

Sekcja krajowego rejestru elektronicznego państwa członkowskiego związana z zarządzającymi transportem drogowym zawiera następujące dane:

- a) **imię i nazwisko zarządzającego transportem uznanego za zdolnego do zarządzania transportem lub przedsiębiorstwem;**
- b) **nazwę, formę prawną oraz adres zarządzanego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw;**

Państwa członkowskie mogą zdecydować o przechowywaniu informacji określonych w akapicie trzecim lit. e) i f) w oddzielnych rejestrach. W takim przypadku odpowiednie dane są udostępniane na wniosek lub bezpośrednio dostępne dla wszystkich właściwych organów danego państwa członkowskiego. Wymagane informacje są dostarczane w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania wniosku.

W każdym przypadku informacje określone w akapicie trzecim lit. e) i f) są dostępne dla organów innych niż właściwe organy tylko pod warunkiem, że w ich kompetencjach leży przeprowadzanie i nakładanie kar w obszarze transportu drogowego, a ich funkcjonariusze są zaprzysiężeni lub formalnie zobowiązani do utrzymania tajemnicy zawodowej.

2. Dane dotyczące przedsiębiorstwa, którego zezwolenie zostało **■** zawieszono albo odebrane **■** pozostają w rejestrze przez dwa lata **od momentu wygaśnięcia** zawieszenia lub odebrania zezwolenia, **a następnie są natychmiast usuwane.**

Dane dotyczące każdej osoby uznanej za niezdolną do wykonywania zawodu pozostają w rejestrze do momentu przywrócenia tej osobie nieposzlakowanej opinii zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 3. Po takiej rehabilitacji lub po przedsięwzięciu odpowiednich środków dane zostają natychmiast usunięte.

Środa, 21 maja 2008 r.

Takie dane zawierają szczegółowe informacje na temat przyczyn zawieszenia lub odebrania zezwoleń albo stwierdzenia niezdolności oraz czasu ich trwania.

3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie wymagane kroki, aby zapewnić aktualność i dokładność wszystkich danych w rejestrze elektronicznym, w szczególności danych, o których mowa w ust. 1 *akapit trzeci lit. e) i f)*.

4. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do połączenia krajowych rejestrów elektronicznych na szczeblu wspólnotowym najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Połączenie zostanie przeprowadzone w taki sposób, aby właściwy organ z dowolnego państwa członkowskiego mógł wyszukiwać informacje w rejestrach elektronicznych wszystkich państw członkowskich. **Komisja podejmuje wszelkie użyteczne inicjatywy, aby ułatwić wdrożenie niniejszego ustępu.**

5. Do celów ust. 4 wspólne zasady dotyczące formatu wymienianych danych, zasady dotyczące procedur technicznych automatycznego przeszukiwania rejestrów pozostałych państw członkowskich są określane przez Komisję zgodnie z procedurą *doradczą*, o której mowa w art. 24 ust. 2.

█

Artykuł 16

Ochrona danych osobowych

W odniesieniu do stosowania dyrektywy 95/46/WE, państwa członkowskie zapewnią w szczególności aby:

- a) każda osoba była informowana, jeżeli dane jej dotyczące są zapisywane lub przewiduje się ich przekazanie stronie trzeciej. Informacja taka musi wskazywać tożsamość organu odpowiedzialnego za przetwarzanie danych, rodzaj przetwarzanych danych i przyczyny ich przetwarzania;
- b) każda osoba miała prawo wystąpić o udostępnienie danych jej dotyczących w organie odpowiedzialnym za ich przetwarzanie. Prawo to stosuje się w sposób nieprzymuszony, w rozsądnych odstępach czasu, bez zwłoki i kosztów ponoszonych przez █ wnioskodawcę;
- c) każda osoba miała prawo do zmiany, anulowania lub zablokowania danych jej dotyczących, które są niekompletne lub nieprawidłowe;
- d) każda osoba, z przyczyn uzasadnionych i niecierpiących zwłoki, miała prawo do sprzeciwienia się przetwarzaniu danych, które jej dotyczą. Jeżeli sprzeciw jest uzasadniony, przetwarzanie nie może dotyczyć wspomnianych danych.

Artykuł 17

Współpraca administracyjna między państwami członkowskimi

1. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi naruszenie przepisów popełnione przez przedsiębiorstwo posiadające zezwolenie wydane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, a waga naruszenia może prowadzić do zawieszenia lub odebrania zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia, przekazuje temu państwu członkowskiemu wszelkie posiadane informacje na temat naruszeń, a także nałożonych kar.

2. Państwa członkowskie wyznaczają krajowy punkt kontaktowy odpowiedzialny za wymianę informacji z innymi państwami członkowskimi w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwę i adres ich krajowego punktu kontaktowego, najpóźniej do dnia [...]. Komisja sporządza wykaz wszystkich krajowych punktów kontaktowych i przekazuje go państwom członkowskim.

Środa, 21 maja 2008 r.

3. Państwa członkowskie, które wymieniają informacje w ramach niniejszego rozporządzenia, wykorzystują krajowe punkty kontaktowe wyznaczone na mocy ust. 2.
4. Państwa członkowskie, które wymieniają informacje na temat naruszeń określonych w art. 6 ust. 2 lub ewentualnie na temat zarządzających transportem uznanych za niezdolnych, przestrzegają procedury i terminów określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr.../2008 [w sprawie dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych] lub — w zależności od przypadku — w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr .../2008 [w sprawie wspólnych zasad dostępu do rynku dla usług autokarowych i autobusowych]. Państwo członkowskie, które otrzyma powiadomienie o **poważnym** naruszeniu przepisów, **w wyniku którego ogłoszono wyrok skazujący**, od innego państwa członkowskiego, wpisuje zgłoszone naruszenie do swojego krajowego rejestru elektronicznego.

Rozdział V

Wzajemne uznawanie zezwoleń i innych dokumentów

Artykuł 18

Zaświadczenia i inne dokumenty dotyczące nieposzlakowanej opinii

1. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 **państwo członkowskie** prowadzenia działalności zaakceptuje, jako wystarczający dowód spełnienia wymogów nieposzlakowanej opinii w celu dopuszczenia do zawodu przewoźnika drogowego, zaświadczenie o niekaralności lub podobny dokument wydany przez właściwe władze sądowe lub administracyjne w państwie członkowskim lub państwach członkowskich, **w których zamieszkiwał zarządzający transportem**.
2. Jeżeli państwo członkowskie nakłada na swoich własnych obywateli określone wymogi dotyczące nieposzlakowanej opinii, a dowody na spełnianie tego warunku nie mogą być uzyskane z dokumentów określonych w ust. 1, państwo to przyjmie, jako wystarczający dowód w odniesieniu do obywateli innych państw członkowskich, zaświadczenie wydane przez właściwe organy sądowe lub administracyjne państwa członkowskiego lub państw członkowskich, **w których zamieszkiwał zarządzający transportem**, stwierdzające, że odnośne warunki zostały spełnione. Zaświadczenie dotyczy konkretnych faktów uznanych za istotne w **państwie członkowskim** prowadzenia działalności.
3. W przypadku gdy **państwo członkowskie lub państwa członkowskie, w których zamieszkiwał zarządzający transportem** nie **wydadzą** wymaganego dokumentu zgodnie z ust. 1 i 2, dokument taki może być zastąpiony oświadczeniem pod przysięgą lub formalną deklaracją złożoną przez zainteresowaną osobę przed właściwymi organami sądowymi lub administracyjnymi, lub, w razie potrzeby, przed notariuszem państwa członkowskiego, **w którym zamieszkiwał zarządzający transportem**, który wyda zaświadczenie potwierdzające autentyczność oświadczenia pod przysięgą lub formalnej deklaracji.
4. Dokumenty wydane zgodnie z ust. 1 i 2 nie powinny zostać przedstawione w terminie późniejszym niż trzy miesiące od daty ich wydania. Warunek ten ma zastosowanie się również do oświadczeń i deklaracji złożonych zgodnie z ust. 3.

Artykuł 19

Zaświadczenia dotyczące zdolności finansowej

Jeżeli państwo członkowskie wymaga od przedsiębiorstw mających siedzibę na jego terytorium spełniania określonych warunków dotyczących zdolności finansowej, oprócz warunków przewidzianych w art. 7, państwo to akceptuje jako wystarczający dowód zaświadczenie wydane przez właściwy organ administracyjny państwa członkowskiego lub państw członkowskich **w których zamieszkiwał zarządzający transportem**, które potwierdza spełnianie takich warunków przez przedsiębiorstwo mające tam siedzibę. Zaświadczenia dotyczą konkretnych **informacji** uznanych za istotne w nowym państwie członkowskim siedziby.

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 20

Zaświadczenia dotyczące kwalifikacji zawodowych

1. Państwa członkowskie uznają za wystarczający dowód posiadania kwalifikacji zawodowych zaświadczenia zgodne z wzorem świadectwa, który znajduje się w załączniku II, wydawane przez organy lub instancje akredytowane w tym celu.
2. Zaświadczenia wydane przed [...], jako dowód posiadania kwalifikacji zawodowych na mocy przepisów obowiązujących do tego dnia, są równoważne ze świadectwem, którego wzór znajduje się w załączniku II, i są uznawane za dowód posiadania kwalifikacji zawodowych we wszystkich państwach członkowskich. **Dla potrzeb niniejszego artykułu państwa członkowskie informują Komisję o zaświadczeniach, które uznają za dowód posiadania kwalifikacji zawodowych.**

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 21

Kary

1. Państwa członkowskie określają system kar stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia jego wprowadzenia w życie. Przewidziane kary *muszą* być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o powyższych działaniach najpóźniej **w dniu 1 stycznia 2012 r.** a także o wszystkich kolejnych zmianach z nimi związanych w jak najkrótszym terminie.
2. Kary, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności **■** zawieszenie zezwolenia na wykonywanie zawodu, odebranie zezwolenia i stwierdzenie niezdolności zarządzających transportem podlegających karze. Kary obejmują również konfiskatę pojazdu używanego przez przedsiębiorstwo, które dokonuje przewozów bez zezwolenia przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.

■

Artykuł 22

Przepisy przejściowe

Przedsiębiorstwa, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia posiadały zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, dostosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia najpóźniej dwa lata po jego wejściu w życie.

Artykuł 23

Wzajemna pomoc

|| Właściwe organy państw członkowskich ściśle współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. **Wymieniają one informacje na temat wyroków skazujących za poważne naruszenia lub innych konkretnych czynów, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, w poszanowaniu przepisów stosowanych w dziedzinie ochrony danych osobowych.**

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 24

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽¹⁾
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami jej art. 8.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, **art. 5a ust. 1-4** i art. 7 decyzji 1999/468/WE stosują się zgodnie z przepisami jej art. 8.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, **art. 5a ust. 1-4 i ust. 5 lit. b)** oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE stosuje się zgodnie z przepisami jej art. 8. **Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE wynoszą jeden miesiąc.**

Artykuł 25

Sprawozdania na temat wykonywania zawodu

1. Co dwa lata państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie z działalności właściwych organów i przekazują je Komisji. Sprawozdanie zawiera:
  - a) analizę sektora pod względem nieposzlakowanej opinii, zdolności finansowej i kwalifikacji zawodowych;
  - b) liczbę wydanych, zawieszonych i odebranych zezwoleń w podziale na rodzaj i rok, ■ liczbę stwierdzeń niezdolności wraz z przyczynami;
  - c) liczbę świadectw potwierdzających kwalifikacje zawodowe wydanych każdego roku;
  - d) **kluczowe** statystyki dotyczące ■ krajowych rejestrów elektronicznych **oraz ich wykorzystania przez właściwe organy**;
  - e) analizę na temat wymiany informacji z pozostałymi państwami członkowskimi, zawierającą w szczególności liczbę naruszeń przepisów stwierdzonych w każdym roku i zgłoszonych innemu państwu członkowskiemu oraz odpowiedzi uzyskanych na podstawie art. 17 ust. 3, liczbę wniosków i odpowiedzi otrzymanych każdego roku na podstawie art. 17 ust. 4.
2. Co dwa lata Komisja sporządza na podstawie sprawozdań krajowych sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat wykonywania zawodu przewoźnika drogowego. Sprawozdanie zawiera w szczególności ocenę funkcjonowania wymiany informacji między państwami członkowskimi. Sprawozdanie jest publikowane równocześnie ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) n°561/2006 z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego ⁽²⁾.
3. **Do dnia 1 czerwca 2009 r. Komisja przedłoży sprawozdanie dotyczące prawdopodobnych skutków rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na komercyjne przewozy pojazdami, które ze względu na swoją konstrukcję i wyposażenie umożliwiają przewóz do dziewięciu osób łącznie z kierowcą i są do tego celu przeznaczone. W razie konieczności Komisja podejmie odpowiednie inicjatywy.**

Artykuł 26

Wykaz właściwych organów

Najpóźniej w dniu 1 czerwca 2009 r. każde państwo członkowskie przekaże Komisji wykaz właściwych organów, które zostały przez nie wyznaczone do wydawania zezwoleń na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, a także wykaz organów lub instancji upoważnionych do organizowania egzaminów i **wydawania zaświadczeń**. Skonsolidowany wykaz organów lub instancji z całej Wspólnoty jest publikowany przez Komisję w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8. ||..

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1.

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 27

Powiadomienie o środkach krajowych

Państwa członkowskie **█** przekazują Komisji teksty przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych prawa krajowego, które przyjmą w dziedzinie regulowanej niniejszym rozporządzeniem **najpóźniej sześć dni po dacie ich przyjęcia, a po raz pierwszy najpóźniej w dniu 1 czerwca 2009 r.**

Artykuł 28

Uchylenie

Dyrektywa 96/26/WE traci moc.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane od dnia **1 czerwca 2009 r.**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w **█**

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

I. WYKAZ DZIEDZIN OKREŚLONYCH W ART. 8

Wiedza brana pod uwagę przy uznawaniu kwalifikacji zawodowych przez państwo członkowskie musi obejmować co najmniej dziedziny wymienione poniżej, dotyczące odpowiednio drogowego transportu rzeczy i drogowego transportu osób. W odniesieniu do tych dziedzin, wnioskujący przewoźnicy drogowi muszą posiadać poziom wiedzy i umiejętności praktycznych koniecznych do kierowania przedsiębiorstwem transportowym.

Minimalny poziom wiedzy w dziedzinach wskazanych poniżej nie może być niższy niż poziom trzeci w strukturze poziomów kształcenia ustalonej w załączniku do decyzji Rady 85/368/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. w sprawie porównywalności kwalifikacji wynikających z kształcenia zawodowego między Państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, to jest poziom kształcenia uzyskany w wyniku ukończenia obowiązkowej edukacji uzupełniającej ukończeniem kursu zawodowego i uzupełniającym kształceniem technicznym lub kształceniem technicznym lub innym na poziomie średnim.

A. Prawo cywilne

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać rodzaje umów zawieranych najczęściej w transporcie drogowym oraz wynikające z nich prawa i obowiązki;

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.1985, s. 56.

Środa, 21 maja 2008 r.

- 2) umieć negocjować umowy transportowe prawnie ważne, w szczególności ze względu na warunki przewozu;

Drogowy transport rzeczy

- 3) być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy dotyczące odszkodowań z tytułu poniesionych strat lub uszkodzenia rzeczy podczas transportu lub z tytułu opóźnienia w dostawie oraz być w stanie zrozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną;
- 4) znać uregulowania i obowiązki wynikające z Konwencji CMR o umowie międzynarodowego przewozu towarów;

Drogowy transport osób

- 5) być w stanie rozpatrywać roszczenia zleceniodawcy w postaci odszkodowań z tytułu obrażeń poniesionych przez pasażerów lub z tytułu uszkodzenia bagażu, spowodowanych wypadkiem podczas transportu, oraz dotyczących odszkodowań z tytułu opóźnień oraz rozumieć, w jaki sposób takie roszczenie wpływa na jego odpowiedzialność umowną.

B. Prawo handlowe

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać wymogi i formalności ustanowione w zakresie prowadzenia regularnej działalności na rynku, znać obowiązki ciążące na przewoźnikach (rejestracja, prowadzenie rejestrów usług itd.) oraz konsekwencje upadłości przedsiębiorstwa;
- 2) posiadać odpowiednią wiedzę o różnych formach spółek handlowych oraz o zasadach ich tworzenia i funkcjonowania.

C. Prawo socjalne

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać rolę i funkcje różnych instytucji społecznych związanych z transportem drogowym (związki zawodowe, rady pracownicze, przedstawiciele pracowników, inspektorzy pracy itd.);
- 2) znać obowiązki pracodawcy w zakresie ubezpieczenia społecznego pracowników;
- 3) znać przepisy regulujące umowy o pracę dla różnych kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu drogowego (formy umów, obowiązki stron, warunki zatrudnienia i godziny pracy, płatne urlopy, wynagrodzenie, naruszenie umowy itd.);
- 4) znać przepisy dotyczące czasu prowadzenia pojazdu, czasu odpoczynku i czasu pracy, w szczególności przepisy rozporządzenia || (WE) nr 561/2006, rozporządzenia || (EWG) nr 3821/85, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/15/WE z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego ⁽¹⁾, i dyrektywy 2006/22/WE oraz praktyczne środki dotyczące stosowania tych przepisów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 35

Środa, 21 maja 2008 r.

- 5) znać przepisy stosowane w dziedzinie wstępnej kwalifikacji i okresowego kształcenia kierowców, w szczególności przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/59/WE z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób ⁽¹⁾.

D. Prawo podatkowe

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności znać przepisy regulujące:

- 1) podatek VAT od usług transportowych;
- 2) podatek od pojazdów silnikowych;
- 3) podatek od niektórych pojazdów użytkowanych w drogowym transporcie rzeczy, opłaty drogowe i opłaty za korzystanie z infrastruktury;
- 4) podatek dochodowy.

E. Działalność gospodarcza i zarządzanie finansami przedsiębiorstwa

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać przepisy i zwyczaje związane z posługiwaniem się czekami, weksłami, weksłami własnymi, kartami kredytowymi oraz innymi środkami płatniczymi i sposobami płatności;
- 2) znać różne formy udzielanych kredytów (kredyt bankowy, akredytywa dokumentowa, wadium, kredyt hipoteczny, leasing, najem, factoring itd.) oraz opłaty i obowiązki z nich wynikające;
- 3) wiedzieć, czym jest bilans, jak się go sporządza i jak odczytuje;
- 4) być w stanie odczytać i zinterpretować rachunek zysków i strat;
- 5) być w stanie ocenić rentowność przedsiębiorstwa i jego sytuację finansową w szczególności na podstawie wskaźników finansowych;
- 6) być w stanie opracować budżet;
- 7) znać składniki kosztowe w swoim przedsiębiorstwie (koszty stałe, koszty zmienne, kapitał obrotowy, amortyzacja itd.) oraz być w stanie wyliczyć koszt przypadający na pojazd, na kilometr, na przejazd lub na tonę;
- 8) być w stanie sporządzić całościowy organizacyjny schemat zatrudnienia w przedsiębiorstwie oraz zaplanować wykonywanie pracy itd.;
- 9) znać zasady marketingu, reklamy i public relations, a także promocji sprzedaży usług transportowych oraz sporządzania akt klientów itd.;
- 10) znać różne formy ubezpieczeń dotyczących transportu drogowego (odpowiedzialność cywilna, od obrażeń wypadkowych, ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia inne niż na życie i ubezpieczenia bagażu) oraz zasady gwarancji i obowiązków z nich wynikających;
- 11) znać oprogramowanie do elektronicznego przesyłania danych w transporcie drogowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4.

Środa, 21 maja 2008 r.

Drogowy transport rzeczy

- 12) stosować przepisy regulujące wystawianie rachunków za świadczenie drogowych usług transportowych oraz znać Incoterms oraz ich zastosowanie;
- 13) znać różne kategorie pośredników transportowych, rolę, jaką odgrywają i funkcje, jakie pełnią oraz, tam gdzie ma to zastosowanie, ich status;

Drogowy transport osób

- 14) stosować przepisy regulujące opłaty za przejazd i cenniki w państwowym i prywatnym transporcie osób;
- 15) stosować przepisy regulujące fakturowanie usług w zakresie drogowego transportu osób.

F. Dostęp do rynku

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać związane z zawodem przepisy regulujące odpłatny transport drogowy, opłaty za najem pojazdów przemysłowych i podwykonawstwo, w szczególności przepisy regulujące formalną strukturę zawodu, dostęp do zawodu, zezwolenia na wykonywanie transportu drogowego na terytorium i poza terytorium Wspólnoty, inspekcje oraz kary;
- 2) znać przepisy regulujące utworzenie przedsiębiorstwa transportu drogowego;
- 3) znać różnorodną dokumentację wymaganą do świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie wprowadzać procedury kontrolne w celu zapewnienia, że zatwierdzone dokumenty związane z każdym transportem, w szczególności te, które dotyczą pojazdu, kierowcy, rzeczy i bagażu, znajdują się zarówno w pojeździe jak i w siedzibie przedsiębiorstwa;

Drogowy transport rzeczy

- 4) znać przepisy dotyczące organizacji rynku usług drogowego transportu rzeczy, przeladunku i logistyki;
- 5) znać formalności graniczne, rolę i zakres dokumentów T i karnetów TIR oraz obowiązki i odpowiedzialność, jakie wynikają z posługiwania się nimi;

Drogowy transport osób

- 6) znać przepisy regulujące organizację rynku drogowego transportu osób;
- 7) znać przepisy regulujące rozpoczęcie świadczenia drogowych usług transportowych oraz być w stanie sporządzać plany transportowe.

G. Normy techniczne i rodzaje działalności

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) znać przepisy dotyczące masy i rozmiarów pojazdów w państwach członkowskich oraz procedury stanowiące od nich wyjątki i które należy stosować w razie niestandardowych obciążeń;
- 2) być w stanie dokonywać doboru pojazdów i ich części składowych (podwozia, silnika, układu transmisyjnego, systemu hamulcowego itd.) zgodnie z potrzebami przedsiębiorstwa;

Środa, 21 maja 2008 r.

- 3) znać formalności związane z homologacją typu, rejestracją oraz przeglądem technicznym tych pojazdów;
- 4) wiedzieć, jakie należy podjąć działania w celu zmniejszenia hałasu i ograniczania zanieczyszczenia powietrza pochodzącego z emisji spalin;
- 5) być w stanie sporządzać okresowe plany utrzymania pojazdów i ich wyposażenia.

Drogowy transport rzeczy

- 6) znać różne typy urządzeń do transportu i rozładunku (skrzynie ładunkowe, kontenery, palety itd.) oraz być w stanie wprowadzać procedury i wydawać wskazówki co do załadunku i rozładunku rzeczy (rozmieszczania towaru, układania w stosy, sztauowania, blokowania i klinowania itd.);
- 7) znać różnorodne techniki transportu kombinowanego *piggy-back* oraz *roll-on roll-off*;
- 8) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów dotyczących przewozu towarów niebezpiecznych i odpadów, w szczególności te, które wynikają z dyrektywy Rady 94/55/WE ⁽¹⁾, dyrektywy Rady 96/35/WE ⁽²⁾ i rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 ⁽³⁾;
- 9) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów dotyczących przewozu szybko psujących się środków spożywczych, w szczególności te, które wynikają z umowy o międzynarodowym przewozie szybko psujących się środków spożywczych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP);
- 10) być w stanie stosować procedury dostosowawcze do przepisów o transporcie żywych zwierząt.

H. Bezpieczeństwo drogowe

Drogowy transport rzeczy i osób

Wnioskodawca powinien w szczególności:

- 1) wiedzieć, jakie kwalifikacje są wymagane do wykonywania zawodu kierowcy (prawo jazdy, zaświadczenia zdrowotne, zaświadczenia o sprawności itd.);
- 2) być w stanie podjąć konieczne kolejne czynności, aby zapewnić stosowanie się kierowców do przepisów o ruchu drogowym, zakazów i ograniczeń obowiązujących na terenie różnych państw członkowskich (ograniczeń prędkości, pierwszeństwa, ograniczeń postojowych, używania świateł, znaków drogowych itd.);
- 3) być w stanie sporządzać wytyczne dla kierowców w celu skontrolowania, w jakim stopniu stosują się oni do wymogów bezpieczeństwa dotyczących stanu technicznego pojazdów, ich wyposażenia i ładunku, oraz wytyczne dotyczące środków zapobiegawczych;
- 4) być w stanie ustanawiać procedury do zastosowania w razie wypadku i stosować odpowiednie procedury w celu zapobiegania powtarzaniu się wypadków lub poważnych wykroczeń drogowych;
- 5) być w stanie wdrażać procedury dotyczące bezpiecznego mocowania towarów i znać odpowiednie techniki.

Drogowy transport osób

- 6) posiadać podstawową wiedzę z zakresu układu sieci drogowej w państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 7). ||.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 145 z 19.6.1996 s. 10,).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.2.1993, s. 1). Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

Środa, 21 maja 2008 r.

II. ORGANIZACJA EGZAMINU

1. Państwa członkowskie organizują obowiązkowy egzamin pisemny, który mogą uzupełnić fakultatywnym egzaminem ustnym w celu ustalenia, czy wnioskujący przewoźnicy drogowi osiągnęli wymagany poziom wiedzy z zakresu zagadnień wymienionych w części I, w szczególności w celu oceny ich zdolności do stosowania instrumentów i technik z zakresu dziedzin wymienionych w części I oraz zdolności do wypełniania przez nich odpowiednich obowiązków wykonawczych i koordynacyjnych.

a) Obowiązkowy egzamin pisemny będzie się składał z dwóch testów, a mianowicie:

- pytań pisemnych w postaci pytań wielokrotnego wyboru (do każdego cztery możliwe odpowiedzi) lub pytań wymagających bezpośredniej odpowiedzi, albo też z pytań obydwu typów,
- ćwiczeń pisemnych lub przykładów praktycznych do rozwiązania.

Minimalny czas trwania każdego z testów wynosi dwie godziny.

b) W przypadku organizowania egzaminu ustnego państwa członkowskie mogą zastrzec, że przystąpienie do egzaminu ustnego uzależnione jest od zdania egzaminu pisemnego.

2. W przypadku, gdy państwa członkowskie organizują również egzamin ustny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, ustalić oceny ważone od minimalnie 25 % do maksymalnie 40 % ogólnej liczby punktów.

W przypadku, gdy państwa członkowskie zorganizują jedynie egzamin pisemny, muszą one, w odniesieniu do każdego z trzech testów, ustalić oceny ważone od minimalnie 40 % do maksymalnie 60 % ogólnej liczby punktów.

3. Osoby ubiegające się powinny otrzymać ze wszystkich testów średnią wynoszącą przynajmniej 60 % ogólnej liczby punktów, przy czym z każdego testu muszą osiągnąć nie mniej niż 50 % możliwych do otrzymania punktów. W przypadku tylko jednego testu państwo członkowskie może obniżyć ten próg z 50 % do 40 %.

Środa, 21 maja 2008 r.

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

(Papier kredowy koloru beżowego — format DIN A4 papier syntetyczny 150g/m² lub więcej)
(Tekst w języku(-ach) urzędowym(-ych) lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wydającego świadectwo)

Znak wyróżniający odpowiednie państwo członkowskie ⁽¹⁾	Wskazanie akredytowanego organu lub akredytowanej instancji ⁽²⁾
---	--

ŚWIADECTWO KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH
W DROGOWYM TRANSPORCIE RZECZY [OSÓB] ⁽³⁾

Nr .....

My .....
niniejszym zaświadczamy, że ⁽⁴⁾ .....
urodzony(-a) dnia .....
w .....
odbył szkolenie i zdał test egzaminacyjny (rok: ..... ,
sesja: ...) zorganizowany w celu przyznania świadectwa kwalifikacji zawodowych w drogowym transporcie
rzeczy [osób] ⁽⁵⁾ drogowym transporcie rzeczy [osób] ⁽⁶⁾ zgodnie z rozporządzeniem (WE)
nr ..... / ..... z dnia .....

Niniejsze świadectwo stanowi wystarczający dowód kwalifikacji zawodowych wymienionych w art. 20 ust. 1
rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2008 z dnia ... w sprawie ustanowienia wspólnych zasad
dostępu do zawodu przewoźnika drogowego.

Wystawiono w ..... , dnia ..... (7)

⁽¹⁾ Znak odróżniający państwa: (B) Belgia, (BG) Bułgaria, (CZ) Czechy, (DK) Dania, (D) Niemcy, (EST) Estonia, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (IRL) Irlandia, (I) Włochy, (CY) Cypr, (LV) Łotwa, (LT) Litwa, (L) Luksemburg, (H) Węgry, (NL) Niderlandy, (A) Austria, (PL) Polska, (P) Portugalia, (RO) Rumunia, (SLO) Słowenia, (SK) Słowacja, (FIN) Finlandia, (S) Szwecja, (UK) Zjednoczone Królestwo.

⁽²⁾ Organ lub jednostka wyznaczone wcześniej w tym celu przez każde państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej do wydania tego świadectwa.

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁴⁾ Nazwiska i imiona; miejsce i data urodzenia.

⁽⁵⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁶⁾ Określenie egzaminu.

⁽⁷⁾ Pieczęć i podpis akredytowanego organu lub akredytowanej instancji wydających świadectwo.

Środa, 21 maja 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wykroczeń zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. a przedstawia się następująco:

1. a) Przekroczenie maksymalnych sześćo- lub czternastodniowych okresów prowadzenia pojazdu o przynajmniej 25 %;
- b) przekroczenie, w rozliczeniu dziennym, o przynajmniej 50 % maksymalnego dziennego czasu prowadzenia pojazdu bez przerwy lub czasu odpoczynku trwającego nieprzerwanie przynajmniej 4,5 godziny.
2. Brak tachografu lub ogranicznika prędkości lub korzystanie z nielegalnego urządzenia, które może zmieniać zapisy w urządzeniach rejestrujących lub ograniczniku prędkości lub fałszowanie [...] wykresów lub danych pobranych z tachografu lub karty kierowcy.
3. Kierowanie pojazdem bez ważnego certyfikatu stwierdzającego przydatność do ruchu drogowego, lub gdy pojazd ma bardzo poważne usterki, między innymi jeśli chodzi o system hamulcowy, układ kierowniczy, koła/opony, zawieszenie lub podwozie, mogące wywołać bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa drogowego, co doprowadziłoby do decyzji o unieruchomieniu pojazdu.
4. Przewóz towarów niebezpiecznych, których transport jest zakazany lub przewożenie towarów niebezpiecznych bez wymaganego oznakowania tablicami lub innego oznakowania pojazdu.
5. Przewóz osób lub towarów bez ważnego prawa jazdy lub przez przedsiębiorstwo nieposiadające licencji wspólnotowej.
6. Kierowca posługujący się sfałszowaną kartą kierowcy lub nie swoją kartą, albo kartą uzyskaną na podstawie nieprawdziwego oświadczenia i/lub podrobionych dokumentów.
7. Przewóz towarów z przekroczeniem o przynajmniej 20 % maksymalnej dopuszczalnej masy całkowitej.

Międzynarodowy przewóz towarów drogami Wspólnoty (przekształcenie) ***I

P6_TA(2008)0218

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych (przekształcenie) (COM(2007)0265 — C6-0146/2007 — 2007/0099(COD))

(2009/C 279 E/38)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0265),
- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 71 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0146/2007),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1

Środa, 21 maja 2008 r.

- uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 20 listopada 2007 r. zgodnie z art. 80a ust. 3 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 80a i art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0038/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji z poniższymi poprawkami i po dostosowaniu do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej złożonej ze służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0099

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych (przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 71,

uwzględniając wniosek Komisji **||**,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium państwa członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej państw członkowskich ⁽⁴⁾, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiającym warunki wykonywania w państwie członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nieposiadających siedziby w tym państwie ⁽⁵⁾, oraz dyrektywie 2006/94/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia wspólnych reguł dla niektórych rodzajów drogowego przewozu rzeczy ⁽⁶⁾ należy wprowadzić szereg istotnych zmian. Dla uproszczenia i zapewnienia przejrzystości akty te należy przekształcić i zawrzeć w jednym rozporządzeniu.
- (2) Ustanowienie wspólnej polityki transportowej obejmuje, między innymi, określanie wspólnych przepisów stosowanych do dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych na terytorium Wspólnoty, jak również ustalanie warunków, na jakich przewoźnicy nie posiadający siedziby w państwie członkowskim mogą świadczyć usługi przewozowe na terytorium tego państwa członkowskiego. Przepisy te należy określić w taki sposób, aby przyczyniały się do właściwego funkcjonowania wewnętrznego rynku transportowego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 marca 2008 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C [...], str. [...].

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 9.4.1992, str. 1. **||**.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1. **||**.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 374 z 27.12.2006, str. 5.

Środa, 21 maja 2008 r.

- (3) Takie jednolite uzgodnienia dotyczące dostępu do rynku obejmują również swobodę świadczenia usług poprzez usunięcie wszelkich ograniczeń nakładanych na usługodawcę ze względu na jego przynależność państwową lub fakt, że prowadzi on działalność w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma być świadczona usługa.
- (4) W celu zapewnienia spójnych ram prawnych dla międzynarodowych przewozów drogowych na terytorium Wspólnoty, rozporządzenie to powinno stosować się do wszystkich międzynarodowych przewozów na terytorium Wspólnoty. Przewóz z państw członkowskich do krajów trzecich nadal w szerokim zakresie regulują umowy dwustronne pomiędzy państwami członkowskimi a poszczególnymi krajami trzecimi. Dlatego rozporządzenie to nie powinno stosować się do tej części podróży na terytorium państwa członkowskiego załadunku lub rozładunku, jeśli niezbędne umowy pomiędzy Wspólnotą a zainteresowanymi krajami trzecimi nie zostały zawarte. Powinno ono jednak stosować się na terytorium tranzytowego państwa członkowskiego.
- (5) **Drogowy przywóz lub wywóz towarów jako jeden z etapów transportu kombinowanego zgodnie z warunkami ustanowionymi w dyrektywie 92/106/EWG z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie ustanowienia wspólnych przepisów dla niektórych rodzajów transportu kombinowanego towarów pomiędzy państwami członkowskimi ⁽¹⁾, i tym samym kombinowany transport kolejowy/drogowy i/ lub transport wodny/drogowy w obu kierunkach, nie wchodzi w zakres definicji kabotażu.**
- (6) Na mocy dyrektywy 2006/94/WE, niektóre rodzaje przewozów są zwolnione z zezwoleń wspólnotowych i wszelkich innych zezwoleń przewozowych. W ramach organizacji rynku przewidzianej niniejszym rozporządzeniem, dla niektórych rodzajów transportu, ze względu na ich szczególny charakter, należy utrzymać system zwolnień z wymogu posiadania licencji wspólnotowych lub innych zezwoleń przewozowych.
- (7) Na podstawie dyrektywy 2006/94/WE przewóz rzeczy z wykorzystaniem pojazdów o maksymalnej masie pomiędzy 3,5 tony a 6 ton został zwolniony z wymogu posiadania licencji wspólnotowej. Jednak przepisy wspólnotowe w zakresie transportu drogowego rzeczy i osób stosują się zasadniczo do pojazdów o maksymalnej masie 3,5 tony i więcej. Zatem przepisy tego rozporządzenia powinny być dostosowane do ogólnego zakresu stosowania wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego i przewidywać zwolnienie jedynie dla pojazdów o maksymalnej masie poniżej 3,5 tony.
- (8) Międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy musi być uzależniony od posiadania wspólnotowej bezkontyngentowej licencji. Przewoźnicy powinni być zobowiązani do posiadania w każdym pojeździe poświadczoną za zgodność z oryginałem kopii wspólnotowej licencji w celu ułatwienia organom egzekwowania prawa skutecznej kontroli, szczególnie poza terytorium państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę. W tym celu konieczne jest ustalenie bardziej szczegółowej specyfikacji dotyczącej układu graficznego i pozostałych elementów wspólnotowej licencji oraz jej poświadczonych kopii.
- (9) Powinny zostać określone warunki dotyczące wydawania i cofania wspólnotowych licencji oraz rodzaju przewozów, do których mają się one stosować, a także okresy ważności licencji i szczegółowe zasady korzystania z nich.
- (10) Należy także ustanowić zaświadczenie dla kierowcy w celu umożliwienia państwom członkowskim skutecznej kontroli kwestii, czy kierowcy z krajów trzecich są legalnie zatrudnieni lub pozostają do dyspozycji przewoźnika odpowiedzialnego za dany transport. **Zaświadczenie dla kierowcy powinno być zrozumiałe dla wszystkich osób prowadzących kontrole.**
- (11) Przewoźnicy, którzy posiadają wspólnotowe licencje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, lub przewoźnicy upoważnieni do wykonywania niektórych kategorii przewozów międzynarodowych, powinni zostać uprawnieni do wykonywania krajowych przewozów na terytorium państwa członkowskiego, bez konieczności posiadania siedziby statutowej lub innego przedstawicielstwa na terytorium tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 368 z 17.12.1992, s. 38.

Środa, 21 maja 2008 r.

- (12) W przeszłości na takie krajowe przewozy wydawano zezwolenia tymczasowe. W praktyce trudno było ustalić, na które przewozy wydano zezwolenie. Zatem niezbędne są jasne i łatwe do wprowadzenia w życie przepisy. **W dłuższym okresie ograniczenia w zakresie przewozu kabotażowego nie dają się jednak uzasadnić. Należy je znieść całkowicie, ponieważ ograniczenia te nie są zgodne z zasadami rynku wewnętrznego pozbawionego granic, gdzie gwarantowany jest swobodny przepływ towarów i usług. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie działania niezbędne do zapewnienia jednakowego wykonywania tych przepisów w całej UE.**
- (13) Przepisy dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽¹⁾ stosuje się w przypadku, gdy przy wykonywaniu przewozów kabotażowych przewoźnicy delegują pracowników, którzy pozostają w stosunku pracy z tymi przewoźnikami, z państwa członkowskiego, w których zwykle pracują.
- (14) **Ograniczenia dotyczące liczby i czasu trwania przewozów kabotażowych to niezbędny, ale tymczasowy etap mający na celu zachęcenie państw członkowskich do jak najdalej idącego ujednoczenia systemów podatkowych i warunków pracy. Dlatego też ograniczenia nałożone w niniejszym rozporządzeniu mają charakter tymczasowy i powinny być zniesione ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.**
- (15) **Między niektórymi państwami członkowskimi istnieją intensywne i długotrwałe więzi gospodarcze. Dlatego należy zezwolić takim państwom członkowskim na przyznanie szerszego dostępu do kabotażu przewoźnikom z odnośnych sąsiadujących państw członkowskich.**
- (16) Wskazane jest, aby, państwa członkowskie świadczyły sobie wzajemną pomoc celem należytego niniejszego rozporządzenia
- (17) **Powinno być możliwe unikanie sytuacji, w której przewozy „cross-trade” — tj. przewozy międzynarodowe wykonywane między dwoma państwami członkowskimi innymi niż państwo członkowskie, w którym przewoźnik ma siedzibę — ze względu na swoją regularność, ciągłość lub systematyczność powodują zakłócenia na rynku, wykorzystując mniej korzystne warunki zatrudnienia i pracy niż warunki mające zastosowanie w dwóch państwach członkowskich, między którymi odbywa się przewóz „cross-trade”.**
- (18) Należy maksymalnie ograniczyć formalności administracyjne, nie likwidując jednak kontroli i kar, gwarantujących właściwe stosowanie i skuteczne egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia. W tym celu należy sprecyzować i udoskonalić istniejące przepisy dotyczące wycofania wspólnotowej licencji. Obowiązujące przepisy należy dostosować celem umożliwienia skutecznego sankcjonowania poważnych naruszeń ■ popełnianych w państwie członkowskim innym niż państwo siedziby przewoźnika. Kary te nie powinny mieć charakteru dyskryminującego i powinny być proporcjonalne do wagi naruszenia. Należy przewidzieć możliwość złożenia odwołania ■
- (19) Państwa członkowskie powinny wpisywać do swoich krajowych rejestrów przewoźników drogowych wszystkie poważne naruszenia ■ popełnione ze strony przewoźników, które doprowadziły do nałożenia kary.
- (20) W celu poprawy i uproszczenia wymiany informacji pomiędzy krajowymi organami państwa członkowskie powinny dokonywać wymiany istotnych informacji poprzez krajowe punkty kontaktowe ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr xx Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. [ustanawiającym wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego] ⁽²⁾.
- (21) Środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanym Komisji ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Środa, 21 maja 2008 r.

- (22) W szczególności Komisji powinny zostać przyznane uprawnienia wykonawcze w celu dostosowania załączników I i II do postępu technicznego oraz **do opracowania jednolitego i zharmonizowanego wzoru listu przewozowego**. Ponieważ środki te mają ogólny zakres i mają na celu zmianę *elementów innych niż istotne* niniejszego rozporządzenia, **między innymi poprzez jego uzupełnienia nowymi elementami innymi niż istotne**, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (23) Ze względu na potrzebę skutecznego działania, zwykłe terminy przeprowadzenia procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą powinny zostać ograniczone do przyjęcia tych środków.
- (24) Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania dla wykonania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar.
- (25) Ponieważ cele działania nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie w wystarczającym stopniu, a zatem, ze względu na skalę i skutki działania, mogą zostać w większym stopniu osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną tymże artykułem, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy w przejazdach dokonywanych na terytorium Wspólnoty.
2. W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do kraju trzeciego i z powrotem, niniejsze rozporządzenie stosuje się do części podróży na terytorium dowolnego tranzytowego państwa członkowskiego. Rozporządzenia nie stosuje się do tej części podróży na terytorium państwa członkowskiego załadunku lub rozładunku jeśli niezbędna umowa między Wspólnotą a zainteresowanym krajem trzecim nie została zawarta.
3. Do czasu zawarcia umów, o których mowa w ust. 2 między Wspólnotą a zainteresowanymi krajami trzecimi, niniejsze rozporządzenie nie narusza:
  - a) przepisów dotyczących przewozu z państwa członkowskiego do kraju trzeciego i z powrotem włączonych do umów dwustronnych zawartych przez państwa członkowskie z tymi krajami trzecimi;
  - b) przepisów dotyczących przewozu z państwa członkowskiego do kraju trzeciego i z powrotem, włączonych do umów dwustronnych zawartych między państwami członkowskimi, które na mocy zezwoleń dwustronnych lub na mocy uzgodnień liberalizujących dopuszczają załadunek i rozładunek w państwie członkowskim przez przewoźników nieprowadzących działalności w tym państwie członkowskim.Jednakże państwa członkowskie dostosowują umowy, o których mowa w lit. a) pierwszego akapitu, aby zapewnić zgodność z zasadą niedyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami.
4. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do **przewozów kabotażowych**.
5. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do następujących rodzajów przewozu i przejazdów bez ładunku dokonywanych w powiązaniu z takim przewozem, **ponieważ nie są one objęte systemem licencji wspólnotowych**:
  - a) przewóz przesyłek pocztowych jako usługa **powszechna**;
  - b) przewóz pojazdów uszkodzonych lub zepsutych;

Środa, 21 maja 2008 r.

- c) przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, których dopuszczalna rzeczywista masa całkowita, włącznie z rzeczywistą masą całkowitą przyczep, nie przekracza 3,5 tony;
- d) przewóz rzeczy pojazdami silnikowymi, pod warunkiem, że spełnione są następujące warunki:
- rzeczy przewożone muszą być własnością przedsiębiorstwa lub musiały zostać sprzedane, kupione, oddane w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez przedsiębiorstwo;
  - celem przejazdu jest przewiezienie rzeczy z lub do przedsiębiorstwa, lub przemieszczenie ich do przedsiębiorstwa lub poza przedsiębiorstwo, na jego własne potrzeby;
  - pojazdy silnikowe wykorzystywane do takiego przewozu muszą być prowadzone przez pracowników przedsiębiorstwa;
  - pojazdy przewożące rzeczy muszą być własnością przedsiębiorstwa lub być przez nie zakupione na warunkach odroczenia płatności lub wynajęte pod warunkiem, że w ostatnim przypadku spełniają warunki dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/1/WE z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy ⁽¹⁾;
  - taki przewóz musi być jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do całkowitej działalności przedsiębiorstwa;
- e) przewóz produktów leczniczych, urządzeń i sprzętu oraz innych artykułów niezbędnych do opieki medycznej w nagłych wypadkach, szczególnie w przypadku klęsk żywiołowych.

Litera d) ppkt (iv) w akapicie pierwszym nie ma zastosowania do używania pojazdu zastępczego podczas krótkich awarii pojazdu normalnie wykorzystywanego.

6. Przepisy ustępu 5 nie zmieniają warunków, na podstawie których państwa członkowskie zezwalają swoim obywatelom na prowadzenie działalności, o której mowa w tym ustępie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub też kombinację dwóch pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy;
- „przewóz międzynarodowy” oznacza:
  - przejazd pojazdu z ładunkiem, gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub krajów trzecich albo bez takiego tranzytu;
  - przejazd pojazdu z ładunkiem z państwa członkowskiego do kraju trzeciego lub z powrotem, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub krajów trzecich albo bez takiego tranzytu;
  - przejazd pojazdu z ładunkiem między krajami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej państw członkowskich;
  - przejazd bez załadunku w związku z przewozem, o którym mowa w lit. a), b) i c);
- „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym przewoźnik prowadzi działalność, inne niż państwo członkowskie, w którym przewoźnik posiada siedzibę;
- „przewoźnik nieposiadający siedziby” oznacza przewoźnika drogowego prowadzącego działalność w przyjmującym państwie członkowskim;
- „kierowca” oznacza jakąkolwiek osobę, która prowadzi pojazd, nawet krótkotrwale, lub która jest przewożona w pojeździe w ramach wykonywania swoich obowiązków pozostając w gotowości do jego prowadzenia w razie konieczności;
- „przewóz kabotażowy” oznacza krajowy zarobkowy przewóz wykonywany na podstawie tymczasowego zezwolenia w przyjmującym państwie członkowskim, **tj. zgodnie z przepisami rozdziału III**;

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 82.

Środa, 21 maja 2008 r.

- 7) „poważne naruszenie [ ] wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego” oznacza naruszenie prowadzące do utraty nieposzlakowanej opinii zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr [.../2008] [ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego].
- 8) **przewóz „cross-trade” oznacza przewozy międzynarodowe wykonywane między dwoma państwami członkowskimi innymi niż państwo członkowskie, w którym przewoźnik ma siedzibę.**

Rozdział II

Przewóz międzynarodowy

Artykuł 3

Zasada

Przewóz międzynarodowy wykonywany jest z zastrzeżeniem posiadania licencji wspólnotowej oraz, jeśli kierowca jest obywatelem kraju trzeciego, wraz z zaświadczeniem dla kierowcy.

Artykuł 4

Licencja wspólnotowa

1. Licencja wspólnotowa wydawana jest przez państwo członkowskie, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, każdemu przewoźnikowi wykonującemu zarobkowo drogowy przewóz rzeczy, który:
  - a) prowadzi działalność w państwie członkowskim zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym oraz krajowymi przepisami tego państwa członkowskiego.
  - b) jest uprawniony w państwie członkowskim, w którym posiada siedzibę, zgodnie z przepisami Wspólnoty oraz krajowymi przepisami tego państwa członkowskiego dotyczącymi dostępu przewoźnika drogowego do transportu rzeczy w celu wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego rzeczy.
2. Licencja wspólnotowa wydawana jest przez właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności na okres pięciu lat z możliwością przedłużenia. Licencje wspólnotowe i poświadczony za zgodność z oryginałem kopie wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia obowiązują do dnia wygaśnięcia ich ważności.
3. Państwo członkowskie siedziby wydaje posiadaczowi oryginał licencji wspólnotowej, który jest przechowywany przez przewoźnika, oraz taką ilość poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii, jaka odpowiada liczbie pojazdów, którymi dysponuje posiadacz licencji wspólnotowej, bez względu na to czy stanowią one jego własność w całości, czy są w jego dyspozycji na przykład na mocy umów leasingu kapitałowego lub finansowego.
4. Licencja wspólnotowa i poświadczony za zgodność z oryginałem kopie odpowiadają wzorowi, określonymu w załączniku I, który ustanawia również warunki dotyczące jej wykorzystania.

Komisja dostosowuje załącznik I do postępu technicznego. Ponieważ środki te mają na celu zmianę mniej istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się je zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

5. Licencja wspólnotowa i poświadczony za zgodność z oryginałem kopie posiadają tłoczoną pieczęć lub zwykłą pieczęć organu wydającego, jak również oryginalny podpis oraz numer seryjny. Numery seryjne licencji wspólnotowej oraz poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii wpisuje się do krajowego rejestru elektronicznego przewoźników drogowych, przewidzianego w art. 15 rozporządzenia (WE) nr [.../2008] [ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego], jako część zbioru danych dotyczących przewoźnika.

Środa, 21 maja 2008 r.

6. Licencja wspólnotowa wystawiana jest na nazwę lub nazwisko przewoźnika. Przewoźnik nie może jej przekazać żadnej osobie trzeciej. Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia licencji wspólnotowej przechowywane są w każdym pojeździe przewoźnika i muszą być okazywane na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

W przypadku kombinacji dwóch pojazdów poświadczona za zgodność z oryginałem kopia znajduje się w pojeździe silnikowym. Obejmuje ona kombinację dwóch pojazdów, nawet jeśli przyczepa lub półprzyczepa nie jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub jeśli jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w innym państwie członkowskim.

Artykuł 5

Zaświadczenie dla kierowcy

1. Zaświadczenie dla kierowcy jest wydawane przez państwo członkowskie, zgodnie z niniejszym artykułem, każdemu przewoźnikowi, który:

- a) jest posiadaczem licencji wspólnotowej;
- b) legalnie zatrudnia w tym państwie członkowskim kierowców będących obywatelami krajów trzecich lub w sposób legalny korzysta z usług kierowców będących obywatelami krajów trzecich pozostających w jego dyspozycji, zgodnie z warunkami zatrudnienia i kształcenia zawodowego ustanowionymi w tym samym państwie członkowskim:
  - i) na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz odpowiednio;
  - ii) na mocy układów zbiorowych, zgodnie z przepisami stosowanymi w tym państwie członkowskim.

2. Zaświadczenie dla kierowcy jest wydawane przez właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności przewoźnika na wniosek posiadacza licencji wspólnotowej każdemu kierowcy będącemu obywatelem kraju trzeciego, którego posiadacz licencji legalnie zatrudnia lub który legalnie pozostaje do jego dyspozycji. Każde zaświadczenie dla kierowcy poświadcza, że kierowca w nim wskazany jest zatrudniony zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 1.

3. Zaświadczenie dla kierowcy odpowiada wzorowi określonemu w załączniku II.

4. Komisja dostosuje załącznik II do postępu technicznego. Ponieważ środki te mają na celu zmianę mniej istotnych elementów niniejszego rozporządzenia, przyjmuje się je zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

5. Zaświadczenie dla kierowcy posiada tłoczoną pieczęć lub zwykłą pieczęć organu wydającego, jak również oryginalny podpis oraz numer seryjny. Numer seryjny zaświadczenia dla kierowcy wpisuje się do krajowego rejestru elektronicznego przewoźników drogowych, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr .../2008 [ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego], jako część zbioru danych dotyczących przewoźnika, który udostępnia je wskazanemu w zaświadczeniu kierowcy.

6. Zaświadczenie dla kierowcy należy do przewoźnika, który przekazuje je do dyspozycji kierowcy wskazanemu w zaświadczeniu, podczas gdy kierowca prowadzi pojazd korzystając z licencji wspólnotowej wydanej temu przewoźnikowi. Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zaświadczenia dla kierowcy wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności przez przewoźnika jest przechowywana w pomieszczeniach przewoźnika. Zaświadczenie jest za każdym razem okazywane na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

7. Zaświadczenie dla kierowcy wydawane jest na okres określony przez wydające państwo członkowskie z zastrzeżeniem maksymalnej ważności pięciu lat. Zaświadczenia dla kierowców wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia obowiązuje do dnia wygaśnięcia ich ważności.

Zaświadczenie dla kierowcy jest ważne tak długo, jak długo spełniane są warunki, na których zostało wydane. Jeśli powyższe warunki nie są spełniane, państwa członkowskie podejmują właściwe środki mające na celu zapewnienie niezwłocznego zwrotu zaświadczenia organom wydającym przez przewoźnika.

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 6

Weryfikacja warunków

1. W każdym przypadku, gdy wniosek o licencję wspólnotową jest złożony, nie później niż po pięciu latach od chwili jej wydania i kolejno, przynajmniej co pięć lat, właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności sprawdzają, czy przewoźnik spełnia lub czy w dalszym ciągu spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności regularnie sprawdzają, przez prowadzenie corocznych kontroli, obejmujących co najmniej 20 % ważnych zaświadczeń wydanych w tym państwie członkowskim, czy nadal są spełniane warunki, określone w art. 5 ust. 1, i na podstawie których zostało wydane zaświadczenie dla kierowców.

Artykuł 7

Odmowa wydania i cofnięcie licencji wspólnotowej oraz zaświadczenia dla kierowcy

1. Jeżeli warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lub te, o których mowa w art. 5 ust. 1, nie są spełnione, właściwe organy państwa członkowskiego prowadzenia działalności przez przewoźnika odrzucają wniosek o wydanie lub odnowienie licencji wspólnotowej lub zaświadczenia dla kierowcy, w formie uzasadnionej decyzji.
2. Właściwe organy cofają licencję wspólnotową lub zaświadczenie dla kierowcy w przypadku, gdy posiadacz:
  - a) przestał spełniać warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lub te, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub
  - b) przekazał nieprawidłowe informacje dotyczące wniosku o wydanie licencji wspólnotowej lub zaświadczenia dla kierowcy.

Artykuł 8

Przewóz „cross-trade” i delegowanie pracowników

Jeżeli przewóz „cross-trade” między dwoma państwami członkowskimi jest wykonywany w sposób regularny, ciągły lub systematyczny, jedno z przyjmujących państw członkowskich może zażądać stosowania warunków pracy i zatrudnienia, o których mowa w art. 10.

Rozdział III

Przewóz kabotażowy

Artykuł 9

Zasada

1. Każdy przewoźnik zarobkowego drogowego transportu rzeczy posiadający licencję wspólnotową, którego kierowca, jeśli jest obywatelem kraju trzeciego, posiada zaświadczenie dla kierowcy, jest uprawniony na warunkach ustanowionych w niniejszym rozdziale do wykonywania przewozów kabotażowych.
2. Przewoźnikom drogowym, o których mowa w ust. 1, zezwala się na wykonywanie tym samym pojazdem do trzech przewozów kabotażowych będących następstwem transportu międzynarodowego z innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego do przyjmującego państwa członkowskiego, po dostarczeniu rzeczy w przychodzącym ruchu międzynarodowym. **Zezwolenie na wykonywanie tych przewozów kabotażowych nie jest uzależnione od całkowitego rozładunku pojazdu.** Ostatni rozładunek rzeczy w trakcie **przewozów kabotażowych** przed opuszczeniem przyjmującego państwa członkowskiego musi mieć miejsce w ciągu siedmiu dni od ostatniego rozładunku w przyjmującym państwie członkowskim w trakcie dostawy rzeczy w przychodzącym ruchu międzynarodowym.

Środa, 21 maja 2008 r.

3. Przewozy kabotażowe mogą być również wykonywane w państwie członkowskim, przez które pojazd musi odbyć tranzyt, dokonawszy rozładunku w państwie członkowskim dostawy w trakcie przewozu międzynarodowego, pod warunkiem że przez to państwo członkowskie przebiega najkrótsza droga powrotna i że podróż odbywa się w ciągu siedmiu dni od rozładunku w kraju dostawy.

4. Ograniczenia dotyczące liczby i czasu trwania przewozów kabotażowych powinny być stopniowo znoszone. Dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia liczba przewozów kabotażowych, o których mowa w ust. 2, zostanie zwiększona do siedmiu. Z dniem 1 stycznia 2014 r. zniesione zostaną wszystkie ograniczenia dotyczące liczby i czasu trwania przewozów kabotażowych.

5. Krajowe przewozy drogowe wykonywane w przyjmującym państwie członkowskim przez przewoźnika nie posiadającego siedziby w tym państwie uznaje się za wykonane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jeśli przewoźnik może przedstawić wyraźny dowód potwierdzający przewóz międzynarodowy, w ramach którego przyjechał do przyjmującego państwa członkowskiego, oraz każdy kolejny przewóz kabotażowy wykonany w jego następstwie.

Dowód taki obejmuje ■ następujące dane dla każdego przewozu:

- a) nazwę, adres i podpis nadawcy;
- b) nazwę, adres i podpis przewoźnika;
- c) nazwę i adres odbiorcy, jak również jego podpis oraz datę dostawy rzeczy;
- d) miejsce i datę odbioru rzeczy oraz miejsce jego przeznaczenia;
- e) nazwę będącą w powszechnym użyciu określającą naturę rzeczy oraz metodę pakowania, a także, w przypadku rzeczy niebezpiecznych, ich ogólnie przyjętą nazwę oraz ilość opakowań i ich specjalne oznaczenia oraz numery;
- f) wagę brutto rzeczy lub ich ilość określoną w inny sposób;
- g) numery rejestracyjne pojazdu silnikowego i przyczepy.

List przewozowy lub inny dokument przewozowy mogą stanowić taki dowód.

6. Państwa członkowskie nie żądają przedłożenia dodatkowego szczególnego dokumentu lub dublowania dokumentów w celu wykazania, że spełniono warunki przewidziane w ustępie 5. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Komisja ustanawia, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust 2, jednolity i zharmonizowany wzór listu przewozowego, obowiązujący w Unii Europejskiej na potrzeby transportu międzynarodowego, transportu krajowego i transportu kabotażowego. Państwa członkowskie i Komisja zobowiązują się do dostosowania przepisów innych umów zawartych z państwami trzecimi do przepisów niniejszego rozporządzenia.

7. Każdy przewoźnik uprawniony jest w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa tego państwa członkowskiego, do prowadzenia zarobkowego transportu drogowego rzeczy określonych w art. 1 ust. 5 lit. a), b) i c), może, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, wykonywać, zależnie od okoliczności, przewozy kabotażowe tego samego rodzaju lub przewozy kabotażowe pojazdami tej samej kategorii.

8. Pozwolenie na wykonywanie przewozów kabotażowych, w ramach usług transportowych, określonych w art. 1 ust. 5 lit. e), nie jest w żadnym przypadku poddane ograniczeniom.

9. Każde przedsiębiorstwo, które w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, uprawnione jest, zgodnie z jego prawem, do wykonywania drogowego przewozu rzeczy w transporcie zakładowym, zgodnie z art. 1 ust. 5 lit. d) jest uprawnione do wykonywania przewozów kabotażowych w transporcie zakładowym,

Środa, 21 maja 2008 r.

10. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwiają państwu członkowskiemu zezwolenia przewoźnikom z jednego lub kilku innych państw członkowskich dokonującym przewozu towarów na prowadzenie na jego terytorium nieograniczonej liczby przewozów kabotażowych lub liczby przekraczającej tę określoną w ust. 2, bez ograniczenia czasowego dla ostatniego rozładunku lub z ograniczeniem dłuższym niż określone w ust. 2. Zezwolenia wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pozostają w mocy. Państwa członkowskie informują Komisję o istniejących zezwoleniach i zezwoleniach przyznawanych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

11. Drogowy przywóz lub wywóz towarów jako jeden z etapów transportu kombinowanego zgodnie z warunkami ustanowionymi w dyrektywie 92/106/EWG nie wchodzi w zakres definicji kabotażu.

Artykuł 10

Przepisy dotyczące przewozów kabotażowych

1. W drodze odstępstwa od stosowania przepisów wspólnotowych, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym przyjmującego państwa członkowskiego w następujących obszarach:

- a) (e),f) TYPE="alpha">a) obowiązujących zasad regulujących umowy przewozu;
- b) ciężaru i wymiarów pojazdów drogowych;
- c) przepisów związanych z przewozem określonych kategorii rzeczy, w szczególności rzeczy niebezpiecznych, szybko psujących się środków spożywczych oraz żywych zwierząt;
- d) czasu jazdy kierowcy i czasu odpoczynku;
- e) podatku od wartości dodanej (VAT) od usług transportowych;
- f) **delegowania pracowników, jak określono w dyrektywie 96/71/WE.**

Waga i wymiary, o których mowa w pierwszym akapicie w lit. b) mogą, w razie potrzeby, zostać przekroczone ponad te stosowane w państwie członkowskim prowadzenia działalności przez przewoźnika, jednak w żadnym przypadku nie mogą przekroczyć limitów ustalonych przez przyjmujące państwo członkowskie dla ruchu krajowego lub technicznej charakterystyki podanej w świadectwach, o których mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym ⁽¹⁾.

2. Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne określone w ust. 1 stosowane są wobec przewoźników nieposiadających siedziby na tych samych warunkach, jakie dane państwo członkowskie nakłada na swoich obywateli, w celu uniknięcia jakiegokolwiek dyskryminowania na podstawie przynależności państwowej lub miejsca siedziby.

Rozdział IV

Wzajemna pomoc, środki ochronne i kary

Artykuł 11

Wzajemna pomoc

Państwa członkowskie pomagają sobie wzajemnie w zapewnieniu stosowania i monitorowania niniejszego rozporządzenia. Dokonują one wymiany informacji poprzez krajowe punkty kontaktowe ustanowione zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr .../2008 [ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego].

⁽¹⁾ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59.

Artykuł 12

Środki ochronne

1. Po zniesieniu ograniczeń, o których mowa w art. 8 ust. 3, w przypadku poważnych zakłóceń na krajowym rynku transportowym w danym obszarze geograficznym spowodowanych lub wzmożonych przez kabotaż, każde państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji w celu przyjęcia środków ochronnych i informuje ją oraz powiadamia, jakie działania zamierza podjąć wobec przewoźników mających stałą siedzibę w państwie członkowskim.

2. Do celów ust. 1:

- „poważne zakłócenie krajowego rynku transportowego na danym obszarze geograficznym” oznacza wystąpienie specyficznych dla tego rynku problemów powodujących poważną i potencjalnie trwałą nadwyżkę podaży nad popytem, z którą wiąże się zagrożenie równowagi finansowej i przetrwania licznych przewoźników,
- „obszar geograficzny” oznacza obszar obejmujący część lub całe terytorium państwa członkowskiego lub rozciągający się w całości lub w części na terytorium innych państw członkowskich.

3. Komisja rozpatruje sprawę w szczególności w oparciu o dane z ostatniego kwartału, przekazane jej na podstawie art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3916/90 z dnia 21 grudnia 1990 r. w sprawie środków podejmowanych w przypadku sytuacji kryzysowej na rynku drogowego transportu rzeczy ⁽¹⁾, i decyduje po wysłuchaniu komitetu doradczego, powołanego na mocy art. 5 tego rozporządzenia w terminie miesiąca od otrzymania wniosku państwa członkowskiego, czy konieczne są środki ochronne, oraz zarządza je w razie potrzeby. Środki takie mogą obejmować czasowe wyłączenie danego obszaru geograficznego z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Środki podjęte na mocy niniejszego artykułu mogą obowiązywać przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy i można jednokrotnie przedłużyć ich obowiązywanie o ten sam okres. Komisja niezwłocznie zawiadamia państwa członkowskie oraz Radę o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

4. Jeżeli Komisja postanawia o podjęciu środków ochronnych dotyczących jednego lub więcej państw członkowskich, właściwe organy tych państw członkowskich są zobowiązane do podjęcia środków o równoważnym zakresie w odniesieniu do przewoźników mających stałą siedzibę na ich terytorium i zawiadamiają o tym Komisję. Środki te obowiązują najpóźniej od tego samego momentu, od którego obowiązują środki ochronne podjęte przez Komisję.

5. Każde państwo członkowskie może przedstawić decyzję Komisji Radzie w terminie 30 dni po jej ogłoszeniu, zgodnie z ust. 3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną w ciągu 30 dni od przekazania decyzji Komisji przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy decyzje przekazało kilka państw członkowskich od dokonania pierwszego przekazania, może podjąć decyzję odmienną.

Do decyzji Rady zastosowanie mają terminy określone w ust. 3. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich są zobowiązane do podjęcia środków o równoważnym zakresie w odniesieniu do przewoźników mających stałą siedzibę na ich terytorium i zawiadamiają o tym Komisję. Jeżeli Rada nie podejmie decyzji w terminie przewidzianym w pierwszym akapicie, decyzja Komisji staje się ostateczna.

6. W przypadku, gdy Komisja uzna, iż środki określone w ust. 3 wymagają przedłużenia, przedkłada wniosek Radzie, która podejmuje decyzję w tej sprawie większością kwalifikowaną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1990, str. 10.

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 13

Nakładanie kar przez państwo członkowskie siedziby

1. W przypadku poważnego naruszenia przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego popełnionych lub stwierdzonych w jakimkolwiek państwie członkowskim właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, który dokonał takich naruszeń, udzielają upomnienia i mogą, między innymi, zastosować następujące kary administracyjne:

- a) cofnięcie tymczasowo lub na stałe niektórych lub wszystkich poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji wspólnotowej;
- b) cofnięcie tymczasowo lub na stałe licencji wspólnotowej;
- c) **nałożenie kar pieniężnych.**

Kary te określa się **po wydaniu ostatecznej decyzji i po wyczerpaniu wszelkich prawnych środków odwoławczych dostępnych przewoźnikowi**, uwzględniając wagę naruszenia **popelnionego** przez posiadacza licencji wspólnotowej i uwzględniając całkowitą liczbę poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji, posiadanych przez niego w odniesieniu do transportu międzynarodowego.

2. W przypadku poważnego naruszenia **dotyczącego** wszelkich przypadków niewłaściwego wykorzystywania zaświadczeń dla kierowców, właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przewoźnika, który dokonał takich naruszeń, nakładają na niego odpowiednie kary, takie jak:

- a) zawieszenie wydawania zaświadczeń dla kierowców,
- b) cofnięcie zaświadczeń dla kierowców,
- c) uzależnienie wydania zaświadczeń dla kierowców od warunków dodatkowych w celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu,
- d) cofnięcie tymczasowo lub na stałe niektórych lub wszystkich poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii licencji wspólnotowej,
- e) cofnięcie tymczasowo lub na stałe licencji wspólnotowej
- f) **nałożenie kar pieniężnych.**

Kary te określa się uwzględniając wagę naruszenia, którego dokonał posiadacz licencji wspólnotowej.

3. **Jeżeli stwierdzono popelnienie poważnego naruszenia w** przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę podejmują decyzję o **tym, jaką karę nałożyć** na danego przewoźnika, **od upomnienia do czasowego lub stałego cofnięcia licencji wspólnotowej skończywszy**. Tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od uzyskania informacji o naruszeniu, informują one właściwe organy państwa członkowskiego, w którym stwierdzono naruszenia, o tym, jakie nałożono kary zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Jeśli nie było możliwe nałożenie takich kar, organy podają tego przyczyny.

4. **Decyzja o czasowym cofnięciu dokumentu (licencji wspólnotowej, zaświadczenia dla kierowcy, poświadczonej kopii) określa:**

- a) **okres czasowego cofnięcia;**
- b) **warunki uchylecia tymczasowego cofnięcia;**
- c) **przypadki, w których licencja wspólnotowa zostaje cofnięta na stałe, ponieważ warunki określone zgodnie z lit. b) nie zostały spełnione w okresie określonym zgodnie z lit. a).**

Środa, 21 maja 2008 r.

5. Właściwe organy uwzględniają kary nałożone w państwie członkowskim, w którym stwierdzono naruszenia, oraz zapewniają, aby całość nałożonych na przewoźnika kar była proporcjonalna do karanych naruszeń.
6. Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę, mogą również, zgodnie ze swoim prawem krajowym, wnieść sprawę przeciwko danemu przewoźnikowi przed właściwy sąd krajowy. Informacja o tym przekazywana jest właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.
7. Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania się przez przewoźników od kar administracyjnych nałożonych na nich zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 14

Nakładanie kar przez przyjmujące państwo członkowskie

1. W przypadku, gdy właściwe organy państwa członkowskiego są świadome poważnego naruszenia niniejszego rozporządzenia lub przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego, ze strony przewoźnika nieposiadającego tam siedziby, państwo członkowskie, na którego terytorium naruszenie zostało stwierdzone, przesyła, tak szybko jak to możliwe, jednak nie później niż w ciągu jednego miesiąca **od daty ostatecznej decyzji wydanej po wyczerpaniu przez przewoźnika, na którego zostały nałożone kary, wszelkich dostępnych dla niego prawnych możliwości odwołania**, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym przewoźnik ma siedzibę, następujące informacje:

- a) opis naruszenia oraz datę i godzinę jego popełnienia;
- b) kategorię, rodzaj oraz wagę naruszenia;
- c) nałożone i wyegzekwowane kary.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zażądać od właściwych organów państwa członkowskiego siedziby przewoźnika nałożenia kar administracyjnych zgodnie z art. 13.

2. Niezależnie od możliwości skierowania na drogę sądową sprawy karnej, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uprawnione są do nałożenia kar na przewoźnika nieposiadającego siedziby w tym państwie, który podczas przewozu kabotażowego na terytorium tego państwa naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia lub przepisy krajowe, lub przepisy wspólnotowe w zakresie transportu drogowego. Kary te nie mogą mieć charakteru dyskryminującego. Kary te mogą obejmować między innymi upomnienie lub, w przypadku poważnego naruszenia, tymczasowy zakaz wykonywania przewozów kabotażowych na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, na którym popełniono naruszenie.

3. Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania się przez przewoźników od kar administracyjnych nałożonych na nich zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 15

Wpis do rejestru krajowego

Państwa członkowskie zapewniają wpisanie do krajowego rejestru przewoźników prowadzących działalność zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków, które należy spełnić, aby wykonywać zawód przewoźnika drogowego] wszystkich poważnych naruszeń przepisów wspólnotowych w zakresie transportu drogowego przez przewoźników prowadzących działalność na ich terytorium, które doprowadziły do nałożenia kar przez państwo członkowskie, jak również wpisanie nałożonych kar **po wydaniu ostatecznej decyzji po wyczerpaniu wszelkich dostępnych dla przewoźnika prawnych środków odwoławczych**. Wpisy do rejestru odnoszące się do cofnięcia tymczasowo lub na stałe licencji wspólnotowej pozostają w bazie danych przez okres przynajmniej dwóch lat.

Środa, 21 maja 2008 r.

Rozdział V

Wykonanie

Artykuł 16

Komitet

1. Komisję wpiera komitet ustanowiony na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 w sprawie urzędzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym ⁽¹⁾.
2. W przypadku odniesienia się do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1 do 4 i ust. 5 lit. b) oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Terminy określone w art. 5a ust. 3 lit. c), ust. 4 lit. b) i || e) decyzji 1999/468/WE wynoszą jeden miesiąc.

Artykuł 17

Kary

Państwa członkowskie określają zasady nakładania kar stosowane do naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie informują Komisję do ... ⁽²⁾ o tych środkach najpóźniej do [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a także bezzwłocznie informują o wszelkich późniejszych zmianach.

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie wszystkich takich środków bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową przewoźnika lub jego siedzibę.

Artykuł 18

Sprawozdawczość

1. Najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o liczbie przewoźników posiadających licencję wspólnotową w dniu 31 grudnia poprzedniego roku oraz o liczbie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii odpowiadającej liczbie pojazdów w ruchu w tym dniu.
2. Państwa członkowskie informują również Komisję o liczbie zaświadczeń dla kierowców wydanych w poprzednim roku kalendarzowym, jak również liczbie zaświadczeń dla kierowców w ruchu w dniu 31 grudnia tego roku.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 19

Uchylenia

Rozporządzenia (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 oraz dyrektywa 2006/94/WE tracą moc.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń i dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w Załączniku III.

⁽¹⁾ Dz.U. L 370 z 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 21 maja 2008 r.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia **1 stycznia 2009 r.**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

(a)

(Papier syntetyczny w kolorze jasnoniebieskim, o formacie DIN A4, 150g/m² lub więcej)

(Pierwsza strona licencji)

(Tekst w (jednym z) języku(-ów) urzędowym(-ch) państwa członkowskiego wydającego licencję)

Państwo wydające licencję
Znak odróżniający⁽¹⁾

Nazwa właściwego organu lub podmiotu

LICENCJA nr
POŚWIADCZONA ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM KOPIA nr
na międzynarodowy zarobkowy przewóz drogowy rzeczy

Niniejsza licencja uprawnia⁽²⁾ .....

do wykonywania międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszelkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych]⁽³⁾ oraz z zastrzeżeniem ogólnych warunków niniejszej licencji.

Uwagi szczególne: .....

Niniejsza licencja jest ważna od ..... do .....

Wydana w ....., dnia .....

⁽⁴⁾ .....

⁽¹⁾ Znakami odróżniającymi państw członkowskich są: (B) Belgia, || (BG) Bułgaria, || (CZ) Republika Czeska, (DK) Dania, (D) Niemcy, || (EST) Estonia, (IRL) Irlandia, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (I) Włochy, || (CY) Cypr, (LV) Łotwa, (LT) Litwa, (L) Luksemburg, || (H) Węgry, (MT) Malta, (NL) Niderlandy, || (A) Austria, || (PL) Polska, (P) Portugalia, || (RO) Rumunia, || (SLO) Słowenia, (SK) Słowacja, || (FIN) Finlandia, (S) Szwecja, (UK) Zjednoczone Królestwo.

⁽²⁾ Nazwisko, nazwa lub firma oraz pełny adres przewoźnika.

⁽³⁾ Dz. U. L ...

⁽⁴⁾ Podpis i pieczęć właściwego organu lub podmiotu wydającego licencję.

Środa, 21 maja 2008 r.

b)

(DRUGA STRONA LICENCJI)

(Tekst w języku urzędowym państwa członkowskiego wydającego licencję)

PRZEPISY OGÓLNE

Niniejsza licencja jest wydana na mocy rozporządzenia (WE) nr .../2008 [w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych].

Niniejsze licencja uprawnia do prowadzenia międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na wszelkich trasach, dla przewozów lub części przewozów realizowanych zarobkowo na terytorium Wspólnoty, oraz tam gdzie to stosowne, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszej licencji:

- w przypadku gdy miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się w dwóch różnych państwach członkowskich, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub krajów trzecich albo bez takiego tranzytu,
- z państwa członkowskiego do kraju trzeciego lub z powrotem, z tranzytem przez jedno lub więcej państw członkowskich lub krajów trzecich albo bez takiego tranzytu,
- między krajami trzecimi z tranzytem przez terytorium jednego lub więcej państw członkowskich,

a także przejazdy bez ładunku w połączeniu z tymi przewozami.

W przypadku przewozu z państwa członkowskiego do kraju trzeciego lub z powrotem, niniejsza licencja jest ważna na część przejazdu realizowaną na terytorium Wspólnoty. Ważna jest w państwie członkowskim załadunku lub rozładunku, wyłącznie po zawarciu niezbędnej umowy między Wspólnotą a zainteresowanym krajem trzecim, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr .../2008 [w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych].

Licencja jest imienna i jest nieprzenoszalna.

Niniejsze licencja może zostać cofnięta przez właściwy organ państwa członkowskiego, które ją wydało, mianowicie w przypadku, gdy przewoźnik:

- nie spełnił wszystkich warunków dotyczących korzystania z licencji,
- przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych potrzebnych do wydania lub przedłużenia licencji.

Oryginał licencji musi być przechowywany przez przewoźnika.

Poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię licencji należy przechowywać w pojeździe ⁽¹⁾. W przypadku kombinacji dwóch pojazdów, licencja musi znajdować się w pojeździe silnikowym. Obejmuje ona kombinację dwóch pojazdów, nawet jeśli przyczepa lub półprzyczepa nie jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w imieniu posiadacza licencji lub jeśli jest zarejestrowana lub nie jest objęta licencją na korzystanie z dróg w innym państwie członkowskim.

Licencja musi być okazana na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

Na terytorium każdego państwa członkowskiego posiadacz licencji musi stosować się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych obowiązujących w tym państwie, w szczególności w odniesieniu do transportu i ruchu drogowego.

⁽¹⁾ „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub też kombinację dwóch pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy.

Środa, 21 maja 2008 r.

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

(a)

(Kolor różowy w formacie DIN A4; papier syntetyczny, 150g/m² lub więcej)

(Pierwsza strona zaświadczenia)

(Tekst w języku urzędowym państwa członkowskiego wydającego zaświadczenie)

Znak odróżniający państwo członkowskie⁽¹⁾
wydające zaświadczenie

Nazwa właściwego organu lub podmiotu

ZAŚWIADCZENIE DLA KIEROWCY NR ...

do celów zarobkowego przewozu drogowego rzeczy na podstawie licencji wspólnotowej
(rozporządzenie (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [w sprawie wspólnych zasad dostępu do
międzynarodowego rynku przewozów drogowych]⁽²⁾)

Niniejsze zaświadczenie poświadczają, że na podstawie dokumentów okazanych przez:

⁽³⁾ .....

Kierowca:

Nazwisko i imię .....

Data i miejsce urodzenia ..... Obywatelstwo .....

Rodzaj i numer dokumentu tożsamości .....

Data wydania ..... Miejsce wydania .....

Nr prawa jazdy .....

Data wydania ..... Miejsce wydania .....

Nr ubezpieczenia społecznego .....

Jest zatrudniony, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi oraz odpowiednio,
układami zbiorowymi, zgodnie z przepisami obowiązującymi w następującym państwie członkowskim i na
warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców stosowanych w tym państwie członkowskim, w
celu wykonywania przewozów drogowych w tym państwie.:..... ⁽⁴⁾

Uwagi szczególne .....

Niniejsze zaświadczenie jest ważne od ..... do .....

Wydano w ....., w dniu .....

..... ⁽⁵⁾⁽¹⁾ Znaki odróżniające państwa członkowskie to: (B) Belgia, || (BG) Bułgaria, || (CZ) Republika Czeska, (DK) Dania, (D) Niemcy, || (EST) Estonia, (IRL) Irlandia, (GR) Grecja, (E) Hiszpania, (F) Francja, (I) Włochy, || (CY) Cypr, (LV) Łotwa, (LT) Litwa, (L) Luksemburg, || (H) Węgry, (MT) Malta, (NL) Niderlandy, || (A) Austria, || (PL) Polska, (P) Portugalia, || (RO) Rumunia, || (SLO) Słowenia, (SK) Słowacja, || (FIN) Finlandia, (S) Szwecja, (UK) Zjednoczone Królestwo.⁽²⁾ Dz.U. L ...⁽³⁾ Nazwisko lub firma i pełny adres przewoźnika.⁽⁴⁾ Nazwa państwa członkowskiego siedziby przewoźnika.⁽⁵⁾ Podpis i pieczęć właściwego organu lub podmiotu wydającego zaświadczenie.

Środa, 21 maja 2008 r.

(Druga strona zaświadczenia)

(Tekst w języku urzędowym państwa członkowskiego wydającego zaświadczenie)

PRZEPISY OGÓLNE

Niniejsze zaświadczenie jest wydane na mocy rozporządzenia (WE) nr .../2008 || [w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku przewozów drogowych].

Niniejsze zaświadczenie poświadcza, że kierowca w nim wskazany jest zatrudniony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz odpowiednio, układami zbiorowymi, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim wskazanym w zaświadczeniu i na warunkach zatrudnienia i kształcenia zawodowego kierowców, stosowanych w tym samym państwie członkowskim do wykonywania przewozów drogowych w tym państwie.

Zaświadczenie dla kierowcy należy do przewoźnika, który przekazuje je do dyspozycji kierowcy wskazanego w zaświadczeniu podczas wykonywania przez niego czynności służbowych prowadzenia pojazdu ⁽¹⁾ korzystając z licencji wspólnotowej wydanej temu przewoźnikowi. Zaświadczenie dla kierowcy jest nieprzenoszalne. Zaświadczenie dla kierowcy jest ważne tak długo, jak długo spełniane są warunki, na których zostało wydane oraz musi być niezwłocznie zwrócone przez przewoźnika organowi wydającemu, jeżeli warunki te nie są już spełniane.

Niniejsze zaświadczenie może zostać cofnięte przez właściwy organ państwa członkowskiego, który je wydał, w szczególności w przypadku, gdy przewoźnik:

- nie spełnia wszystkich warunków do korzystania z zaświadczenia;
- przekazał nieprawidłowe informacje w odniesieniu do danych niezbędnych do wydania lub przedłużenia ważności zaświadczenia dla kierowcy;

Poświadczona za zgodność z oryginałem kopia zaświadczenia musi być przechowywana przez przewoźnika.

Oryginał zaświadczenia musi być przechowywany w pojeździe i musi być okazywany za każdym razem na żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

⁽¹⁾ „Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w państwie członkowskim lub też kombinację dwóch pojazdów, spośród których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w państwie członkowskim i które są przeznaczone wyłącznie do przewozu rzeczy.

Środa, 21 maja 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 881/92	Rozporządzenie (EWG) nr 3118/93	Dyrektywa 2006/94/WE	Niniejsze rozporządzenie
Art. 1 ust. 1			Art. 1 ust. 1
Art. 1 ust. 2			Art. 1 ust. 2
Art. 1 ust. 3			Art. 1 ust. 3
			Art. 1 ust. 4 nowy
		Art 1 ust. 1 i 2, załącznik I; Artykuł 2	Art. 1 ust. 5
		Artykuł 2	Art. 1 ust. 6
Artykuł 2			Art. 2 zmieniony
Art. 3 ust. 1			Artykuł 3
Art. 3 ust. 2			Art. 4 ust. 1 zmieniony
Art. 3 ust. 3			Art. 5 ust. 1 zmieniony
Artykuł 4			-
Art. 5 ust. 1			Art. 4 ust. 2 zmieniony
Art. 5 ust. 2			Art. 4 ust. 3 zmieniony
Art. 5 ust. 3			Art. 4 ust. 4 zmieniony
			Art. 4 ust. 5 nowy
Art. 5 ust. 4, załącznik I str. 2, akapit 7, zdanie 2 i 3			Art. 4 ust. 6 zmieniony
Art. 5 ust. 5			Art. 4 ust. 2
Art. 6 ust. 1			Art. 5 ust. 2 zmieniony
Art. 6 ust. 2			Art. 5 ust. 2 zmieniony
Art. 6 ust. 3			Art. 5 ust. 3 zmieniony
Art. 6 ust. 4			Art. 5 ust. 4
Art. 6 ust. 5			Art. 5 ust. 5
Artykuł 7			Artykuł 6
Art. 8 ust. 1			Art. 7 ust. 1
Art. 8 ust. 2			Art. 7 ust. 2
			Art.8 nowy
Art. 8 ust. 3			Art. 13 ust. 1 zmieniony
Art. 8 ust. 4			Art. 13 ust. 2
Art. 9 ust. 1			Art. 13 ust. 7 zmieniony
Art. 9 ust. 2			Art. 13 ust. 7 zmieniony
	Art. 1 ust. 1		Art. 9 ust. 1
			Art. 9 ust. 2
			Art. 9 ust. 3 nowy
			Art. 9 ust. 4 nowy

Środa, 21 maja 2008 r.

Rozporządzenie (EWG) nr 881/92	Rozporządzenie (EWG) nr 3118/93	Dyrektywa 2006/94/WE	Niniejsze rozporządzenie
			Art. 9 ust. 5
			Art. 9 ust. 6 nowy
	Art. 1 ust. 2		Art. 9 ust. 7
	Art. 1 ust. 3		Art. 9 ust. 8
	Art. 1 ust. 4		Art. 9 ust. 9
			Art. 9 ust. 10 nowy
	Artykuł 2		-
	Artykuł 3		-
	Artykuł 4		-
	Artykuł 5		-
	Art. 6 ust. 1		Art. 10 ust. 1 zmieniony
	Art. 6 ust. 2		-
	Art. 6 ust. 3		Art. 10 ust. 2
	Art. 6 ust. 4		-
	Artykuł 7		-
Artykuł 10			Art. 18 ust. 1 zmieniony
Art. 11 ust. 1			Art. 11 zmieniony
Art. 11 ust. 2			Art. 14 ust. 1 zmieniony
Art. 11 ust. 3			Art. 13 ust. 3 zmieniony
Art. 11a			-
			Art. 12 nowy
	Art. 8 ust. 1		Art. 11 zmieniony
	Art. 8 ust. 2		Art. 14 ust. 2 zmieniony
	Art. 8 ust. 3		Art. 14 ust. 2 zmieniony
	Art. 8 ust. 4 akapity 1 i 3		-
			Art. 13 ust. 4 nowy
	Art. 8 ust. 4 akapit 2		Art. 13 ust. 5 zmieniony
	Art. 8 ust. 4 akapity 4 i 5		Art. 13 ust. 6 zmieniony
	Artykuł 9		Art. 14 ust. 3 zmieniony
			Art. 15
			Art. 16
			Art. 17
Artykuł 12			Artykuł 19
Artykuł 13			-
Artykuł 14	Artykuł 10		-
	Artykuł 11		-
Artykuł 15	Artykuł 12		Artykuł 20
		Artykuł 3	-
		Artykuł 4	-

Środa, 21 maja 2008 r.

Rozporządzenie (EWG) nr 881/92	Rozporządzenie (EWG) nr 3118/93	Dyrektywa 2006/94/WE	Niniejsze rozporządzenie
		Artykuł 5	-
		Załącznik II, III	-
Załącznik I			Załącznik I
Załącznik II			Art. 1 ust. 5
Załącznik III			Załącznik II
	Załącznik I		-
	Załącznik II		-
	Załącznik III		-
	Załącznik IV		-

Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa Ogniwa paliwowe i wodór ***I

P6_TA(2008)0219

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (COM(2007)0480 — C6-0257/2007 — 2007/0174(COD))

(2009/C 279 E/39)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0480),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0257/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A6-0077/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0174

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 21 maja 2008 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr .../2008/WE w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, decyzji nr 626/2008/WE.)

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Projekt budżetu korygującego nr 2/2008

P6_TA(2008)0225

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie projektu budżetu korygującego nr 2/2008 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, Sekcja III — Komisja (9190/2008 — C6-0192/2008 — 2008/2080(BUD))

(2009/C 279 E/40)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 272 Traktatu WE oraz art. 177 Traktatu Euratom,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 37 i 38,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 13 grudnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając wstępny projekt budżetu korygującego Unii Europejskiej nr 2/2008 na rok budżetowy 2008 przedstawiony przez Komisję dnia 14 marca 2008 r. (COM(2008)0150),
- uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 2/2008, sporządzonego przez Radę dnia 14 maja 2008 r. (9190/2008 — C6-0192/2008)
- uwzględniając art. 69 i załącznik IV Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0188/2008),

A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 2 do budżetu ogólnego na rok 2008 obejmuje:

- włączenie do budżetu na 2008 r. niewykorzystanych środków na zobowiązania, dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego (EFR), wynikających z opóźnień w realizacji wydatków pierwszego roku w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013; oznacza to zwiększenie środków na zobowiązania o 378 mln EUR w poddziale 1b „Spójność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” oraz o 393,6 mln EUR w dziale 2 „Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona”;
- zmiany w planie zatrudnienia Europejskiej Agencji Leków (EMA) związane z utworzeniem Komitetu Pediatrycznego;
- zmiany w planie zatrudnienia Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA) związane z utworzeniem europejskiego centrum gromadzenia danych na potrzeby systemu dalekiego zasięgu do identyfikacji i śledzenia statków (LRIT);

B. mając na uwadze, że celem projektu budżetu korygującego nr 2/2008 jest formalne wpisanie tych dostosowań budżetowych do budżetu na rok 2008,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 14.3.2008.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

Czwartek, 22 maja 2008 r.

1. przyjmuje do wiadomości wstępny projekt budżetu korygującego nr 2/2008;
2. zatwierdza projekt budżetu korygującego nr 2/2008 bez poprawek;
3. przypomina, że w celu szybszego zatwierdzenia programów operacyjnych Parlament przeniósł w budżecie na 2008 r. do rezerwy część środków na wydatki administracyjne związane z funduszami strukturalnymi i rozwojem obszarów wiejskich;
4. odnotowuje, że zgodnie z przepisami regulującymi terytorialne programy operacyjne Komisja dysponuje sześciomiesięcznym okresem na ich rozpatrzenie;
5. odnotowuje, że w 2007 r. niewykorzystane środki z działów 1b i 2 wyniosły 3 525 mln EUR, z czego 1 491 mln EUR przeniesiono na 2008 r., a na mocy ust. 48 porozumienia międzyinstytucjonalnego dalsze 2 034 mln EUR powinno zostać przeniesione na następne lata;
6. zauważa z zadowoleniem, że wszystkie programy operacyjne w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego zostały zatwierdzone;
7. zauważa, że niektóre programy operacyjne w ramach EFRR nie zostały jeszcze rozpatrzone przez Komisję;
8. wyraża zaniepokojenie opóźnieniami w zatwierdzeniu programów operacyjnych dotyczących rozwoju obszarów wiejskich, stanowiących jeden z politycznych priorytetów Parlamentu;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Europejska Fundacja Kształcenia (przekształcenie) ***I

P6_TA(2008)0227

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (przekształcenie) (COM(2007)0443 — C6-0243/2007 — 2007/0163(COD))

(2009/C 279 E/41)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0443),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 150 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0243/2007),
  - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 24 stycznia 2008 r. skierowane do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zgodnie z art. 80a ust. 3 Regulaminu Parlamentu,
  - uwzględniając art. 80a oraz 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0131/2008),
- A. uwzględniając fakt, iż w porównaniu z zaleceniami konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, wyżej wymieniony wniosek Komisji nie zawiera żadnej istotnych modyfikacji z wyjątkiem tych, które zostały wyraźnie wymienione we wniosku oraz że gdy chodzi o postanowienia tekstów istniejących, które pozostały niezmienione, wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia bez zmiany ich istoty,

---

(¹) Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

1. zatwierdza wniosek Komisji uwzględniający poniższe poprawki i dostosowany do zaleceń konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0163

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 22 maja 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr .../2008 ustanawiającego Europejską Fundację Kształcenia (wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 150,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/90 z dnia 7 maja 1990 r. ustanawiające Europejską Fundację Kształcenia ⁽⁴⁾ zostało kilka razy istotnie zmienione. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Rada Europejska || na ||posiedzeniu w Strasburgu w dniach 8 i 9 grudnia 1989 r.|| wezwała Radę do przyjęcia na początku 1990 r. decyzji niezbędnych do ustanowienia Europejskiej Fundacji Kształcenia dla Europy Środkowej i Wschodniej, na wniosek Komisji. W tym celu Rada przyjęła rozporządzenie (EWG) nr 1360/90 ustanawiające wspomnianą Fundację w dniu 7 maja 1990 r.
- (3) Zgodnie z decyzją podjętą za wspólnym porozumieniem przez przedstawicieli rządów państw członkowskich || zebranych na posiedzeniu szefów państw i rządów w Brukseli w dniu 29 października 1993 r. ⁽⁵⁾ || Fundacja ma ||siedzibę w Turynie we Włoszech.
- (4) Dnia 18 grudnia 1989 r. Rada przyjęła rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 ⁽⁶⁾ w sprawie pomocy gospodarczej dla Republiki Węgierskiej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które przewiduje pomoc w dziedzinach obejmujących szkolenie mające na celu wspieranie procesu reform gospodarczo-społecznych na Węgrzech i w Polsce.
- (5) Rada następnie rozszerzyła taką pomoc na inne kraje Europy Środkowej i Wschodniej ||.
- (6) Dnia 27 lipca 1994 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2063/94 ⁽⁷⁾ zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1360/90 w celu objęcia działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia państw otrzymujących pomoc na mocy || programu TACIS).

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

⁽²⁾ Dz.U. C ...

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 23.5.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem ||(WE) nr 1648/2003 || (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, s. 22).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 323 z 30.11.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, s. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.1994, s. 9.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- (7) W dniu 17 lipca 1998 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1572/98 ⁽¹⁾ zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1360/90 w celu objęcia działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia krajów i terytoriów basenu Morza Śródziemnego || niebędących państwami członkowskimi UE, które są beneficjentami środków finansowych i technicznych mających wspierać reformę ich gospodarki i struktur społecznych zgodnie z programem MEDA.
- (8) Dnia 5 grudnia 2000 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2666/2000 ⁽²⁾ w sprawie pomocy dla Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Republiki Federalnej Jugosławii i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1360/90 w celu objęcia działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia państw Bałkanów Zachodnich objętych powyższym rozporządzeniem.
- (9) Programy pomocy zewnętrznej dotyczące krajów objętych działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia mają być zastąpione nowymi instrumentami polityki zewnętrznej, głównie instrumentem utworzonym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej ⁽³⁾ oraz instrumentem utworzonym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) ⁽⁴⁾.
- (10) Wspomagając rozwój **kapitału ludzkiego** w kontekście swojej polityki zewnętrznej, Unia Europejska przyczynia się do rozwoju gospodarczego tych państw w drodze kształtowania kwalifikacji niezbędnych do wzrostu wydajności i zatrudnienia oraz wspiera spójność społeczną, propagując udział obywateli.
- (11) W kontekście wysiłków tych państw na rzecz reform struktur ekonomicznych i społecznych || rozwój **kapitału ludzkiego** jest konieczny dla osiągnięcia długoterminowej stabilizacji i dobrobytu, w szczególności dla uzyskania równowagi społeczno-gospodarczej.
- (12) Europejska Fundacja Kształcenia mogłaby przyczynić się znacząco, w kontekście polityki zewnętrznej Unii Europejskiej, do *doskonalenia* rozwoju **kapitału ludzkiego**, w szczególności kształcenia i szkolenia w perspektywie uczenia się przez całe życie.
- (13) Europejska Fundacja Kształcenia będzie musiała odwołać się do doświadczeń zdobytych w Unii Europejskiej w zakresie kształcenia i szkolenia w perspektywie uczenia się przez całe życie oraz do instytucji Unii Europejskiej działających w tym obszarze.
- (14) Zarówno we Wspólnocie, jak i w krajach trzecich, w tym również w krajach objętych działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia, istnieją instytucje regionalne i/lub krajowe, publiczne i/lub prywatne, do których można się zwrócić w celu współpracy w dziedzinie skutecznego udzielania pomocy w zakresie rozwoju **kapitału ludzkiego**, w szczególności kształcenia i szkolenia w perspektywie uczenia się przez całe życie.
- (15) Status i struktura Europejskiej Fundacji Kształcenia powinny ułatwiać elastyczne odpowiadanie na specyficzne i zróżnicowane potrzeby poszczególnych krajów, do których ta pomoc będzie kierowana, i pozwolić Fundacji na spełnianie jej funkcji w ścisłej współpracy z istniejącymi organami krajowymi i międzynarodowymi.
- (16) Europejska Fundacja Kształcenia powinna posiadać osobowość prawną, przy jednoczesnym utrzymaniu bliskich, strukturalnych związków z Komisją i poszanowaniu ogólnych politycznych i operacyjnych obowiązków Wspólnoty i jej instytucji.
- (17) Europejska Fundacja Kształcenia powinna ustanowić ścisłe więzy z Europejskim Centrum Rozwoju Szkolenia Zawodowego, z Transeuropejskim Programem Wspierania Mobilności dla Szkolnictwa Wyższego (Tempus) i wszystkimi innymi programami ustanowionymi przez Radę w celu niesienia pomocy w dziedzinie szkolenia krajom objętym działalnością Fundacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 23.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 7.12.2000, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 2112/2005 (Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23).

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- (18) Europejska Fundacja Kształcenia powinna być otwarta na uczestnictwo krajów, które nie są członkami Wspólnoty, ale pragną wraz ze Wspólnotą i państwami członkowskimi zaangażować się w niesienie pomocy *krajom objętym działalnością Europejskiej Fundacji Kształcenia* w dziedzinie rozwoju **kapitału ludzkiego**, w szczególności kształcenia i szkolenia w perspektywie uczenia się przez całe życie, na zasadach ustanowionych w porozumieniach pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami.
- (19) **Parlament Europejski**, Komisja i **wszystkie** państwa członkowskie powinny być reprezentowane w Radzie Zarządzającej w celu **skutecznego nadzoru** funkcjonowania Fundacji. ■
- (20) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności Fundacji należy przyznać jej autonomiczny budżet, którego dochody pochodzą będą **przede wszystkim** z wkładu Wspólnoty. *Do wkładu Wspólnoty oraz wszelkich innych subwencji pochodzących z ogólnego budżetu Unii Europejskiej* powinna mieć zastosowanie procedura budżetowa Wspólnoty ■. Księgi rachunkowe powinien kontrolować Trybunał Obrachunkowy.
- (21) Fundacja jest organem utworzonym przez Wspólnoty w rozumieniu art. 185 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ (dalej zwanego „rozporządzeniem finansowym”) i zgodnie z nim powinna przyjąć swoje przepisy finansowe.
- (22) *Do Fundacji powinno mieć zastosowanie* rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ ■.
- (23) W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań *do Fundacji powinno się stosować bez ograniczeń* przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.
- (24) *Do Fundacji powinno mieć zastosowanie* rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽⁴⁾ ■.
- (25) *Do przetwarzania danych osobowych przez Fundację powinno mieć zastosowanie* rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽⁵⁾.
- (26) Ze względu na to, że *cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie pomoc dla krajów trzecich w zakresie rozwoju kapitału ludzkiego*, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, możliwe jest natomiast jego lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule *niniejsze rozporządzenie* nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (27) Niniejsze rozporządzenie ■ jest zgodne z **prawami podstawowymi** uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności **w jej** art. 43 ■.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejską Fundację Kształcenia (zwaną dalej „Fundacją”), której celem jest przyczynianie się, w kontekście polityki zewnętrznej UE, do poprawy rozwoju **kapitału ludzkiego** w następujących krajach:

- a) kraje kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia || (WE) nr 1085/2006 i późniejszych powiązanych aktów prawnych;
- b) kraje kwalifikujące się do wsparcia na podstawie rozporządzenia || (WE) nr 1638/2006 i późniejszych powiązanych aktów prawnych;
- c) inne kraje wyznaczone decyzją Rady Zarządzającej na **podstawie wniosku popartego przez dwie trzecie jej członków i na podstawie opinii Komisji, objęte instrumentem wspólnotowym lub umową międzynarodową obejmującą element dotyczący rozwoju kapitału ludzkiego**, w miarę dostępności zasobów.

Kraje, o których mowa w lit. a), b) i c), są dalej określane jako „kraje partnerskie”.

Do celów niniejszego rozporządzenia „rozwój kapitału ludzkiego” oznacza działania, które przyczyniają się do rozwijania przez całe życie zdolności i umiejętności każdego człowieka przez poprawę systemu kształcenia zawodowego i systemu szkoleń.

W celu osiągnięcia swoich celów, Fundacja może zapewnić krajom partnerskim pomoc w następujących dziedzinach:

- *ułatwianie dostosowania się do przemian w przemyśle, w szczególności przez szkolenie zawodowe i przekwalifikowanie;*
- *poprawianie początkowego i stałego szkolenia zawodowego w celu ułatwienia integracji i reintegracji zawodowej na rynku pracy;*
- *ułatwianie dostępu do kształcenia zawodowego i sprzyjanie mobilności instruktorów i kształcących się, zwłaszcza młodzieży;*
- *zachęcanie do współpracy w zakresie szkoleń między instytucjami edukacyjnymi a firmami;*
- *rozwijanie wymiany informacji i doświadczeń w zakresie problematyki wspólnej dla systemów szkolenia w państwach członkowskich;*
- *zwiększenie zdolności dostosowawczych pracowników, w szczególności przez większy ich udział w kształceniu i szkoleniu w perspektywie uczenia się przez całe życie;*
- *opracowywanie, wprowadzanie i wdrażanie reform systemu kształcenia i systemu szkoleń, tak aby osiągnąć większe możliwości zatrudnienia i lepiej dostosować się do potrzeb rynku pracy.*

Artykuł 2

Funkcje

W celu osiągnięcia celów wymienionych w art. 1, w granicach kompetencji przekazanych Radzie Zarządzającej i zgodnie z ogólnymi wytycznymi ustanowionymi na poziomie wspólnotowym, Fundacja ma następujące funkcje:

- a) dostarczanie informacji, analiz polityki i doradzanie w kwestiach rozwoju **kapitału ludzkiego** w krajach partnerskich;
- b) **propagowanie znajomości i analizy kompetencji poszukiwanych na krajowym i lokalnym rynku pracy;**

Czwartek, 22 maja 2008 r.

- c) wspieranie zainteresowanych podmiotów w krajach partnerskich w budowaniu potencjału w zakresie rozwoju **kapitału ludzkiego**;
- d) ułatwianie wymiany informacji i doświadczeń między donatorami działającymi na polu reform rozwoju **kapitału ludzkiego** w krajach partnerskich;
- e) wspieranie udzielania krajom partnerskim pomocy wspólnotowej w dziedzinie rozwoju **kapitału ludzkiego**;
- f) rozpowszechnianie informacji i zachęcanie do tworzenia sieci oraz do wymiany doświadczeń i dobrych praktyk między Unią Europejską a krajami partnerskimi oraz między krajami partnerskimi w kwestiach dotyczących rozwoju **kapitału ludzkiego**;
- g) na wniosek Komisji || udział w analizie ogólnej skuteczności pomocy w zakresie szkolenia dla krajów partnerskich;
- h) podejmowanie innych działań, mieszczących się w ramach niniejszego rozporządzenia, uzgodnionych pomiędzy Radą Zarządzającą a Komisją.

Artykuł 3

Postanowienia ogólne

1. Fundacja posiada osobowość prawną. W każdym z państw członkowskich Fundacja posiada zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznanym przez ustawodawstwa krajowe osobom prawnym; może ona zwłaszcza nabywać lub zbywać mienie *ruchome* i *nieruchome* oraz stawać przed sądem. Fundacja nie prowadzi działalności zarobkowej.
2. Fundacja ma siedzibę w Turynie we Włoszech.
3. Przy poparciu ze strony Komisji Fundacja współpracuje z innymi właściwymi organami wspólnotowymi. Fundacja współpracuje w szczególności z Europejskim Centrum Rozwoju Szkolenia Zawodowego || w ramach wspólnego rocznego programu prac załączonego do rocznego programu prac każdej z agencji, mając na celu wspieranie synergii i **komplementarności działalności** obu agencji.
4. **W stosownych przypadkach Fundacja może zaprosić do udziału w jej pracach przedstawicieli partnerów społecznych na szczeblu europejskim, którzy już uczestniczą w pracach instytucji wspólnotowych, i przedstawicieli organizacji międzynarodowych działających w dziedzinie szkoleń.**
5. || Fundacja podlega kontroli administracyjnej Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich na warunkach określonych w art. 195 Traktatu ||.
6. Fundacja może zawrzeć porozumienia o współpracy z innymi właściwymi organami działającymi w obszarze rozwoju **kapitału ludzkiego** w UE i na arenie międzynarodowej. Rada Zarządzająca zatwierdza takie porozumienia na podstawie projektu przedłożonego przez Dyrektora po przedstawieniu opinii przez Komisję. Zawarte w nich zasady współpracy muszą być zgodne z prawem wspólnotowym.

Artykuł 4

Przejrzystość

1. Działalność Fundacji zachowuje wysoki poziom przejrzystości oraz odbywa się zgodnie z przepisami ust. 2 do 4.
2. Fundacja || podaje do publicznej wiadomości **w terminie sześciu miesięcy od utworzenia Rady Zarządzającej**:
  - a) regulamin Fundacji i regulamin Rady Zarządzającej;
  - b) swoje roczne sprawozdanie z działalności.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

3. Rada Zarządzająca może **■** zezwolić w stosownych przypadkach na udział przedstawicieli zainteresowanych stron w posiedzeniach organów Fundacji w charakterze obserwatorów.
4. Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ma zastosowanie do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Fundacji.

Rada Zarządzająca przyjmuje praktyczne ustalenia dotyczące stosowania wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 5

Poufność

1. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 4 **■** Fundacja nie ujawnia osobom trzecim poufnych informacji, które otrzymała z uzasadnionym wnioskiem o traktowanie jako poufne.
2. Członkowie Rady Zarządzającej i Dyrektor podlegają obowiązkowi zachowania poufności, o którym mowa w art. 287 Traktatu WE.
3. Informacje zbierane przez Fundację zgodnie z niniejszym *rozporządzeniem* podlegają rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

Artykuł 6

Środki odwoławcze

Decyzje podjęte przez Fundację na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub skargi przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, na warunkach ustanowionych odpowiednio w art. 195 i 230 Traktatu.

Artykuł 7

Rada Zarządzająca

1. Fundacja posiada Radę Zarządzającą składającą się z **■** przedstawicieli państw członkowskich, **zgodnie z określonymi w traktacie lizbońskim warunkami rotacji dotyczącymi mianowania komisarzy, trzech przedstawicieli Komisji, oraz trzech ekspertów mianowanych przez Parlament Europejski. Ponadto trzech przedstawicieli krajów partnerskich może uczestniczyć w posiedzeniach Rady Zarządzającej w charakterze obserwatorów.** Przedstawiciele mogą mieć swoich zastępców, którzy są mianowani w tym samym czasie, co przedstawiciele.

2. **Państwa członkowskie i Komisja mianują swoich przedstawicieli do Rady Zarządzającej i ich zastępców.**

Przedstawiciele krajów partnerskich są mianowani przez Komisję **na podstawie listy kandydatów zaproponowanych przez te kraje oraz ich doświadczenia i wiedzy w dziedzinach działalności Fundacji.**

Państwa członkowskie, Parlament Europejski i Komisja dokładają starań, by uzyskać zrównoważoną reprezentację mężczyzn i kobiet w Radzie Zarządzającej.

3. Kadencja przedstawicieli trwa pięć lat. Ich mandat jest **■** odnawialny *jeden raz*.
4. Przewodniczącym Rady Zarządzającej jest jeden z przedstawicieli Komisji. Kadencja Przewodniczącego wygasa z chwilą zakończenia jego członkostwa w Radzie Zarządzającej.
5. Rada Zarządzająca uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Artykuł 8

Zasady głosowania i zadania Przewodniczącego

1. Każdy z przedstawicieli państw członkowskich w Radzie Zrządzającej ma jeden głos. **Przedstawiciele Komisji mają łącznie jeden głos.**

■

Decyzje Rady Zarządzającej wymagają większości dwóch trzecich głosów członków rady **uprawnionych do głosowania**, z wyjątkiem przypadków określonych w **ust. 2 i 3**.

2. Rada Zarządzająca ustali ■ jednomyślną decyzją swoich członków **uprawnionych do głosowania** reguły dotyczące języków Fundacji, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do prac Fundacji i udziału w nich wszystkim zainteresowanym stronom.

3. Przewodniczący zwołuje *posiedzenia Rady Zarządzającej* co najmniej **raz** w roku. **Dodatkowe posiedzenia mogą być zwoływane** na żądanie **zwyklej** większości członków rady **uprawnionych do głosowania**.

Przewodniczący jest odpowiedzialny za informowanie rady o innych działaniach Wspólnoty związanych z pracą Fundacji oraz o oczekiwaniach Komisji wobec działalności Fundacji w nadchodzącym roku.

Artykuł 9

Kompetencje Rady Zarządzającej

Rada Zarządzająca ma następujące funkcje i kompetencje:

- a) mianowanie i, w razie konieczności, odwoływanie Dyrektora Fundacji zgodnie z przepisami *art. 10* ust. 5;
- b) sprawowanie władzy dyscyplinarnej nad Dyrektorem;
- c) przyjmowanie rocznego programu prac Fundacji na podstawie projektu przedłożonego przez Dyrektora Fundacji po przedstawieniu opinii przez Komisję, zgodnie z ■ *art. 12*;
- d) sporządzanie rocznego preliminarza wydatków i dochodów Fundacji oraz przekazywanie go Komisji;
- e) przyjmowanie ostatecznego budżetu Fundacji i jej planu zatrudnienia po zakończeniu corocznej procedury budżetowej, zgodnie z ■ *art. 16*;
- f) przyjmowanie rocznego sprawozdania z działalności Fundacji, zgodnie z procedurą określoną w *art. 13*, i przesyłanie go instytucjom i państwom członkowskim;
- g) przyjmowanie regulaminu Fundacji na podstawie projektu przedłożonego przez Dyrektora po przedstawieniu opinii przez Komisję;
- h) przyjmowanie przepisów finansowych obowiązujących w Fundacji na podstawie projektu przedłożonego przez Dyrektora Fundacji po przedstawieniu opinii przez Komisję, zgodnie z ■ *art. 19*;
- i) przyjmowanie procedur dotyczących stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, zgodnie z ■ *art. 4* niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Dyrektor

1. Dyrektor Fundacji jest mianowany przez Radę Zarządzającą na pięcioletnią kadencję na podstawie listy **przynajmniej trzech** kandydatów przedłożonej przez Komisję. Przed mianowaniem kandydat wybrany przez Radę Zarządzającą **zostaje wezwany** do złożenia oświadczenia przez **właściwą komisję / właściwymi komisjami** Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez członków tego ciała / tych ciał.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

W ciągu *dziewięciu* miesięcy przed zakończeniem kadencji dyrektora Komisja **na podstawie wcześniejszej oceny przeprowadzonej przez ekspertów zewnętrznych** przeprowadza ocenę *dotyczącą* w szczególności:

- wykonywania obowiązków przez Dyrektora;
- zadań i zobowiązań Fundacji w nadchodzących latach.

Wyłącznie w przypadkach uzasadnionych zadaniami i zobowiązaniami Fundacji Rada Zarządzająca, działając na wniosek Komisji oraz uwzględniając sprawozdanie z oceny, może jednokrotnie przedłużyć kadencję Dyrektora nie dłużej niż o trzy lata.

Rada Zarządzająca informuje Parlament Europejski o || zamiarze przedłużenia kadencji Dyrektora. W ciągu miesiąca poprzedzającego przedłużenie || kadencji Dyrektor może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przez właściwą komisję / właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez członków tego ciała/ tych ciał.

W przypadku nieprzedłużenia kadencji Dyrektor pełni swoje funkcje do czasu mianowania || następcy.

2. Mianowanie Dyrektora odbywa się na podstawie osiągnięć, umiejętności w zakresie administracji i zarządzania oraz wiedzy i doświadczenia w dziedzinach działalności Fundacji.

3. Dyrektor jest prawnym przedstawicielem || Fundacji.

4. Dyrektor ma następujące funkcje i kompetencje:

- a) opracowywanie, na podstawie ogólnych wytycznych Komisji, rocznego programu prac, projektu preliminarza wydatków i dochodów Fundacji, regulaminu Fundacji, regulaminu Rady Zarządzającej i przepisów finansowych Fundacji oraz przygotowywanie prac Rady Zarządzającej i wszelkich zespołów roboczych ad hoc powołanych przez Radę Zarządzającą;
- b) udział bez prawa głosu w posiedzeniach Rady Zarządzającej;
- c) wykonywanie decyzji Rady Zarządzającej;
- d) wdrażanie rocznego programu prac Fundacji i odpowiadanie na wnioski o pomoc składane przez Komisję;
- e) wykonywanie obowiązków urzędnika zatwierdzającego zgodnie z art. 33-42 rozporządzenia || (WE, Euratom) nr 2343/2002;
- f) wykonywanie budżetu Fundacji;
- g) ustanowienie skutecznego systemu monitorowania pozwalającego na przeprowadzanie regularnych ocen, o których mowa w art. 24, oraz opracowywanie na tej podstawie projektu rocznego sprawozdania z działalności Fundacji;
- h) przedstawianie *rocznego* sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;
- i) zarządzanie wszelkimi sprawami kadrowymi, a w szczególności wykonywanie kompetencji przewidzianych w art. 21;
- j) określanie struktury organizacyjnej Fundacji i przekazywanie jej Radzie Zarządzającej do zatwierdzenia;
- k) reprezentowanie Fundacji przed Parlamentem Europejskim i Radą zgodnie z || art. 18.

5. Dyrektor jest odpowiedzialny za swoje działania przed Radą Zarządzającą, która, na wniosek Komisji, może usunąć Dyrektora ze stanowiska przed wygaśnięciem jego kadencji.

Artykuł 11

Interes publiczny i niezależność

Członkowie Rady Zarządzającej i Dyrektor działają w interesie publicznym i niezależnie od jakichkolwiek wpływów zewnętrznych. W tym celu corocznie składają pisemną deklarację o zaangażowaniu, jak również pisemną deklarację o niewystępowaniu konfliktu interesów.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Artykuł 12

Roczny program prac

1. Roczny program prac jest zgodny z przedmiotem i zakresem działalności oraz funkcjami Fundacji, o których mowa w art. 1 i 2 **||**.
2. Roczny program prac jest opracowywany **na podstawie czteroletniego programu prac** we współpracy ze służbami Komisji oraz **zarówno** z uwzględnieniem priorytetów stosunków zewnętrznych w odniesieniu do krajów i regionów, których to dotyczy, **jak i na podstawie zdobytych we Wspólnocie doświadczeń w zakresie kształcenia i szkolenia**.
3. Projektom i działaniom w ramach rocznego programu prac towarzyszy preliminarz niezbędnych wydatków oraz przydział zasobów ludzkich i budżetowych.
4. Dyrektor przedkłada projekt programu prac Radzie Zarządzającej po przedstawieniu przez Komisję opinii na temat projektu.
5. Rada Zarządzająca przyjmuje projekt rocznego programu prac na kolejny rok najpóźniej do dnia 30 listopada. Ostateczne przyjęcie programu prac następuje na początku każdego roku.
6. W miarę potrzeby program może być dostosowywany w ciągu roku przy zastosowaniu tej samej procedury w celu zapewnienia większej skuteczności *polityki wspólnotowej*.

Artykuł 13

Roczne sprawozdanie z działalności

1. Dyrektor informuje Radę Zarządzającą o wykonywaniu swoich obowiązków w formie rocznego sprawozdania z działalności.
2. Sprawozdanie zawiera informacje finansowe i dotyczące zarządzania, wskazujące na wyniki działalności w odniesieniu do **rocznego programu prac** i założonych celów, na ryzyko związane z tymi działaniami, sposób wykorzystania *udostępnionych* zasobów oraz funkcjonowanie systemu kontroli wewnętrznej.
3. Rada Zarządzająca sporządza analizę i ocenę rocznego sprawozdania z działalności dotyczącego poprzedniego roku finansowego.
4. Rada Zarządzająca przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności opracowane przez Dyrektora i przesyła je wraz z jego analizą i oceną **właściwym organom** Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Obrachunkowego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i najpóźniej do dnia 15 czerwca. Sprawozdanie jest również przekazywane państwom członkowskim oraz, w celach informacyjnych, *krajom partnerskim*.
5. **Dyrektor Fundacji przedstawia roczne sprawozdanie Fundacji właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego i organom przygotowawczym Rady.**

Artykuł 14

Powiązania z innymi działaniami Wspólnoty

Komisja, we współpracy z Radą Zarządzającą, zapewnia spójność i komplementarność prac Fundacji z innymi działaniami na poziomie wspólnotowym, zarówno w ramach Wspólnoty, jak i pomocy udzielanej krajom partnerskim.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Artykuł 15

Budżet

1. Preliminarz dochodów i wydatków Fundacji jest przygotowywany dla każdego roku budżetowego i wykazany w budżecie Fundacji, który zawiera również plan zatrudnienia. Każdy rok budżetowy odpowiada kalendarzowemu.
2. Budżet Fundacji jest zrównoważony w odniesieniu do dochodów i wydatków.
3. Dochody Fundacji obejmują, bez uszczerbku dla innych typów dochodów, subwencje z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwany następnie „budżetem ogólnym”), płatności z tytułu wynagrodzenia za wykonane usługi, jak również finansowanie z innych źródeł.
4. Budżet zawiera również *szczegółowe informacje* dotyczące funduszy *udostępnianych* przez kraje partnerskie na projekty korzystające z pomocy finansowej Fundacji.

Artykuł 16

Procedura budżetowa

1. Każdego roku Rada Zarządzająca, na podstawie projektu sporządzonego przez Dyrektora, opracowuje preliminarz dochodów i wydatków Fundacji na następny rok budżetowy. Preliminarz, który obejmuje projekt planu zatrudnienia, jest przekazywany Komisji przez Radę Zarządzającą najpóźniej do dnia 31 marca.
2. Komisja rozpatruje preliminarz, biorąc pod uwagę proponowane limity całkowitej kwoty przeznaczonej na działania zewnętrzne, i włącza do wstępnego projektu budżetu ogólnego || zasoby, które uznaje za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwotę subwencji z budżetu ogólnego ||.
3. Preliminarz jest przekazywany przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (zwanym dalej „władzą budżetową”) wraz ze wstępnym projektem budżetu ogólnego ||.
4. Władza budżetowa zatwierdza środki na subwencje dla Fundacji.

Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia w Fundacji.

5. Rada Zarządzająca przyjmuje budżet i plan zatrudnienia. Stają się one ostateczne po ostatecznym przyjęciu ogólnego budżetu. W razie konieczności budżet i plan zatrudnienia są odpowiednio dostosowywane.
6. Rada Zarządzająca jak najszybciej powiadamia władzę budżetową o zamiarze realizacji jakiegokolwiek projektu, który może mieć istotne następstwa finansowe dla finansowania || budżetu Fundacji, w szczególności o wszelkich projektach dotyczących własności, takich jak najem lub kupno budynków. Powiadamia o tym Komisję.

W przypadku, gdy organ władzy budżetowej wyraża zamiar przedstawienia || opinii, przesyła swoją opinię Radzie Zarządzającej w ciągu sześciu tygodni od daty powiadomienia o projekcie.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Artykuł 17

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Najpóźniej w dniu 1 marca następnego roku budżetowego || księgowy Fundacji zgłasza księgowemu Komisji tymczasowe sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetowego i finansowego w tym roku budżetowym. Księgowy Komisji konsoliduje tymczasowe sprawozdania finansowe instytucji i organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 128 rozporządzenia finansowego.
2. Najpóźniej do dnia 31 marca następnego roku budżetowego księgowy Komisji przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe Fundacji || wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetowego i finansowego w tym roku budżetowym. Sprawozdanie z zarządzania budżetowego i finansowego w tym roku budżetowym jest również przekazywane *Parlamentowi Europejskiemu* i *Radzie*.
3. Dyrektor wykonuje budżet Fundacji.
4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat tymczasowego sprawozdania finansowego Fundacji, na podstawie art. 129 rozporządzenia finansowego, *Dyrektor* opracowuje ostateczne sprawozdanie finansowe Fundacji, za które jest odpowiedzialny, i przesyła je *Radzie Zarządzającej* w celu otrzymania jej opinii.
5. Rada Zarządzająca wyraża opinię na temat ostatecznego sprawozdania finansowego Fundacji.
6. Najpóźniej dnia 1 lipca po zakończeniu każdego roku budżetowego *Dyrektor* przesyła *Parlamentowi Europejskiemu*, *Radzie*, *Komisji* i *Trybunałowi Obrachunkowemu* ostateczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią *Rady Zarządzającej*.
7. Ostateczne sprawozdanie finansowe jest publikowane.
8. Najpóźniej do dnia 30 września *Dyrektor* Fundacji przesyła *Trybunałowi Obrachunkowemu* odpowiedź na jego uwagi. Swoją odpowiedź przesyła również *Radzie Zarządzającej*.
9. *Dyrektor* przedstawia *Parlamentowi Europejskiemu*, na jego wniosek, wszelkie informacje wymagane do właściwego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy zgodnie z art. 146 ust. 3 rozporządzenia finansowego.
10. *Parlament Europejski*, zgodnie z zaleceniem *Rady* stanowiącej większością kwalifikowaną, przed dniem 30 kwietnia roku N + 2 || udziela absolutorium *Dyrektorowi* w zakresie wykonania budżetu na rok N.
11. *W razie potrzeby* *Dyrektor* podejmuje wszelkie odpowiednie kroki wymagane || w uwagach załączonych do decyzji o absolutorium.

Artykuł 18

Parlament Europejski i Rada

Bez uszczerbku dla kontroli, o których mowa powyżej, a w szczególności dla procedury budżetowej i procedury udzielania absolutorium, *Parlament Europejski* i *Rada* mogą w każdej chwili || zażądać od *Dyrektora* złożenia wyjaśnień w jakiegokolwiek kwestii związanej z działalnością Fundacji.

Artykuł 19

Przepisy finansowe

1. *Rada Zarządzająca* przyjmuje po konsultacji z *Komisją* przepisy finansowe mające zastosowanie do Fundacji. Nie mogą one odbiegać od rozporządzenia || (WE, Euratom) nr 2343/2002, chyba że ze względu na szczególne wymagania dotyczące funkcjonowania Fundacji oraz po uzyskaniu uprzedniej zgody *Komisji*.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

2. Zgodnie z art. 133 ust. 1 rozporządzenia finansowego Fundacja stosuje zasady księgowości przyjęte przez księgowego Komisji, tak aby sprawozdania finansowe Fundacji mogły być konsolidowane ze sprawozdaniami finansowymi Komisji.
3. Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 ma w całości zastosowanie do Fundacji.
4. Fundacja **przestrzega** Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. **między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich, dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽¹⁾**. Rada Zarządzająca **||** przyjmuje niezbędne środki mające na celu ułatwienie przeprowadzania przez OLAF **takich** wewnętrznych dochodzeń.

Artykuł 20

Przywileje i immunitety

Do Fundacji stosuje się protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich **||**.

Artykuł 21

Status pracowników

Personel Fundacji podlega zasadom i regulacjom mającym zastosowanie do urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich.

Fundacja wykonuje wobec swojego personelu kompetencje przekazane organowi powołującemu.

Rada Zarządzająca **||** w porozumieniu z Komisją **||** przyjmuje właściwe przepisy wykonawcze zgodnie z przepisami art. 110 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i art. 127 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

Rada Zarządzająca może przyjąć przepisy pozwalające na zatrudnienie ekspertów z państw członkowskich lub krajów partnerskich na zasadach oddelegowania do Fundacji.

Artykuł 22

Odpowiedzialność

1. W zakresie odpowiedzialności umownej Fundacji stosuje się przepisy prawa właściwego dla danej umowy.
2. W zakresie odpowiedzialności pozaumownej Fundacja, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla prawa wszystkich państw członkowskich, naprawia szkody wyrządzone przez Fundację lub przez jej pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do rozpoznawania sporów dotyczących takich szkód.

3. Odpowiedzialność osobista pracowników wobec Fundacji jest uregulowana w odpowiednich przepisach dotyczących pracowników Fundacji.

Artykuł 23

Udział krajów trzecich

1. Fundacja jest otwarta na uczestnictwo krajów, które nie są członkami Wspólnoty Europejskiej, a które podzielają zaangażowanie Wspólnoty i państw członkowskich w świadczenie pomocy w dziedzinie **rozwoju kapitału ludzkiego** krajom partnerskim określonym w art. 1, w ramach ustaleń, które zostaną ustanowione w umowach między Wspólnotą a tymi krajami, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 300 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Porozumienia te precyzują między innymi rodzaj i zakres oraz szczegółowe zasady udziału tych państw w pracach Fundacji, w tym również przepisy dotyczące udziału finansowego i pracowników. Takie porozumienia nie mogą przewidywać reprezentacji krajów trzecich w Radzie Zarządzającej z prawem głosu ani zawierać postanowień niezgodnych ze statusem pracowników określonym w art. 21.

2. O udziale tych krajów w zespołach roboczych ad hoc może zdecydować Rada Zarządzająca, bez potrzeby zawierania porozumienia.

Artykuł 24

Ocena

1. Zgodnie z art. 25 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2343/2002, Fundacja regularnie prowadzi oceny ex ante i ex post swoich działań wymagających znacznych wydatków. Rada Zarządzająca jest powiadamiana o wynikach tych ocen.

2. Co cztery lata Komisja prowadzi, po konsultacji z Radą Zarządzającą, ocenę wdrażania niniejszego rozporządzenia, wyników uzyskanych przez Fundację oraz jej metod pracy zgodnie z celami, mandatem i funkcjami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Ocena ta jest przeprowadzana przez zewnętrznych ekspertów. Komisja przedstawia wyniki oceny Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

3. Fundacja podejmuje wszelkie odpowiednie kroki w celu rozwiązania jakichkolwiek problemów ujawnionych w procesie oceny.

Artykuł 25

Przegląd

Po przeprowadzeniu oceny Komisja przedstawia, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący zmiany przepisów niniejszego rozporządzenia. Jeśli Komisja uważa, że dalsze istnienie Fundacji nie jest już uzasadnione w kontekście postawionych przed nią celów, może złożyć wniosek o uchylenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

Uchylenie

Tracą moc rozporządzenia || (EWG) nr 1360/90, (WE) nr 2063/94, (WE) nr 1572/98, (WE) nr 1648/2003 i uchyla się art. 16 rozporządzenia || (WE) nr 2666/2000. Wspomniane rozporządzenia wymienione są w załączniku I.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I KOLEJNE ZMIANY

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1360/90 z dnia 7 maja 1990 r.

L 131 z 23.5.1990, str. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2063/94 z dnia 27 lipca 1994 r.

L 216 z 20.8.1994, str. 9)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1572/98 z dnia 17 lipca 1998 r.

L 206 z 23.7.1998, str. 1)

16 rozporządzenia Rady (WE) nr 2666/2000 z dnia 5 grudnia 2000 r.

L 306 z 7.12.2000, str. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1648/2003 z dnia 18 czerwca 2003 r.

L 245 z 29.9.2003, str. 22)

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1360/90	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 formuła wprowadzająca	art. 1 formuła wprowadzająca
art. 1 koniec formuły wprowadzającej	-
art. 1 tiret od pierwszego do czwartego	-
art. 1 zdanie drugie	-
-	art. 1 koniec formuły wprowadzającej
-	art. 1 lit. a)-c)
-	art. 1 zdanie drugie
art. 2	-
art. 3 formuła wprowadzająca	art. 2 formuła wprowadzająca
art. 3 lit. a)-g)	-
-	art. 2 lit. a)-f)
art. 3 lit. h)	art. 2 lit. g)
art. 4 ust. 1	art. 3 ust. 1
-	art. 3 ust. 2
art. 4 ust. 3 zdanie pierwsze	art. 3 ust. 3 zdanie pierwsze
-	art. 3 ust. 3 zdanie drugie
art. 4 ust. 2	-
-	art. 3 ust. 4 i 5
-	art. 4 ust. 1-3
art. 4a ust. 1	art. 4 ust. 4 akapit pierwszy
art. 4a ust. 2	art. 4 ust. 4 akapit drugi
-	art. 5
art. 4a ust. 3	art. 6
art. 5 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 7, ust. 2 akapit pierwszy i drugi
-	art. 7 ust. 2, akapit trzeci i czwarty
art. 5 ust. 3	art. 7 ust. 3
art. 5 ust. 4 akapit pierwszy	art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze

Czwartek, 22 maja 2008 r.

Rozporządzenie (EWG) nr 1360/90	Niniejsze rozporządzenie
-	art. 7 ust. 4 zdanie drugie
art. 5 ust. 4 akapit drugi	art. 7 ust. 5
art. 5 ust. 4 akapit trzeci i czwarty	art. 8 ust. 1 akapit pierwszy
-	art. 8 ust. 1 akapit drugi
art. 5 ust. 4 ostatni akapit	art. 8 ust. 1 ostatni akapit
art. 5 ust. 5 i 6	art. 8 ust. 2 i 3
art. 5 ust. 7-10	-
-	art. 9
art. 6	-
art. 7 ust. 1 pierwsze słowa	art. 10 ust. 1 pierwsze słowa
art. 7 ust. 1 koniec zdania pierwszego i zdanie drugie	-
-	art. 10 ust. 1 koniec zdania pierwszego, zdanie drugie i akapity od drugiego do czwartego
-	art. 10 ust. 2
art. 7 ust. 2	art. 10 ust. 5 zdanie pierwsze
art. 7 ust. 3	art. 10 ust. 3
-	art. 10 ust. 4 lit. a)-k)
-	art. 11
-	art. 12
-	art. 13
art. 8 (częściowo)	art. 14
art. 9	art. 15
art. 10 ust. 1	art. 16 ust. 1
-	art. 16 ust. 2
art. 10 ust. 2	art. 16 ust. 3
art. 10 ust. 3	-
art. 10 ust. 4-6	art. 16 ust. 4-6
art. 11 ust. 1	art. 17 ust. 3
art. 11 ust. 2 i 3	art. 17 ust. 1 i 2
art. 11 ust. 4-10	art. 17 ust. 4-10
-	art. 17 ust. 11
-	art. 18
art. 12	art. 19 ust. 1
-	art. 19 ust. 2-4
art. 13	art. 20
art. 14	art. 21 zdanie pierwsze i drugie oraz pierwsze słowa zdania trzeciego
-	art. 21 ostatnie słowa zdania trzeciego i zdanie ostatnie
art. 15	art. 22
art. 16 ust. 1	art. 23 ust. 1 akapit pierwszy i pierwsze zdanie akapitu drugiego
-	art. 23 ust. 1 zdanie ostatnie akapitu drugiego
art. 16 ust. 2	art. 23 ust. 2
-	art. 24 ust. 1
art. 17 (częściowo)	art. 24 ust. 2
-	art. 24 ust. 3
art. 18	-
-	art. 25
-	art. 26
art. 19	art. 27
-	Załącznik